

DE GROTE BLUNDER VAN DE KERK

Door J. C. O'Hair (1876-1958).

- Inleiding. (blz.1).
- Het evangelie van het koninkrijk en genade. (blz.7).
- Een aantal vragen betreffende de bedelingen. (blz.13).
- Besnijdenis – Doop en des Heeren Avondmaal. (blz.21).
- Betreffende de besnijdenis. (blz.23).
- De besnijdenis en de doop van Christus. (blz.25).
- Van Adam tot Abraham. (blz.29).
- Besnijdenis voor de wet. (blz.35).
- Jezus van Nazareth en de Joden. (blz.36).
- Voordeel en geen voordeel. (blz.39).
- Betreffende de waterdoop. (blz.47).
- Bewijzen deze Schriftplaatsen de theorie van de Baptisten. (blz.48).
- Gezins doop. (blz.53).
- Plymouth Broeders en de gezinsdoop. (blz.55).
- Betreffende de maaltijd des Heeren. (blz.57).
- De Doop en de Maaltijd des Heeren. (blz.63).
- Het Pascha. (blz.64).
- Het Nieuwe Verbond. (blz.75).
- Progressieve openbaring. (blz.80).
- Paulus en de twaalfen. (blz.93).
- Het evangelie der besnedenen – het evangelie der onbesnedenen. (blz.97).
- Barnabas en Paulus afgezonderd. (blz.99).
- De twee bezoeken van Paulus aan Jeruzalem. (blz.102).
- Onbesnedenen – Verzoening. (blz.109).
 - De bedeling der Verborgenheid.
- De speciale bedeling van Paulus. (blz.114).
- De tijden der Heidenen. (blz.118).
 - De volheid van de Heidenen.
 - De verborgenheid onder de Heidenen.
- Verzen over de waterdoop. (blz.126).

Inleiding

In dit schrijven over “*de grote blunder van de kerk*” besteden we speciale aandacht aan de grote blunder met betrekking tot het “verwarren en vermengen” van de hoop, roeping en programma voor Israël, met de hoop, roeping en programma voor de Gemeente, genoemd als “het Lichaam van Christus”. De blunder van het vermengen van wet en genade is aan velen geleerd, deze vermenging heeft een misvormd evangelie tot gevolg en het ondermijnt de ziel. Maar de grote blunder waar wij naar verwijzen frustrereert de genade van God door, in de bedeling der genade, enkele van Israëls programma’s, uit de bedeling der de wet, in te voegen. Vele geestelijke “genade” predikers, die nooit moedwillig wet en genade zouden vermengen, vermengen het programma van het “koninkrijk der hemelen”, in de synoptische evangelieën en in het boek Handelingen, met het programma betiteld als “de bedeling der genade Gods”. Ze hebben gefaald om het Woord der Waarheid recht te snijden naar de van elkander verschillende bedieningen van Petrus en Paulus, zoals aangegeven in **Galaten 2:7-9**:

*“7 Maar daarentegen, als zij zagen, dat aan mij het Evangelie der voorhuid toebetrouwd was, gelijk aan Petrus dat der besnijdenis; 8 (Want Die in Petrus krachtelijk wrocht tot het apostelschap der besnijdenis, Die wrocht ook krachtelijk in mij onder de heidenen); 9 En als Jakobus, en Cefas, en Johannes, die geacht waren pilaren te zijn, de genade, die mij gegeven was, bekenden, gaven zij mij en Barnabas de rechter hand der gemeenschap, **opdat wij tot de heidenen, en zij tot de besnijdenis zouden gaan**”.*

Het moet voor iedereen, die aan deze zaak enige bedachtzame overpeinzing besteed, duidelijk zijn dat er vele blunders zijn gemaakt die de huidige conditie van het christendom tot gevolg heeft, de christelijke Gemeente is verdeeld in meer dan tweehonderd sekten en partijen die boodschappen prediken die op vele punten verschillen, en die vele verschillende geestelijke en religieuze programma's tot gevolg hebben.

Aangezien de Heere Jezus Christus alwetend was, en is, is Hij niet verbaasd over de verwarring, wedijver, concurrentie en controverses in Zijn verdeelde Gemeente; maar het zal Hem zeker droevig stemmen. Blijkens Zijn eigen woorden:

“Matth.12:25: *een huis, dat tegen zichzelf verdeeld is, zal niet bestaan”.*

Daarom zijn de organisaties van de zichtbare kerk gedoemd tot een vreselijke val. We danken onze Hemelse Vader dat er op aarde, en in de hemel, vele zondaren zijn die uit genade zijn gered, die met de Heere Jezus zijn verbonden in een eeuwige en onafscheidelijke eenwording, leden van het éne Lichaam zoals genoemd in Ef.4:4 en omschreven in de brieven van Paulus.

“Ef.4:4: *Eén lichaam is het, en één Geest, gelijkerwijs gij ook geroepen zijt tot één hoop uwer roeping”.*

Deze ware Gemeente zal behouden worden uit het geruïneerde en verdorven christendom. Een christen of een Bijbellezer, die niet in de Schrift ziet dat er slechts één Kerk van Christus is in deze bijzondere “genade” periode waarin wij leven, en waarin de mensen al meer dan 1900 jaar hebben geleefd, moet ongeneeslijk dom zijn. Hoor naar de duidelijke verklaring van God:

“Ef.4:4: *Eén lichaam is het,.....”.*

Rom.12:4 en 5:

“4 Want gelijk wij in een lichaam vele leden hebben, en de leden alle niet dezelfde werking hebben;5 Alzo zijn wij velen één lichaam in Christus, maar elkeen zijn wij elkanders leden”.

Jazeker, God heeft slechts één ware Bijbelse Gemeente in deze speciale eeuw van genade, en het éne Hoofd van dat éne Lichaam is de Heere Jezus Christus, de Zoon van God Die in de hemel is.

1Kor.12:13:

“Want ook wij allen zijn door één Geest tot een lichaam gedoopt; hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij dienstknechten, hetzij vrijen; en wij zijn allen tot één Geest gedrenkt”.

Ef.2:15:

“Heeft Hij de vijandschap in Zijn vlees te niet gemaakt, namelijk de wet der geboden in inzettingen bestaande; opdat Hij die twee in Zichzelven tot een nieuwen mens zou scheppen, vrede makende”.

“Eén Lichaam”- “De Nieuwe Mens” – “Christus en Zijn Kerk, één Vlees”. **Ef.5:30 en 31:**

“30 Want wij zijn leden Zijns lichaams, van Zijn vlees en van Zijn benen.31 Daarom zal een mens zijn vader en moeder verlaten, en zal zijn vrouw aanhangen; en zij twee zullen tot een vlees wezen”.

We herhalen dat het enige en ware Hoofd van dat éne ware Lichaam (de Gemeente) de Heere Jezus Christus is, Die in de hemelen is. **Ef.1:19 tot 22:**

“19 En welke de uitnemende grootheid Zijner kracht zij aan ons, die geloven, naar de werking der sterkte Zijner macht,20 Die Hij gewrocht heeft in Christus, als Hij Hem uit de doden heeft opgewekt; en heeft Hem gezet tot Zijn rechter hand in den hemel;21 Verre boven alle overheid, en macht, en kracht, en heerschappij, en allen naam, die genaamd wordt, niet alleen in deze wereld, maar ook in de toekomst;22 En heeft alle dingen Zijn voeten onderworpen, en heeft Hem der Gemeente gegeven tot een Hoofd boven alle dingen”.

In het streven om uit de donkere middeleeuwen te komen zijn de verschillende denominaties ongetwijfeld onvermijdelijk geweest. In sommige gevallen heeft het zwakke en onwetende christenen beschermd. Maar het is zeer zeker een list van Satan geweest om de waarheid, in het boek van God, te bedekken, en dat betreft de hoop, roeping, programma en bestemming van de éne ware Bijbelse Gemeente, welke is het Lichaam van Christus.

Als we spreken over het droevige schouwspel van de Kerk op aarde, die zo hopeloos verdeeld is, kan niets anders dan de komst van Christus de heiligen weer bijeen brengen, we verwijzen hier niet naar de afdelingen van het “Rooms Katholicisme” en het “Protestantisme”. De Rooms-Katholieken zeggen dat ze meer dan tweehonderd miljoen aanhangers hebben. Note: nu, in 2011, zegt men meer dan een miljard leden te hebben.

Ze zijn zo doordrenkt met de leer van het Judaïsme dat de communicanten gered moeten worden in weerwil van de misvormde leer en onschriftuurlijke praktijken die ingebed zijn in hun ritualistische religie. Er is in het geheel geen hoop voor hen tenzij de individuele Rooms-Katholiek wordt verlost, door het evangelie der genade Gods, van zijn vermenging van Judaïsme, christendom en heidendom.

Het ritualisme van de Rooms-Katholieken is gekomen als resultaat van hetgeen is begonnen in de dagen van de apostelen. Leest u de kwestie van de vergadering te Jeruzalem in Hand.15, en geef acht op de vraag in **Hand.15:10:**

“Nu dan, wat verzoekt gij God, om een juk op den hals der discipelen te leggen, hetwelk noch onze vaders, noch wij hebben kunnen dragen?”.

en het besluit van die raad in **Hand.15:24 tot 29:**

“24 Nademaal wij gehoord hebben, dat sommigen, die van ons uitgegaan zijn, u met woorden ontroerd hebben en uw zielen wankelende gemaakt, zeggende, dat gij moet besneden worden, en de wet onderhouden; welken wij dat niet bevolen hadden; 25 Zo heeft het ons

eendrachtelijk te zamen zijnde, goed gedacht, enige mannen te verkiezen, en tot u te zenden, met onze geliefden, Barnabas en Paulus.²⁶ Mensen, die hun zielen overgegeven hebben voor den Naam van onzen Heere Jezus Christus.²⁷ Wij hebben dan Judas en Silas gezonden, die ook met den mond hetzelfde zullen verkondigen.²⁸ Want het heeft den Heiligen Geest en ons goed gedacht, ulieden geen meerderen last op te leggen dan deze noodzakelijke dingen:²⁹ Namelijk, dat gij u onthoudt van hetgeen den afgoden geofferd is, en van bloed, en van het verstikte, en van hoererij; van welke dingen, indien gij uzelfen wacht, zo zult gij weldoen. Vaart wel”.

We citeren opnieuw de vraag van **Hand.15:10**:

“Nu dan, wat verzoekt gij God, om een juk op den hals der discipelen te leggen, hetwelk noch onze vaders, noch wij hebben kunnen dragen?”

Lees dan de woorden van de Heilige Geest, door de pen van Paulus, **Gal.5:9**:

“Een weinig zuurdesem verzuurt het gehele deeg”.

Het ritualisme, fanatisme, religieus wetticisme en de “behoudenis door werken” bewegingen, in het christendom, zijn het resultaat van het zuurdesem van het Judaïsme, waardoor het programma voor Israël wordt vermengd met het “genade” programma dat de opgestane Heer aan Paulus heeft gegeven. Paulus spreekt in de Bijbel ongeveer 1200 keer van zichzelf in de eerste persoonsvoornaamwoord. Hij had een unieke bediening zoals hij ook een unieke bekering had, en daarbij ook nog een zeer speciale “bedeling”. Let op deze woorden in

Ef.3:1-2:

*“1 Om deze oorzaak ben ik Paulus de gevangene van Christus Jezus, voor u, die heidenen zijt.
2 Indien gij maar gehoord hebt van de **bedeling der genade Gods**, die mij gegeven is aan u”.*

Het heeft vele eeuwen geduurd eer de christenen uit de corrupte christenheid van de donkere middeleeuwen zijn gekomen, deze vooruitgang is zeer langzaam gegaan. Christenen die geprobeerd hebben om aan één blunder te ontvluchten kwamen in een andere blunder terecht, en de vele denominaties en de traditie hebben het herstel van de waarheid van het ene “Lichaam” vertraagd, en tegengewerkt om 2Tim.2:15 te gehoorzamen aangaande de Schriftuurlijke selectie van het geestelijke programma voor de leden van het Lichaam van Christus, opdat zij wandelen zouden waardiglijk der roeping, met welke zij geroepen zijn volgens Ef.4:1.

*“**2Tim.2:15**: Benaarstig u, om uzelfen Gode beproefd voor te stellen, een arbeider, die niet beschaamd wordt, die het Woord der waarheid recht snijdt”.*

*“**Ef.4:1**: Zo bid ik u dan, ik, de gevangene in den Heere, dat gij wandelt waardiglijk der roeping, met welke gij geroepen zijt;”.*

Bijna iedere groep, vergadering of organisatie van Evangelische christenen, heeft in zijn kerkelijke geloofsbelijdenissen iets betreffende Israël ingesloten; iets religieus waarvan de Heer nimmer de bedoeling heeft gehad om dat in te voeren in de bedeling der genade. Het is geen gemakkelijke taak om uit de Bijbel te selecteren wat behoort tot Gods geestelijk

programma en het verwerpen van hetgeen daar niet toe behoort. Maar God heeft een intelligent Schriftuurlijk principe gegeven als men wil gehoorzamen aan 2Tim.2:15, waardoor de door de Geest onderwezen leerling van de Schriften kan weten hoe men zich de Schrift eigen kan maken en toe kan passen teneinde aangenaam voor God te wandelen. Het komt regelmatig voor dat de leden van een bepaalde denominatie, die hun vastgestelde programma hebben, ongenadig intolerant zijn voor leden van een andere denominatie, van wie de belijdenissen en praktijk op sommige punten verschilt, zelfs als de leden van beide denominaties het eens zijn over de inspiratie van de Schrift, de eeuwige Godheid van de Heere Jezus Christus, redding door geloof in het verlossingswerk van Christus en andere fundamentele leerstukken.

We zullen niet de tijd hebben om op alle details in te gaan; maar onze lezer zal het met ons eens zijn dat, vanwege de tradities en vrees voor mensen, bijna iedere georganiseerde groep christenen heeft, naar willekeur, grillig geselecteerd, of afgewezen, diverse zaken uit de aan Israël gegeven boodschappen en programma, namelijk uit de vier Evangelieën, de Psalmen en de profeten, en het boek Handelingen, welke geen rechtmatige plaats hebben in het Lichaam van Christus. Van de aardse bediening van Christus en Zijn apostelen, en van de Gemeente uit de Handelingen periode, hebben ze of geselecteerd of afgewezen datgene dat hun wel geschikt leek, en dat zonder verdediging, zonder verklaring, of uitleg van de Schrift, en bijna honderd procent van hen hebben, opzettelijk, of zonder opzet, iets overgenomen dat rechtmatig toebehoort aan het door God aan Israël gegeven programma, maar dat geen plaats heeft in het geestelijk programma van God voor het Lichaam van Christus. Om alle leden van dit Lichaam te laten zien wat:

“Ef.3:9: ...welke de gemeenschap der verborgenheid zij,”.

De **GROTE BLUNDER** is het resultaat van vele blunders. We noemen een aantal van hen. Godsmannen hebben geleerd dat het Oude Verbond is begonnen met het eerste hoofdstuk van Genesis en dat het Nieuwe Verbond is begonnen met het eerste hoofdstuk van Mattheüs. Ze hebben niet geleerd dat er in het boek Genesis niet één uitspraak is betreffende het Oude Verbond, want het Verbond van de Sinaï, dat “Oud” is gemaakt door de dood van Christus, is niet eerder gegeven dan in Exodus 20. Christenmannen zijn blijkbaar vergeten dat het volk Israël zijn begin had in ongeveer 1800 jaar voor Christus en dat de mensen, die leefden voordat de naam van Jacob was veranderd in Israël, geen Israëlieten waren. Ze hebben gefaald om in hun kerkelijke geloofsbelijdenis melding te maken van de scheiding die God noemt in Rom.5:13 en 14, en Gal.3:19: “van Adam tot Mozes was er geen wet (geen Oude Verbond)” en “de wet (Oude Verbond) is daarbij gesteld totdat het zaad (Christus) zou komen”.

“Rom.5:13-14: 13: *Want tot de wet was de zonde in de wereld; maar de zonde wordt niet toegerekend, als er geen wet is. 14 Maar de dood heeft geheerst van Adam tot Mozes toe, ook over degenen, die niet gezondigd hadden in de gelijkheid der overtreding van Adam, welke een voorbeeld is Desgenen, Die komen zou”.*

“Gal.3:19: *Waartoe is dan de wet? Zij is om der overtredingen wil daarbij gesteld, totdat het zaad zou gekomen zijn, dien het beloofd was; en zij is door de engelen besteld in de hand des Middelaars”.*

Christenmannen zijn blijkbaar voorbij gegaan aan het feit dat zowel het Oude als het Nieuwe Verbond aan Israël behoren. **Jeremia 31:31 tot 37.**

“31 Ziet, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat Ik met het huis van Israel en met het huis van Juda een nieuw verbond zal maken;32 Niet naar het verbond, dat Ik met hun vaders gemaakt heb, ten dage als Ik hun hand aangreep, om hen uit Egypteland uit te voeren, welk Mijn verbond zij vernietigd hebben, hoewel Ik hen getrouwd had, spreekt de HEERE;33 Maar dit is het verbond, dat Ik na die dagen met het huis van Israel maken zal, spreekt de HEERE: Ik zal Mijn wet in hun binnenste geven, en zal die in hun hart schrijven; en Ik zal hun tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn.34 En zij zullen niet meer, een iegelijk zijn naaste, en een iegelijk zijn broeder, leren, zeggende: Kent den HEERE! want zij zullen Mij allen kennen, van hun kleinste af tot hun grootste toe, spreekt de HEERE; want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven, en hunner zonden niet meer gedenken.35 Zo zegt de HEERE, Die de zon ten lichte geeft des daags, de ordeningen der maan en der sterren ten lichte des nachts, Die de zee klieft, dat haar golven bruisen, HEERE der heirscharen is Zijn Naam:36 Indien deze ordeningen van voor Mijn aangezicht zullen wijken, spreekt de HEERE, zo zal ook het zaad Israels ophouden, dat het geen volk zij voor Mijn aangezicht, al de dagen.37 Zo zegt de HEERE: Indien de hemelen daarboven gemeten, en de fondamente der aarde beneden doorgrond kunnen worden, zo zal Ik ook het ganse zaad Israels verwerpen, om alles, wat zij gedaan hebben, spreekt de HEERE”.

Vele christen predikers hebben, in de bedeling der genade, in het Lichaam van Christus, de beloften van het aardse koninkrijk, behorende aan Israël, gepredikt aan Gods mensen terwijl deze beloften tot een geheel andere bedeling behoren.

Eeuwenlang is de christenen geleerd dat Abel, Noach, Abraham, Mozes, David, Daniël, Johannes de Doper, Petrus en Paulus allen tot dezelfde gemeente behoren. Hun predikers en leraren hebben gefaald om onderscheid te maken tussen Jezus van Nazareth in het midden van Israël in Palestina, en de verborgenheid van Paulus, “welke is Christus onder u, de Hoop der heerlijkheid”. Zie Hand.2:22 en Kol.1:24-27.

“Hand.2:22: *“Gij Israelietische mannen, hoort deze woorden: Jezus den Nazarener, een Man van God, onder ulieden betoond door krachten, en wonderen, en tekenen, die God door Hem gedaan heeft, in het midden van u, gelijk ook gijzelven weet”.*

“Kol.1:24-27: *24 Die mij nu verblijde in mijn lijden voor u, en vervulle in mijn vlees de overblijfselen van de verdrukkingen van Christus, voor Zijn lichaam, hetwelk is de Gemeente;25 Welker dienaar ik geworden ben, naar de bedeling van God, die mij gegeven is aan u, om te vervullen het Woord Gods;26 Namelijk de verborgenheid, die verborgen is geweest van alle eeuwen en van alle geslachten, maar nu geopenbaard is aan Zijn heiligen”.*

Velen van die predikers hebben voorbij gezien aan het feit dat Jezus, op aarde, Israëls dienaar van de besnijdenis was, Hij was alleen naar Israël gezonden, “geworden onder de wet” om Israël te verlossen. Zie Rom.15:8; Matth.15:24; Gal.4:4 en 5.

“Rom.15:8: *En ik zeg, dat Jezus Christus een dienaar geworden is der besnijdenis, vanwege de waarheid Gods, opdat Hij bevestigen zou de beloftenissen der vaders”.*

“Matth.15:24: *Maar Hij, antwoordende, zeide: Ik ben niet gezonden, dan tot de verloren schapen van het huis Israels”.*

“Gal.4:4-5: *4 Maar wanneer de volheid des tijds gekomen is, heeft God Zijn Zoon uitgezonden, geworden uit een vrouw, geworden onder de wet;5 Opdat Hij degenen, die*

onder de wet waren, verlossen zou, en opdat wij de aanneming tot kinderen verkrijgen zouden”.

Velen van die predikers hebben gefaald om de overgang op te merken in het boek Handelingen, de plaats van Israël in het boek Handelingen, en de zeer belangrijke waarheid van Gal.2:7-9. We citeren deze verzen:

“Gal.2:7-9: *7 Maar daarentegen, als zij zagen, dat aan mij het Evangelie der voorhuid toebetrouwd was, gelijk aan Petrus dat der besnijdenis;8 (Want Die in Petrus krachtelijk wrocht tot het apostelschap der besnijdenis, Die wrocht ook krachtelijk in mij onder de heidenen);9 En als Jakobus, en Cefas, en Johannes, die geacht waren pilaren te zijn, de genade, die mij gegeven was, bekenden, gaven zij mij en Barnabas de rechter hand der gemeenschap, opdat wij tot de heidenen, en zij tot de besnijdenis zouden gaan”.*

Het evangelie van het koninkrijk en genade

Aangezien Jezus Christus, op aarde, een dienaar was van de besnijdenis, alleen gezonden aan Israël, en de geboren Koning der Joden was, **Matth.2:2:**

“..... Waar is de geboren Koning der Joden?.....” :

vinden we deze woorden in het eerste vers van het eerste Boek van Zijn aardse bediening:

“Matth.1:1: *Het boek des geslachts van JEZUS CHRISTUS, den Zoon van David, den zoon van Abraham”.*

Alhoewel we in Luk.3:23-38 de genealogie vinden van Maria terug naar Adam:

“Luk.3:23-38: *23 En Hij, Jezus, begon omtrent dertig jaren oud te wezen, zijnde (alzo men meende) de zoon van Jozef, den zoon van Heli, 24 Den zoon van Matthat, den zoon van Levi, den zoon van Melchi, den zoon van Janna, den zoon van Jozef, 25 Den zoon van Mattathias, den zoon van Amos, den zoon van Naum, den zoon van Esli, den zoon van Naggai, 26 Den zoon van Maath, den zoon van Mattathias, den zoon van Semei, den zoon van Jozef, den zoon van Juda, 27 Den zoon van Johannes, den zoon van Rhesa, den zoon van Zorobabel, den zoon van Salathiel, den zoon van Neri, 28 Den zoon van Melchi, den zoon van Addi, den zoon van Kosam, den zoon van Elmodam, den zoon van Er, 29 Den zoon van Joses, den zoon van Eliezer, den zoon van Jorim, den zoon van Matthat, den zoon van Levi, 30 Den zoon van Simeon, den zoon van Juda, den zoon van Jozef, den zoon van Jonan, den zoon van Eljakim, 31 Den zoon van Meleas, den zoon van Mainan, den zoon van Mattatha, den zoon van Nathan, den zoon van David, 32 Den zoon van Jesse, den zoon van Obed, den zoon van Booz, den zoon van Salmon, den zoon van Nahasson, 33 Den zoon van Aminadab, den zoon van Aram, den zoon van Esrom, den zoon van Fares, den zoon van Juda, 34 Den zoon van Jakob, den zoon van Izak, den zoon van Abraham, den zoon van Thara, den zoon van Nachor, 35 Den zoon van Saruch, den zoon van Ragau, den zoon van Falek, den zoon van Heber, den zoon van Sala, 36 Den zoon van Kainan, den zoon van Arfaxad, den zoon van Sem, den zoon van Noe, den zoon van Lamech, 37 Den zoon van Mathusala, den zoon van Enoch, den zoon van Jared, den zoon van Malaleel, den zoon van Kainan, 38 Den zoon van Enos, den zoon van Seth, den zoon van Adam, den zoon van God”.*

leren we echter ook in Lukas dat Christus werd gezonden naar de zonen en dochteren van Abraham. Luk.13:16 en Luk.19:9.

“Luk.13:16: *En deze, die een dochter Abrahams is,*”.

“Luk.19:9:.....*Heden is dezen huize zaligheid geschied, nademaal ook deze een zoon van Abraham is”.*

Christus sprak niet eerder over de verbonden, die Hij met de mensen maakte, dan nadat Abraham besneden was. In het eerste en tweede hoofdstuk van Lukas leren we dat Christus geboren was uit het zaad van David, in de stad van David, in het huis van David, om de troon van David te bezetten, om de belofte te vervullen die God deed aan Abraham en David aangaande Israël. Luk.1:67-80 en Luk.2:27-32

“Luk.1:67-80: *67 En Zacharias, zijn vader, werd vervuld met den Heiligen Geest, en profeteerde, zeggende:68 Geloofd zij de Heere, de God Israels, want Hij heeft bezocht, en verlossing te weeg gebracht Zijn volke;69 En heeft een hoorn der zaligheid ons opgericht, in het huis van David, Zijn knecht;70 Gelijk Hij gesproken heeft door den mond Zijner heilige profeten, die van het begin der wereld geweest zijn;71 Namelijk een verlossing van onze vijanden, en van de hand al dergenen, die ons haten;72 Opdat Hij barmhartigheid deed aan onze vaders, en gedachtig ware aan Zijn heilig verbond;73 En aan den eed, dien Hij Abraham, onzen vader, gezworen heeft, om ons te geven.74 Dat wij, verlost zijnde uit de hand onzer vijanden, Hem dienen zouden zonder vreze.75 In heiligheid en gerechtigheid voor Hem, al de dagen onzes levens.76 En gij, kindeken, zult een profeet des Allerhoogsten genaamd worden; want gij zult voor het aangezicht des Heeren heengaan, om Zijn wegen te bereiden;77 Om Zijn volk kennis der zaligheid te geven, in vergeving hunner zonden,78 door de innerlijke bewegingen der barmhartigheid onzes Gods, met welke ons bezocht heeft de Opgang uit de hoogte;79 Om te verschijnen dengenegen, die gezeten zijn in duisternis en schaduw des doods; om onze voeten te richten op den weg des vredes.80 En het kindeken wies op, en werd gesterkt in den geest, en was in de woestijnen, tot den dag zijner vertoning aan Israel”.*

“Luk.2:27-32: *27 En hij kwam door den Geest in den tempel. En als de ouders het Kindeken Jezus inbrachten, om naar de gewoonte der wet met Hem te doen;28 Zo nam hij Hetzelve in zijn armen, en loofde God, en zeide:29 Nu laat Gij, Heere! Uw dienstknecht gaan in vrede naar Uw woord;30 Want mijn ogen hebben Uw zaligheid gezien,31 Die Gij bereid hebt voor het aangezicht van al de volken:32 Een Licht tot verlichting der heidenen, en tot heerlijkheid van Uw volk Israel*

Het evangelie van het koninkrijk wordt genoemd in Matth.4:23; Matth.9:35 en Matth.24:14, en in Mark.1:14 en Luk.9:6.

“Matth.4:23: *En Jezus omging geheel Galilea, lerende in hun synagogen en predikende het Evangelie des Koninkrijks, en genezende alle ziekte en alle kwale onder het volk”.*

“Matth.9:35: *En Jezus omging al de steden en vlekken, lerende in hun synagogen, en predikende het Evangelie des Koninkrijks, en genezende alle ziekte en alle kwale onder het volk”.*

“Matth.24:14: *En dit Evangelie des Koninkrijks zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis allen volken; en dan zal het einde komen”.*

“Mark.1:14: *En nadat Johannes overgeleverd was, kwam Jezus in Galilea, predikende het Evangelie van het Koninkrijk Gods”.*

“Luk.9:6: *En zij, uitgaande, doorgingen al de vlekken, verkondigende het Evangelie, en genezende de zieken overal”.*

“Het koninkrijk der hemelen” wordt in het evangelie naar Mattheüs meer dan 30 keer genoemd. Dit koninkrijk had in het bijzonder te maken met Israël toen ze in hun eigen land waren gevestigd onder hun ware Koning David. De boodschap en het programma van het koninkrijk, van **Matth.10:6-8:**

“6 Maar gaat veel meer heen tot de verloren schapen van het huis Israels.7 En heengaande predikt, zeggende: Het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen.8 Geneest de zieken; reinigt de melaatsen; wekt de doden op; werpt de duivelen uit. Gij hebt het om niet ontvangen, geeft het om niet”.

past niet bij de “bedeling der genade Gods” dat Christus toevertrouwde aan Paulus, Ef.3:1-2,

“Ef.3:1-2: *1 Om deze oorzaak ben ik, Paulus, de gevangene van Christus Jezus, voor u, die heidenen zijt. 2 Indien gij maar gehoord hebt van de bedeling der genade Gods, die mij gegeven is aan u”.*

En “alle geestelijke zegeningen in de hemel” voor de leden van het Lichaam van Christus, die mede gezet zijn in den hemel, in Christus Jezus:

“Ef.2:5-6: *5 Ook toen wij dood waren door de misdaden, heeft ons levend gemaakt met Christus; (uit genade zijt gij zalig geworden),6 En heeft ons mede opgewekt, en heeft ons mede gezet in den hemel in Christus Jezus”.*

“Ef.1:3-4: *3Die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegening in den hemel in Christus. 4 Gelijk Hij ons uitverkoren heeft in Hem, voor de grondlegging der wereld, opdat wij zouden heilig en onberispelijk zijn voor Hem in de liefde”.*

Er is een groot verschil tussen het evangelie van 2Tim.1:9-11, en “het evangelie van het koninkrijk”. Vergelijk Matth.10:6-8 met 2Tim.1:9-11:

“Matth.10:6-8: *6 Maar gaat veel meer heen tot de verloren schapen van het huis Israels.7 En heengaande predikt, zeggende: Het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen.8 Geneest de zieken; reinigt de melaatsen; wekt de doden op; werpt de duivelen uit. Gij hebt het om niet ontvangen, geeft het om niet”.*

“2Tim.1:9-11: *9 Die ons heeft zalig gemaakt, en geroepen met een heilige roeping; niet naar onze werken, maar naar Zijn eigen voornemen en genade, die ons gegeven is in Christus Jezus, voor de tijden der eeuwen;10 Doch nu geopenbaard is door de verschijning van onzen Zaligmaker Jezus Christus, Die den dood heeft te niet gedaan, en het leven en de onverderfelijkheid aan het licht gebracht door het Evangelie;11 Waartoe ik gesteld ben een prediker, en een apostel, en een leraar der heidenen”.*

Bedenk welke de verwarring en rampspoed het zou zijn als een evangelist zou trachten om in deze bedeling der genade het programma van Matth.10:6-8 uit te voeren.

Het koninkrijk der hemelen, genoemd in Matth.10:6, werd niet, in Christus, gegeven aan de Heidenen, voor de wereld begon; maar was aan Israël beloofd **nadat Abraham besneden was**. In de huidige bedeling der genade predikt de evangelist eeuwig leven door geloof in de gekruisigde en opgestane Christus, en daarna leren de pastors en leraren de leden van het Lichaam van Christus om te wandelen door geloof en niet door tekenen. Geen enkele “genade” prediker zal voor de huidige bedeling prediken:

“**Matth.10:8**: *Geneest de zieken, reinigt de melaatsen, wekt de doden op, werpt de duivelen uit; gij hebt het om niet ontvangen, geeft het om niet*”.

In het evangelie van het koninkrijk zijn de Koning, de troon van David, en een hersteld Israël in beeld. Het evangelie der genade, het evangelie van de onbesnedenen, is een bekendmaking van genade voor redding van de individuele zondaren die eens vervreemd waren van het burgerschap Israëls en vreemdelingen van de verbonden der belofte zijn, **Ef.2:8-13**:

“8 Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof; en dat niet uit u, het is Gods gave;9 Niet uit de werken, opdat niemand roeme.10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus tot goede werken, welke God voorbereid heeft, opdat wij in dezelve zouden wandelen.11 Daarom gedenkt, dat gij, die eertijds heidenen waart in het vlees, en die voorhuid genaamd werdt van degenen, die genaamd zijn besnijdenis in het vlees, die met handen geschiedt;12 Dat gij in dien tijd waart zonder Christus, vervreemd van het burgerschap Israëls, en vreemdelingen van de verbonden der belofte, geen hoop hebbende, en zonder God in de wereld.13 Maar nu in Christus Jezus, zijt gij, die eertijds verre waart, nabij geworden door het bloed van Christus”.

De volken moeten nog, in de toekomst, naar God worden gebracht door de prediking van het evangelie van het koninkrijk, **Zach.8:23**:

“Alzo zegt de HEERE der heirscharen: Het zal in die dagen geschieden, dat tien mannen, uit allerlei tongen der heidenen, grijpen zullen, ja, de slip grijpen zullen van een Joodsen man, zeggende: Wij zullen met ulieden gaan, want wij hebben gehoord, dat God met ulieden is”.

De eeuw van het “koninkrijk” volgt op deze huidige eeuw. Onder het Nieuwe Verbond zal geheel Israël de Heer kennen, Hebr.8:8 en Rom.11:26.

“**Hebr.8:8**: *Want hen berispende, zegt Hij tot hen: Ziet, de dagen komen, spreekt de Heere, en Ik zal over het huis Israëls, en over het huis van Juda een nieuw verbond oprichten*”.

“**Rom.11:26**: *En alzo zal geheel Israel zalig worden; gelijk geschreven is: De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob*”.

En dat is om der vaderen wil (Abraham, Izak en Jacob), **Rom.11:27-29**:

“27 En dit is hun een verbond van Mij, als Ik hun zonden zal wegnemen.28 Zo zijn zij wel vijanden aangaande het Evangelie, om uwentwil, maar aangaande de verkiezing zijn zij beminden, om der vaderen wil;29 Want de genadegiften en de roeping Gods zijn onberouwelijk”.

Terwijl het waar is dat geen enkele zondaar, sinds de schepping van de mens, gered kan worden buiten het gestorte bloed van Christus, moet worden gezien dat “het evangelie van het koninkrijk” en “het evangelie der besnijdenis” met elkaar zijn verbonden. Petrus had de sleutels van het koninkrijk der hemelen en het evangelie der besnijdenis, Matth.16:17 en 18; Gal.2:7 en 9:

“Matth.16:17-18: *17 En Jezus, antwoordende, zeide tot hem: Zalig zijt gij, Simon, Bar-jona! want vlees en bloed heeft u dat niet geopenbaard, maar Mijn Vader, Die in de hemelen is. 18 En Ik zeg u ook, dat gij zijt Petrus, en op deze petra zal Ik Mijn gemeente bouwen, en de poorten der hel zullen dezelve niet overweldigen”.*

“Gal.2:7: *Maar daarentegen, als zij zagen, dat aan mij (Paulus) het Evangelie der voorhuid toebetrouwd was, gelijk aan Petrus dat der besnijdenis”.*

“Gal.2:9: *En als Jakobus, en Cefas, en Johannes, die geacht waren pilaren te zijn, de genade, die mij (Paulus) gegeven was, bekenden, gaven zij mij en Barnabas de rechter hand der gemeenschap, opdat wij tot de heidenen, en zij tot de besnijdenis zouden gaan”.*

Voor en na de dood van Christus had Petrus de taak om aan de besneden Israëlieten te prediken, Matth.10:5 en Gal.2:8-9.

“Matth.10:5: *Deze twaalf heeft Jezus uitgezonden, en hun bevel gegeven, zeggende: Gij zult niet heengaan op den weg der heidenen, en gij zult niet ingaan in enige stad der Samaritanen”.*

“Gal.2:8-9: *8 (Want Die in Petrus krachtelijk wrocht tot het apostelschap der besnijdenis, Die wrocht ook krachtelijk in mij onder de heidenen); 9 En als Jakobus, en Cefas, en Johannes, die geacht waren pilaren te zijn, de genade, die mij gegeven was, bekenden, gaven zij mij en Barnabas de rechter hand der gemeenschap, opdat wij tot de heidenen, en zij tot de besnijdenis zouden gaan”.*

Hij predikte tot slechts één gezelschap van God - vrezende, en biddende Heidenen, die de Joden liefhadden, Hand.10:1 en 2 en 22:

“Hand.10:1-2: *1 En er was een zeker man te Cesarea, met name Cornelius, een hoofdman over honderd, uit de bende, genaamd de Italiaanse; 2 Godzalig en vrezende God, met geheel zijn huis, en doende vele aalmoezen aan het volk, en God geduriglijk biddende”.*

“Hand.10:22: *En zij zeiden: Cornelius, een hoofdman over honderd, een rechtvaardig man, en vrezende God, en die goede getuigenis heeft van het ganse volk der Joden, is door Goddelijke openbaring vermaand van een heiligen engel, dat hij u zou ontbieden te zijnen huize, en dat hij van u woorden der zaligheid zou horen”.*

Merk op hoe verschillend de boodschap van Petrus aan de Heidenen is in vergelijking met de boodschap van Paulus aan de Heidenen. Waarom is dat zo? Omdat de Heidenen anders waren en omdat Petrus de sleutels had van het koninkrijk der hemelen en het evangelie der besnedenen, terwijl Paulus de bedeling der genade Gods had en het evangelie der onbesnedenen, **Titus 3:5-7:**

“5 Heeft Hij ons zalig gemaakt, niet uit de werken der rechtvaardigheid, die wij gedaan hadden, maar naar Zijn barmhartigheid, door het bad der wedergeboorte en vernieuwing des Heiligen Geestes; 6 Denwelken Hij over ons rijkelijk heeft uitgegoten door Jezus Christus, onzen Zaligmaker; 7 Opdat wij, gerechtvaardigd zijnde door Zijn genade, erfgenamen zouden worden naar de hope des eeuwigen levens”.

In het boek Handelingen staat niet geschreven dat Petrus, of iemand van de twaalven, buiten het land der besnedenen heeft gepredikt, of, met uitzondering van het huis van Cornelius, tot iemand anders dan alleen aan de besnedenen. Als ze dat wel tijdelijk hebben gedaan dan maakte Gal.2:7-9 een einde aan die bediening.

*“**Gal.2:7-9**: 7 Maar daarentegen, als zij zagen, dat aan mij het Evangelie der voorhuid toebetrouwd was, gelijk aan Petrus dat der besnijdenis; 8 (Want Die in Petrus krachtelijk wrocht tot het apostelschap der besnijdenis, Die wrocht ook krachtelijk in mij onder de heidenen); 9 En als Jakobus, en Cefas, en Johannes, die geacht waren pilaren te zijn, de genade, die mij gegeven was, bekenden, gaven zij mij en Barnabas de rechter hand der gemeenschap, opdat wij tot de heidenen, en zij tot de besnijdenis zouden gaan”.*

Dit is een verwijzing naar de Handelingen periode. Dus zien we, dat vanaf de dag dat Abraham werd besneden, ongeveer 1893 jaar voor Christus (Gen.17), totdat Cornelius werd gered (Hand.10), en totdat de Heilige Geest in **Hand.13:2** zei:

“.....Zondert Mij af beiden Barnabas en Saulus tot het werk, waartoe Ik hen geroepen heb”.

dat beide, de Israëlieten en de Heidenen, de zegeningen van God ontvingen op voorwaarde van de besnijdenis. Daarom brengt het evangelie der besnijdenis ons terug naar Gen.17:6-16, ongeveer 1893 voor Christus.

*“**Gen.17:6-16**: 6 En Ik zal u gans zeer vruchtbaar maken, en Ik zal u tot volken stellen, en koningen zullen uit u voortkomen. 7 En Ik zal Mijn verbond oprichten tussen Mij en tussen u, en tussen uw zaad na u in hun geslachten, tot een eeuwig verbond, om u te zijn tot een God, en uw zaad na u. 8 En Ik zal u, en uw zaad na u, het land uwer vreemdelingschappen geven, het gehele land Kanaan, tot eeuwige bezitting; en Ik zal hun tot een God zijn. 9 Voorts zeide God tot Abraham: Gij nu zult Mijn verbond houden, gij, en uw zaad na u, in hun geslachten. 10 Dit is Mijn verbond, dat gijlieden houden zult tussen Mij, en tussen u, en tussen uw zaad na u: dat al wat mannelijk is, u besneden worde. 11 En gij zult het vlees uwer voorhuid besnijden; en dat zal tot een teken zijn van het verbond tussen Mij en tussen u. 12 Een zoontje dan van acht dagen zal u besneden worden, al wat mannelijk is in uw geslachten: de ingeborene van het huis, en de gekochte met geld van allen vreemde, welke niet is van uw zaad; 13 De ingeborene van uw huis, en de gekochte met uw geld zal zekerlijk besneden worden; en Mijn verbond zal zijn in ulieder vlees, tot een eeuwig verbond. 14 En wat mannelijk is, de voorhuid hebbende, wiens voorhuids vlees niet zal besneden worden, dezelve ziel zal uit haar volken uitgeroeid worden; hij heeft Mijn verbond gebroken. 15 Nog zeide God tot Abraham: Gij zult den naam van uw huisvrouw Sarai, niet Sarai noemen; maar haar naam zal zijn Sara. 16 Want Ik zal haar zegenen, en u ook uit haar een zoon geven; ja, Ik zal haar zegenen, zodat zij tot volken worden zal: koningen der volken zullen uit haar worden!”.*

Maar dan krijgen we het evangelie van de onbesnedenen, het evangelie der verzoening, en de roeping naar de genade en het doel van God, in Christus, van **voor de grondlegging der wereld**, Gal.3:8 en 2:7; 2Kor.5:17 tot 21; 2Tim.1:9-10.

Gal.3:8: En de Schrift, te voren ziende, dat God de heidenen uit het geloof zou rechtvaardigen, heeft te voren aan Abraham het Evangelie verkondigd, zeggende: In u zullen al de volken gezegend worden”.

Gal.2:7: Maar daarentegen, als zij zagen, dat aan mij het Evangelie der voorhuid toebetrouwd was, gelijk aan Petrus dat der besnijdenis”.

2Kor.5:17-21: 17 Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden. 18 En al deze dingen zijn uit God, Die ons met Zichzelfen verzoend heeft door Jezus Christus, en ons de bediening der verzoening gegeven heeft. 19 Want God was in Christus de wereld met Zichzelfen verzoenende, hun zonden hun niet toerekenende; en heeft het woord der verzoening in ons gelegd. 20 Zo zijn wij dan gezanten van Christus wege, alsof God door ons bade; wij bidden van Christus wege: laat u met God verzoenen. 21 Want Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem”.

2Tim.1:9-10: 9 Die ons heeft zalig gemaakt, en geroepen met een heilige roeping; niet naar onze werken, maar naar Zijn eigen voornemen en genade, die ons gegeven is in Christus Jezus, voor de tijden der eeuwen; 10 Doch nu geopenbaard is door de verschijning van onzen Zaligmaker Jezus Christus, Die den dood heeft te niet gedaan, en het leven en de onverderfelijkheid aan het licht gebracht door het Evangelie”.

Let op de woorden van Paulus in **Hand.26:16:**

*“Maar richt u op, en sta op uw voeten; want hiertoe ben Ik u verschenen, om u te stellen tot een dienaar en getuige der dingen, **beide die gij gezien hebt en in welke Ik u nog zal verschijnen**”.*

Hier zien we dat Paulus zijn openbaringen niet in één keer ontving. Degene die de Schrift bestudeert moet zich het principe realiseren van progressieve openbaring (beperkt tot de grenzen van de Bijbel) en er op letten hoe nieuwe openbaringen van de hemel, Goddelijke waarheid, die eerder is geopenbaard, aanvult of vervangt.

Dat zou ons de denkfout moeten laten opmerken van het in het rood schrijven van de woorden, welke God door Zijn Zoon sprak in Mattheüs, Markus en Lukas, alsof deze woorden voor de leden van het Lichaam van Christus belangrijker zijn dan de berichtgeving in Romeinen, Efeziërs, Kolossenzen en de andere brieven. De woorden die Christus, vanuit de hemel, aan Paulus gaf voor de leden van Zijn Lichaam, zijn evenzeer geïnspireerd als de woorden die Jezus in de evangelieën sprak en zijn evenzeer belangrijk voor het gehoorzamen en praktiseren voor de gelovigen in deze dagen van genade. In feite beweren we, dogmatisch gezien, dat alle Schrift, van Genesis tot en met Openbaring zou moeten worden bestudeerd in het licht van Romeinen, Efeziërs en Kolossenzen, als wij het Woord der Waarheid recht snijden en het op de juiste wijze willen toepassen.

Een aantal vragen betreffende de bedelingen

We kunnen veel vragen stellen aan Gods - mannen, die blijkbaar weinig of geen moeite hebben genomen om Schriftuurlijke uitleg te geven over de schijnbare tegenstellingen en verschillen in de Bijbel. In de uitleg en toepassing van de geschriften van het Nieuwe

Testament, zijn er door kerkleiders veel schijnbare tegenstellingen en verschillen gelaten voor wat ze zijn. Ze hebben daarover geen uitleg gegeven.

We vertrouwen er op dat deze vragen onze lezers zullen prikkelen tot iets meer dan een voorbijgaande gedachte.

1)-Waarom instrueerde Christus Zijn discipelen in Matth.16:20 om niet aan Israël te getuigen dat Hij de Christus was, of de Messias, en die opdracht later teniet deed? Hand.2:36; Hand.17:3 en Hand.18:5:

“Matth.16:20: Toen verbood Hij Zijn discipelen, dat zij iemand zeggen zouden, dat Hij was Jezus, de Christus”.

“Hand.2:36: Zo wete dan zekerlijk het ganse huis Israels, dat God Hem tot een Heere en Christus gemaakt heeft, namelijk dezen Jezus, Dien gij gekruist hebt”.

“Hand.17:3: Dezelve openende, en voor ogen stellende, dat de Christus moest lijden en opstaan uit de doden, en dat deze Jezus is de Christus, Dien ik, zeide hij, ulieden verkondige”.

“Hand.18:5: En als Silas en Timotheus van Macedonie afgekomen waren, werd Paulus door den Geest gedrongen, betuigende den Joden, dat Jezus is de Christus”.

2)-Waarom veroordeelde Christus Zijn volk Israël als “slangen” en “adderengebroidsels” in **Matth.23:33-39:**

“33 Gij slangen, gij adderengebroidsels! hoe zoudt gij de helse verdoemenis ontvlieden? 34 Daarom ziet, Ik zende tot u profeten, en wijzen, en schriftgeleerden, en uit dezelve zult gij sommigen doden en kruisigen, en sommigen uit dezelve zult gij geselen in uw synagogen, en zult hen vervolgen van stad tot stad; 35 Opdat op u kome al het rechtvaardige bloed, dat vergoten is op de aarde, van het bloed des rechtvaardigen Abels af, tot op het bloed van Zacharia, den zoon van Barachia, welken gij gedood hebt tussen den tempel en het altaar. 36 Voorwaar zeg Ik u: Al deze dingen zullen komen over dit geslacht. 37 Jeruzalem, Jeruzalem! gij, die de profeten doodt, en stenigt, die tot u gezonden zijn! hoe menigmaal heb Ik uw kinderen willen bijeenvergaderen, gelijkewijs een hen haar kiekens bijeenvergadert onder de vleugels; en gijlieden hebt niet gewild. 38 Ziet, uw huis wordt u woest gelaten. 39 Want Ik zeg u: Gij zult Mij van nu aan niet zien, totdat gij zeggen zult: Gezegend is Hij, Die komt in den Naam des Heeren!”.

en dan, na Zijn dood, laat Hij Petrus hen zo liefdevol benaderen in Hand.3:17 en 18 en 25?

“Hand.3:17-18: 17 En nu, broeders, ik weet, dat gij het door onwetendheid gedaan hebt, gelijk als ook uw oversten. 18 Maar God heeft alzo vervuld, hetgeen Hij door den mond van al Zijn profeten te voren verkondigd had, dat de Christus lijden zou”.

“Hand.3:25: Gijlieden zijt kinderen der profeten, en des verbonds, hetwelk God met onze vaders opgericht heeft, zeggende tot Abraham: En in uw zade zullen alle geslachten der aarde gezegend worden”.

Pak uw Bijbel en vergelijk deze twee gedeelten van het Woord van God. Lees in **Matth.23:33:**

“Gij slangen, gij adderengebroidsels!.....”.

en lees dan **Hand.3:25**:

“Gijlieden zijt kinderen der profeten, en des verbonds, hetwelk God met onze vaderen opgericht heeft, zeggende tot Abraham: En in uw zade zullen alle geslachten der aarde gezegend worden”.

3)-Waarom stond de Heer Israël toe beschermd en bewaard te blijven door Zijn Verbond, beschermd door Rome, de gunst van Rome ontvangende gedurende de dertig jaren van het boek Handelingen? Gedurende die jaren had Israël toegang tot de tempel en Jeruzalem. Hun hogepriester en de priesters bleven in dienst. Dit was nadat Christus zijn vreselijk oordeel uitsprak over hen.

4)-Wat is de betekenis van de boodschap van God in Hand.3:19-21, waar Israël wordt uitgenodigd om zich te bekeren opdat ze zouden kunnen genieten van het koninkrijk en de daarbij behorende zegeningen zoals die door de profeten van het Oude Testament aan Israël zijn beloofd. Vertelde Petrus hier dat de individuele Israëlieten, door genade, gered konden worden om vervolgens leden van het Lichaam van Christus te worden?

“**Hand.3:19-21**: 19 Betert u dan, en bekeert u, opdat uw zonden mogen uitgewist worden; wanneer de tijden der verkoeling zullen gekomen zijn van het aangezicht des Heeren, 20 En Hij gezond zal hebben Jezus Christus, Die u tevoren gepredikt is; 21 Welken de hemel moet ontvangen tot de tijden der wederoprichting aller dingen, die God gesproken heeft door den mond van al Zijn heilige profeten van alle eeuw”.

5)-Waarom verklaarde Petrus in Hand.5:29-31 dat Jezus Christus was opgestaan uit de doden om Israël bekering en vergeving van zonden te geven?

“**Hand.5:29-31**: 29 Maar Petrus en de apostelen antwoordden, en zeiden: Men moet Gode meer gehoorzaam zijn, dan den mensen. 30 De God onzer vaderen heeft Jezus opgewekt, Welken gij omgebracht hebt, hangende Hem aan het hout. 31 Deze heeft God door Zijn rechter hand verhoogd tot een Vorst en Zaligmaker, om Israel te geven bekering en vergeving der zonden”.

Waar kwamen de Heidenen binnen? Bewijst dat niet dat de “die daar verre zijn”, van Hand.2:39 dezelfde zijn als “die verre zijn” in Dan.9:27?

“**Hand.2:39**: Want u komt de belofte toe, en uw kinderen, en allen, die daar verre zijn, zo velen als er de Heere, onze God, toe roepen zal”.

“**Daniël 9:7**: Bij U, o Heere! is de gerechtigheid, maar bij ons de beschaamdheid der aangezichten, gelijk het is te dezen dage; bij de mannen van Juda, en de inwoners van Jeruzalem, en geheel Israel, die nabij en die verre zijn, in al de landen, waar Gij ze henengedreven hebt, om hun overtreding, waarmede zij tegen U overtreden hebben”.

6)-Waarom is Paulus als de apostel der Heidenen gekozen en werd hij uitgezonden nadat Petrus had gepredikt tot een gezelschap Heidenen, namelijk het huis van Cornelius? En waarom gaf Christus het evangelie (“Mijn evangelie”, zegt Paulus) aan Paulus door een speciale openbaring en zond hem vervolgens naar de Heidenen om Israël tot jaloezie te

verwekken? Met andere woorden: “Waarom Paulus”? Hand.13:46; Rom.11:11 en 13; Gal.1:11-18.

“**Hand.13:46**: Maar Paulus en Barnabas, vrijmoedigheid gebruikende, zeiden: Het was nodig, dat eerst tot u het Woord Gods gesproken zou worden; doch nademaal gij hetzelfde verstoot, en uzelfen des eeuwigen levens niet waardig oordeelt, ziet, wij keren ons tot de heidenen”.

“**Rom.11:11**: Zo zeg ik dan: Hebben zij gestruikeld, opdat zij vallen zouden? Dat zij verre; maar door hun val is de zaligheid den heidenen geworden, om hen tot jaloersheid te verwekken”.

“**Rom.11:13**: Want ik spreek tot u, heidenen, voor zoveel ik der heidenen apostel ben; ik maak mijn bediening heerlijk”.

“**Gal.1:11-18**: Maar ik maak u bekend, broeders, dat het Evangelie, hetwelk van mij verkondigd is, niet is naar den mens. 12 Want ik heb ook hetzelfde niet van een mens ontvangen, noch geleerd, maar door de openbaring van Jezus Christus. 13 Want gij hebt mijn omgang gehoord, die eertijds in het Jodendom was, dat ik uitnemend zeer de Gemeente Gods vervolgde, en dezelve verwoestte; 14 En dat ik in het Jodendom toenam boven velen van mijn ouderdom in mijn geslacht, zijnde overvloedig ijverig voor mijn vaderlijke inzetten. 15 Maar wanneer het Gode behaagd heeft, Die mij van mijner moeders lijf aan afgezonderd heeft, en geroepen door Zijn genade, 16 Zijn Zoon in mij te openbaren, opdat ik Denzelve door het Evangelie onder de heidenen zou verkondigen, zo ben ik terstond niet te rade gegaan met vlees en bloed; 17 En ben niet wederom gegaan naar Jeruzalem, tot degenen, die voor mij apostelen waren; maar ik ging henen naar Arabie, en keerde wederom naar Damaskus. 18 Daarna kwam ik na drie jaren weder te Jeruzalem om Petrus te bezoeken, en ik bleef bij hem vijftien dagen”.

We herhalen: “Waarom Paulus”, als Paulus werd uitgekozen om hetzelfde evangelie en hetzelfde programma uit te dragen als dat van Petrus?

7)-Is het niet een feit dat, vanwege het gebed voor Israël, aan het kruis,; “Vader, vergeef het hun; want zij weten niet, wat zij doen”(Matth.12:34) dat God Israël de gelegenheid gaf om de **onvergeeflijke** zonde te begaan tegen de Heilige Geest in het boek Handelingen toen ze de **vergeeflijke** zonde begingen tegen de Zoon van God toen ze Hem kruisigden?

“**Matth.12:31-33**: Daarom zeg Ik u: Alle zonde en lastering zal den mensen vergeven worden; maar de lastering tegen den Geest zal den mensen niet vergeven worden. 32 En zo wie enig woord gesproken zal hebben tegen den Zoon des mensen, het zal hem vergeven worden; maar zo wie tegen den Heiligen Geest zal gesproken hebben, het zal hem niet vergeven worden, noch in deze eeuw, noch in de toekomst. 33 Of maakt den boom goed en zijn vrucht goed; of maakt den boom kwaad en zijn vrucht kwaad; want uit de vrucht wordt de boom gekend”.

8)-Waarom vertelde de Heer de twaalf apostelen dat ze in Jeruzalem moesten blijven en de apostel Paulus buiten Jeruzalem moest gaan? Hand.8:1 en Hand.22:17, 18 en 21:

“**Hand.8:1**: En Saulus had mede een welbehagen aan zijn dood. En er werd te dien dage een grote vervolging tegen de Gemeente, die te Jeruzalem was; en zij werden allen verstrooid door de landen van Judea en Samaria, behalve de apostelen”.

“Hand.22:17-18: 17 En het gebeurde mij, als ik te Jeruzalem wedergekeerd was, en in den tempel bad, dat ik in een vertrekking van zinnen was; 18 En dat ik Hem zag, en Hij tot mij zeide: Spoed u, en ga in der haast uit Jeruzalem; want zij zullen uw getuigenis van Mij niet aannemen”.

“Hand.22:21: En Hij zeide tot mij: Ga heen; want Ik zal u ver tot de heidenen afzenden”.

9)-Waarom was het, dat, enige jaren nadat Christus de twaalf had verteld om alle volken tot discipelen te maken en het evangelie aan elke creatuur te prediken, dat ze de instructies, die Paulus had ontvangen, accepteerden om hun prediking te begrenzen tot de besnijdenis? Matth.28:19-20; Mark.16:14-16; Gal.2:9:

“Matth.28:19-20: 19 Gaat dan henen, onderwijst al de volken, dezelve dopende in den Naam des Vaders, en des Zoons, en des Heiligen Geestes; lerende hen onderhouden alles, wat Ik u geboden heb. 20 En ziet, Ik ben met ulieden al de dagen tot de voleinding der wereld. Amen”.

“Mark.16:14-16: 14 Daarna is Hij geopenbaard aan de elven, daar zij aanzaten, en verweet hun hun ongelovigheid en hardigheid des harten, omdat zij niet geloofd hadden degenen, die Hem gezien hadden, nadat Hij opgestaan was. 15 En Hij zeide tot hen: Gaat heen in de gehele wereld, predikt het Evangelie aan alle creaturen. 16 Die geloofd zal hebben, en gedoopt zal zijn, zal zalig worden; maar die niet zal geloofd hebben, zal verdoemd worden”.

“Gal.2:9: En als Jakobus, en Cefas, en Johannes, die geacht waren pilaren te zijn, de genade, die mij gegeven was, bekenden, gaven zij mij en Barnabas de rechter hand der gemeenschap, opdat wij tot de heidenen, en zij tot de besnijdenis zouden gaan”.

Wie ging de wereld in om te prediken aan de volken? Kol.1:6; 1Tim.2:5; 2Tim.4:17:

“Kol.1:6: “Hetwelk tot u gekomen is, gelijk ook in de gehele wereld, en het brengt vruchten voort, gelijk ook onder u, van dien dag af dat gij gehoord hebt, en de genade Gods in waarheid bekend hebt”.

“1Tim.2:5: “Want er is een God, er is ook een Middelaar Gods en der mensen, de Mens Christus Jezus”.

“2Tim.4:17: “Maar de Heere heeft mij bijgestaan, en heeft mij bekrachtigd; opdat men door mij ten volle zou verzekerd zijn van de prediking, en alle heidenen dezelve zouden horen. En ik ben uit den muil des leeuws verlost”.

10)-In het licht van deze vragen en de antwoorden volgens de Schrift is het dan niet een feit dat de christen prediker, die predikt dat de natie Israël aan de kant werd gezet voordat Petrus met de elven predikten op de Pinksterdag, zich enorm vergist, niet kennende de Schriften? Waarom Hand.13:40-41, “Ziet dan toe” als het alreeds is gebeurd?

“Hand.13:40-41: “40 Ziet dan toe, dat over ulieden niet kome, hetgeen gezegd is in de profeten: 41 Ziet, gij verachtters, en verwondert u, en verdwijnt; want Ik werk een werk in uw dagen, een werk, hetwelk gij niet zult geloven, zo het u iemand verhaalt”.

11)-Waarom, na de woorden van Christus in Joh.12:37-42, geeft God Israël het voorrecht van bekering tot enige tijd na Pinksteren en tevens, voor zeven of acht jaar, Zijn apostelen er van

weerhoud om tot de Heidenen te prediken? Merk de overeenkomst van oordeel op in Joh.12:37 tot 42 en Hand.28:25-28, en uitstel van uitvoering tot de periode van Handelingen voorbij was.

Joh.12:37-42: “37 En hoewel Hij zovele tekenen voor hen gedaan had, nochtans geloofden zij in Hem niet; 38 Opdat het woord van Jesaja, den profeet, vervuld werd, dat hij gesproken heeft: Heere, wie heeft onze prediking geloofd, en wien is de arm des Heeren geopenbaard? 39 Daarom konden zij niet geloven, dewijl Jesaja wederom gezegd heeft: 40 Hij heeft hun ogen verblind, en hun hart verhard; opdat zij met de ogen niet zien, en met het hart niet verstaan, en zij bekeerd worden, en Ik hen geneze. 41 Dit zeide Jesaja, toen hij Zijn heerlijkheid zag, en van Hem sprak. 42 Nochtans geloofden ook zelfs velen uit de oversten in Hem; maar om der Farizeen wil beleden zij het niet; opdat zij uit de synagoge niet zouden geworpen worden”.

Hand.28:25-28: “25 En tegen elkander oneens zijnde, scheidden zij; als Paulus dit ene woord gezegd had, namelijk: Wel heeft de Heilige Geest gesproken door Jesaja, den profeet, tot onze vaders, 26 Zeggende: Ga heen tot dit volk, en zeg: Met het gehoor zult gij horen, en geenszins verstaan; en ziende zult gij zien, en geenszins bemerken. 27 Want het hart dezes volks is dik geworden, en met de oren hebben zij zwaarlijk gehoord, en hun ogen hebben zij toegedaan; opdat zij niet te eniger tijd met de ogen zouden zien, en met de oren horen, en met het hart verstaan, en zij zich bekeren, en Ik hen geneze. 28 Het zij u dan bekend, dat de zaligheid Gods den heidenen gezonden is, en dezelve zullen horen”.

12)-Waarom was er, gedurende de periode van Handelingen, één commando voor de Joden die geloofden en een ander commando voor de Heidenen die geloofden? Hand.21:18-20; Hand.21:24-25; Hand15:19-25.

Hand.21:18-20: “18 En den volgenden dag ging Paulus met ons in tot Jakobus; en al de ouderlingen waren daar gekomen. 19 En als hij hen gegroet had, verhaalde hij van stuk tot stuk, wat God onder de heidenen door zijn dienst gedaan had. 20 En zij, dat gehoord hebbende, loofden den Heere, en zeiden tot hem: Gij ziet, broeder, hoeveel duizenden van Joden er zijn, die geloven; en zij zijn allen ijveraars van de wet”.

Hand.21:24-25: “24 Neem dezen tot u, en heilig u met hen, en doe de onkosten nevens hen, opdat zij het hoofd beschermen mogen; en alle mogen weten, dat er niets is aan hetgeen, waarvan zij, aangaande u, bericht zijn; maar dat gij also wandelt, dat gij ook zelve de wet onderhoudt. 25 Doch van de heidenen, die geloven, hebben wij geschreven en goed gevonden, dat zij niets dergelijks zouden onderhouden, dan dat zij zich wachten van hetgeen den afgoden geofferd is, en van bloed, en van het verstikte, en van hoerij”.

Hand.15:19-25: “19 Daarom oordeel ik, dat men degenen, die uit de heidenen zich tot God bekeren, niet beroere; 20 Maar hun zal aanschrijven, dat zij zich onthouden van de dingen, die door de afgoden besmet zijn, en van hoerij, en van het verstikte, en van bloed. 21 Want Mozes heeft er van oude tijden in elke stad, die hem prediken, en hij wordt op elken sabbat in de synagogen gelezen. 22 Toen heeft het den apostelen en den ouderlingen, met de gehele Gemeente, goed gedacht, enige mannen uit zich te verkiesen, en met Paulus en Barnabas te zenden naar Antiochie: namelijk Judas, die toegenaamd wordt Barsabas, en Silas, mannen, die voorgangers waren onder de broeders. 23 En zij schreven door hen dit navolgende: De apostelen, en de ouderlingen, en de broeders wensden den broederen uit de heidenen, die in Antiochie, en Syrie, en Cilicie zijn, zaligheid. 24 Nademaal wij gehoord hebben, dat

sommigen, die van ons uitgegaan zijn, u met woorden ontroerd hebben en uw zielen wankelende gemaakt, zeggende, dat gij moet besneden worden, en de wet onderhouden; welken wij dat niet bevolen hadden; 25 Zo heeft het ons eendrachtelijk te zamen zijnde, goed gedacht, enige mannen te verkiezen, en tot u te zenden, met onze geliefden, Barnabas en Paulus”.

En waarom, gedurende genoemde periode, werd Paulus als iemand die onder de wet was met hen die onder de wet waren, en als iemand die niet onder de wet was naar de Heidenen toe? 1Kor.9:20; lees Matth.23:33-39 en geef dan antwoord op de vraag: “Waarom was het Gods opdracht “eerst de Jood” gedurende Handelingen?

“1Kor.9:20: *“En ik ben den Joden geworden als een Jood, opdat ik de Joden winnen zou; dengenen, die onder de wet zijn, ben ik geworden als onder de wet zijnde, opdat ik degenen, die onder de wet zijn, winnen zou”.*

“Matth.23:33-39: *“33 Gij slangen, gij adderengebroedsels! hoe zoudt gij de helse verdoemenis ontvlieden? 34 Daarom ziet, Ik zende tot u profeten, en wijzen, en schriftgeleerden, en uit dezelve zult gij sommigen doden en kruisigen, en sommigen uit dezelve zult gij geselen in uw synagogen, en zult hen vervolgen van stad tot stad; 35 Opdat op u kome al het rechtvaardige bloed, dat vergoten is op de aarde, van het bloed des rechtvaardigen Abels af, tot op het bloed van Zacharia, den zoon van Barachia, welken gij gedood hebt tussen den tempel en het altaar. 36 Voorwaar zeg Ik u: Al deze dingen zullen komen over dit geslacht. 37 Jeruzalem, Jeruzalem! gij, die de profeten doodt, en stenigt, die tot u gezonden zijn! hoe menigmaal heb Ik uw kinderen willen bijeenvergaderen, gelijkterwijs een hen haar kiekens bijeenvergadert onder de vleugels; en gijlieden hebt niet gewild. 38 Ziet, uw huis wordt u woest gelaten. 39 Want Ik zeg u: Gij zult Mij van nu aan niet zien, totdat gij zeggen zult: Gezegend is Hij, Die komt in den Naam des Heeren!”.*

13)-Waarom is het dat zoveel kerkleiders zo beïnvloed zijn door geloofsbelijdenissen van de denominaties en verblind zijn door de traditie waardoor ze nimmer hebben geleerd, of geloofd hebben hetgeen in **Rom.11:25-26** staat?

“.....dat de verharding (KJV~” blindheid”) voor een deel over Israel gekomen is, totdat de volheid der heidenen zal ingegaan zijn. 26 En alzo zal geheel Israel zalig worden; gelijk geschreven is: De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob”.

En daarna zal Israël geheel zalig worden. Deze waarheid wordt de “verborgenheid” of een “geheimenis” genoemd. Maar nadat de waarheid van Rom.11:25-26 is gepredikt was het geen geheimenis meer.

14)-Waarom is het dat mannen van God, bekwame Bijbel uitleggers, niet de belangrijkheid hebben gezien van het oordeel van God over Israël in Hand.28:25-28, ongeveer in het jaar 63 na Christus, ongeveer dertig jaar nadat de meeste Bijbelleraren de val van Israël hadden gedateerd? En waarom wordt de Handelingen periode afgesloten voordat de handelingen van Paulus zijn geëindigd?

“Hand.28:25-28: *25 En tegen elkander oneens zijnde, scheidden zij; als Paulus dit ene woord gezegd had, namelijk: Wel heeft de Heilige Geest gesproken door Jesaja, den profeet, tot onze vaders, 26 Zeggende: Ga heen tot dit volk, en zeg: Met het gehoor zult gij horen, en*

geenszins verstaan; en ziende zult gij zien, en geenszins bemerken. 27 Want het hart dezes volks is dik geworden, en met de oren hebben zij zwaarlijk gehoord, en hun ogen hebben zij toegedaan; opdat zij niet te eniger tijd met de ogen zouden zien, en met de oren horen, en met het hart verstaan, en zij zich bekeren, en Ik hen geneze. 28 Het zij u dan bekend, dat de zaligheid Gods den heidenen gezonden is, en dezelve zullen horen.

15)-Waarom is het dat er zo weinig, zeer weinig kerkleiders, pastors en leraren zijn die geen moeite hebben gedaan om Ef.3:9 te gehoorzamen:

“Ef.3:9: *En allen te verlichten, dat zij mogen verstaan, welke de gemeenschap der verborgenheid zij, die van alle eeuwen verborgen is geweest in God, Welke alle dingen geschapen heeft door Jezus Christus”.*

En waarom werden ongeveer de helft van de brieven van Paulus geschreven voordat de Handelingen periode voorbij was en de andere helft daarna?

16)-Welke intelligente Bijbel uitleg kunnen christelijke predikers geven om te bewijzen dat de Pinkstergemeenten, volgens de Schrift, goed of fout zijn in hun pogen om, voor de leden van het Lichaam van Christus, weer in te stellen: “de tongen”, “genezingen”, “tekenen”, “wonderen”, en visioenen van het boek Handelingen? Is er geen tegengif, vanuit de Schrift, voor hun fanatisme? Is er geen geneesmiddel voor hun religieuze ziekte? Is de boodschap en het geestelijk programma van Petrus, in Handelingen, nu wel of niet voor de Kerk van vandaag? Door ieder weldenkend mens moet worden toegegeven dat, als er, nadat de Handelingen periode was afgesloten, geen verandering was gekomen in het programma van God, de Pinkstergemeenten de enige christenen zijn die zich inzetten om de opdracht en het programma van Mark.16:15-18 uit te voeren en om de boodschap en de handelingen van de apostelen en christenen, van de Handelingen periode, te bestendigen.

“Mark.16:15-18: *15 En Hij zeide tot hen: Gaat heen in de gehele wereld, predikt het Evangelie aan alle creaturen. 16 Die geloofd zal hebben, en gedoopt zal zijn, zal zalig worden; maar die niet zal geloofd hebben, zal verdoemd worden. 17 En degenen, die geloofd zullen hebben, zullen deze tekenen volgen: in Mijn Naam zullen zij duivelen uitwerpen; met nieuwe tongen zullen zij spreken. 18 Slangen zullen zij opnemen; en al is het, dat zij iets dodelijks zullen drinken, dat zal hun niet schaden; op zieken zullen zij de handen leggen, en zij zullen gezond worden”.*

Dispensationalisme (bedelingenleer) is het enige middel tegen de leerstellige blunders van de Kerk. Sommige “dispensationalisten” zijn in het extreme gegaan waardoor hun remedie erger is dan de ziekte zelf. Deze remedie, ook wel “Bullingerisme” of “Ultrabedelingenleer” genoemd, laat de student met evenveel blunders achter.

Aan de andere kant, het algemeen geaccepteerde dispensationalisme van hen die de indeling van de bedelingen van de Plymouth Broeders hebben geaccepteerd en uitdragen, deze hebben geen remedie voor de Pinksterbeweging, voor zover deze Plymouth Broeders het Lichaam van Christus, “de bedeling der verborgenheid”, “de bedeling der genade Gods”, laten beginnen **voor** de bekering van Saulus van Tarsen, voordat hij de openbaring der genade vanuit de hemel had ontvangen, voordat de bedeling hem was gegeven. Deze leraren, met zulke leringen, zijn volkomen hulpeloos om Schriftuurlijke hulp te bieden aan hen die geleid zijn tot de waandenkbeelden van de Pinksterbeweging. Ze kunnen kritiek leveren en het veroordelen maar ze kunnen hen niet vanuit de Schrift corrigeren.

Deze, “dispensationalisten”, de Plymouth Broeders, zijn in dienst van toonaangevende Bijbelscholen en ofschoon ze geestelijk en schriftuurlijk gelijk hebben aangaande de fundamente van het christelijk geloof, hebben ze velen van hun studenten, aangaande de bedelingen, verkeerd onderwezen en hebben ze zo’n stereotiep programma dat ze denken dat ze het zich niet kunnen veroorloven om, in deze tijd, hun foute inzicht te corrigeren. Zo’n verandering zou een bekentenis inhouden van verkeerde leer; zo’n bekentenis vereist veel genade en nederigheid. En omdat ze dat niet doen, of niet willen, gaan ze door met het onderwijs dat ze altijd al onderwezen hebben.

De Baptisten zijn onder het bewind van de fundamentalisten en hun naam moet worden verdedigd. Ze moeten standhouden om te blunderen zodat ze voort kunnen gaan om Baptisten te zijn. En aldus zullen de tongen, genezing en tekenen beweging floreren en een bedreiging vormen voor de christenen. Nu we al deze drogredenen en mislukkingen hebben gezien weten we dat ze het gevolg zijn van het niet volgen van Paulus, tot en met zijn laatste openbaring, en het losmaken van de “genade” boodschap van de boodschap en het programma van Israël.

We gaan tot in detail in deze “drievoudige studie over “Besnijdenis” - “Doop - “des Heeren Avondmaal”.

Besnijdenis – Doop en des Heeren Avondmaal

Het besnijden begon toen de naam van Abram werd veranderd, in ongeveer 1693 voor Christus, in Abraham. Op dat moment was Abram 99 jaar oud. **Gen.17:24**:

“En Abraham was oud negen en negentig jaren, als hem het vlees zijner voorhuid besneden werd”.

Veel christen predikers lijken te geloven dat het dopen is begonnen met Johannes de Doper. **Matt.3:3-11**:

“3 Want deze is het, van denwelken gesproken is door Jesaja, den profeet, zeggende: De stem des roependen in de woestijn: Bereidt den weg des Heeren, maakt Zijn paden recht! 4 En dezelve Johannes had zijn kleding van kemelshaar, en een lederen gordel om zijn lenden; en zijn voedsel was sprinkhanen en wilde honig. 5 Toen is tot hem uitgegaan Jeruzalem en geheel Judea, en het gehele land rondom de Jordaan; 6 En werden van hem gedoopt in de Jordaan, belijdende hun zonden. 7 Hij dan, ziende velen van de Farizeen en Sadduceen tot zijn doop komen, sprak tot hen: Gij addereengebredsels! wie heeft u aangewezen te vlieden van den toekomenden toorn? 8 Brengt dan vruchten voort, der bekering waardig. 9 En meent niet bij u zelve te zeggen: Wij hebben Abraham tot een vader; want ik zeg u, dat God zelfs uit deze stenen Abraham kinderen kan verwekken. 10 En ook is alrede de bijl aan den wortel der bomen gelegd; alle boom dan, die geen goede vrucht voortbrengt, wordt uitgehouwen en in het vuur geworpen. 11 Ik doop u wel met water tot bekering; maar Die na mij komt, is sterker dan ik, Wiens schoenen ik niet waardig ben Hem na te dragen; Die zal u met den Heiligen Geest en met vuur dopen”.

Maar het Griekse woord (baptismos), in Hebr.9:10, dient te worden vertaald met “dopen”.

“Hebr.9:10: *Bestaande alleen in spijzen, en dranken, en verscheidene wassingen en rechtvaardigmakingen des vleses, tot op den tijd der verbetering opgelegd”.*

Dopen, en ceremoniële wassingen, werden al gedurende 1500 jaar gepraktiseerd door de Joden voordat Johannes de Doper doopte met water opdat Christus openbaar zou worden gemaakt aan Israël. Joh.1:31:

“Joh.1:31: *En ik kende Hem niet; maar opdat Hij aan Israel zou geopenbaard worden, daarom ben ik gekomen, dopende met het water”.*

En:

“Hebr.6:1-2: *1 Daarom, nalatende het beginsel der leer van Christus, laat ons tot de volmaaktheid voortvaren; niet wederom leggende het fundament van de bekering van dode werken, en van het geloof in God, 2 Van de leer der dopen, en van de oplegging der handen, en van de opstanding der doden, en van het eeuwig oordeel”.*

Het Avondmaal des Heeren werd, weinige uren voordat Christus aan het kruis werd genageld, ingesteld. Het werd ingesteld op het tijdstip van het Pascha van Israël. **Matth.26:19-29:**

“19 En de discipelen deden, gelijk Jezus hun bevolen had, en bereidden het pascha. 20 En als het avond geworden was, zat Hij aan met de twaalven. 21 En toen zij aten, zeide Hij: Voorwaar, Ik zeg u, dat een van u, Mij zal verraden. 22 En zij, zeer bedroefd geworden zijnde, begon een iegelijk van hen tot Hem te zeggen: Ben ik het, Heere? 23 En Hij, antwoordende, zeide: Die de hand met Mij in den schotel indoopt, die zal Mij verraden. 24 De Zoon des mensen gaat wel heen, gelijk van Hem geschreven is; maar wee dien mens, door welchen de Zoon des mensen verraden wordt; het ware hem goed, zo die mens niet geboren was geweest. 25 En Judas, die Hem verried, antwoordde en zeide: Ben ik het, Rabbi? Hij zeide tot hem: Gij hebt het gezegd. 26 En als zij aten, nam Jezus het brood, en gezegend hebbende, brak Hij het, en gaf het den discipelen, en zeide: Neemt, eet, dat is Mijn lichaam. 27 En Hij nam den drinkbeker, en gedankt hebbende, gaf hun dien, zeggende: Drinkt allen daaruit; 28 Want dat is Mijn bloed, het bloed des Nieuwen Testaments, hetwelk voor velen vergoten wordt, tot vergeving der zonden. 29 En Ik zeg u, dat Ik van nu aan niet zal drinken van de vrucht des wijnstoks tot op dien dag, wanneer Ik met u dezelve nieuw zal drinken in het Koninkrijk Mijns Vaders”.

“1Kor.5:7: *Want ook ons Pascha is voor ons geslacht, namelijk Christus”.*

Geheel Judea ging uit om door Johannes te worden gedoopt, **Matth.3:5-6:**

“5 Toen is tot hem uitgegaan Jeruzalem en geheel Judea, en het gehele land rondom de Jordaan; 6 En werden van hem gedoopt in de Jordaan, belijdende hun zonden”.

Alleen de apostelen waren aanwezig bij het instellen van het Avondmaal. De doop van Johannes, met bekering, was een vereiste voor Goddelijke zegeningen voor Zijn Verbonds volk. Dit Verbond werd ook wel het Verbond der Besnijdenis genoemd, **Hand.7:8:**

“En Hij gaf hem het verbond der besnijdenis; en alzo gewon hij Izak, en besneed hem op den achtsten dag; en Izak gewon Jakob, en Jakob de twaalf patriarchen”.

Alleen besneden mensen werden gedoopt. Aan deze mensen werd Johannes gezonden. Luk.1:16 en 80; Joh.1:31.

Luk.1:16: *En hij zal velen der kinderen Israels bekeren tot den Heere, hun God”.*

Luk.1:80: *En het kindeken wies op, en werd gesterkt in den geest, en was in de woestijnen, tot den dag zijner vertoning aan Israel”.*

Joh.1:31: *En ik kende Hem niet; maar opdat Hij aan Israel zou geopenbaard worden, daarom ben ik gekomen, dopende met het water”.*

Als we de autoriteit vanuit de Schrift hebben dat Johannes de Doper een boodschap predikte tot behoud van individuele Israëlieten, dan hebben we de autoriteit vanuit de Schrift dat de doop van Johannes beslist noodzakelijk was voor behoudenis. Aan de andere kant aten de Apostelen niet het Avondmaal om behouden te worden; want de Heer had alreeds gezegd, ook tot de zeventig, **Luk.10:20:**

“Doch verblijdt u daarin niet, dat de geesten u onderworpen zijn; maar verblijdt u veel meer, dat uw namen geschreven zijn in de hemelen”.

Betreffende de Apostelen, en anderen, Christus had hun reeds eeuwig leven gegeven, **Joh.17:2:**

“Gelijkerwijs Gij Hem macht gegeven hebt over alle vlees, opdat al wat Gij Hem gegeven hebt, Hij hun het eeuwige leven geve”.

Waterdoop en het Avondmaal des Heeren zijn nimmer met elkaar verbonden en “inzettingen” genoemd voor het Lichaam van Christus. Het woord “inzettingen” in 1Kor.11:2 is “paradosis” en betekent “tradities”.

1Kor.11:2: *En ik prijs u, broeders, dat gij in alles mijner gedachtig zijt, en de inzettingen behoudt, gelijk ik die u overgegeven heb”.*

Laat ons het feit in gedachten houden dat Christus, terwijl Hij op aarde was, geen eeuwig leven gaf, of mensen riep om Zijn discipelen te worden, aan onbesneden en niet gedoopte Israëlieten. Christus was Zelf besneden en gedoopt omdat Hij een Dienaar der besnijdenis was met een aan Israëel gerelateerde bediening. **Rom.15:8:**

“En ik zeg, dat Jezus Christus een dienaar geworden is der besnijdenis, vanwege de waarheid Gods, opdat Hij bevestigen zou de beloftenissen der vaderen”.

Betreffende de besnijdenis

Voor God was de besnijdenis meer dan een nietswaardig religieus ritueel. Bovendien vereist de studie van de besnijdenis in de Schrift meer dan een vluchtige studie. Lichamelijke besnijdenis was een symbool van geestelijke besnijdenis. De lichamelijke ceremonie, het snijden in het vlees, sprak daarom van een Goddelijk werk door welke God handelde met het vlees van de gelovige. Het vlees is altijd tegen de Geest. Deze twee staan tegenover elkaar, **Gal.5:17:**

“Want het vlees begeert tegen den Geest, en de Geest tegen het vlees; en deze staan tegen elkander, alzo dat gij niet doet, hetgeen gij wildet”.

Rom.8:8: *En die in het vlees zijn, kunnen Gode niet behagen*”.

Heiligen die in het vlees leven kunnen Gode niet behagen.

Als u deze boodschap hebt gelezen zult u het met mij eens zijn dat de studie aangaande de besnijdenis geen eenvoudige les is.

We citeren een vers uit de Schrift waarvan wij durven te zeggen dat die zeer weinig serieuze aandacht of studie nodig heeft; **Kol.2:11**:

“In Welken gij ook besneden zijt met een besnijdenis, die zonder handen geschiedt, in de uittrekking van het lichaam der zonden des vleses, door de besnijdenis van Christus”.

In welk opzicht is de gelovige geestelijk besneden door de besnijdenis van Christus? In dezelfde zin dat zijn oude mens is gekruisigd met Christus toen de gelovige zijn geestelijke doop ontving in Christus en zijn begraven in den doop ervoer als aangegeven in **Kol.2:12**:

“Zijnde met Hem begraven in den doop, in welken gij ook met Hem opgewekt zijt door het geloof der werking Gods, Die Hem uit de doden opgewekt heeft”.

Denk aan de vele dienstknechten van de Heer die in deze gezegende waarheid, van Kol.2:12, water hebben ingelezen. Dit is geheel in tegenstelling tot geestelijke waarheid die de Heer de leden van het Lichaam wilde leren met betrekking tot religie in **Kol.2 :8-18**:

“8 Ziet toe, dat niemand u als een roof vervoere door de filosofie, en ijdele verleiding, naar de overlevering der mensen, naar de eerste beginselen der wereld, en niet naar Christus; 9 Want in Hem woont al de volheid der Godheid lichamelijk; 10 En gij zijt in Hem volmaakt, Die het Hoofd is van alle overheid en macht; 11 In Welken gij ook besneden zijt met een besnijdenis, die zonder handen geschiedt, in de uittrekking van het lichaam der zonden des vleses, door de besnijdenis van Christus; 12 Zijnde met Hem begraven in den doop, in welken gij ook met Hem opgewekt zijt door het geloof der werking Gods, Die Hem uit de doden opgewekt heeft” 13 En Hij heeft u, als gij dood waart in de misdaden, en in de voorhuid uws vleses, mede levend gemaakt met Hem, al uw misdaden u vergevende; 14 Uitgewist hebbende het handschrift, dat tegen ons was, in inzettingen bestaande, hetwelk, zeg ik, enigerwijze ons tegen was, en heeft datzelve uit het midden weggenomen, hetzelfde aan het kruis genageld hebbende; 15 En de overheden en de machten uitgetogen hebbende, heeft Hij die in het openbaar tentoongesteld, en heeft door hetzelfde over hen getriomfeerd. 16 Dat u dan niemand oordele in spijs of in drank, of in het stuk des feest dags, of der nieuwe maan, of der sabbatten; 17 Welke zijn een schaduw der toekomstige dingen, maar het lichaam is van Christus. 18 Dat dan niemand u overheerse naar zijn wil in nederigheid en dienst der engelen, intredende in hetgeen hij niet gezien heeft, tevergeefs opgeblazen zijnde door het verstand zijns vleses”.

De context van Kol.2:12, en de taal van dat vers, zou een bewijs moeten zijn voor iedere verstandige en geestelijke christen dat, als de besnijdenis van Kol.2:12 Goddelijk is, en niet met handen is gedaan, zo is ook de doop van Kol.2:12 het werk van God en heeft niets te maken met het werk van mensenhanden.

Een lichamelijke besnijdenis werd door God vereist en gepraktiseerd door het volk van God totdat de tijd kwam voor de geestelijke besnijdenis van de gelovige en de openbaring met

betrekking tot de betekenis van die geestelijke besnijdenis, zo werd ook lichamelijke doop vereist, gepredikt en gepraktiseerd totdat de tijd, door God gesteld, daar was voor de geestelijke doop van de gelovige en de openbaring van zijn betekenis. Vanwege de Joden werd Cornelius gedoopt nadat hij geloofd had, **Hand.10:41-47**:

“41 Niet al den volke, maar den getuigen, die van God te voren verkoren waren, ons namelijk, die met Hem gegeten en gedronken hebben, nadat Hij uit de doden opgestaan was. 42 En heeft ons geboden den volke te prediken, en te betuigen, dat Hij is Degene, Die van God verordend is tot een Rechter van levenden en doden. 43 Dezen geven getuigenis al de profeten, dat een iegelijk, die in Hem gelooft, vergeving der zonden ontvangen zal door Zijn Naam. 44 Als Petrus nog deze woorden sprak, viel de Heilige Geest op allen, die het Woord hoorden. 45 En de gelovigen, die uit de besnijdenis waren, zovelen als met Petrus gekomen waren, ontzetten zich, dat de gave des Heiligen Geestes ook op de heidenen uitgestort werd. 46 Want zij hoorden hen spreken met vreemde talen, en God groot maken. Toen antwoordde Petrus: 47 Kan ook iemand het water weren, dat dezen niet gedoopt zouden worden, welke den Heiligen Geest ontvangen hebben, gelijk als ook wij?”.

Vanwege de Joden werd Timotheüs besneden nadat hij geloofde. **Hand.16:1-3**:

“1 En hij kwam te Derbe en Lystre. En ziet, aldaar was een zeker discipel, met name Timotheus, zoon van een gelovige Joodse vrouw, maar van een Grieksen vader; 2 Welken goeden getuigenis gegeven werd van de broederen te Lystre en Ikonium. 3 Deze wilde Paulus, dat met hem zou reizen; en hij nam en besneed hem, om der Joden wil, die in die plaatsen waren; want zij kenden allen zijn vader, dat hij een Griek was”.

Maar laten we niet vergeten dat beide, lichamelijke doop en lichamelijke besnijdenis door God waren ingesteld voordat de leden van het Lichaam van Christus de geestelijke doop en de geestelijke besnijdenis ontvingen.

De besnijdenis en de doop van Christus

Misschien begrijpen we de geestelijke doop van Christus beter dan de geestelijke besnijdenis van Christus. We horen vaak van ijverige dopers dat ze hun discipelen instrueren om de Heere Jezus te volgen in Zijn doop; maar ze sporen hun discipelen nimmer aan om de Heere Jezus te volgen in Zijn besnijdenis. Van Kol.2:11-12 hebben we geleerd dat de gelovige zowel de besnijdenis als de doop nodig heeft. Maar het onderwerp van de besnijdenis is helaas verwaarloosd. En dat is voor een groot deel verantwoordelijk voor enkele van de blunders die we vermelden onder de algemene noemer: ”De Grote Blunder van de Kerk”.

De Redder ontving Zijn naam “Jezus” toen hij lichamenlijk werd besneden, **Luk.2:21**:

“En als acht dagen vervuld waren, dat men het Kindeken besnijden zou, zo werd Zijn Naam genaamd JEZUS, welke genaamd was van den engel, eer Hij in het lichaam ontvangen was”.

Laten we nu kijken naar de twee dopen van Christus, Zijn “waterdoop” en Zijn “doop in de dood”.

Luk.3:21: *En het geschiedde, toen al het volk gedoopt werd, en Jezus ook gedoopt was, en bad, dat de hemel geopend werd”.*

Luk.12:50: *Maar Ik moet met een doop gedoopt worden; en hoe worde Ik geperst, totdat het volbracht zij!*”.

Welke gebeurde als eerste met Christus? Zijn lichamelijke doop met water. Maar welk geestelijk voordeel ontvangt men vanwege de waterdoop van Christus, of waar is het bewijs vanuit de Schrift dat de gelovige, gered door geloof, zonder religie, op enigerlei wijze geestelijk voordeel verkrijgt door Christus te volgen naar het doopvont, reservoir, rivier of meer?

Door welke doop van Christus is de gelovige zondaar gered? Door de doop van Christus in de dood. Lukas 12:50. Na de doop van Christus in de dood werd Hij begraven (misschien niet onder de grond maar boven de grond). Daarna stond Hij op en ging zitten in de hemelse gewesten.

De gelovige van **Rom.6:3-10** is gedoopt in de dood van Christus:

“3 Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn? 4 Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkewijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden. 5 Want indien wij met Hem een plant geworden zijn in de gelijkmaking Zijns doods, zo zullen wij het ook zijn in de gelijkmaking Zijner opstanding; 6 Dit wetende, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen. 7 Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonde. 8 Indien wij nu met Christus gestorven zijn, zo geloven wij, dat wij ook met Hem zullen leven; 9 Wetende, dat Christus, opgewekt zijnde uit de doden, niet meer sterft; de dood heerst niet meer over Hem. 10 Want dat Hij gestorven is, dat is Hij der zonde eenmaal gestorven; en dat Hij leeft, dat leeft Hij Gode”.

Hij is door de doop begraven met Christus. En hij is opgewekt om te wandelen in nieuwigheid des levens. Zijn oude mens is gekruisigd. Iedereen die de Bijbel bestudeert, die ook maar iets weet van: “de bedeling der genade Gods”, die aan Paulus is gegeven voor de Heidenen, Ef.3:1-2, weet dat niemand zijn medemens kan dopen in de dood van Christus.

Ef.3:1-2: *1 Om deze oorzaak ben ik Paulus de gevangene van Christus Jezus, voor u, die heidenen zijt. 2 Indien gij maar gehoord hebt van de bedeling der genade Gods, die mij gegeven is aan u”.*

Hij weet zeer wel dat die doop geestelijk en Goddelijk is en niet door mensenhanden op welke manier dan ook. De menselijke mond kan ongetwijfeld meehelpen om het over te brengen.

2Kor.3:6-8:

“6 Die ons ook bekwaam gemaakt heeft, om te zijn dienaars des Nieuwen Testaments, niet der letter, maar des Geestes; want de letter doodt, maar de Geest maakt levend. 7 En indien de bediening des doods in letteren bestaande, en in stenen ingedrukt, in heerlijkheid is geweest, alzo dat de kinderen Israels het aangezicht van Mozes niet konden sterk aanzien, om de heerlijkheid zijns aangezichts, die te niet gedaan zou worden. 8 Hoe zal niet veel meer de bediening des Geestes in heerlijkheid zijn?”.

Nu wij, door genade, het er over eens zijn dat water niet nodig is voordat de gelovige werd gedoopt in de dood van Christus of nadat hij werd gedoopt in die dood. Daarom zijn zij, die leren dat de waterdoop belangrijk is om de geestelijke voordelen voort te brengen van **Rom.6:3-18**, onschriftuurlijk bezig.

“3 Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn? 4 Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkerwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden. 5 Want indien wij met Hem een plant geworden zijn in de gelijkmaking Zijns doods, zo zullen wij het ook zijn in de gelijkmaking Zijner opstanding; 6 Dit wetende, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen. 7 Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonde. 8 Indien wij nu met Christus gestorven zijn, zo geloven wij, dat wij ook met Hem zullen leven; 9 Wetende, dat Christus, opgewekt zijnde uit de doden, niet meer sterft; de dood heerst niet meer over Hem. 10 Want dat Hij gestorven is, dat is Hij der zonde eenmaal gestorven; en dat Hij leeft, dat leeft Hij Gode. 11 Alzo ook gijlieden, houdt het daarvoor dat gij wel der zonde dood zijt, maar Gode levende zijt in Christus Jezus, onzen Heere. 12 Dat dan de zonde niet heerse in uw sterfelijk lichaam, om haar te gehoorzamen in de begeerlijkheden deszelfen lichaams. 13 En stelt uwe leden niet der zonde tot wapenen der ongerechtigheid; maar stelt uzelfen Gode, als uit de doden levende geworden zijnde, en stelt uw leden Gode tot wapenen der gerechtigheid. 14 Want de zonde zal over u niet heersen; want gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade. 15 Wat dan? Zullen wij zondigen, omdat wij niet zijn onder de wet, maar onder de genade? Dat zij verre. 16 Weet gij niet, dat wien gij uzelfen stelt tot dienstknechten ter gehoorzaamheid, gij dienstknechten zijt desgenen, dien gij gehoorzaamt, of der zonde tot den dood, of der gehoorzaamheid tot gerechtigheid? 17 Maar Gode zij dank, dat gij wel dienstknechten der zonde waart, maar dat gij nu van harte gehoorzaam geworden zijt aan het voorbeeld der leer, tot hetwelk gij overgegeven zijt; 18 En vrijgemaakt zijnde van de zonde, zijt gemaakt dienstknechten der gerechtigheid”.

Eveneens zijn zij onschriftuurlijk die leren dat de waterdoop, na de doop van de gelovige in de dood van Christus, nodig is om de Goddelijke doop geldend te maken of meer doeltreffend en effectief, of om te bewijzen aan de gelovige of aan de wereld dat dat Goddelijke werk echt is. De heilige wandel van een gelovige is zijn getuigenis aan de wereld dat hij is gedoopt in de dood van Christus en is opgestaan in nieuwheid des levens. Zijn waterdoop bewijst niets aan de wereld.

Dit geeft aan dat christenen die de waterdoop praktiseren Rom.6:3-10 of Kol.2:11-12 niet begrijpen.

Rom.6:3-10: *“3 Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn? 4 Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkerwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden. 5 Want indien wij met Hem een plant geworden zijn in de gelijkmaking Zijns doods, zo zullen wij het ook zijn in de gelijkmaking Zijner opstanding; 6 Dit wetende, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen. 7 Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonde. 8 Indien wij nu met Christus gestorven zijn, zo geloven wij, dat wij ook met Hem zullen leven; 9 Wetende, dat Christus, opgewekt zijnde uit de doden, niet meer sterft; de dood heerst niet meer over Hem. 10 Want dat Hij gestorven is, dat is Hij der zonde eenmaal gestorven; en dat Hij leeft, dat leeft Hij Gode”.*

Kol.2:11-12: *11 In Welken gij ook besneden zijt met een besnijdenis, die zonder handen geschiedt, in de uittrekking van het lichaam der zonden des vleses, door de besnijdenis van Christus; 12 Zijnde met Hem begraven in den doop, in welken gij ook met Hem opgewekt zijt door het geloof der werking Gods, Die Hem uit de doden opgewekt heeft”.*

Ze weten eenvoudigweg niet wat ze uit de Schrift moeten citeren om hun dooptheorie te bewijzen en waarom ze dopen. Hun beste antwoord is “Traditie”. Het is meer iets van “volg de leider” in plaats **2Tim.2:15** te gehoorzamen.

“Benaarstig u, om uzelfen Gode beproefd voor te stellen, een arbeider, die niet beschaamd wordt, die het Woord der waarheid recht snijdt”.

Als de zondaar werkelijk het evangelie der verlossing gelooft, door de dood en opstanding van Christus, is hij onmiddellijk met Christus gekruisigd, met Christus in de dood, begraven met Christus, opgestaan met Christus, en gezeten, met Christus, in de hemelse gewesten. De beste manier, voor de gelovige, om de wereld te overtuigen van deze identificatie en het nieuwe leven, is waardig te wandelen naar de roeping waarmee hij is geroepen. Water kan op geen enkele wijze helpen in het identificeren van de gelovige zondaar met Christus in Zijn kruisiging, dood, begrafenis en opstanding. Iedere leer aangaande de waterdoop, vandaag de dag, en het praktiseren daarvan is alleen een religieuze drogreden.

Lichamelijke besnijdenis kan even gemakkelijk worden ingelezen in Rom.6:3-17 als de lichamelijke doop. Lichamelijke besnijdenis zal voor een gelovige vandaag de dag evenveel doen als de lichamelijke doop, dus niets.

Rom.6:3-17: *3 Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn? 4 Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkewijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden. 5 Want indien wij met Hem een plant geworden zijn in de gelijkmaking Zijns doods, zo zullen wij het ook zijn in de gelijkmaking Zijner opstanding; 6 Dit wetende, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen. 7 Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonde. 8 Indien wij nu met Christus gestorven zijn, zo geloven wij, dat wij ook met Hem zullen leven 9 Wetende, dat Christus, opgewekt zijnde uit de doden, niet meer sterft; de dood heerst niet meer over Hem. 10 Want dat Hij gestorven is, dat is Hij der zonde eenmaal gestorven; en dat Hij leeft, dat leeft Hij Gode. 11 Alzo ook gijlieden, houdt het daarvoor dat gij wel der zonde dood zijt, maar Gode levende zijt in Christus Jezus, onzen Heere. 12 Dat dan de zonde niet heerse in uw sterfelijk lichaam, om haar te gehoorzamen in de begeerlijkheden deszelven lichaams.13 En stelt uwe leden niet der zonde tot wapenen der ongerechtigheid; maar stelt uzelfen Gode, als uit de doden levende geworden zijnde, en stelt uw leden Gode tot wapenen der gerechtigheid. 14 Want de zonde zal over u niet heersen; want gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade. 15 Wat dan? Zullen wij zondigen, omdat wij niet zijn onder de wet, maar onder de genade? Dat zij verre. 16 Weet gij niet, dat wien gij uzelfen stelt tot dienstknechten ter gehoorzaamheid, gij dienstknechten zijt desgenen, dien gij gehoorzaamt, of der zonde tot den dood, of der gehoorzaamheid tot gerechtigheid? 17 Maar Gode zij dank, dat gij wel dienstknechten der zonde waart, maar dat gij nu van harte gehoorzaam geworden zijt aan het voorbeeld der leer, tot hetwelk gij overgegeven zijt”.*

Vergelijk nu Rom.6:4 en 6 met Kol.2:11-12 en constateer dezelfde waarheid. Laten we iets opmerken aangaande de bedoeling van besnijdenis en doop.

“Rom.6:4: 4: *Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkewijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden”.*

“Rom.6:6: *Dit wetende, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen”.*

“Kol.2:11-12: *11 In Welken gij ook besneden zijt met een besnijdenis, die zonder handen geschiedt, in de uittrekking van het lichaam der zonden des vleses, door de besnijdenis van Christus; 12 Zijnde met Hem begraven in den doop, in welken gij ook met Hem opgewekt zijt door het geloof der werking Gods, Die Hem uit de doden opgewekt heeft”.*

Hetgeen de zondaar nodig heeft is de besnijdenis van Christus en de doop van Christus. Christus is in de hemel en kan daarom niemand lichamelijk besnijden en dopen op aarde. Sinds de openbaring van Zijn genade vanuit de hemel, aan en door de Apostel Paulus (die niet was gezonden om te dopen – 1Kor.1:17), heeft niet één gelovige het fysiek symbolische snijden in het vlees nodig gehad of het symbolisch afwassen van de zonde. Hetgeen de mens alleen nodig heeft is, zonder handen, de besnijdenis en de doop van Christus,. We zullen tot in detail ingaan op de waterdoop.

Van Adam tot Abraham

We laten nu het licht van de Schrift vallen op de besnijdenis. We hebben reeds geleerd dat niemand van de dienaren van God, van Adam tot Abram is besneden, Abram is op 99 jarige leeftijd besneden. Abraham werd besneden ongeveer 2100 jaar nadat Abel rechtvaardig werd verklaard zonder te zijn besneden. Het besnijden van het vlees begon op een bepaalde tijd. Dat tijdstip is te lezen in Gen.17. We citeren **Gen.17:4-14:**

“4 Mij aangaande, zie, Mijn verbond is met u; en gij zult tot een vader van menigte der volken worden! 5 En uw naam zal niet meer genoemd worden Abram; maar uw naam zal wezen Abraham; want Ik heb u gesteld tot een vader van menigte der volken. 6 En Ik zal u gans zeer vruchtbaar maken, en Ik zal u tot volken stellen, en koningen zullen uit u voortkomen. 7 En Ik zal Mijn verbond oprichten tussen Mij en tussen u, en tussen uw zaad na u in hun geslachten, tot een eeuwig verbond, om u te zijn tot een God, en uw zaad na u. 8 En Ik zal u, en uw zaad na u, het land uwer vreemdelingschappen geven, het gehele land Kanaan, tot eeuwige bezitting; en Ik zal hun tot een God zijn. 9 Voorts zeide God tot Abraham: Gij nu zult Mijn verbond houden, gij, en uw zaad na u, in hun geslachten. 10 Dit is Mijn verbond, dat gijlieden houden zult tussen Mij, en tussen u, en tussen uw zaad na u: dat al wat mannelijk is, u besneden worde. 11 En gij zult het vlees uwer voorhuid besnijden; en dat zal tot een teken zijn van het verbond tussen Mij en tussen u. 12 Een zoontje dan van acht dagen zal u besneden worden, al wat mannelijk is in uw geslachten: de ingeborene van het huis, en de gekochte met geld van allen vreemde, welke niet is van uw zaad; 13 De ingeborene van uw huis, en de gekochte met uw geld zal zekerlijk besneden worden; en Mijn verbond zal zijn in ulieder vlees, tot een eeuwig verbond. 14 En wat mannelijk is, de voorhuid hebbende, wiens voorhuids vlees niet zal besneden worden, dezelve ziel zal uit haar volken uitgeroeid worden; hij heeft Mijn verbond gebroken”.

“Gen.17:24-26: 24 En Abraham was oud negen en negentig jaren, als hem het vlees zijner voorhuid besneden werd. 25 En Ismaël, zijn zoon, was dertien jaren oud, als hem het vlees zijner voorhuid besneden werd. 26 Even op dezen zelfden dag werd Abraham besneden, en Ismael, zijn zoon”.

Ongetwijfeld zouden de Presbyterianen en anderen nooit begonnen zijn met hun dwaling door te leren dat het sprenkelen de plaats heeft ingenomen van de besnijdenis indien ze zorgvuldig Rom.4:9-12 hadden bestudeerd. Laat ons eens naar deze verzen kijken:

“Rom.4:9-12: 9 Deze zaligspreking dan, is die alleen over de besnijdenis, of ook over de voorhuid? Want wij zeggen, dat Abraham het geloof gerekend is tot rechtvaardigheid. 10 Hoe is het hem dan toegerekend? Als hij in de besnijdenis was, of in de voorhuid? Niet in de besnijdenis, maar in de voorhuid. 11 En hij heeft het teken der besnijdenis ontvangen tot een zegel der rechtvaardigheid des geloofs, die hem in de voorhuid was toegerekend: opdat hij zou zijn een vader van allen, die geloven in de voorhuid zijnde, ten einde ook hun de rechtvaardigheid toegerekend worde; 12 En een vader der besnijdenis, dengenen namelijk, die niet alleen uit de besnijdenis zijn, maar die ook wandelen in de voetstappen des geloofs van onzen vader Abraham, hetwelk in de voorhuid was”.

Abram werd geroepen toen hij onbesneden was. Wanneer? Abram werd geroepen en rechtvaardig verklaard, door het geloof, 430 jaar voordat Jehovah de tien geboden, de vleselijke inzettingen, de verschillende dopen en voorschriften aangaande spijzen en dranken, aan Israël gaf Gal.3:17; Hebr.9:10.

“Gal.3:17: En dit zeg ik: Het verbond, dat te voren van God bevestigd is op Christus, wordt door de wet, die na vierhonderd en dertig jaren gekomen is, niet krachteloos gemaakt, om de belofenis te niet te doen”.

“Hebr.9:10: Bestaande alleen in spijzen, en dranken, en verscheidene wassingen en rechtvaardigmakingen des vleses, tot op den tijd der verbetering opgelegd”.

Abram ontving de belofte, het Verbond, het evangelie van God 430 jaar voordat Jehovah en Israël het Verbond aangingen op de Sinai, welks Verbond later “Oud” werd gemaakt,

Hebr.8:7-11:

“7 Want indien dat eerste verbond onberispelijk geweest ware, zo zou voor het tweede geen plaats gezocht zijn geweest. 8 Want hen berispende, zegt Hij tot hen: Ziet, de dagen komen, spreekt de Heere, en Ik zal over het huis Israels, en over het huis van Juda een nieuw verbond oprichten; 9 Niet naar het verbond, dat Ik met hun vaderen gemaakt heb, ten dage, als Ik hen bij de hand nam, om hen uit Egypteland te leiden; want zij zijn in dit Mijn verbond niet gebleven, en Ik heb op hen niet geacht, zegt de Heere. 10 Want dit is het verbond, dat Ik met het huis Israels maken zal na die dagen, zegt de Heere: Ik zal Mijn wetten in hun verstand geven, en in hun harten zal Ik die inschrijven; en Ik zal hun tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn. 11 En zij zullen niet leren, een iegelijk zijn naaste, en een iegelijk zijn broeder, zeggende: Ken den Heere; want zij zullen Mij allen kennen van den kleine onder hen tot den grote onder hen”.

Abram was geen Jood en ook geen Israëliet. Hij werd rechtvaardig verklaard in zijn onbesneden staat. God wilde niet toestaan dat de beloofde zoon, Izak, geboren zou worden terwijl Abram niet besneden was. Izak werd geboren één jaar nadat de onbesneden Abram de

besneden Abraham werd, en Izak werd besneden toen hij acht dagen oud was, zo ook Christus, Saulus van Tarsen, en anderen. **Fil.3:5**:

“Besneden ten achtsten dage, uit het geslacht van Israel, van den stam van Benjamin, een Hebreer uit de Hebreen, naar de wet een Farizeër”.

“Gen.21:2-5: 2 En Sara werd bevrucht, en baarde Abraham een zoon in zijn ouderdom, ter gezetter tijd, dien hem God gezegd had. 3 En Abraham noemde den naam zijns zoons, die hem geboren was, dien hem Sara gebaard had, Izak. 4 En Abraham besneed zijn zoon Izak, zijnde acht dagen oud, gelijk als hem God geboden had. 5 En Abraham was honderd jaren oud, als hem Izak zijn zoon geboren werd”.

Abraham was 75 jaar en dat was 430 jaar voordat de wet werd toegevoegd aan het evangelie. Gal.3:8, 17 en 18; Gen.12:4.

“Gal.3:8: En de Schrift, te voren ziende, dat God de heidenen uit het geloof zou rechtvaardigen, heeft te voren aan Abraham het Evangelie verkondigd, zeggende: In u zullen al de volken gezegend worden”.

“Gal.3:17-18: 17 En dit zeg ik: Het verbond, dat te voren van God bevestigd is op Christus, wordt door de wet, die na vierhonderd en dertig jaren gekomen is, niet krachteloos gemaakt, om de belofenis te niet te doen. 18 Want indien de erfenis uit de wet is, zo is zij niet meer uit de belofenis; maar God heeft ze Abraham door de belofenis genadiglijk gegeven”.

“Gen.12:4: En Abram toog heen, gelijk de HEERE tot hem gesproken had; en Lot toog met hem; en Abram was vijf en zeventig jaren oud, toen hij uit Haran ging”.

We citeren Gal.3:6 en 8:

“Gal.3:6: Gelijkerwijs Abraham Gode geloofd heeft, en het is hem tot rechtvaardigheid gerekend”.

“Gal.3:8: En de Schrift, te voren ziende, dat God de heidenen uit het geloof zou rechtvaardigen, heeft te voren aan Abraham het Evangelie verkondigd, zeggende: In u zullen al de volken gezegend worden”.

“Gal.3:17: En dit zeg ik: Het verbond, dat te voren van God bevestigd is op Christus, wordt door de wet, die na vierhonderd en dertig jaren gekomen is, niet krachteloos gemaakt, om de belofenis te niet te doen”.

“Gal.3:19: Waartoe is dan de wet? Zij is om der overtredingen wil daarbij gesteld, totdat het zaad zou gekomen zijn, dien het beloofd was; en zij is door de engelen besteld in de hand des Middelaars”.

We kunnen nimmer de waarheid van de Heer begrijpen betreffende het evangelie van God en het geestelijk programma van God voor het Lichaam van Christus, “de bedeling der genade Gods”, totdat we de betekenis verkrijgen van Gal.3:8 en Gal.2:7. Let op deze twee verzen. We zullen er later naar verwijzen maar hier zijn ze alvast;

Gal.3:8: *En de Schrift, te voren ziende, dat God de heidenen uit het geloof zou rechtvaardigen, heeft te voren aan Abraham het Evangelie verkondigd, zeggende: In u zullen al de volken gezegend worden”.*

Gal.2:7: *Maar daarentegen, als zij zagen, dat aan mij het Evangelie der voorhuid toebetrouwd was, gelijk aan Petrus dat der besnijdenis”.*

Merk het “te voren” op in Gal.3:8. Te voren waarvan? Voordat de wet aan de belofte was toegevoegd. Voordat het Verbond (het Oude) toegevoegd was aan het Verbond der Belofte. Het toegevoegde Verbond der Wet annuleerde niet het Verbond dat God maakte met de onbesneden Abram en ook niet het Verbond dat Hij maakte met de besneden Abraham,

Gal.3:17:

“En dit zeg ik: Het verbond, dat te voren van God bevestigd is op Christus, wordt door de wet, die na vierhonderd en dertig jaren gekomen is, niet krachteloos gemaakt, om de belofte te niet te doen”.

Hoe belangrijk is het om het verschil te weten tussen “Abram” en “Abraham”. Abram en Abraham, dezelfde man, maar we moeten onderscheid maken tussen het Verbond dat God maakte met Abram en Zijn Verbond met hem als Abraham. Het is omdat de mannen van de kerk hebben gefaald om dat te doen dat de christenen verward zijn geworden betreffende de leer van het zaad Abraham en zijn kinderen. Voor de wet (430 jaar) predikte God het evangelie aan Abram. De twaalf Apostelen waren bewaarders van het evangelie der besnijdenis, door Abraham en Izak. **Gal.2:7-9:**

“7 Maar daarentegen, als zij zagen, dat aan mij het Evangelie der voorhuid toebetrouwd was, gelijk aan Petrus dat der besnijdenis; 8 (Want Die in Petrus krachtelijk wrocht tot het apostelschap der besnijdenis, Die wrocht ook krachtelijk in mij onder de heidenen); 9 En als Jakobus, en Cefas, en Johannes, die geacht waren pilaren te zijn, de genade, die mij gegeven was, bekenden, gaven zij mij en Barnabas de rechter hand der gemeenschap, opdat wij tot de heidenen, en zij tot de besnijdenis zouden gaan”.

De twaalfen hadden nog nimmer het evangelie der onbesnedenen gehoord, van Gal.3:8 en Gal.2:7, totdat ze het van Paulus leerden. Wanneer? Gal.2:1 en 2:

Gal.3:8: *En de Schrift, te voren ziende, dat God de heidenen uit het geloof zou rechtvaardigen, heeft te voren aan Abraham het Evangelie verkondigd, zeggende: In u zullen al de volken gezegend worden”.*

Gal.2:7: *Maar daarentegen, als zij zagen, dat aan mij het Evangelie der voorhuid toebetrouwd was, gelijk aan Petrus dat der besnijdenis”.*

Gal.2:1-2: *1 Daarna ben ik, na veertien jaren, wederom naar Jeruzalem opgegaan met Barnabas, ook Titus medegenomen hebbende. 2 En ik ging op door een openbaring, en stelde hun het Evangelie voor, dat ik predik onder de heidenen; en in het bijzonder aan degenen, die in achting waren, opdat ik niet enigszins tevergeefs zou lopen of gelopen hebben”.*

“Na veertien jaren”. Dat was meer dan veertien jaar na de bekering van Paulus. Ik raad u ernstig aan om de hoofdstukken 1 en 2, van Galaten, vele keren te lezen.

Gal.1:1-24: 1 Paulus, een apostel, geroepen niet van mensen, noch door een mens, maar door Jezus Christus, en God den Vader, Die Hem uit de doden opgewekt heeft), 2 En al de broeders, die met mij zijn, aan de Gemeenten van Galatie: 3 Genade zij u en vrede van God den Vader, en onzen Heere Jezus Christus; 4 Die Zichzelven gegeven heeft voor onze zonden, opdat Hij ons trekken zou uit deze tegenwoordige boze wereld, naar den wil van onzen God en Vader; 5 Denwelken zij de heerlijkheid in alle eeuwigheid. Amen. 6 Ik verwonder mij, dat gij zo haast wijkende van dengene, die u in de genade van Christus geroepen heeft, overgebracht wordt tot een ander Evangelie; 7 Daar er geen ander is; maar er zijn sommigen, die u ontroeren, en het Evangelie van Christus willen verkeren. 8 Doch al ware het ook, dat wij, of een engel uit den hemel u een Evangelie verkondigde, buiten hetgeen wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt. 9 Gelijk wij te voren gezegd hebben, zo zeg ik ook nu wederom: Indien u iemand een Evangelie verkondigt, buiten hetgeen gij ontvangen hebt, die zij vervloekt. 10 Want predik ik nu de mensen, of God? Of zoek ik mensen te behagen? Want indien ik nog mensen behaagde, zo ware ik geen dienstknecht van Christus. 11 Maar ik maak u bekend, broeders, dat het Evangelie, hetwelk van mij verkondigd is, niet is naar den mens. 12 Want ik heb ook hetzelfde niet van een mens ontvangen, noch geleerd, maar door de openbaring van Jezus Christus. 13 Want gij hebt mijn omgang gehoord, die eertijds in het Jodendom was, dat ik uitnemend zeer de Gemeente Gods vervolgde, en dezelve verwoestte; 14 En dat ik in het Jodendom toenam boven velen van mijn ouderdom in mijn geslacht, zijnde overvloedig ijverig voor mijn vaderlijke inzettingen. 15 Maar wanneer het Gode behaagd heeft, Die mij van mijner moeders lijf aan afgezonderd heeft, en geroepen door Zijn genade, 16 Zijn Zoon in mij te openbaren, opdat ik Denzelven door het Evangelie onder de heidenen zou verkondigen, zo ben ik terstond niet te rade gegaan met vlees en bloed; 17 En ben niet wederom gegaan naar Jeruzalem, tot degenen, die voor mij apostelen waren; maar ik ging henen naar Arabie, en keerde wederom naar Damaskus. 18 Daarna kwam ik na drie jaren weder te Jeruzalem om Petrus te bezoeken, en ik bleef bij hem vijftien dagen. 19 En zag geen ander van de apostelen, dan Jakobus, den broeder des Heeren. 20 Hetgeen nu ik u schrijf, ziet, ik getuig voor God, dat ik niet lieg! 21 Daarna ben ik gekomen in de gewesten van Syrie en van Cilicie”. 22 En ik was van aangezicht onbekend aan de Gemeenten in Judea, die in Christus zijn. 23 Maar zij hadden alleenlijk gehoord, dat men zeide: Degene, die ons eertijds vervolgde, verkondigt nu het geloof, hetwelk hij eertijds verwoestte. 24 En zij verheerlijkten God in mij”.

Gal.2:1-21: 1 Daarna ben ik, na veertien jaren, wederom naar Jeruzalem opgegaan met Barnabas, ook Titus medegenomen hebbende. 2 En ik ging op door een openbaring, en stelde hun het Evangelie voor, dat ik predik onder de heidenen; en in het bijzonder aan degenen, die in achting waren, opdat ik niet enigszins tevergeefs zou lopen of gelopen hebben. 3 Maar ook Titus, die met mij was, een Griek zijnde, werd niet genoodzaakt zich te laten besnijden. 4 En dat om der ingekropen valse broederen wil, die van bezijden ingekomen waren, om te verspieden onze vrijheid, die wij in Christus Jezus hebben, opdat zij ons zouden tot dienstbaarheid brengen. 5 Denwelken wij ook niet een uur hebben geweken met onderwerping, opdat de waarheid van het Evangelie bij u zou verblijven. 6 En van degenen, die geacht waren, wat te zijn, hoedanigen zij eertijds waren, verschilt mij niet; God neemt den persoon des mensen niet aan; want die geacht waren, hebben mij niets toegebracht. 7 Maar daarentegen, als zij zagen, dat aan mij het Evangelie der voorhuid toebetrouwd was, gelijk aan Petrus dat der besnijdenis; 8 (Want Die in Petrus krachtelijk wrocht tot het apostelschap der besnijdenis, Die wrocht ook krachtelijk in mij onder de heidenen); 9 En als Jakobus, en Cefas, en Johannes, die geacht waren pilaren te zijn, de genade, die mij gegeven was, bekenden, gaven zij mij en Barnabas de rechter hand der gemeenschap, opdat wij tot de heidenen, en zij tot de besnijdenis zouden gaan; 10 Alleenlijk, dat wij den armen zouden

gedenken; hetwelk zelf ik ook benaarstigd heb te doen. 11 En toen Petrus te Antiochie gekomen was, wederstond ik hem in het aangezicht, omdat hij te bestraffen was. 12 Want eer sommigen van Jakobus gekomen waren, at hij mede met de heidenen; maar toen zij gekomen waren, onttrok hij zich en scheidde zichzelve af, vrezende degenen, die uit de besnijdenis waren. 13 En ook de andere Joden veinsden met hem; also dat ook Barnabas mede afgetrokken werd door hun veinzing. 14 Maar als ik zag, dat zij niet recht wandelden naar de waarheid van het Evangelie, zeide ik tot Petrus in aller tegenwoordigheid: Indien gij, die een Jood zijt, naar heidense wijze leeft, en niet naar Joodse wijze, waarom noodzaakt gij de heidenen naar de Joodse wijze te leven? 15 Wij zijn van nature Joden, en niet zondaars uit de heidenen; 16 Doch wetende, dat de mens niet gerechtvaardigd wordt uit de werken der wet, maar door het geloof van Jezus Christus, zo hebben wij ook in Christus Jezus geloofd, opdat wij zouden gerechtvaardigd worden uit het geloof van Christus, en niet uit de werken der wet; daarom dat uit de werken der wet geen vlees zal gerechtvaardigd worden. 17 Maar indien wij, die in Christus zoeken gerechtvaardigd te worden, ook zelve zondaars bevonden worden, is dan Christus een dienaar der zonde? Dat zij verre. 18 Want indien ik, hetgeen ik afgebroken heb, datzelve wederom opbouw, zo stel ik mijzelve tot een overtreder. 19 Want ik ben door de wet der wet gestorven, opdat ik Gode leven zou. 20 Ik ben met Christus gekruist; en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof des Zoons van God, Die mij liefgehad heeft, en Zichzelve voor mij overgegeven heeft. 21 Ik doe de genade Gods niet te niet; want indien de rechtvaardigheid door de wet is, zo is dan Christus tevergeefs gestorven”.

Als Abram werd geroepen en rechtvaardig verklaart op zijn 75 ste, Gen.12:4, en besneden werd toen hij 99 jaar was, Gen.17:24, was hij 24 jaar, voordat hij werd besneden, een rechtvaardigd man.

“**Gen.12:4:** En Abram toog heen, gelijk de HEERE tot hem gesproken had; en Lot toog met hem; en Abram was vijf en zeventig jaren oud, toen hij uit Haran ging”.

“**Gen.17:24:** En Abraham was oud negen en negentig jaren, als hem het vlees zijner voorhuid besneden werd”.

Maar laten we ons nogmaals in de waarheid laten onderwijzen dat Abram, de Heiden, rechtvaardig werd verklaard in zijn onbesneden staat. Hij moest noodzakelijkerwijs (als Abram) een onbesneden Heiden zijn opdat Gal.3:8 en 2:7 waar zouden kunnen zijn.

“**Gal.3:8:** En de Schrift, te voren ziende, dat God de heidenen uit het geloof zou rechtvaardigen, heeft te voren aan Abraham het Evangelie verkondigd, zeggende: In u zullen al de volken gezegend worden”.

“**Gal.2:7:** Maar daarentegen, als zij zagen, dat aan mij het Evangelie der voorhuid toebetrouwd was, gelijk aan Petrus dat der besnijdenis”.

In het rechtvaardigen van Abram, de Heiden, in zijn onbesneden staat en 24 jaar voordat hij de besneden Abraham werd, voorzag de Schrift de rechtvaardiging van de Heidenen in de dagen van Paulus, en in onze dagen, zonder besnijdenis, doop of de één of andere religieuze ceremonie. Abram, de onbesnedene, had geen religie. Zo heeft ook geen enkel lid van het Lichaam van Christus, onder de genade, vanuit de Schrift, recht op welke religie dan ook.

Als bewezen zou kunnen worden dat het dopen de plaats heeft ingenomen van de besnijdenis (en het kan niet) dan zou, door Gal.3:8, bewezen kunnen worden dat de doop alleen was voor de vleeselijke nakomelingen van Abraham, de besnedenen, en niet voor de Heidenen die gered worden door het evangelie der onbesnedenen. De Heidenen die gedoopt zijn in de Handelingen periode zijn niet gedoopt omdat de doop in de plaats van de besnijdenis was gekomen.

Besnijdenis voor de wet

De wet werd ongeveer 1492 jaar voor Christus gegeven op de Sinai. Abram werd in ongeveer 1893 voor Christus besneden en toen werd de besnijdenis dus ingesteld.

Let op de volgende woorden die door Christus, op aarde, zijn gesproken:

Joh.7:22-23: *22 Daarom heeft Mozes ulieden de besnijdenis gegeven (niet dat zij uit Mozes is, maar uit de vaderen), en gij besnijdt een mens op den sabbat. 23 Indien een mens de besnijdenis ontvangt op den sabbat, opdat de wet van Mozes niet gebroken worde; zijt gij toornig op Mij, dat Ik een gehelen mens gezond gemaakt heb op den sabbat?"*

Hier zien we dat de besnijdenis tot twee Verbonden behoorde; het Verbond met Abraham en het Verbond met Mozes (Oude Verbond). Maar later zullen we zien waarom de besnijdenis niet werd afgeschaft toen Jezus Christus op aarde was, en waarom het nog doorging in de "Handelingen" periode.

Laat ons nu de woorden lezen die door Stefanus zijn gesproken, tot de Joden die schuldig waren aan het ombrengen van de Prins van het Leven.

Hand.7:8: *En Hij gaf hem het verbond der besnijdenis; en alzo gewon hij Izak, en besneed hem op den achtsten dag; en Izak gewon Jakob, en Jakob de twaalf patriarchen".*

Deze speciale kinderen van het Verbond, door Stefanus aangegeven, waren allen besneden in het vlees, maar ze waren onbesneden van hart, Hand.3:24-25; Hand.7:51.

Hand.3:24-25: *24 En ook al de profeten, van Samuel aan, en die daarna gevolgd zijn, zovelen als er hebben gesproken, die hebben ook deze dagen te voren verkondigd. 25 Gijlieden zijt kinderen der profeten, en des verbonds, hetwelk God met onze vaderen opgericht heeft, zeggende tot Abraham: En in uw zade zullen alle geslachten der aarde gezegend worden".*

Hand.7:51: *Gij hardnekkigen en onbesnedenen van hart en oren, gij wederstaat altijd den Heiligen Geest; gelijk uw vaders, alzo ook gij".*

Hier maakt de Heilige Geest duidelijk dat het Verbond der besnijdenis werd gegeven voordat Izak was geboren, voordat de twaalf zonen van Israël waren geboren. De Joden besneden inderdaad op de Sabbat. Besnijdenis nam een zeer belangrijke plaats in in de geschiedenis van de Joden. Het was noodzakelijk in hun religie om gemeenschap te hebben met elkaar. Denk er aan dat uit de twaalf zonen, van de besneden Jacob (Israël), de twaalf stammen zijn gekomen, en dat Christus twaalf besneden apostelen koos en dat deze zullen zitten op twaalf tronen om de twaalf stammen van Israël te oordelen, Matth.19:28:

“En Jezus zeide tot hen: Voorwaar, Ik zeg u, dat gij, die Mij gevolgd zijt, in de wedergeboorte, wanneer de Zoon des mensen zal gezeten zijn op den troon Zijner heerlijkheid, dat gij ook zult zitten op twaalf tronen, oordelende de twaalf geslachten Israels”.

“Gen.17:14: *En wat mannelijk is, de voorhuid hebbende, wiens voorhuids vlees niet zal besneden worden, dezelve ziel zal uit haar volken uitgeroeid worden; hij heeft Mijn verbond gebroken”.*

Overweeg deze woorden in uw hart en leer waarom Jezus besneden moest worden. In verband hiermee citeren we:

“Jozua 5:7-8: *7 Maar hun zonen heeft Hij aan hun plaats gesteld; die heeft Jozua besneden, omdat zij de voorhuid hadden; want zij hadden hen op den weg niet besneden. 8 En het geschiedde, als men een einde gemaakt had van al dat volk te besnijden, zo bleven zij in hun plaats in het leger, totdat zij genezen waren”.*

Alle mannelijke Israëlieten, die het land bereikten dat volgens het Verbond der besnijdenis, Gen.17:8, aan Israël was beloofd, waren besneden, en de zegen van God volgde.

“Gen.17:8 *En Ik zal u, en uw zaad na u, het land uwer vreemdelingschappen geven, het gehele land Kanaän, tot eeuwige bezitting; en Ik zal hun tot een God zijn”.*

Niet besneden in Israël: geen gemeenschap met religie en aanbidding, “Uit haar volken uitgeroeid”. In het licht van de geschiedenis van Israël zouden we terughoudend moeten zijn om degenen te veroordelen die de bekeerlingen van Paulus leerden:

“Hand.15:1: *En sommigen, die afgekomen waren van Judea, leerden de broederen, zeggende: Indien gij niet besneden wordt naar de wijze van Mozes, zo kunt gij niet zalig worden”.*

Wat een verschil tussen Gen.17:14 en Gal.5:2 en Gal.5:12:

“Gen.17:14: *En wat mannelijk is, de voorhuid hebbende, wiens voorhuids vlees niet zal besneden worden, dezelve ziel zal uit haar volken uitgeroeid worden; hij heeft Mijn verbond gebroken”.*

“Gal.5:2: *Ziet, ik Paulus zeg u, zo gij u laat besnijden, dat Christus u niet nut zal zijn”.*

“Gal.5:12: *Och, of zij ook afgesneden werden, die u onrustig maken!”.*

“Afgesneden worden” volgens Genesis, als men zich niet laat besnijden. “Afgesneden worden” als men zich wel laat besnijden in Galaten. Het antwoord hierop is: Een andere bedeling!

Jezus van Nazareth en de Joden

We kunnen ons goed voorstellen welk een ontvangst Jezus van Nazareth zou hebben gehad als Hij niet besneden was, tien jaar later leze we van de verwerping van Petrus door de Joodse gelovigen, **Hand.11:3:**

“Zeggende: Gij zijt ingegaan tot mannen, die de voorhuid hebben, en hebt met hen gegeten”.

Jezus was de geboren Koning der Joden, **Matth.2:2**:

“Zeggende: Waar is de geboren Koning der Joden? want wij hebben gezien Zijn ster in het Oosten, en zijn gekomen om Hem te aanbidden”.

Dit betekent: “Koning der Besnedenen”. Jezus is geworden onder de wet en onder de besnijdenis om hen te bevrijden die onder de wet waren.

Gal.4:4-5: *4 Maar wanneer de volheid des tijds gekomen is, heeft God Zijn Zoon uitgezonden, geworden uit een vrouw, geworden onder de wet; 5 Opdat Hij degenen, die onder de wet waren, verlossen zou, en opdat wij de aanneming tot kinderen verkrijgen zouden”.*

Matth.15:24: *Maar Hij, antwoordende, zeide: Ik ben niet gezonden, dan tot de verloren schapen van het huis Israels”.*

Luk.19:9: *En Jezus zeide tot hem: Heden is dezen huize zaligheid geschied, nademaal ook deze een zoon van Abraham is”.*

Alle zonen van Abraham waren besneden en één maakte aanspraak op de Zoon en Zaad van Abraham, de aan Israël beloofde Messias moest besneden worden.

Matth.1:1: *Het boek des geslachts van JEZUS CHRISTUS, den Zoon van David, den zoon van Abraham”.*

Gal.3:16: *Nu zo zijn de beloftenissen tot Abraham en zijn zaad gesproken. Hij zegt niet: En den zaden, als van velen; maar als van een: En uw zade; hetwelk is Christus”.*

Hebr.2:16: *Want waarlijk, Hij neemt de engelen niet aan, maar Hij neemt het zaad Abrahams aan”.*

In onze studie zijn Rom.15:8 en Gal.4:4-5 zeer belangrijke verzen.

Rom.15:8: *En ik zeg, dat Jezus Christus een dienaar geworden is der besnijdenis, vanwege de waarheid Gods, opdat Hij bevestigen zou de beloftenissen der vaderen”.*

Gal.4:4-5: *4 Maar wanneer de volheid des tijds gekomen is, heeft God Zijn Zoon uitgezonden, geworden uit een vrouw, geworden onder de wet; 5 Opdat Hij degenen, die onder de wet waren, verlossen zou, en opdat wij de aanneming tot kinderen verkrijgen zouden”.*

Als de Heilige Geest ons meedeelt dat Jezus Christus de dienaar der besnijdenis was, dan moeten we dat niet alleen met geheel ons hart geloven, maar we zouden ijverig de volledige betekenis van Rom.15:8 en Gal.4:4-5 moeten bestuderen. De twaalven werden terdege geïnstrueerd door Christus, de Dienaar der besnijdenis, toen Hij op aarde was, om niet naar de onbesnedenen te gaan, maar alleen naar de besnedenen, **Matth.10:5-6**:

“5 Deze twaalf heeft Jezus uitgezonden, en hun bevel gegeven, zeggende: Gij zult niet heengaan op den weg der heidenen, en gij zult niet ingaan in enige stad der Samaritanen. 6 Maar gaat veel meer heen tot de verloren schapen van het huis Israels”.

Ongeveer twintig jaar later maakte de Heer het opnieuw duidelijk dat deze zelfde apostelen hun evangelie moesten begrenzen door alleen te prediken aan de Besnedenen.

“Gal.2:9: *En als Jakobus, en Cefas, en Johannes, die geacht waren pilaren te zijn, de genade, die mij gegeven was, bekenden, gaven zij mij en Barnabas de rechter hand der gemeenschap, opdat wij tot de heidenen, en zij tot de besnijdenis zouden gaan”.*

In het daaraan voorafgaande vers, Gal.2:8, wordt hetzelfde van Petrus gezegd dat ook een uitspraak van Jezus van Nazareth had kunnen zijn.

“Gal.2:8: *(Want Die in Petrus krachtelijk wrocht tot het apostelschap der besnijdenis, Die wrocht ook krachtelijk in mij onder de heidenen)”.*

Nu hebben we vastgesteld dat Jezus Christus de besneden Dienaar was voor de besnedenen met een boodschap en bediening van bevestiging, Rom.15:8:

“Rom.15:8: *En ik zeg, dat Jezus Christus een dienaar geworden is der besnijdenis, vanwege de waarheid Gods, opdat Hij bevestigen zou de beloftenissen der vaderen”.*

Alzo werden ook de twaalf besneden dienaren voor de besnedenen met een bediening van bevestiging.

“Hebr.2:3: *Hoe zullen wij ontvlieden, indien wij op zo grote zaligheid geen acht nemen? dewelke, begonnen zijnde verkondigd te worden door den Heere, aan ons bevestigd is geworden van degenen, die Hem gehoord hebben”.*

Het getuigenis van de bevestiging van de bediening van Christus, Die kwam om de wet en de profeten te vervullen, waren wonderen en tekenen, Joh.6:36 en Hand.2:22.

“Joh.6:36: *Maar Ik heb u gezegd, dat gij Mij ook gezien hebt, en gij gelooft niet.*

“Hand.2:22: *Gij Israelietische mannen, hoort deze woorden: Jezus den Nazarener, een Man van God, onder ulieden betoond door krachten, en wonderen, en tekenen, die God door Hem gedaan heeft, in het midden van u, gelijk ook gijzelven weet;*

Het getuigenis van de twaalf besneden boodschappers wordt gegeven in **Hebr.2:4:**

“God bovendien medegetuigende door tekenen, en wonderen, en menigerlei krachten en bedelingen des Heiligen Geestes, naar Zijn wil”.

In verband hiermee, let op de woorden van Paulus in **2Kor.12:12:**

“De merktekenen van een apostel zijn onder u betoond in alle lijdzaamheid, met tekenen, en wonderen, en krachten”.

“Hand.5:12: *En door de handen der apostelen geschiedden vele tekenen en wonderen onder het volk; en zij waren allen eendrachtelijk in het voorhof van Salomo”.*

“Hand.19:11: *En God deed ongewone krachten door de handen van Paulus”.*

Let nu zorgvuldig op de woorden in Hand.2:22:

“Hand.2:22: *Gij Israelietische mannen, hoort deze woorden: Jezus den Nazarener, een Man van God, onder ulieden betoond door krachten, en wonderen, en tekenen, die God door Hem gedaan heeft, in het midden van u, gelijk ook gijzelven weet”.*

Jezus van Nazareth, een Jood, in het land van de Joden, in het midden van de Joden betoond door bovennatuurlijke demonstraties. God zou nimmer van Israël hebben verlangd dat ze iemand in hun midden zouden opnemen, onder de wet, die niet besneden was. Degenen die leren dat Jezus Christus gekomen is om de besnijdenis teniet te doen en de waterdoop daarvoor in de plaats te stellen, zijn geen Bereërs geweest.

“Hand.17:11: *.....onderzoekende dagelijks de Schriften, of deze dingen alzo waren”.*

Herinner u dat Jezus Christus zowel besneden als gedoopt was. Herinner u dat leden van Zijn Lichaam zowel Zijn besnijdenis als Zijn doop hebben ontvangen; **beide gedaan zonder handen**. Wij moeten de ware besnijdenis van Fil.3:3 verkondigen, en de geestelijke doop van Rom.6:1-6.

“Fil.3:3: *Want wij zijn de besnijding, wij, die God in den Geest dienen, en in Christus Jezus roemen, en niet in het vlees betrouwen”.*

“Rom.6:1-6: *1 Wat zullen wij dan zeggen? Zullen wij in de zonde blijven, opdat de genade te meerder worde? 2 Dat zij verre. Wij, die der zonde gestorven zijn, hoe zullen wij nog in dezelve leven? 3 Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn? 4 Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkerwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden. 5 Want indien wij met Hem een plant geworden zijn in de gelijkmaking Zijns doods, zo zullen wij het ook zijn in de gelijkmaking Zijner opstanding; 6 Dit wetende, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen”.*

Voordeel en geen voordeel

Laat ons vergelijken en contrasteren.

“Rom.3:1-2: *1 Welk is dan het voordeel van den Jood? Of welk is de nuttigheid der besnijdenis? 2 Vele in alle manier; want dit is wel het eerste, dat hun de Woorden Gods zijn toebetrouwd”.*

Met:

“Gal.5:6: *Want in Christus Jezus heeft noch besnijdenis enige kracht noch voorhuid, maar het geloof, door de liefde werkende”.*

Gal.6:15: *Want in Christus Jezus heeft noch besnijdenis enige kracht, noch voorhuid, maar een nieuw schepsel”.*

Fil.3:3: *Want wij zijn de besnijding, wij, die God in den Geest dienen, en in Christus Jezus roemen, en niet in het vlees betrouwen”.*

Let op **Gal.5:2:**

“Ziet, ik Paulus zeg u, zo gij u laat besnijden, dat Christus u niet nut zal zijn”.

Rom.3:1-2: *1 Welk is dan het voordeel van den Jood? Of welk is de nuttigheid der besnijdenis? 2 Vele in alle manier; want dit is wel het eerste, dat hun de Woorden Gods zijn toebetrouwd”.*

Als we zo de Schrift citeren dan merken we een tegenstelling op tenzij we 2Tim.2:15 gehoorzamen, het recht snijden van het Woord der waarheid.

2Tim.2:15: *Benaarstig u, om uzelf Gode beproefd voor te stellen, een arbeider, die niet beschaamd wordt, die het Woord der waarheid recht snijdt”.*

Israël was de heilige natie van God. In alle negenendertig boeken van het Oude Testament spraken de schrijvers over slechts één Natie, Israël, en verder alleen over mensen en naties die contacten hadden met Israël. Al deze negenendertig boeken zijn door Israëlieten geschreven. Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes vertellen ons over de bediening van Jezus Christus in het land van de Joden. Deze vier mannen waren Israëlieten. De twaalf apostelen waren Joden en Israëlieten. De Heer Jezus werd naar Israël gezonden, naar hen aan wie God de wijngaard had gegeven, **Matth.21:33:**

“Hoort een andere gelijkenis. Er was een heer des huizes, die een wijngaard plantte, en zette een tuin daarom, en groef een wijnpersbak daarin, en bouwde een toren, en verhuurde dien den landlieden, en reisde buiten 's lands”.

Joh.1:11: *Hij is gekomen tot het Zijne, en de Zijnen hebben Hem niet aangenomen”.*

De Heer zei:

Joh.4:22: *.....de zaligheid is uit de Joden”.*

Op de Pinksterdag predikten Joodse predikers tegen vrome Joden uit alle naties onder de hemel, **Hand.2:5:**

“En er waren Joden, te Jeruzalem wonende, godvruchtige mannen van allen volke dergenen, die onder den hemel zijn”.

Hand.2:22: *Gij Israelietische mannen”*

Hand.2:36: *Zo wete dan zekerlijk het ganse huis Israels”.*

In de geest van twaalf Joodse predikers was Christus opgestaan uit de dood om Israël bekering en vergeving der zonden te geven; en het was hun niet toegestaan om te prediken aan de Heidenen. Hand.5:30 en 31; Hand.10:28; Hand.11:19.

“Hand.5:30-31: *30 De God onzer vaderen heeft Jezus opgewekt, Welken gij omgebracht hebt, hangende Hem aan het hout. 31 Deze heeft God door Zijn rechter hand verhoogd tot een Vorst en Zaligmaker, om Israel te geven bekering en vergeving der zonden”.*

“Hand.10:28: *En hij zeide tot hen: Gij weet, hoe het een Joodsen man ongeoorloofd is, zich te voegen of te gaan tot een vreemde; doch God heeft mij getoond, dat ik geen mens zou gemeen of onrein heten”.*

“Hand.11:19: *Degenen nu, die verstrooid waren door de verdrukking, die over Stefanus geschied was, gingen het land door tot Fenicie toe, en Cyprus, en Antiochie, tot niemand het Woord sprekende, dan alleen tot de Joden”.*

De Israëlieten waren “de kinderen”. De Heidenen “de honden”. **Matth.15:26:**

“Doch Hij antwoordde en zeide: Het is niet betamelijk het brood der kinderen te nemen, en den hondkens voor te werpen”.

De Israëlieten waren de natuurlijke takken en de Heidenen de wilde olijfboom. **Rom.11:16-24:**

“16 En indien de eerstelingen heilig zijn, zo is ook het deeg heilig, en indien de wortel heilig is, zo zijn ook de takken heilig. 17 En zo enige der takken afgebroken zijn, en gij, een wilde olijfboom zijnde, in derzelve plaats zijt ingeent, en des wortels en der vettigheid des olijfbooms mede deelachtig zijt geworden, 18 Zo roem niet tegen de takken; en indien gij daartegen roemt, gij draagt den wortel niet, maar de wortel u. 19 Gij zult dan zeggen: De takken zijn afgebroken, opdat ik zou ingeent worden. 20 Het is wel; zij zijn door ongeloof afgebroken, en gij staat door het geloof. Zijt niet hooggevoelende, maar vrees. 21 Want is het, dat God de natuurlijke takken niet gespaard heeft, zie toe, dat Hij ook mogelijk u niet spare. 22 Zie dan de goedertierenheid en de strengheid van God; de strengheid wel over degenen, die gevallen zijn, maar de goedertierenheid over u, indien gij in de goedertierenheid blijft; anderszins zult ook gij afgehouden worden. 23 Maar ook zij, indien zij in het ongeloof niet blijven, zullen ingeent worden; want God is machtig om dezelve weder in te enten. 24 Want indien gij afgehouden zijt uit den olijfboom, die van nature wild was, en tegen nature in den goeden olijfboom ingeent; hoeveel te meer zullen deze, die natuurlijke takken zijn, in hun eigen olijfboom geent worden?”.

De Israëlieten waren nabij God, de Heidenen waren verre, **Ef.2:17:**

“En komende, heeft Hij door het Evangelie vrede verkondigd u, die verre waart, en dien, die nabij waren”.

De Israëlieten waren Gods Verbonds volk, maar de Heidenen waren vreemdelingen, vervreemd van het leven Gods, Ef.2:11-12 en Ef.4:18.

“Ef.2:11-12: *11 Daarom gedenkt, dat gij, die eertijds heidenen waart in het vlees, en die voorhuid genaamd werdt van degenen, die genaamd zijn besnijdenis in het vlees, die met*

handen geschiedt; 12 Dat gij in dien tijd waart zonder Christus, vervreemd van het burgerschap Israels, en vreemdelingen van de verbonden der belofte, geen hoop hebbende, en zonder God in de wereld”.

“**Ef.4:18**: Verduisterd in het verstand, vervreemd zijnde van het leven Gods, door de onwetendheid, die in hen is, door de verharding huns harten”.

Er kwam een tijd dat God de boodschap uitzond: “geen verschil”, **Rom.10:12**:

“Want er is geen onderscheid, noch van Jood noch van Griek; want eenzelfde is Heere van allen, rijk zijnde over allen, die Hem aanroepen”.

Zelfs de apostel der Heidenen, Paulus, was een Jood. Dat blijkt uit Hand.16:16 en 17 (“wij” en “ons”) en Hand.16:20.

“**Hand.16:16-17**: 16 En het geschiedde, als wij tot het gebed heengingen, dat een zekere dienstmaagd, hebbende een waarzeggenden geest, ons ontmoette, welke haar heren groot gewin toebrecht met waarzeggen. 17 Dezelve volgde Paulus en ons achterna, en riep, zeggende: Deze mensen zijn dienstknechten Gods des Allerhoogsten, die ons den weg der zaligheid verkondigen”.

“**Hand.16:20**: En als zij hen tot de hoofdmannen gebracht hadden, zeiden zij: Deze mensen beroeren onze stad, daar zij Joden zijn”.

“Daar zij Joden zijn”, en uit andere Schriftplaatsen blijkt dat Lukas eveneens een Jood was. Als Lukas geen Jood door geboorte was dan was hij een Jood door religie voordat hij christen werd. Aldus zijn alle zesenzestig Boeken van de Bijbel geschreven door Joden. Alle dienst en aanbidding aan God, in de bedeling van het Oude Testament, was in handen van de Israëlieten, **Rom.9:4-5**:

“4 Welke Israëlieten zijn, welker is de aanneming tot kinderen, en de heerlijkheid, en de verbonden, en de wetgeving, en de dienst van God, en de beloftenissen; 5 Welker zijn de vaders, en uit welke Christus is, zoveel het vlees aangaat, Dewelke is God boven allen te prijzen in der eeuwigheid. Amen”.

Onder de wet waren God zijn priesters, koningen, en rechters allen Israëlieten. Er was een rechtbank voor de Heidenen. Vele Heidenen werden Jood, **Ester 8:17**:

“Ook in alle en een ieder landschap, en in alle en een iedere stad, ter plaatse, waar des konings woord en zijn wet aankwam, daar was bij de Joden blijdschap en vreugde, maaltijden en vrolijke dagen; en velen uit de volken des lands werden Joden, want de vreeze der Joden was op hen gevallen”.

Heidense bekeerlingen werden besneden. Lees Matth.15:22-27 en zie het voordeel van het Israëliet zijn ten opzichte van een Heiden.

“**Matth.15:22-27**: 22 En ziet, een Kananese vrouw, uit die landpalen komende, riep tot Hem, zeggende: Heere! Gij Zone Davids, ontferm U mijner! mijn dochter is deerlijk van den duivel bezeten. 23 Doch Hij antwoordde haar niet een woord. En Zijn discipelen, tot Hem komende, baden Hem, zeggende: Laat haar van U; want zij roept ons na. 24 Maar Hij, antwoordende,

zeide: Ik ben niet gezonden, dan tot de verloren schapen van het huis Israëls. 25 En zij kwam en aanbad Hem, zeggende: Heere, help mij! 26 Doch Hij antwoordde en zeide: Het is niet betamelijk het brood der kinderen te nemen, en den hondkens voor te werpen. 27 En zij zeide: Ja, Heere! doch de hondkens eten ook van de brokjes die er vallen van de tafel van hun heren”.

Lees Luk.7:1-11 en lees dat de enigste Heidense man, die wordt genoemd in de vier evangelieën, zegen ontvangt; niet alleen vanwege zijn onderwerping aan Israël maar hij had het volk lief, bouwde hun een synagoge en had een Joodse voorspraak bij Christus.

“Luk.7:1-11: 1 Nadat Hij nu al Zijn woorden voleindigd had, ten aanhore des volks, ging Hij in te Kapernaum. 2 En een dienstknecht van een zeker hoofdman over honderd, die hem zeer waard was, krank zijnde, lag op zijn sterven. 3 En van Jezus gehoord hebbende, zond hij tot Hem de ouderlingen der Joden, Hem biddende, dat Hij wilde komen, en zijn dienstknecht gezond maken. 4 Dezen nu, tot Jezus gekomen zijnde, baden Hem ernstelijk, zeggende: Hij is waardig, dat Gij hem dat doet; 5 Want hij heeft ons volk lief, en heeft zelf ons de synagoge gebouwd. 6 En Jezus ging met hen. En als Hij nu niet verre van het huis was, zond de hoofdman over honderd tot Hem enige vrienden, en zeide tot Hem: Heere, neem de moeite niet; want ik ben niet waardig, dat Gij onder mijn dak zoudt inkomen. 7 Daarom heb ik ook mijzelf niet waardig geacht, om tot U te komen; maar zeg het met een woord, en mijn knecht zal genezen worden. 8 Want ik ben ook een mens, onder de macht van anderen gesteld, hebbende krijgsknechten onder mij, en ik zeg tot dezen: Ga, en hij gaat; en tot den anderen: Kom! en hij komt; en tot mijn dienstknecht: Doe dat! en hij doet het. 9 En Jezus, dit horende, verwonderde Zich over hem; en Zich omkerende, zeide tot de schare, die Hem volgde: Ik zeg ulieden: Ik heb zo groot een geloof zelfs in Israel niet gevonden. 10 En die gezonden waren, wedergekeerd zijnde in het huis, vonden den kranken dienstknecht gezond. 11 En het geschiedde op den volgenden dag, dat Hij ging naar een stad, genaamd Nain, en met Hem gingen velen van Zijn discipelen, en een grote schare”.

Na kennis te hebben genomen van deze feiten moet het ons niet verwonderen over de terechtwijzing die Petrus ontving van in Christus gelovende Joden toen hij had gepredikt tot een onbesneden Heiden ongeveer zeven jaar nadat Christus was gestorven, **Hand.11:1-5:**

“1 De apostelen nu, en de broeders, die in Judea waren, hebben gehoord, dat ook de heidenen het Woord Gods aangenomen hadden. 2 En toen Petrus opgegaan was naar Jeruzalem, twistten tegen hem degenen, die uit de besnijdenis waren, 3 Zeggende: Gij zijt ingegaan tot mannen, die de voorhuid hebben, en hebt met hen gegeten. 4 Maar Petrus, beginnende, verhaalde het hun vervolgens, zeggende: 5 Ik was in de stad Joppe, biddende en zag in een vertrekking van zinnen een gezicht, namelijk een zeker vat, gelijk een groot linnen laken, nederdalende, bij de vier hoeken nedergelaten uit den hemel, en het kwam tot bij mij”.

Zie ook Hand.21:28 dat het toen, 60 jaar na Christus, als een religieuze misdaad werd beschouwd voor een onbesneden Heiden om de tempel te Jeruzalem binnen te gaan.

“Hand.21:28: Roepende: Gij Israelietische mannen, komt te hulp! Deze is de mens, die tegen het volk, en de wet, en deze plaats allen man overal leert; en bovendien heeft hij ook Grieken in den tempel gebracht, en heeft deze heilige plaats ontheiligd” .

Wat moet dan onze conclusie zijn? Er was een onherroepelijk voordeel in het besneden zijn. Wat een radicale verandering, wat een revolutionaire leer voor de Joden toen Paulus, door

openbaring van Christus vanuit de hemel, uitging met zijn nieuwe boodschap, dat Heidenen zich van de afgoden tot God wendden zonder besneden te zijn. Er was nu geen voordeel meer in het besneden zijn tenzij het de geestelijke besnijdenis van het hart was.

Zelfs het suggereren hiervan zette sommige Joden aan tot moord, **Hand.22:17-18**:

“17 En het gebeurde mij, als ik te Jeruzalem wedergekeerd was, en in den tempel bad, dat ik in een vertrekking van zinnen was; 18 En dat ik Hem zag, en Hij tot mij zeide: Spoed u, en ga in der haast uit Jeruzalem; want zij zullen uw getuigenis van Mij niet aannemen”.

Hand.22:21-22: *21 En Hij zeide tot mij: Ga heen; want Ik zal u ver tot de heidenen afzenden. 22 Zij hoorden hem nu tot dit woord toe; en zij verhieven hun stem, zeggende: Weg van de aarde met zulk een, want het is niet behoorlijk, dat hij leve”.*

Hand.23:12: *En als het dag geworden was, maakten sommigen van de Joden een samenrotting, en vervloekten zichzelf, zeggende, dat zij noch eten noch drinken zouden, totdat zij Paulus zouden gedood hebben”.*

Deze zaak, aangaande de besnijdenis, was inderdaad een serieus probleem in de bediening van Paulus; zoals de waterdoop een serieus probleem is onder de hedendaagse Fundamentalisten. Velen van hen zijn net zo verbitterd tegen “geen doop” als de Joden van de eerste eeuw waren tegen “geen besnijdenis”. Als toen de besnijdenis de ergernis van het kruis wegnam en de mannen een ijdele show in het vlees gaf, dan geldt hetzelfde vandaag de dag voor de waterdoop. Na het vijftiende hoofdstuk van het boek Handelingen te hebben gelezen is het niet moeilijk om zich voor te stellen dat er hier en daar kleine groeperingen waren die ernstig de besnijdenis beargumenteerden, zowel het “voor” als het “tegen”; maar de meesten waren “voor”. De grote vraag was dan: “het wel of niet besnijden”. Deze vraag gold niet voor de Joden die in Christus geloofden. Joden die in Christus geloofden gingen nog vele jaren door met de praktijk van het besnijden met de goedkeuring van de Twaalven en Paulus. Gedurende die jaren werd Paulus een Jood voor de Joden, **1Kor.9:20**:

“En ik ben den Joden geworden als een Jood, opdat ik de Joden winnen zou; dengenen, die onder de wet zijn, ben ik geworden als onder de wet zijnde, opdat ik degenen, die onder de wet zijn, winnen zou”.

Daarom besneed hij Timotheüs, om der Joden wil, **Hand.16:3**:

“Deze (Timotheüs) wilde Paulus, dat met hem zou reizen; en hij nam en besneed hem, om der Joden wil, die in die plaatsen waren; want zij kenden allen zijn vader, dat hij een Griek was.

Paulus stond echter niet toe dat Titus, een volbloed Heiden, werd besneden, **Gal.2:1-4**:

“1 Daarna ben ik, na veertien jaren, wederom naar Jeruzalem opgegaan met Barnabas, ook Titus medegenomen hebbende. 2 En ik ging op door een openbaring, en stelde hun het Evangelie voor, dat ik predik onder de heidenen; en in het bijzonder aan degenen, die in achting waren, opdat ik niet enigszins tevergeefs zou lopen of gelopen hebben. 3 Maar ook Titus, die met mij was, een Griek zijnde, werd niet genoodzaakt zich te laten besnijden. 4 En dat om der ingekropen valse broederen wil, die van bezijden ingekomen waren, om te verspieden onze vrijheid, die wij in Christus Jezus hebben, opdat zij ons zouden tot dienstbaarheid brengen”.

“Wel of niet dopen” daarvoor zou heden een concilie van Fundamentalisten moeten bijeen komen. Er hebben enige concilies plaats gevonden maar ze zijn nogal exclusief, dat wil zeggen, alleen degenen die “voor” zijn wordt toegestaan om deel te nemen. Degenen die “tegen” zijn hebben geen stem in de concilies en dus wordt gezamenlijk “voor” het dopen gestemd. Maar nadat ze gezamenlijk vóór de water ceremonie hebben gestemd, wordt de discussie beëindigd uit angst dat degenen die tegen zijn zullen horen dat de voorstanders verdeeld zijn over de vraag of het door onderdompeling moet (kleine baby’s in een teil), of door het sprenkelen zoals de Presbyterianen doen, beiden als het zegel van het Nieuwe Verbond; of dopen voor kerk toetreding; of onderdompelen als een getuigenis naar de wereld; of onderdompelen om naar de wereld toe te bewijzen dat de gelovige zijn oude mens heeft afgelegd en de nieuwe aan gedaan. Vele geliefde broeders, die “geen water hebben gezien in de bedeling der genade”, nemen de weg van de minste weerstand. Zoals Petrus bang was voor hen die van de besnijdenis waren, zo zijn de genoemde broeders bang voor hen die de waterdoop voorstaan.

Degenen die denken wat te zijn onder de dopende Fundamentalisten zijn voorstanders van het boycotten en het geven van een onjuiste voorstelling van zaken om een conferentie te houden met de “geen water” broeders om gezamenlijk de Schrift te onderzoeken aangaande deze leer. De voorstanders van de waterdoop weten heel goed dat ze geen antwoorden kunnen geven op de vragen van broeders die de enorme verwarring zien onder de dopende christenen, die op hun beurt weer onderverdeeld zijn in vele verschillende kampen aangaande de manier van dopen. God heeft verordend en geïnstrueerd dat de eenheid van de Geest behouden moet worden volgens de leer van “één doop”, **Ef.4:3-6**:

“3 U benaarstigende te behouden de enigheid des Geestes door den band des vredes. 4 Een lichaam is het, en een Geest, gelijkerwijs gij ook geroepen zijt tot een hoop uwer roeping; 5 Een Heere, een geloof, een doop, 6 Een God en Vader van allen, Die daar is boven allen, en door allen, en in u allen”.

Als deze “ene doop” water is welke is dan, voor de enigheid, de juiste van de vele theorieën? Er is geen overeenstemming onder de dopers met betrekking tot één waterdoop. Een ruime meerderheid van de christenen houden van veel van religie vermengd met Christus en christendom. Zelfs onder “genade” predikers, die niet echt loyaal staan tegenover denominationalisme, houdt een ruime meerderheid van hen toch nog vast aan iets religieus. Ofschoon de gelovige “volmaakt is in Christus”, Kol.2:10, denken deze broeders blijkbaar dat religie zal toevoegen aan het volmaakt zijn in Christus, alhoewel ze zeggen dat ze de waterdoop praktiseren om te getuigen dat men volmaakt is.

Kol.2:10: *En gij zijt in Hem volmaakt, Die het Hoofd is van alle overheid en macht”.*

Ze zeggen dat de waterdoop zou moeten worden opgenomen in de vruchten, of goede werken, waardoor zondaren zouden weten dat de gedoopten heiligen zijn.

Nu verwijzen we naar Gal.5:6 en Gal.6:15, we citeren deze verzen opnieuw:

Gal.5:6: *Want in Christus Jezus heeft noch besnijdenis enige kracht noch voorhuid, maar het geloof, door de liefde werkende”.*

“Gal.6:15: *Want in Christus Jezus heeft noch besnijdenis enige kracht, noch voorhuid, maar een nieuw schepsel”.*

Laat ons in gedachten houden dat de brief aan de Galaten zo’n 20 jaar na de dood van Christus is geschreven. Alhoewel we in Ef.2:14-15 lezen dat Christus op het kruis de middelmuur des afscheidels, tussen de besnedenen en de onbesnedenen, heeft afgebroken, bleef deze afscheiding bestaan in de bediening van de Twaalven in het boek Handelingen. Hand.10:28; Hand.5:30 en 31; Hand.11:19.

“Hand.10:28: *En hij zeide tot hen: Gij weet, hoe het een Joodsen man ongeoorloofd is, zich te voegen of te gaan tot een vreemde; doch God heeft mij getoond, dat ik geen mens zou gemeen of onrein heten”.*

“Hand.5:30-31: *30 De God onzer vaderen heeft Jezus opgewekt, Welken gij omgebracht hebt, hangende Hem aan het hout. 31 Deze heeft God door Zijn rechter hand verhoogd tot een Vorst en Zaligmaker, om Israel te geven bekering en vergeving der zonden”.*

“Hand.11:19: *Degenen nu, die verstrooid waren door de verdrukking, die over Stefanus geschied was, gingen het land door tot Fenicie toe, en Cyprus, en Antiochie, tot niemand het Woord sprekende, dan alleen tot de Joden”.*

Het is niet eenvoudig om uit het boek Handelingen op te maken op welk moment de Twaalven opgehouden zijn om de besnijdenis te sanctioneren. Paulus ontving echter van Christus, door openbaring, de boodschap die hij noemde “Mijn evangelie”, Rom.2:16; Rom.16:25; 2Tim.2:8, er was geen voordeel meer in het zich laten besnijden.

“Rom.2:16: *In den dag wanneer God de verborgene dingen der mensen zal oordelen door Jezus Christus, naar mijn Evangelie”.*

“Rom.16:25: *Hem nu, Die machtig is u te bevestigen, naar mijn Evangelie en de prediking van Jezus Christus, naar de openbaring der verborgenheid, die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest”.*

“2Tim.2:8: *Houd in gedachtenis, dat Jezus Christus uit de doden is opgewekt, Welke is uit den zede Davids, naar mijn Evangelie”.*

En omdat er nu, in de boodschap der genade, geen voordeel meer was, nam de Apostel der Heidenen zijn onbuigzaam standpunt in tegen de lichamelijke besnijdenis van Israël en legde de nadruk op twee grote feiten met betrekking tot de besnijdenis.

Ten eerste: Dat de lichamelijke besnijdenis niet meer nodig was en ook geen waarde meer had voor de gelovige die in Christus Jezus was.

Ten tweede: Dat de besnijdenis die bleef een geestelijke besnijdenis was; de besnijdenis van het hart.

Het volk van God, van de Sinai tot de huidige dag, heeft twee posities ingenomen: “onder de wet” (lichamelijke besnijdenis) en “in Christus” (geestelijke besnijdenis). Hij die lichamelijk is besneden, vanuit de religie, is een schuldenaar om de gehele wet te onderhouden en is van de genade vervallen, **Gal.5:3 en 4:**

“3 En ik betuig wederom een iegelijk mens, die zich laat besnijden, dat hij een schuldenaar is de gehele wet te doen. 4 Christus is u ijdel geworden, die door de wet gerechtvaardigd wilt worden; gij zijt van de genade vervallen”.

De leden van het Lichaam van Christus zijn niet onder de wet maar onder de genade,

Rom.6:14:

“Want de zonde zal over u niet heersen; want gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade”.

Daarom moeten ze niet besneden worden; en toch zijn ze besneden door de besnijdenis van Christus, **Kol.2:11:**

“In Welken gij ook besneden zijt met een besnijdenis, die zonder handen geschiedt, in de uittrekking van het lichaam der zonden des vleses, door de besnijdenis van Christus”.

Fil.3:3: *Want wij zijn de besnijding, wij, die God in den Geest dienen, en in Christus Jezus roemen, en niet in het vlees betrouwen”.*

Van hieruit weten we dat de leden van het Lichaam van Christus “de besnijdenis” zijn, buiten het verbond der besnijdenis van Israël, **Hand.7:8:**

“En Hij gaf hem het verbond der besnijdenis; en alzo gewon hij Izak, en besneed hem op den achtsten dag; en Izak gewon Jakob, en Jakob de twaalf patriarchen.

Als er enige waarde zit in het lichamenlijk dopen of het lichamenlijk besnijden dan kan de persoon die gedoopt en besneden is niet zeggen “geen vertrouwen in het vlees”.

Betreffende de waterdoop

Laat ons zorgvuldig kijken naar **Kol.2:11 en 12:**

“11 In Welken gij ook besneden zijt met een besnijdenis, die zonder handen geschiedt, in de uittrekking van het lichaam der zonden des vleses, door de besnijdenis van Christus; 12 Zijnde met Hem begraven in den doop, in welken gij ook met Hem opgewekt zijt door het geloof der werking Gods, Die Hem uit de doden opgewekt heeft”.

En we beweren opnieuw, door het eenvoudigste principe van Bijbelstudie, dat indien de besnijdenis van Kol.2:11 niet lichamenlijk is maar zonder handen is geschied, zo is ook de doop van Kol.2:12 geen lichamenlijke doop die door mensenhanden ontvangen kan worden. Bovendien sluit de Heilige geest, door het gehele hoofdstuk, de gedachte van waterdoop, in vers 12, uit. Merk zorgvuldig op wat bereikt wordt in het leven van de gelovige door deze begrafenis, en u zult toegeven dat water over het hoofd van de gelovige, of over zijn gehele lichaam, niet zulke geestelijke resultaten kan voortbrengen. Door iedere weldenkende christen, die een boodschapper is van de genade van God, wordt erkent dat de gelovige zondaar deze Goddelijke zegen ontvangt door een Goddelijke doop zonder een water ceremonie, of dat nu vóór of na de Goddelijke doop wordt gedaan.

“Helemaal mee eens”, zegt de “genade” prediker---maar. De gelovige moet afsluiten met de waterdoop. Wat moet hij afsluiten? Er valt niets af te sluiten, **Kol.2:10**:

“En gij zijt in Hem volmaakt, Die het Hoofd is van alle overheid en macht”.

Vraag het volgende aan de “genade” prediker: “is er ook maar enig vers waar één lid van het Lichaam van Christus wordt verteld dat hij een ander lid van dat Lichaam moet dopen met water, om de zondaar in dat Lichaam te brengen? Het antwoord is met klem: “nee”. Vraag hem: “is de waterdoop belangrijk voor behoudenis?”. “Nee”. Kan een gelovige zondaar lid worden van het Lichaam van Christus, tot de dag van verlossing, zonder met water gedoopt te zijn? “Jazeker—maar”. “wat bedoelt u met: maar”. “Maar hij dient te worden gedoopt”. Door wie en waarvoor? Wat doet het water voor de gerechtvaardigde gelovige? Welke plaats in de Schrift geven aan dat de doop moet worden uitgevoerd door een geestelijke of door een leek? Geef als antwoord het hoofdstuk en het vers. Weldra zullen we u alle verzen, aangaande de doop, in de geschriften van het Nieuwe Testament, doen toekomen en zullen u vragen om aan te geven welke verzen uw visie ondersteunen.

In gehoorzaamheid aan welke Schriftplaats dopen de Presbyterianen of de Baptisten? De manier en de betekenis van de ceremonie bij de Presbyterianen verschilt zoveel van die van de Baptisten dat de twee niets gemeenschappelijks hebben dan alleen het water, weinig en veel water. In beide denominaties zijn er godvrezende en geestelijke mannen. Welke denominatie heeft gelijk? Hoofdstuk en vers? Als de Heer Zich had voorgenomen dat de praktijk van de waterdoop voortgezet zou moeten worden in deze periode van genade zou Hij het onderwijs daaromtrent niet zo onzeker hebben gelaten dat zelfs de meest geestelijke mannen van God het niet met elkaar eens kunnen worden.

De Baptisten en andere onderdompelaars bewijzen het onderdompelen met vele plaatsen in de Schrift. Ook door het woord “baptizo”. Deze Schriftplaatsen zijn Joh.3:23; Mark.1:9; Hand.8:38 en 39, en Rom.6:4:

“Joh.3:23: *En Johannes doopte ook in Enon bij Salim, dewijl aldaar vele wateren waren; en zij kwamen daar, en werden gedoopt”.*

“Mark.1:9: *En het geschiedde in diezelfde dagen, dat Jezus kwam van Nazareth, gelegen in Galilea, en werd van Johannes gedoopt in de Jordaan”.*

“Hand.8:38-39: *38 En hij gebood den wagen stil te houden; en zij daalden beiden af in het water, zo Filippus als de kamerling, en hij doopte hem. 39 En toen zij uit het water waren opgekomen, nam de Geest des Heeren Filippus weg, en de kamerling zag hem niet meer; want hij reisde zijn weg met blijdschap”.*

“Rom.6:4: *Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkerwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden”.*

Ze zijn van mening dat dit woord altijd onderdompelen of indopen betekent. Het is moeilijk om dit volgens de Schrift te bewijzen. De wassing van Hebr.9:10 moet gelezen worden als “leer der dopen”(dit is hetzelfde woord als in Hebr.6:2).

“Hebr.9:10: *Bestaande alleen in spijzen, en dranken, en verscheidene wassingen en rechtvaardigmakingen des vleses, tot op den tijd der verbetering opgelegd”.*

“Hebr.6:2: *Van de leer der dopen, en van de oplegging der handen, en van de opstanding der doden, en van het eeuwig oordeel”.*

Deze Oud Testamentische Israëlitische ceremoniële wassingen waren niet allen “onderdompelingen”. De meesten er van waren “sprenkelen” en “plengen” en “zalvingen”. Maar het waren allen “dopen”.

Bewijzen deze Schriftplaatsen de theorie van de Baptisten

“Joh.3:23: *En Johannes doopte ook in Enon bij Salim, dewijl aldaar vele wateren waren; en zij kwamen daar, en werden gedoopt”.*

“Mark.1:9: *En het geschiedde in diezelfde dagen, dat Jezus kwam van Nazareth, gelegen in Galilea, en werd van Johannes gedoopt in de Jordaan”.*

“Hand.8:38-39: *38 En hij gebood den wagen stil te houden; en zij daalden beiden af in het water, zo Filippus als de kamerling, en hij doopte hem. 39 En toen zij uit het water waren opgekomen, nam de Geest des Heeren Filippus weg, en de kamerling zag hem niet meer; want hij reisde zijn weg met blijdschap”.*

“Rom.6:4: *Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkerwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden”.*

Bij de uitleg van het begraven zijn, van Rom.6:4, dat daar de waterdoop wordt bedoeld, wordt door de Baptisten aangevoerd dat de andere verzen bevestigen dat de dopen onderdompelingen waren. Als de water ceremonie aan moet tonen dat de gelovige, die gedoopt is in de dood van Christus (Rom.6:3 en Luk.12:50) en onder water is gedompeld omdat Christus werd begraven, dan laat Matth.27:60-61 de zwakte van dit argument zien.

“Rom.6:3: *Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn?”.*

“Luk.12:50: *Maar Ik moet met een doop gedoopt worden; en hoe worde Ik geperst, totdat het volbracht zij!”.*

“Matth.27:60-61: *60 En leide dat in zijn nieuw graf, hetwelk hij in een steenrots uitgehouwen had; en een groten steen tegen de deur des grafs gewenteld hebbende, ging hij weg. 61 En aldaar was Maria Magdalena, en de andere Maria, zittende tegenover het graf”.*

De doop van Rom.6:3 en 4 herschept de zondaar. Als het water is dan is dat water werkzaam en verdienstelijk.

Het moet, door elk weldenkend mens, onmiddellijk worden toegegeven dat, indien de Baptisten de juiste uitleg en betekenis hebben van de waterdoop, dan kunnen de twaalven de

doop van de Baptisten in die trant hebben ontvangen maar zeker niet met de betekenis van Rom.6:3 en 4:

“Rom.6:3-4: *3 Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn? 4 Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkerwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, also ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden”.*

De twaalfen, en vele anderen, ontvingen hun waterdoop vele jaren voordat Christus stierf. Enkele maanden nadat zij werden gedoopt tot bekering en vergeving der zonden (Matth.3:2 en 6), wordt van hen gezegd:

“Matth.3:2: *En zeggende: Bekeert u; want het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen”.*

“Matth.3:6: *En werden van hem gedoopt in de Jordaan, belijdende hun zonden”.*

“Mark.9:10: *En zij behielden dit woord bij zichzelf, vragende onder elkander, wat het was, uit de doden opstaan”.*

Let op de woorden van Petrus in Matth.16:21-25, op dat moment openbaarde de Heer Zijn dood, begrafenis en opstanding aan Petrus.

“Matth.16:21-25: *21 Van toen aan begon Jezus Zijn discipelen te vertonen, dat Hij moest heengaan naar Jeruzalem, en veel lijden van de ouderlingen, en overpriesteren, en Schriftgeleerden, en gedood worden, en ten derden dage opgewekt worden. 22 En Petrus, Hem tot zich genomen hebbende, begon Hem te bestraffen, zeggende: Heere, wees U genadig! dit zal U geenszins geschieden. 23 Maar Hij, Zich omkerende, zeide tot Petrus: Ga weg achter Mij, satanas! gij zijt Mij een aanstoot, want gij verzint niet de dingen, die Gods zijn, maar die der mensen zijn. 24 Toen zeide Jezus tot Zijn discipelen: Zo iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf, en neme zijn kruis op, en volge Mij. 25 Want zo wie zijn leven zal willen behouden, die zal hetzelfde verliezen; maar zo wie zijn leven verliezen zal, om Mijnentwil, die zal hetzelfde vinden”.*

Let ook op de onwetendheid van Petrus en Johannes, aangaande de opstanding. In **Joh.20:9:**

“Want zij wisten nog de Schrift niet, dat Hij van de doden moest opstaan”.

U gelooft toch niet dat de doop van Johannes de Doper iets had te maken met de betekenis die de hedendaagse baptisten geven aan hun waterige begrafenis. En als, zoals sommige Baptisten leren, dat de waterdoop voor Pinksteren een inzetting van het koninkrijk was, en dat met Pinksteren de christelijke doop een nieuwe betekenis had gekregen, dan hadden de apostelen die nieuwe doop moeten ontvangen. Maar die ontvingen ze niet. Ze werden niet herdoopt met de zogenoemde “christelijke” doop.

Bovendien, door vergelijking van Mark.1:4 en Luk.3:3 met Hand.2:38, zullen we de bewering weerleggen dat de twaalfen de bedeling der genade inwilden met een nieuwe betekenis van de waterdoop op de Pinksterdag. We noemen de drie Schriftplaatsen.

“Mark.1:4: Johannes was dopende in de woestijn, en predikende den doop der bekering tot vergeving der zonden”.

“Luk.3:3: En hij kwam in al het omliggende land der Jordaan, predikende den doop der bekering tot vergeving der zonden”.

“Hand.2:38: En Petrus zeide tot hen: Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen”.

Het is een feit dat geen enkele Baptisten prediker vandaag de dag Hand.2:38 predikt. Ze hebben vele bittere controversen gehad met de discipelen van Alexander Campbell en de Pinkstergemeenten die Hand.2:38 wel prediken, en leren dat de waterdoop beslist noodzakelijk is voor de behoudenis, dat het een factor is voor behoudenis volgens Mark.16:16.

“Mark.16:16: Die geloofd zal hebben, en gedoopt zal zijn, zal zalig worden; maar die niet zal geloofd hebben, zal verdoemd worden”.

Let op de volgorde; “geloven”- “dopen” – zalig worden”. Welke Baptist leert deze volgorde?

“Hand.19:4-8: 4 Maar Paulus zeide: Johannes heeft wel gedoopt den doop der bekering, zeggende tot het volk, dat zij geloven zouden in Dengene, Die na hem kwam, dat is, in Christus Jezus. 5 En die hem hoorden werden gedoopt in den Naam van den Heere Jezus. 6 En als Paulus hun de handen opgelegd had, kwam de Heilige Geest op hen; en zij spraken met vreemde talen, en profeteerden. 7 En alle dezen waren omtrent twaalf mannen. 8 En hij ging in de synagoge, en sprak vrijmoediglich, drie maanden lang met hen handelende, en hun aanradende de zaken van het Koninkrijk Gods”.

Geen enkele Baptisten prediker handelt volgens de volgorde in Hand.19:4-8. “Waterdoop” – “oplegging van handen” – “doop met de Heilige Geest”- “spreken in tongen”. Ook zal geen enkele Baptisten prediker ontkennen dat iedere gesprenkelde Presbyteriaan, Lutheraan, Methodist en Hervormde gelovige gedoopt is in de dood van Christus en begraven met Christus zonder ondergedompeld te zijn in water. Christus werd gekruisigd, stierf, werd begraven en is opgestaan en zit in de hemelse gewesten. De gelovige is gekruisigd, gestorven, begraven en met Christus opgestaan en zit met Christus in de hemelse gewesten, maar hij hoeft niet naar een kruis te gaan of naar de hemel om dit te bewijzen. Ook hoeft hij niet begraven te worden in de grond of in het water. Iemand is hier mee begonnen en anderen “als schapen” zeiden: “dat wil ik ook”.

Het is nu duidelijk, zonder diep na te denken, dat indien de ceremonie van het begraven worden in water en het onderwijs van de Baptisten in harmonie met het Woord der Waarheid is, recht gesneden, dan is de ceremonie van het sprenkelen van de Presbyterianen, met hun leer dat het sprenkelen met water het zegel is van het Nieuwe Verbond zoals besnijdenis het zegel was van het Oude Verbond, belachelijk en dwaas. En het bijzondere is dat het sprenkelen van baby's, door de Presbyteriaanse Fundamentalisten, en de “water begrafenis” van de Baptisten Fundamentalisten, zich met elkaar verenigen in de strijd tegen andere Fundamentalisten die er grondig van overtuigd zijn dat de ene doop van Rom.6:3 en 4 ; Kol.2:12, en Ef.4:5, een Goddelijke doop is.

Rom.6:3-4: *3 Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn? 4 Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkewijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden”.*

Kol.2:12: *Zijnde met Hem begraven in den doop, in welken gij ook met Hem opgewekt zijt door het geloof der werking Gods, Die Hem uit de doden opgewekt heeft”.*

Ef.4:5: *Een Heere, een geloof, een doop”.*

Denominaties moeten een confessionele doop hebben, en “denominationalisten” kunnen geen Bereërs zijn:

Hand.17:11: *En dezen waren edeler, dan die te Thessalonica waren, als die het woord ontvingen met alle toegenegenheid, onderzoekende dagelijks de Schriften, of deze dingen alzo waren”.*

Als de leer van de Presbyterianen volgens de Schrift is, dan had Christus, in plaats van Hem te besnijden, gesprenkeld moeten worden toen Hij acht dagen oud was. Maar wat is hier waarheid? De waarheid is dat niemand, die niet besneden was, de doop ontving en dat vanaf het begin van de doop van Johannes de Doper tot de doop van Cornelius en zijn huis, ongeveer zeven jaar na Pinksteren, dat is, voorzover er enig Schriftuurlijk verslag is.

De argumenten om enige van de twintig, of meer, dooptheorieën welke worden gepredikt en gepraktiseerd door christenen, zijn fout, en velen van hen geheel in strijd met de gezonde Bijbelse leer.

De waterdoop heeft de leden van het Lichaam van Christus verdeeld in facties en religieuze vetes en dat verhindert steeds weer de gehoorzaamheid aan **Ef.4:3-6:**

“3 U benaarstigende te behouden de enigheid des Geestes door den band des vredes. 4 Een lichaam is het, en een Geest, gelijkewijs gij ook geroepen zijt tot een hoop uwer roeping; 5 Een Heere, een geloof, een doop, 6 Een God en Vader van allen, Die daar is boven allen, en door allen, en in u allen”.

Hier hebben we, in genade, de “ene doop” die de gelovige zondaar een lid van het Lichaam van Christus maakt. Als het water is, dan maakt het sprenkelen de Presbyterianen leden van het Lichaam van Christus, en het onderdompelen maakt de Baptisten leden van het Lichaam van Christus. Maar volgens de Bijbel zijn er geen Presbyteriaanse en Baptisten leden. **Sommigen zeggen dat de inzettingen, van 1Kor.11:2, de waterdoop en de maaltijd des Heeren zijn. De waarheid is dat het woord “inzettingen” in dat vers “paradosis” is, en dat betekent “tradities”.**

1Kor.11:2: *En ik prijs u, broeders, dat gij in alles mijner gedachtig zijt, en de inzettingen behoudt, gelijk ik die u overgegeven heb”.*

De waterdoop en de maaltijd des Heeren zijn nimmer met elkaar verbonden in de Bijbel als inzettingen voor het Lichaam van Christus.

Er is veel meer Schriftuurlijk bewijs voor het onderwijs van de waterdoop van de Pinkstergemeenten en de volgelingen van Campbell dan er is voor het onderwijs van ofwel de Baptisten, de Presbyterianen of de Plymouth Broeders. “*dopen tot bekering voor de vergeving van zonden*” kan door bepaalde Schriftplaatsen worden bewezen, maar niet sprenkelen als zegel van het Nieuwe Verbond, of een water begrafenis als getuigenis naar de wereld. De eunuch in Hand.8:26-39 was zeker geen Presbyteriaan en ook geen Baptist. In de wildernis kon hij zekerlijk niet getuigen naar de wereld.

Hand.8:26-39: *26 En een engel des Heeren sprak tot Filippus, zeggende: Sta op, en ga heen tegen het zuiden, op den weg, die van Jeruzalem afdaalt naar Gaza, welke woest is. 27 En hij stond op en ging heen; en ziet, een Moorman, een kamerling, en een machtig heer van Candace, de koningin der Moren, die over al haar schat was, welke was gekomen om aan te bidden te Jeruzalem; 28 En hij keerde wederom, en zat op zijn wagen, en las den profeet Jesaja. 29 En de Geest zeide tot Filippus: Ga toe, en voeg u bij dezen wagen. 30 En Filippus liep toe, en hoorde hem den profeet Jesaja lezen, en zeide: Verstaat gij ook, hetgeen gij leest? 31 En hij zeide: Hoe zou ik toch kunnen, zo mij niet iemand onderricht? En hij bad Filippus, dat hij zou opkomen, en bij hem zitten. 32 En de plaats der Schriftuur, die hij las, was deze: Hij is gelijk een schaap ter slachting geleid; en gelijk een lam stemmeloos is voor dien, die het scheert, alzo doet Hij Zijn mond niet open. 33 In Zijn vernedering is Zijn oordeel weggenomen; en wie zal Zijn geslacht verhalen? Want Zijn leven wordt van de aarde weggenomen. 34 En de kamerling antwoordde Filippus en zeide: Ik bid u, van Wien zegt de profeet dit, van zichzelf, of van iemand anders? 35 En Filippus deed zijn mond open en beginnende van diezelfde Schrift, verkondigde hem Jezus. 36 En alzo zij over weg reisden, kwamen zij aan een zeker water; en de kamerling zeide: Ziedaar water; wat verhindert mij gedoopt te worden? 37 En Filippus zeide: Indien gij van ganser harte gelooft, zo is het geoorloofd. En hij, antwoordende, zeide: Ik geloof, dat Jezus Christus de Zoon van God is. 38 En hij gebod den wagen stil te houden; en zij daalden beiden af in het water, zo Filippus als de kamerling, en hij doopte hem. 39 En toen zij uit het water waren opgekomen, nam de Geest des Heeren Filippus weg, en de kamerling zag hem niet meer; want hij reisde zijn weg met blijdschap”.*

Gezins doop

Aangaande de gezins doop lezen we in de Schrift van Cornelius dat zijn huis met hem werd gedoopt; dat het huis van Lydia, samen met haar, werd gedoopt; dat het huis van de gevangenvaarder van Filippi, met zijn huis, werd gedoopt; dat het huis van Stefanus, samen met hem, werd gedoopt. Hand.10:44-48; Hand.16:14-15; Hand.16:31-33, en 1Kor.1:16.

Cornelius.

Hand.10:44-48: *44 Als Petrus nog deze woorden sprak, viel de Heilige Geest op allen, die het Woord hoorden. 45 En de gelovigen, die uit de besnijdenis waren, zovelen als met Petrus gekomen waren, ontzetten zich, dat de gave des Heiligen Geestes ook op de heidenen uitgestort werd. 46 Want zij hoorden hen spreken met vreemde talen, en God groot maken. Toen antwoordde Petrus: 47 Kan ook iemand het water weren, dat dezen niet gedoopt zouden worden, welke den Heiligen Geest ontvangen hebben, gelijk als ook wij? 48 En hij beval, dat zij zouden gedoopt worden in den Naam des Heeren. Toen baden zij hem, dat hij enige dagen bij hen wilde blijven”.*

Lydia

“Hand.16:14-15: 14 En een zekere vrouw, met name **Lydia**, een purperverkoopster, van de stad Thyatira, die God diende, hoorde ons; welker hart de Heere heeft geopend, dat zij acht nam op hetgeen van Paulus gesproken werd. 15 En als zij gedoopt was, en haar huis, bad zij ons, zeggende: Indien gij hebt geoordeeld, dat ik den Heere getrouw ben, zo komt in mijn huis, en blijft er. En zij dwong ons”.

De gevangenebewaarder

“Hand.16:31-33: 31 En zij zeiden: Geloof in den Heere Jezus Christus, en gij zult zalig worden, gij en uw huis. 32 En zij spraken tot hem het woord des Heeren, en tot allen, die in zijn huis waren. 33 En hij nam hen tot zich in dezelve ure des nachts, en wies hen van de striemen; en hij werd terstond gedoopt, en al de zijnen”.

Stefanus

“1Kor.1:16: Doch ik heb ook het huisgezin van **Stefanus** gedoopt; voorts weet ik niet, of ik iemand anders gedoopt heb”.

Hoe nutteloos zijn al onze argumenten, met betrekking tot het feit of er al dan niet in deze huizen zulke jonge kinderen aanwezig waren, die niet in staat waren om geloof te oefenen in Christus en Zijn evangelie. Degenen die compromisloos tegen het met water dopen van kleine kinderen zijn, dus kinderen die te jong zijn om verantwoordelijk te zijn voor hun geloof, citeren: Hand.8:37; Hand.16:34; Hand.18:8; Hand.8:12.

“Hand.8:37: En Filippus zeide: Indien gij van ganser harte **gelooft**, zo is het geoorloofd. En hij, antwoordende, zeide: Ik geloof, dat Jezus Christus de Zoon van God is”.

“Hand.16:34: En hij bracht hen in zijn huis, en zette hun de tafel voor, en verheugde zich, dat hij met al zijn huis aan God **gelovig** geworden was”.

“Hand.18:8: En Crispus, de overste der synagoge, geloofde aan den Heere met geheel zijn huis; en velen van de Korinthiers, hem horende, **geloofden**, en werden gedoopt”.

“Hand.8:12: Maar toen zij Filippus **geloofden**, die het Evangelie van het Koninkrijk Gods, en van den Naam van Jezus Christus verkondigde, werden zij gedoopt, beiden, mannen en vrouwen”.

Aangezien Hand.8:12 ons informeert dat mannen en vrouwen werden gedoopt, en niet spreekt over kinderen, daarom betogen sommigen dat er geen kinderen werden gedoopt. Toch is dat geenszins een bewijs. Dus, tenzij we ons wenden tot de kerkvaders, kerkgeschiedenis en traditie, zullen we moeten wachten tot we in de hemel komen voordat we iets kunnen zeggen of kleine kinderen nu wel of niet met hun ouders werden gedoopt. Sommigen vinden het zeer moeilijk hoe ze om moeten gaan met 1Kor.7:14, aangaande de kinderen van gelovigen:

“1Kor.7:14: Want de ongelovige man is geheiligd door de vrouw, en de ongelovige vrouw is geheiligd door den man; want anders waren uw kinderen onrein, maar nu zijn zij heilig”.

Natuurlijk hebben we het argument gehoord dat, als hulpeloze kleine baby jongens, kinderen van Israëlieten, werden besneden als ze acht dagen oud waren, dan dienen hulpeloze kleine baby's, jongens en meisjes, nu gedoopt te worden. Sommige predikers onder de Hervormde en andere Verbonds denominaties, en onder de Lutheranen, leren dat door de waterdoop de

kleine baby de voordelen en zegeningen, van het christendom en de Kerk, ontvangt. Ik hoorde één Lutherse prediker zeggen dat dit was: “toevalligerwijze” christen worden.

We zien opnieuw dat er zoveel verschil is, tussen de betekenis en functie van de waterdoop als onderwezen wordt door de Hervormde denominaties, door de Presbyterianen en Lutheranen, en de betekenis en functie van de waterdoop onderwezen door de Baptisten en de Plymouth Broeders, als er verschil is tussen dag en nacht. Als degenen van de ene groepering hun leer volgens de Schrift is, dan zijn al de anderen onschriftuurlijk. Ze hebben niets gemeenschappelijk.

Plymouth Broeders en de gezinsdoop

Sommige Plymouth Broeders leren de gezinsdoop, of onderdompeling, voor de baby's van christelijke ouders. Ter ondersteuning van deze religieuze ceremonie citeren ze **1Kor.10:1-11**:

“1 En ik wil niet, broeders, dat gij onwetende zijt, dat onze vaders allen onder de wolk waren, en allen door de zee doorgedaan zijn; 2 En allen in Mozes gedoopt zijn in de wolk en in de zee; 3 En allen dezelfde geestelijke spijs gegeten hebben; 4 En allen denzelfden geestelijken drank gedronken hebben; want zij dronken uit de geestelijke steenrots, die volgde; en de steenrots was Christus. 5 Maar in het meerder deel van hen heeft God geen welgevallen gehad; want zij zijn in de woestijn ter nedergeslagen. 6 En deze dingen zijn geschied ons tot voorbeelden, opdat wij geen lust tot het kwaad zouden hebben, gelijkewijs als zij lust gehad hebben. 7 En wordt geen afgodendienaars, gelijkewijs als sommigen van hen, gelijk geschreven staat: Het volk zat neder om te eten, en om te drinken, en zij stonden op om te spelen. 8 En laat ons niet hoereren, gelijk sommigen van hen gehoereerd hebben, en er vielen op een dag drie en twintig duizend. 9 En laat ons Christus niet verzoeken, gelijk ook sommigen van hen verzocht hebben, en werden van de slagen vernield. 10 En murmureert niet, gelijk ook sommigen van hen gemurmureerd hebben, en werden vernield van den verderver. 11 En deze dingen alle zijn hunlieden overkomen tot voorbeelden; en zijn beschreven tot waarschuwing van ons, op dewelke de einden der eeuwen gekomen zijn”.

Wij nemen hieruit de verzen 2 en 11:

“1Kor.10:2: *En allen in Mozes gedoopt zijn in de wolk en in de zee”.*

“1Kor.10:11: *En deze dingen alle zijn hunlieden overkomen tot voorbeelden; en zijn beschreven tot waarschuwing van ons, op dewelke de einden der eeuwen gekomen zijn”.*

Als deze dingen als voorbeelden voor ons gebeurden, laat ons dan aangaande “deze dingen” lezen in Exodes om te zien wat er werkelijk gebeurde.

“Ex.13:21: *En de HEERE toog voor hun aangezicht, des daags in een wolkkolom, dat Hij hen op den weg leidde, en des nachts in een vuurkolom, dat Hij hen lichtte, om voort te gaan dag en nacht”.*

“Ex.14:21: *Toen Mozes zijn hand uitstreckte over de zee, zo deed de HEERE de zee weggaan, door een sterken oostenwind, dien gansen nacht, en maakte de zee droog, en de wateren werden gekliefd”.*

“Ex.14:22: *En de kinderen Israels zijn ingegaan in het midden van de zee, op het droge; en de wateren waren hun een muur, aan hun rechter hand en aan hun linkerhand”.*

Door het lezen van de context, in 1Kor.10, begrijpen we dat de Heilige Geest hier niet zegt dat hetgeen aan Israël gebeurde betekent dat christenen vandaag de dag met hun baby's moeten worden ondergedompeld, maar dat ze acht moeten geven opdat ze niet afvallen.

Niemand van de Israëlieten, volwassenen of kinderen, werden gesprenkeld met het water van de Rode Zee. Ze trokken midden door de zee over droge grond. Als dat spreekt van de waterdoop dan zou God al onze vijanden van ons vandaan moeten houden en ze doden als ze ons vervolgen. Opnieuw zien we de dwaasheid van het spel “volg de leider”. De Israëlieten waren niet bereid om het leiderschap van Mozes te accepteren. God maakte ze bereid door twee grote wonderen te verrichten. De Heilige Geest noemde dat dopen. Wonderen zijn de geloofsbrieven van God zijn leiders. Joh.5:36; Hand.2:22; Hebr.2:3 en 4; Hand.5:19; 2Kor.12:12.

“Joh.5:36: *Maar Ik heb een getuigenis meerder, dan die van Johannes; want de werken, die Mij de Vader gegeven heeft, om die te volbrengen, dezelve werken, die Ik doe, getuigen van Mij, dat Mij de Vader gezonden heeft”.*

“Hand.2:22: *Gij Israelietische mannen, hoort deze woorden: Jezus den Nazarener, een Man van God, onder ulieden betoond door krachten, en wonderen, en tekenen, die God door Hem gedaan heeft, in het midden van u, gelijk ook gijzelven weet”.*

“Hebr.2:3-4: *3 Hoe zullen wij ontvlieden, indien wij op zo grote zaligheid geen acht nemen? dewelke, begonnen zijnde verkondigd te worden door den Heere, aan ons bevestigd is geworden van degenen, die Hem gehoord hebben; 4 God bovendien medegetuigende door tekenen, en wonderen, en menigerlei krachten en bedelingen des Heiligen Geestes, naar Zijn wil”.*

“Hand.5:19: *Maar de engel des Heeren opende des nachts de deuren der gevangenis en leidde hen uit, en zeide:”.*

“2Kor.12:12: *De merktekenen van een apostel zijn onder u betoond in alle lijdzaamheid, met tekenen, en wonderen, en krachten”.*

We bevestigen opnieuw dat iedere waterdooptheorie, welke wordt onderwezen in het christendom, door de verschillende sektes en denominaties religieuze bedriegerij is en niet kan worden ondersteund door “het woord der waarheid recht snijden”. Er is geen gezonde uitleg die het spreken in tongen, visioenen en tekengaven elimineert uit het programma van God voor de Kerk van vandaag, die ook niet eveneens de waterdoop elimineert.

We kunnen ons voorstellen hoe deze uitspraak de oude natuur van sommige onderdompelaars irriteert, degenen die betuigen dat zij werden ondergedompeld om de wereld te laten zien dat de oude mens is gestorven: maar wij dagen een ieder van hun erkende kampioenen uit om samen te komen met een groep geestelijke mannen en vrouwen om hun leer te toetsen aan het Woord van God, en dat ze ons dan toestaan om hun theorie te beantwoorden vanuit datzelfde Woord van God.

Het kan dwaas klinken om u te vragen de Schriften te bestuderen als een onbevooroordeelde christen, want er zijn namelijk geen onbevooroordeelde christenen, maar doe uw best om het wel zo te doen en markeer de Schriften zoals wij u verzoeken in een later volgend hoofdstuk van deze boodschap. Laten we onze uiterste best doen om Ef.4:3-8 te gehoorzamen:

Ef.4:3-8: *3 U benaarstigende te behouden de enigheid des Geestes door den band des vredes. 4 Een lichaam is het, en een Geest, gelijkerwijs gij ook geroepen zijt tot een hoop uwer roeping; 5 Een Heere, een geloof, een doop, 6 Een God en Vader van allen, Die daar is boven allen, en door allen, en in u allen. 7 Maar aan elkeen van ons is de genade gegeven, naar de maat der gave van Christus. 8 Daarom zegt Hij: Als Hij opgevaren is in de hoogte, heeft Hij de gevangenis gevangen genomen, en heeft den mensen gaven gegeven”.*

Betreffende de maaltijd des Heeren

De grote meerderheid van de christenen nemen het voor lief dat de maaltijd des Heeren een deel is van het programma van de christelijke Kerk. Zeer weinigen van deze grote meerderheid kunnen vanuit de Schrift een reden geven waarom, hoe en wanneer ze samen moeten komen voor deze Maaltijd, hetwelk in hun kerkelijke geloofsbelijdenissen een “inzetting van de kerk” wordt genoemd. Als de kerkelijke geloofsbelijdenis en de beambten van de kerk zeggen dat de Maaltijd gehouden moet worden op iedere zondagmorgen, of op één zondag in de twee maanden, of zo nu en dan, dan worden de kerkelijke belijdenis, of de leiders van de kerk, beschouwd voldoende autoriteit te hebben om tijd en plaats van de Maaltijd vast te stellen. Sommige denominaties zijn er zeker van dat het volk van God iedere zondagmorgen de Maaltijd van de Heer moet houden. Ze proberen te bewijzen, door Openbaring 1:10, dat de eerste dag van de week de dag des Heeren is;

Op.1:10: *En ik was in den geest op den dag des Heeren; en ik hoorde achter mij een grote stem, als van een bazuin”.*

en ze beweren serieus om de maaltijd des Heeren op iedere dag des Heeren te houden. Ze bewijzen echter niet dat het niet onschriftuurlijk is om de Maaltijd des Heeren op andere tijden te houden. Ze gebruiken Hand.20:7 om te bewijzen dat christenen op de eerste dag der week moeten samenkomen voor de Maaltijd des Heeren op de dag des Heeren.

Hand.20:7: *En op den eersten dag der week, als de discipelen bijeengekomen waren om brood te breken, handelde Paulus met hen, zullende des anderen daags verreizen; en hij strekte zijne rede uit tot den middernacht”.*

Andere christenen citeren uit datzelfde twintigste hoofdstuk van Handelingen 20 vers 11 om aan te geven dat Hand.20:7 niets heeft te maken met de Maaltijd des Heeren.

Hand.20:11: *En als hij weder boven gegaan was, en brood gebroken en wat gegeten had, en lang, tot den dageraad toe, met hen gesproken had, vertrok hij alzo”.*

De meningen zijn verdeeld over de vraag of Hand.2:42 en Hand.2:46 enige verwijzing hebben naar de Maaltijd des Heeren. Sommigen zeggen: Ja. Sommigen zeggen: Nee. Wij citeren deze twee verzen:

“Hand.2:42: *En zij waren volhardende in de leer der apostelen, en in de gemeenschap, en in de breking des broods, en in de gebeden”.*

“Hand.2:46: *En dagelijks eendrachtelijk in den tempel volhardende, en van huis tot huis brood brekende, aten zij te zamen met verheuging en eenvoudigheid des harten”.*

Niemand kan vanuit de Schrift bewijzen dat Johannes in Openbaring 1:10 verwees naar de zondag, of naar de eerste dag van de week, toen hij zei:

“Op.1:10: *En ik was in den geest op den dag des Heer,....”.*

Niemand kan vanuit de Schrift bewijzen dat christenen niet, met goedkeuring van God, mogen samenkomen voor de Maaltijd des Heeren op tien of tweeënvijftig zondagen per jaar en op elk tijdstip dat ze dat wensen. Dit blijkt uit de tekst van **1Kor.11:26:**

“Want zo dikwijls als gij dit brood zult eten, en dezen drinkbeker zult drinken, zo verkondigt den dood des Heeren, totdat Hij komt”.

En welke soort brood en welke soort wijn moet worden gebruikt bij de Maaltijd des Heeren en op welke manier wordt het bediend? Deze dingen kunnen onderzoekende en serieuze christenen zich afvragen om zeker te zijn dat ze de Schrift gehoorzamen. Ze kunnen wel of niet ijverig de Schrift doorzoeken voor bepaalde informatie en Goddelijk licht. Ze kunnen de autoriteit van de pastor, of Bijbelleraar, beschouwen en hem volgen in de waarheid of onwaarheid; of ze kunnen zorgvuldig en biddende kijken in het Boek van God en toch nog steeds onzeker en niet overtuigd zijn. Vele christenen hebben zich afgevraagd of het brood gezuurd of ongezuurd moet zijn, of het een heel brood moet zijn (1Kor.10:17) of een gebroken brood.

“1Kor.10:17: *Want één brood is het, zo zijn wij velen één lichaam, dewijl wij allen eens broods deelachtig zijn”.*

Of mogen crackers ook? Of de wijn rood, wit of geel moet zijn, gegist of niet gegist. Moeten we één beker of individuele bekertjes gebruiken? Wie is volgens de Schrift gekwalificeerd om het brood en de wijn te bedienen aan andere christenen? Moet een priester of een dominee voorzitten aan de tafel en orders geven aan zijn ondergeschikten? Moeten we kinderen Gods, die niet tot onze sekte behoren, uitsluiten van de tafel? Wat de antwoorden op deze vragen ook mogen zijn, de antwoorden moeten antwoorden volgens de Schrift zijn, en degenen die dit alles ijverig en biddend hebben onderzocht in de Bijbel weten dat sommige vragen niet bevredigend kunnen worden beantwoord.

We kunnen echter hetzelfde zeggen over: hoe een zondag-school ingericht zou moeten worden, of een aanbiddings samenkomst, of de Zondagse dienst, volgens het Woord van God. Omdat we geen specifieke instructies kunnen vinden betreffende alle details wanneer christenen samenkomen voor aanbedding, bidden en Bijbelstudie, moeten we deze diensten niet afschaffen. Ook moeten we de Maaltijd des Heeren niet wegdoen omdat we niet ten volle overtuigd zijn dat ieder detail duidelijk omschreven is in de Heilige Schrift, zoals het wanneer, en het hoe en waarom. Aan de andere kant moet geen enkele christen andere christenen onderschrijven of ondersteunen in het uitvoeren van de Maaltijd des Heeren tegenstrijdig aan de duidelijke leerstellingen van het Woord van God.

Het is duidelijk uit het feit dat godvrezende, geestelijke, getrouwe studenten van de Schriften van elkaar verschillen in de belangrijkheid, inrichting, en het bedienen van de Maaltijd des Heeren, en dat sommige details niet duidelijk uit de Schrift naar voren komen. Sommige theologen hebben geleerd dat, als de waterdoop onder het Nieuwe Verbond de besnijdenis van het Oude Verbond heeft vervangen, dan heeft de Maaltijd des Heeren, onder het Nieuwe Verbond, de plaats ingenomen van die andere inzetten voor Israël, namelijk het eten van het Pascha in April.

Een zorgvuldige studie van de Schrift zal falen om te onthullen dat het ritueel van de waterdoop, dat slechts even duurt, de plaats inneemt van de besnijdenis die in het vlees van de Israëliet blijft van de achtste dag van zijn leven totdat hij sterft. Bovendien hebben we gezien dat een onbesneden man niet werd gedoopt vanaf Matth.1:1 tot Hand.10:43-47.

“Matth.1:1: *Het boek des geslachts van JEZUS CHRISTUS, den Zoon van David, den zoon van Abraham”.*

“Hand.10:43-47: *:43 Dezen geven getuigenis al de profeten, dat een iegelijk, die in Hem gelooft, vergeving der zonden ontvangen zal door Zijn Naam. 44 Als Petrus nog deze woorden sprak, viel de Heilige Geest op allen, die het Woord hoorden. 45 En de gelovigen, die uit de besnijdenis waren, zovelen als met Petrus gekomen waren, ontzetten zich, dat de gave des Heiligen Geestes ook op de heidenen uitgestort werd. 46 Want zij hoorden hen spreken met vreemde talen, en God groot maken. Toen antwoordde Petrus: 47 Kan ook iemand het water weren, dat dezen niet gedoopt zouden worden, welke den Heiligen Geest ontvangen hebben, gelijk als ook wij?”.*

Ook hebben we gezien dat Israël diverse dopen had (Hebr.9:10), samen met besnijdenis en onder de wet.

“Hebr.9:10: *Bestaande alleen in spijzen, en dranken, en verscheidene wassingen en rechtvaardigmakingen des vleses, tot op den tijd der verbetering opgelegd”.*

In het bestuderen van Handelingen hebben we geleerd dat de praktijk van het besnijden doorgevoerd onder gelovige Israëlieten zolang als het dopen werd geërfd.

“Van Adam tot Mozes”, is een periode die in de Bijbel genoemd wordt. **Rom.5:13-14:**

“13 Want tot de wet was de zonde in de wereld; maar de zonde wordt niet toegerekend, als er geen wet is. 14 Maar de dood heeft geheerst van Adam tot Mozes toe, ook over degenen, die niet gezondigd hadden in de gelijkheid der overtreiding van Adam, welke een voorbeeld is Desgenen, Die komen zou”.

Van die 2500 jaar zegt de Schrift: *“als er geen wet is”*. **Rom.5:13-14:**

“13 Want tot de wet was de zonde in de wereld; maar de zonde wordt niet toegerekend, als er geen wet is. 14 Maar de dood heeft geheerst van Adam tot Mozes toe, ook over degenen, die niet gezondigd hadden in de gelijkheid der overtreiding van Adam, welke een voorbeeld is Desgenen, Die komen zou”.

Van Adam tot de zondvloed (toen Noach 600 jaar was) , dus gedurende 1656 jaar had Gods volk geen religie, geen besnijdenis, doop, of Pascha. Ze vonden in Gods ogen genade en door

het in geloof brengen van offers waardoor ze getuigenis verkregen dat ze rechtvaardig waren. **Hebr.11:1-10:**

“1 Het geloof nu is een vaste grond der dingen, die men hoopt, en een bewijs der zaken, die men niet ziet. 2 Want door hetzelfde hebben de ouden getuigenis bekomen. 3 Door het geloof verstaan wij, dat de wereld door het woord Gods is toebereid, alzo dat de dingen, die men ziet, niet geworden zijn uit dingen, die gezien worden. 4 Door het geloof heeft Abel een meerdere offerande Gode geofferd dan Kain, door hetwelk hij getuigenis bekomen heeft, dat hij rechtvaardig was, alzo God over zijn gave getuigenis gaf; en door hetzelfde geloof spreekt hij nog, nadat hij gestorven is. 5 Door het geloof is Enoch weggenomen geweest, opdat hij den dood niet zou zien; en hij werd niet gevonden, daarom dat hem God weggenomen had; want voor zijn wegneming heeft hij getuigenis gehad, dat hij Gode behaagde. 6 Maar zonder geloof is het onmogelijk Gode te behagen. Want die tot God komt, moet geloven, dat Hij is, en een Beloner is dergenen, die Hem zoeken. 7 Door het geloof heeft Noach, door Goddelijke aanspraak vermaand zijnde van de dingen, die nog niet gezien werden, en bevreesd geworden zijnde, de ark toebereid tot behoudenis van zijn huisgezin; door welke ark hij de wereld heeft veroordeeld, en is geworden een erfgenaam der rechtvaardigheid, die naar het geloof is. 8 Door het geloof is Abraham, geroepen zijnde, gehoorzaam geweest, om uit te gaan naar de plaats, die hij tot een erfdeel ontvangen zou; en hij is uitgegaan, niet wetende, waar hij komen zou. 9 Door het geloof is hij een inwoner geweest in het land der belofte, als in een vreemd land, en heeft in tabernakelen gewoond met Izak en Jakob, die medeerfgenamen waren derzelfde belofte. 10 Want hij verwachtte de stad, die fundamenten heeft, welker Kunstenaar en Bouwmeester God is”.

Gedurende die 1656 jaren was er geen Oude Testament: vandaar dus geen Oud Testamentische heiligen. De zeer vroege heiligen waren geen Oud Testamentische heiligen. Ook waren er voor de zondvloed geen Israëlieten. Deze zeer vroege gelovigen waren niet onder de wet.

Van Noach en de zondvloed tot de roeping van Abram, ongeveer 427 jaar, waren er geen Israëlieten, geen Joden, geen Oud Testamentische heiligen. Abram, de **onbesneden** Heiden, geloofde God en werd rechtvaardig verklaard. **Gen.15:6:**

“En hij geloofde in den HEERE; en Hij rekende het hem tot gerechtigheid”.

Hij was geen Jood en ook geen Israëliet. Zijn vader, Terah, was een onbesneden Heiden, een afgodendienaar. **Jozua 24:2:**

“Toen zeide Jozua tot het ganse volk: Alzo zegt de HEERE, de God Israels: Over gene zijde der rivier hebben uw vaders van ouds gewoond, namelijk Terah, de vader van Abraham, en de vader van Nahor; en zij hebben andere goden gediend”.

Izak en Jacob waren ook geen Joden of Israëlieten of Oud Testamentische heiligen. Abraham, Izak en Jacob worden de vaders genoemd in **Rom.4:11:**

“En hij heeft het teken der besnijdenis ontvangen tot een zegel der rechtvaardigheid des geloofs, die hem in de voorhuid was toegerekend: opdat hij zou zijn een vader van allen, die geloven in de voorhuid zijnde, ten einde ook hun de rechtvaardigheid toegerekend worde;

Jacob zijn naam werd, ongeveer 247 jaar voordat de wet werd toegevoegd, veranderd in Israël, (Gal.3:19), en dat was voordat het Oude Testament er was, dat is het Verbond dat God “oud” heeft gemaakt door de dood en opstanding van Christus.

“Gal.3:19: *Waar toe is dan de wet? Zij is om der overtredingen wil daarbij gesteld, totdat het zaad zou gekomen zijn, dien het beloofd was; en zij is door de engelen besteld in de hand des Middelaars”.*

Naar het vlees kwamen de Joden uit Juda, de vierde zoon van Jacob, of Israël. Maar nadat God Zijn religie aan Israël had gegeven en de nakomelingen van Juda in stand had gehouden, werden alle Israëlieten, die de Joodse religie praktiseerden, “Joden” genoemd. Het was nu niet meer een zaak om een nakomeling van Juda te zijn, maar een zaak van het Jood zijn door religie. **Esther 8:17:**

“Ook in alle en een ieder landschap, en in alle en een iedere stad, ter plaatse, waar des konings woord en zijn wet aankwam, daar was bij de Joden blijdschap en vreugde, maaltijden en vrolijke dagen; en velen uit de volken des lands werden Joden, want de vreeze der Joden was op hen gevallen”.

Het Pascha was een deel van de Joodse religie en moest jaarlijks door de Israëlieten worden onderhouden om ze te herinneren aan het oordeel van God over de eerstgeborenen van Egypte en Zijn genade over alle Israëlieten die bedekt waren door het bloed van het lam. **Exodes 12:1-51:**

“De HEERE nu had tot Mozes en tot Aaron in Egypteland gesproken, zeggende: 2 Deze zelfde maand zal ulieden het hoofd der maanden zijn; zij zal u de eerste van de maanden des jaars zijn. 3 Spreekt tot de ganse vergadering van Israel, zeggende: Aan den tienden dezer maand neme een iegelijk een lam, naar de huizen der vaderen, een lam voor een huis. 4 Maar indien een huis te klein is voor een lam, zo neme hij het en zijn nabuur, de naaste aan zijn huis, naar het getal der zielen, een iegelijk naar dat hij eten kan; gij zult rekening maken naar het lam. 5 Gij zult een volkomen lam hebben, een manneken, een jaar oud; van de schapen of van de geitenbokken zult gij het nemen. 6 En gij zult het in bewaring hebben tot den veertienden dag dezer maand; en de ganse gemeente der vergadering van Israel zal het slachten tussen twee avonden. 7 En zij zullen van het bloed nemen, en strijken het aan de beide zijposten, en aan den bovendorpel, aan de huizen, in welke zij het eten zullen. 8 En zij zullen het vlees eten in denzelfden nacht, aan het vuur gebraden, met ongezuurde broden; zij zullen het met bittere saus eten. 9 Gij zult daarvan niet rauw eten, ook geenszins in water gezoden; maar aan het vuur gebraden, zijn hoofd met zijn schenkelen en met zijn ingewand. Gij zult daarvan ook niet laten overblijven tot den morgen; maar hetgeen daarvan overblijft tot den morgen, zult gij met vuur verbranden. 11 Aldus nu zult gij het eten: uw lenden zullen opgeschort zijn, uw schoenen aan uw voeten, en uw staf in uw hand; en gij zult het met haast eten; het is des HEEREN pascha. 12 Want Ik zal in dezen nacht door Egypteland gaan, en alle eerstgeborenen in Egypteland slaan, van de mensen af tot de beesten toe; en Ik zal gerichten oefenen aan al de goden der Egyptenaren, Ik, de HEERE! 13 En dat bloed zal ulieden tot een teken zijn aan de huizen, waarin gij zijt; wanneer Ik het bloed zie, zal Ik ulieden voorbijgaan; en er zal geen plaag onder ulieden ten verderve zijn, wanneer Ik Egypteland slaan zal. 14 En deze dag zal ulieden wezen ter gedachtenis, en gij zult hem den HEERE tot een feest vieren; gij zult hem vieren onder uw geslachten tot een eeuwige inzetting. 15 Zeven dagen zult gijlieden ongezuurde broden eten; maar aan den eersten dag zult gij het zuurdeeg wegdoen uit uw huizen; want wie het gedeseemde eet, van den eersten dag

af tot op den zevenden dag, diezelve ziel zal uitgeroeid worden uit Israel. 16 En op den eersten dag zal er een heilige verzameling zijn; ook zult gij een heilige verzameling hebben op den zevenden dag; er zal geen werk op denzelfden gedaan worden; maar wat van iedere ziel gegeten zal worden, datzelve alleen mag van ulieden toegemaakt worden. 17 Zo onderhoudt dan de ongezuurde broden, dewijl Ik even aan denzelfden dag ulieder heiren uit Egypteland geleid zal hebben; daarom zult gij dezen dag houden, onder uw geslachten, tot een eeuwige inzetting. 18 In de eerste maand, aan den veertienden dag der maand, in den avond, zult gij ongezuurde broden eten, tot den een en twintigsten dag der maand, in den avond. 19 Dat er zeven dagen lang geen zuurdesem in uw huizen gevonden worde, want al wie het gedeseemde eten zal, dezelve ziel zal uit de vergadering van Israel uitgeroeid worden, hij zij een vreemdeling of een ingeborene des lands. 20 Gij zult niets eten, dat gedeseemd is; in al uw woningen zult gij ongezuurde broden eten. 21 Mozes dan riep al de oudsten van Israel, en zeide tot hen: Leest uit, en neemt u lammeren voor uw huisgezinnen, en slacht het pascha. Neemt dan een bundelken hysop, en doopt het in het bloed, dat in een bekken zal wezen; en strijkt aan den bovendorpel, en aan de beide zijposten van dat bloed, hetwelk in het bekken zijn zal; doch u aangaande, niemand zal uitgaan uit de deur van zijn huis, tot aan den morgen. 23 Want de HEERE zal doorgaan, om de Egyptenaren te slaan; doch wanneer Hij het bloed zien zal aan den bovendorpel en aan de twee zijposten, zo zal de HEERE de deur voorbijgaan, en den verderver niet toelaten in uw huizen te komen om te slaan. 24 Onderhoudt dan deze zaak, tot een inzetting voor u en voor uw kinderen, tot in eeuwigheid. En het zal geschieden, als gij in dat land komt, dat u de HEERE geven zal, gelijk Hij gesproken heeft, zo zult gij dezen dienst onderhouden. 26 En het zal geschieden, wanneer uw kinderen tot u zullen zeggen: Wat hebt gij daar voor een dienst? 27 Zo zult gij zeggen: Dit is den HEERE een paasoffer, Die voor de huizen der kinderen Israels voorbijging in Egypte, toen Hij de Egyptenaars sloeg, en onze huizen bevrijdde! Toen boog zich het volk en neigde zich. 28 En de kinderen Israels gingen en deden het, gelijk als de HEERE Mozes en Aaron geboden had, alzo deden zij. 29 En het geschiedde ter middernacht, dat de HEERE al de eerstgeborenen in Egypteland sloeg, van den eerstgeborene van Farao af, die op zijn troon zitten zou, tot op den eerstgeborene van den gevangene, die in het gevangenhuis was, en alle eerstgeborenen der beesten. 30 En Farao stond op bij nacht, hij en al zijn knechten, en al de Egyptenaars; en er was een groot geschrei in Egypte; want er was geen huis, waarin niet een dode was. 31 Toen riep hij Mozes en Aaron in den nacht, en zeide: Maakt u op, trekt uit het midden van mijn volk, zo gijlieden als de kinderen van Israel; en gaat heen, dient den HEERE, gelijk gijlieden gesproken hebt. 32 Neemt ook met u uw schapen en uw runderen, zoals gijlieden gesproken hebt, en gaat heen, en zegent mij ook. 33 En de Egyptenaars hielden sterk aan bij het volk, haastende, om die uit het land te drijven; want zij zeiden: Wij zijn allen dood! 34 En het volk nam zijn deeg op, eer het gedeseemd was, hun deegklompen, gebonden in hun klederen, op hun schouderen. 35 De kinderen Israels nu hadden gedaan naar het woord van Mozes, en hadden van de Egyptenaren geeist zilveren vaten, en gouden vaten, en klederen. 36 Daartoe had de HEERE het volk genade gegeven in de ogen der Egyptenaren, dat zij hun hun begeerte deden; en zij beroofden de Egyptenaren. 37 Alzo reisden de kinderen Israels uit van Rameses naar Sukkoth, omtrent zeshonderd duizend te voet, mannen alleen, behalve de kinderkens. 38 En veel vermengd volk trok ook met hen op, en schapen, en runderen, gans veel vee. 39 En zij bakten van het deeg, dat zij uit Egypte gebracht hadden, ongezuurde koeken; want het was niet gedeseemd; overmits zij uit Egypte uitgedreven werden, zodat zij niet vertoeven konden, noch ook tering voor zich bereiden. 40 De tijd nu der woning, dien de kinderen Israels in Egypte gewoond hebben, is vierhonderd jaren en dertig jaren. 41 En het geschiedde ten einde van de vierhonderd en dertig jaren, zo is het even op denzelfden dag geschied, dat al de heiren des HEEREN uit Egypteland gegaan zijn. 42 Dezen nacht zal men den HEERE op het vlijtigst houden, omdat Hij hen uit Egypteland geleid heeft;

deze is de nacht des HEEREN, die op het vlijtigst moet gehouden worden, van al de kinderen Israels, onder hun geslachten. 43 Voorts zeide de HEERE tot Mozes en Aaron: Dit is de inzetting van het pascha: geen zoon eens vreemdelings zal daarvan eten. 44 Doch alle knecht van iedereen, die voor geld gekocht is, nadat gij hem zult besneden hebben, dan zal hij daarvan eten. 45 Geen uitlander noch huurling zal er van eten. 46 In een huis zal het gegeten worden; gij zult van het vlees niet buiten uit het huis dragen, en gij zult geen been daaraan breken. 47 De ganse vergadering van Israel zal het doen. 48 Als nu een vreemdeling bij u verkeert, en den HEERE het pascha houden zal, dat alles, wat mannelijk is, bij hem besneden worde, en dan kome hij daartoe, om dat te houden, en hij zal wezen als een ingeborene des lands; maar geen onbesnedene zal daarvan eten. 49 Enerlei wet zij voor den ingeborene, en den vreemdeling, die als vreemdeling in het midden van u verkeert. 50 En alle kinderen Israels deden het; gelijk als de HEERE Mozes en Aaron geboden had, alzo deden zij. 51 En het geschiedde even tenzelfden dage, dat de HEERE de kinderen Israels uit Egypteland leidde, naar hun heiren”.

De Doop en de Maaltijd des Heeren

Omdat het dopen wordt genoemd in 1Kor.10:2 en de Maaltijd des Heeren in 1Kor.11:20, geloven sommige christenen dat 1Kor.11:2 verwijst naar de twee inzettingen: “doop en Maaltijd des Heeren”.

“**1Kor.10:2**: En allen in Mozes gedoopt zijn in de wolk en in de zee”.

“**1Kor.11:20**: Als gij dan bijeen samenkomt, dat is niet des Heeren avondmaal eten”.

“**1Kor.11:2**: En ik prijs u, broeders, dat gij in alles mijner gedachtig zijt, en de **inzettingen** behoudt, gelijk ik die u overgegeven heb”.

Het Griekse woord dat hier is vertaald met “inzettingen” is “paradosis”, en moet worden vertaald door “tradities” en er is hier geen verwijzing naar de waterdoop en naar de Maaltijd des Heeren. Bovendien is er in 1Kor.10:2 geen sprake van de waterdoop. Israël werd in Mozes gedoopt. Het was door twee wonderen. Met andere woorden, Jehovah gaf Mozes aan Israël om zijn leiderschap te aanvaarden door twee grote wonderen te doen, de wolk en het openen van de Rode Zee. **Ex.14:21 en 22**:

“21 Toen Mozes zijn hand uitstreckte over de zee, zo deed de HEERE de zee weggaan, door een sterken oostenwind, dien gansen nacht, en maakte de zee droog, en de wateren werden gekliefd. 22 En de kinderen Israels zijn ingegaan in het midden van de zee, op het droge; en de wateren waren hun een muur, aan hun rechter hand en aan hun linkerhand”.

De kinderen Israëls gingen door het midden van de zee over droge grond. Let op het aantal Israëlieten dat door de Rode Zee ging, **Ex.12:37**:

“Alzo reisden de kinderen Israels uit van Rameses naar Sukkoth, omtrent zeshonderd duizend te voet, mannen alleen, behalve de kinderkens”.

Niet één van deze 600.000, of van hun kinderen, werd in of met water gedoopt. Ze gingen allen door de zee over droge grond. Hier vanuit gaande moeten we de grote denkfout zien in het leren van “gezinsdoop”.

Degenen die deze fantasierijke leer uitdragen, praktiseren de onderdompeling van baby's van gelovigen en van kinderen met hun ouders omdat de kleine Israëlieten door de Rode Zee gingen met de volwassenen, beschermd door de wolk.

We zullen geholpen worden in onze studie, als we in gedachten houden dat er geen volk Israël was tot ongeveer 1700 voor Christus, ongeveer 2300 jaar nadat Adam de Hof van Eden verliet. Eveneens zal ons helpen, als we er aan denken dat Jehovah en Israël, bij de Sinaï, met Mozes als middelaar, het Verbond van de Wet aanging, wat we nu noemen: "Het Oude Verbond".

De voorwaarden van het Verbond worden gevonden in het boek Exodus en begint met hoofdstuk 20. Volgens Gal.3:19 werd dat Oude Verbond toegevoegd aan het Verbond dat God met Abram had gemaakt.

Gal.3:19: *Waar toe is dan de wet? Zij is om der overtredingen wil daarbij gesteld, totdat het zaad zou gekomen zijn, dien het beloofd was; en zij is door de engelen besteld in de hand des Middelaars".*

Het werd 430 jaar, nadat Abram werd geroepen, toegevoegd, terwijl hij, in onbesneden staat, rechtvaardig werd verklaard. Mozes was 80 jaar toen hij de tien geboden van God ontving, de vleeselijke inzettingen, verschillende dopen, en voorschriften voor het voedsel voor Israël.

Exodes 7:7:

"En Mozes was tachtig jaar oud, en Aaron was drie en tachtig jaar oud, toen zij tot Farao spraken".

Ten tijde dat Mozes de wet van God ontving, als afstammeling naar het vlees van Abraham, Izak en Jacob, was hij onder het Verbond der belofte. Maar Mozes had een nieuwe ervaring opgedaan nadat God met hem op de Sinaï had gesproken. Hij bestede 40 jaar van zijn leven onder de nieuwe bedeling, dat is dus onder de wet. Hij stierf op de leeftijd van 120 jaar. We zien dus dat Mozes leefde in twee verschillende bedelingen. In de tweede, onder de wet, werd hij beschermd en gezegend onder het Verbond met Abraham. Mozes behoorde tot de besnedenen onder beide Verbonden.

Het Pascha

Let op dat God, vele maanden voordat Hij hun de wet gaf, Israël vertelde over de inzetting van het Pascha.

Nu we deze feiten weten gaan we Ex.12:21-28 en Leviticus 23:4-6 bestuderen.

Ex.12:21-28: *21 Mozes dan riep al de oudsten van Israel, en zeide tot hen: Leest uit, en neemt u lammeren voor uw huisgezinnen, en slacht het pascha. 22 Neemt dan een bundelken hysop, en doopt het in het bloed, dat in een bekken zal wezen; en strijkt aan den bovendorpel, en aan de beide zijposten van dat bloed, hetwelk in het bekken zijn zal; doch u aangaande, niemand zal uitgaan uit de deur van zijn huis, tot aan den morgen. 23 Want de HEERE zal doorgaan, om de Egyptenaren te slaan; doch wanneer Hij het bloed zien zal aan den bovendorpel en aan de twee zijposten, zo zal de HEERE de deur voorbijgaan, en den verdere niet toelaten in uw huizen te komen om te slaan. 24 Onderhoudt dan deze zaak, tot*

een inzetting voor u en voor uw kinderen, tot in eeuwigheid. 25 En het zal geschieden, als gij in dat land komt, dat u de HEERE geven zal, gelijk Hij gesproken heeft, zo zult gij dezen dienst onderhouden. 26 En het zal geschieden, wanneer uw kinderen tot u zullen zeggen: Wat hebt gij daar voor een dienst?

27 Zo zult gij zeggen: Dit is den HEERE een paasoffer, Die voor de huizen der kinderen Israels voorbijging in Egypte, toen Hij de Egyptenaars sloeg, en onze huizen bevrijdde! Toen boog zich het volk en neigde zich. 28 En de kinderen Israels gingen en deden het, gelijk als de HEERE Mozes en Aaron geboden had, alzo deden zij”.

EEN HEILIGE SAMENROEPING – Leviticus 23:4-6.

“**Lev.23:4-6**: 4 Deze zijn de gezette hoogtijden des HEEREN, de heilige samenroepingen, welke gij uitroepen zult op hun gezetten tijd. 5 In de eerste maand, op den veertienden der maand, tussen twee avonden is des HEEREN pascha. 6 En op den vijftienden dag der derzelve maand is het feest van de ongezuurde broden des HEEREN; zeven dagen zult gij ongezuurde broden eten”.

Uit deze Schriftplaatsen leren we dat de Heer, enige weken voordat Hij hen de Tien Geboden gaf op de Sinaï, Israël heeft verordend aangaande de betekenis van het Pascha. Later werden ze opnieuw geïnstrueerd betreffende de heilige roepingen en feesten die ze jaarlijks moesten onderhouden. Onder deze feesten vinden we onder andere het “Pascha”, de “Ongezuurde Broden” en “Pinksteren”.

Meer dan twintig jaar nadat de Heer stierf aan het kruis lezen we in Hand.20:16 dat Paulus in Jeruzalem wilde zijn voor het Pinksterfeest

“**Hand.20:16**: Want Paulus had voorgenomen Efeze voorbij te varen, opdat hij niet den tijd in Azie zou verslijten; want hij spoedde zich, om (zo het hem mogelijk ware) op den pinksterdag te Jeruzalem te zijn”.

We lezen in Hand.12:3 en Hand.20:6 betreffende “de dagen der ongehevelde broden”.

“**Hand.12:3**: En toen hij zag, dat het den Joden behagelijk was, voer hij voort, om ook Petrus te vangen (en het waren de dagen der ongehevelde broden)”.

“**Hand.20:6**: Wij nu scheepten af van Filippi na de dagen der ongehevelde broden, en kwamen in vijf dagen bij hen te Troas, alwaar wij ons zeven dagen onthielden”.

Dit moet ons leren dat de Israëlieten hun feesten onderhielden, gedurende het boek Handelingen, toen Paulus werd: “als onder de wet zijnde aan degenen die onder de wet waren”. **1Kor.9:20**:

“En ik ben den Joden geworden als een Jood, opdat ik de Joden winnen zou; dengenen, die onder de wet zijn, ben ik geworden als onder de wet zijnde, opdat ik degenen, die onder de wet zijn, winnen zou”.

Het is vanwege sommige van deze feiten dat er vandaag de dag zekere christenen zijn, waarvan sommigen zeer geestelijke mannen, die leren dat de Maaltijd des Heeren een voortzetting is van het Pascha. Ze leren, dat, na de verklaring van Paulus in Hand.28:25-28,

de Maaltijd des Heeren niet langer behoorde tot het geestelijke programma voor de leden van het Lichaam van Christus, maar ophield met de waterdoop, wonderen, tongen en andere tekenen.

“Hand.28:25-28: 25 En tegen elkander oneens zijnde, scheidden zij; als Paulus dit ene woord gezegd had, namelijk: Wel heeft de Heilige Geest gesproken door Jesaja, den profeet, tot onze vaders, 26 Zeggende: Ga heen tot dit volk, en zeg: Met het gehoor zult gij horen, en geenszins verstaan; en ziende zult gij zien, en geenszins bemerken. 27 Want het hart dezes volks is dik geworden, en met de oren hebben zij zwaarlijk gehoord, en hun ogen hebben zij toegedaan; opdat zij niet te eniger tijd met de ogen zouden zien, en met de oren horen, en met het hart verstaan, en zij zich bekeren, en Ik hen geneze. 28 Het zij u dan bekend, dat de zaligheid Gods den heidenen gezonden is, en dezelve zullen horen”.

Zij beweren, uit Rom.11:17-24 en Rom.15:27 dat de christenen uit de Heidenen, gedurende de Handelingen periode, behoorden tot een “Israëlische kerk”;

“Rom.11:17-24: 17 En zo enige der takken afgebroken zijn, en gij, een wilde olijfboom zijnde, in derzelve plaats zijt ingeent, en des wortels en der vettigheid des olijfbooms mede deelachtig zijt geworden, 18 Zo roem niet tegen de takken; en indien gij daartegen roemt, gij draagt den wortel niet, maar de wortel u. 19 Gij zult dan zeggen: De takken zijn afgebroken, opdat ik zou ingeent worden. 20 Het is wel; zij zijn door ongeloof afgebroken, en gij staat door het geloof. Zijt niet hooggevoelende, maar vrees. 21 Want is het, dat God de natuurlijke takken niet gespaard heeft, zie toe, dat Hij ook mogelijk u niet spare. 22 Zie dan de goedertierenheid en de strengheid van God; de strengheid wel over degenen, die gevallen zijn, maar de goedertierenheid over u, indien gij in de goedertierenheid blijft; anderszins zult ook gij afgehouden worden. 23 Maar ook zij, indien zij in het ongeloof niet blijven, zullen ingeent worden; want God is machtig om dezelve weder in te enten. 24 Want indien gij afgehouden zijt uit den olijfboom, die van nature wild was, en tegen nature in den goeden olijfboom ingeent; hoeveel te meer zullen deze, die natuurlijke takken zijn, in hun eigen olijfboom geent worden?”.

“Rom.15:27: Want het heeft hun zo goed gedacht; ook zijn zij hun schuldenaars; want indien de heidenen hunner geestelijke goederen deelachtig zijn geworden, zo zijn zij ook schuldig hen van lichamelijke goederen te dienen”.

En dat de hoop van die Israëlische kerk een hoop was op een Israëlich koninkrijk. Sommige van deze broeders gaan zover dat ze zelfs leren dat gelovigen uit de Heidenen, gedurende de Handelingen periode, niet deelnamen aan de Maaltijd des Heeren.

Als het natuurlijk strikt genomen een Israëlich feest was, een voortzetting van het Pascha, zouden ze niet op de eerste dag der week samenkomen en dat 52 keer, of, meer, per jaar, maar slechts één keer per jaar, op de veertiende April. Om strikt Schriftuurlijk te zijn hadden ze eveneens moeten leren dat alleen Levieten in aanmerking komen om de andere Israëlieten te bedienen bij de Maaltijd des Heeren.

Ze leren eveneens dat de bediening van Melchizedek, als hogepriester, behoort tot Israël en niet tot het Lichaam van Christus. We citeren uit Gen.14 betreffende Melchizedek en Abram om aan te geven dat Abram tienden betaalde aan Melchizedek toen hij een onbesneden Heiden was, vele jaren voordat Izak, het beloofde zaad, werd geboren uit de besneden Abram.

“Gen.14:18-20: 18 En Melchizedek, koning van Salem, bracht voort brood en wijn; en hij was een priester des allerhoogsten Gods. 19 En hij zegende hem, en zeide: Gezegend zij Abram Gode, de Allerhoogste, Die hemel en aarde bezit! 20 En gezegend zij de allerhoogste God, Die uw vijanden in uw hand geleverd heeft! En hij gaf hem de tiende van alles”.

We erkennen dat de kerk een grote blunder heeft gemaakt in het verwarren van de hoop en roeping van Israël met de hoop en roeping van de leden van het Lichaam van Christus. Maar we kunnen één blunder niet corrigeren met een andere blunder die eveneens ernstig is.

Deze broeders, ook wel “ultradispensationalisten” genoemd, betogen foutief dat, omdat de waterdoop wordt genoemd in het tiende hoofdstuk van 1 Korinthiërs en omdat de waterdoop niet wordt genoemd in de gevangenisbrieven van Paulus (alleen de Goddelijke doop van Efeziërs 4:5) en omdat de tekenen van het twaalfde hoofdstuk niet worden gevonden in de gevangenisbrieven van Paulus, dat daarom de Maaltijd des Heeren van 1 Kor.11 moet vervallen samen met de waterdoop en de tekenen. Zij leren dat die inzetten alleen behoorde tot de overgangperiode volgens het boek Handelingen. We zullen laten zien waarom zo’n redenering niet alleen fout is, maar ook onlogisch en tegen een gezonde uitleg van het Woord der Waarheid.

Maar laat ons nu naar die gedeelten in de Schrift kijken die gaan over de Maaltijd des Heeren. Om verschillende Goddelijke redenen worden de details, met betrekking tot de Pascha maaltijd, en wat genoemd wordt de instelling van het Avondmaal, niet gegeven in het Evangelie van Johannes. Ook wordt daar de grote opdracht niet genoemd en ook niet het gebed des Heeren (het Onze Vader). Ook worden de gelijkenissen, met betrekking tot het koninkrijk der hemelen, niet genoemd in het evangelie van Johannes.

Maar we vinden het verslag van het Pascha en de Maaltijd in Matth.26:17-30, in Markus 14:12-25 en in Lukas 22: 7-20.

“Matth.26:17-30: 17 En op den eersten dag der ongehevelde broden kwamen de discipelen tot Jezus, zeggende tot Hem: Waar wilt Gij, dat wij U bereiden het pascha te eten? 18 En Hij zeide: Gaat heen in de stad, tot zulk een, en zegt hem: De Meester zegt: Mijn tijd is nabij, Ik zal bij u het pascha houden met Mijn discipelen. 19 En de discipelen deden, gelijk Jezus hun bevolen had, en bereidden het pascha. 20 En als het avond geworden was, zat Hij aan met de twaalven. 21 En toen zij aten, zeide Hij: Voorwaar, Ik zeg u, dat een van u, Mij zal verraden. 22 En zij, zeer bedroefd geworden zijnde, begon een iegelijk van hen tot Hem te zeggen: Ben ik het, Heere? 23 En Hij, antwoordende, zeide: Die de hand met Mij in den schotel indoopt, die zal Mij verraden. 24 De Zoon des mensen gaat wel heen, gelijk van Hem geschreven is; maar wee dien mens, door welchen de Zoon des mensen verraden wordt; het ware hem goed, zo die mens niet geboren was geweest. 25 En Judas, die Hem verried, antwoordde en zeide: Ben ik het, Rabbi? Hij zeide tot hem: Gij hebt het gezegd. 26 En als zij aten, nam Jezus het brood, en gezegend hebbende, brak Hij het, en gaf het den discipelen, en zeide: Neemt, eet, dat is Mijn lichaam. 27 En Hij nam den drinkbeker, en gedankt hebbende, gaf hun dien, zeggende: Drinkt allen daaruit; 28 Want dat is Mijn bloed, het bloed des Nieuwen Testaments, hetwelk voor velen vergoten wordt, tot vergeving der zonden. 29 En Ik zeg u, dat Ik van nu aan niet zal drinken van de vrucht des wijnstoks tot op dien dag, wanneer Ik met u dezelve nieuw zal drinken in het Koninkrijk Mijns Vaders. 30 En als zij den lofzang gezongen hadden, gingen zij uit naar den Olijfberg”.

“Mark.14:12-25: 12 En op den eersten dag der ongehevelde broden, wanneer zij het pascha slachtten, zeiden Zijn discipelen tot Hem: Waar wilt Gij, dat wij heengaan, en bereiden, dat Gij het pascha eet? 13 En Hij zond twee van Zijn discipelen uit, en zeide tot hen: Gaat henen in de stad, en u zal een mens ontmoeten, dragende een kruik water, volgt dien; 14 En zo waar hij ingaat, zegt tot den heer des huizes: De Meester zegt: Waar is de eetzaal, daar Ik het pascha met Mijn discipelen eten zal? 15 En hij zal u wijzen een grote opperzaal, toegerust en gereed; bereidt het ons aldaar. 16 En Zijn discipelen gingen uit, en kwamen in de stad, en vonden het, gelijk Hij hun gezegd had, en bereidden het pascha. 17 En als het avond geworden was, kwam Hij met de twaalven. 18 En als zij aanzaten en aten, zeide Jezus: Voorwaar, Ik zeg u, dat een van u, die met Mij eet, Mij zal verraden. 19 En zij begonnen bedroefd te worden, en de een na den ander tot Hem te zeggen: Ben ik het? En een ander: Ben ik het? 20 Maar Hij antwoordde en zeide tot hen: Het is een uit de twaalven, die met Mij in den schotel indoopt. 21 De Zoon des mensen gaat wel heen, gelijk van Hem geschreven is; maar wee dien mens, door welchen de Zoon des mensen verraden wordt! Het ware hem goed, zo die mens niet geboren ware geweest. 22 En als zij aten, nam Jezus brood, en als Hij gezegend had, brak Hij het, en gaf het hun, en zeide: Neemt, eet, dat is Mijn lichaam. 23 En Hij nam den drinkbeker, en gedankt hebbende, gaf hun dien; en zij dronken allen uit denzelfden. 24 En Hij zeide tot hen: Dat is Mijn bloed, het bloed des Nieuwen Testaments, hetwelk voor velen vergoten wordt. 25 Voorwaar, Ik zeg u, dat Ik niet meer zal drinken van de vrucht des wijnstoks, tot op dien dag, wanneer Ik dezelve nieuw zal drinken in het Koninkrijk Gods”.

“Luk.22:7-20: 7 En de dag der ongehevelde broden kwam, op denwelken het pascha moest geslacht worden. 8 En Hij zond Petrus en Johannes uit, zeggende: Gaat heen, en bereidt ons het pascha, opdat wij het eten mogen. 9 En zij zeiden tot Hem: Waar wilt Gij, dat wij het bereiden? 10 En Hij zeide tot hen: Ziet, als gij in de stad zult gekomen zijn, zo zal u een mens ontmoeten, dragende een kruik waters; volgt hem in het huis, daar hij ingaat. 11 En gij zult zeggen tot den huisvader van dat huis: De Meester zegt u: Waar is de eetzaal, daar Ik het pascha met Mijn discipelen eten zal? 12 En hij zal u een grote toegeruste opperzaal wijzen, bereidt het aldaar. 13 En zij, heengaande, vonden het, gelijk Hij hun gezegd had, en bereidden het pascha. 14 En als de ure gekomen was, zat Hij aan, en de twaalf apostelen met Hem. 15 En Hij zeide tot hen: Ik heb grotelijks begeerd, dit pascha met u te eten, eer dat Ik lijde; 16 Want Ik zeg u, dat Ik niet meer daarvan eten zal, totdat het vervuld zal zijn in het Koninkrijk Gods. 17 En als Hij een drinkbeker genomen had, en gedankt had, zeide Hij: Neemt dezen, en deelt hem onder ulieden. 18 Want Ik zeg u, dat Ik niet drinken zal van de vrucht des wijnstoks, totdat het Koninkrijk Gods zal gekomen zijn. 19 En Hij nam brood, en als Hij gedankt had, brak Hij het, en gaf het hun, zeggende: Dat is Mijn lichaam, hetwelk voor u gegeven wordt; doet dat tot Mijn gedachtenis. 20 Desgelijks ook den drinkbeker na het avondmaal, zeggende: Deze drinkbeker is het nieuwe testament in Mijn bloed, hetwelk voor u vergoten wordt”.

We dringen er bij onze lezers op aan om al deze verslagen zorgvuldig te lezen. Zie Matth.26:17-30 en Mark.14:12-25. We citeren uit het verslag van Lukas 22, dat is dan inclusief Luk.22:29 en 30. We citeren eerst deze beide verzen:

“Luk.22:29-30: 29 En Ik verordineer u het Koninkrijk, gelijkerwijs Mijn Vader dat Mij verordineerd heeft; 30 Opdat gij eet en drinkt aan Mijn tafel in Mijn Koninkrijk, en zit op tronen, oordelende de twaalf geslachten Israels”.

Nu citeren we **Luk.22:1:**

“En het feest der ongehevelde broden, genaamd pascha, was nabij”.

*“**Luk.22:7**: En de dag der ongehevelde broden kwam, op denwelken het pascha moest geslacht worden”.*

*“**Luk.22:12-20**: 12 En hij zal u een grote toegeruste opperzaal wijzen, bereidt het aldaar. 13 En zij, heengaande, vonden het, gelijk Hij hun gezegd had, en bereidden het pascha. 14 En als de ure gekomen was, zat Hij aan, en de twaalf apostelen met Hem. 15 En Hij zeide tot hen: Ik heb grotelijks begeerd, dit pascha met u te eten, eer dat Ik lijde; 16 Want Ik zeg u, dat Ik niet meer daarvan eten zal, totdat het vervuld zal zijn in het Koninkrijk Gods. 17 En als Hij een drinkbeker genomen had, en gedankt had, zeide Hij: Neemt dezen, en deelt hem onder uieden. 18 Want Ik zeg u, dat Ik niet drinken zal van de vrucht des wijnstoks, totdat het Koninkrijk Gods zal gekomen zijn. 19 En Hij nam brood, en als Hij gedankt had, brak Hij het, en gaf het hun, zeggende: Dat is Mijn lichaam, hetwelk voor u gegeven wordt; doet dat tot Mijn gedachtenis. 20 Desgelijks ook den drinkbeker na het avondmaal, zeggende: Deze drinkbeker is het nieuwe testament in Mijn bloed, hetwelk voor u vergoten wordt”.*

Omdat de maaltijd des Heeren werd ingesteld voordat het Lichaam van Christus zijn historisch begin had, daarom wordt door sommige broeders betoogd dat de Maaltijd des Heeren weggenomen moet worden uit het programma van het Lichaam van Christus. Maar wij vragen uw aandacht voor vers 23 van 1Kor.11. We citeren **1Kor.11:20-34**:

*“20 Als gij dan bijeen samenkomt, dat is niet des Heeren avondmaal eten. 21 Want in het eten neemt een iegelijk te voren zijn eigen avondmaal; en deze is hongerig, en de andere is dronken. 22 Hebt gij dan geen huizen, om er te eten en te drinken? Of veracht gij de Gemeente Gods, en beschaamt gij degenen, die niet hebben? Wat zal ik u zeggen? Zal ik u prijzen? In dezen prijs ik u niet. 23 **Want ik heb van den Heere ontvangen**, hetgeen ik ook u overgegeven heb, dat de Heere Jezus in den nacht, in welken Hij verraden werd, het brood nam; 24 En als Hij gedankt had, brak Hij het, en zeide: Neemt, eet, dat is Mijn lichaam, dat voor u gebroken wordt; doet dat tot Mijn gedachtenis. 25 Desgelijks nam Hij ook den drinkbeker, na het eten des avondmaals, en zeide: Deze drinkbeker is het Nieuwe Testament in Mijn bloed. Doet dat, zo dikwijls als gij dien zult drinken, tot Mijn gedachtenis. 26 Want zo dikwijls als gij dit brood zult eten, en dezen drinkbeker zult drinken, zo verkondigt den dood des Heeren, totdat Hij komt. 27 Zo dan, wie onwaardiglijk dit brood eet, of den drinkbeker des Heeren drinkt, die zal schuldig zijn aan het lichaam en bloed des Heeren. 28 Maar de mens beproeve zichzelf, en ete alzo van het brood, en drinke van den drinkbeker. 29 Want die onwaardiglijk eet en drinkt, die eet en drinkt zichzelf een oordeel, niet onderscheidende het lichaam des Heeren. 30 Daarom zijn onder u vele zwakken en zieken, en velen slapen. 31 Want indien wij onszelven oordeelden, zo zouden wij niet geoordeeld worden. 32 Maar als wij geoordeeld worden, zo worden wij van den Heere getuchtigd, opdat wij met de wereld niet zouden veroordeeld worden. 33 Zo dan, mijn broeders, als gij samenkomt om te eten, verwacht elkander. 34 Doch zo iemand hongert, dat hij te huis ete, opdat gij niet tot een oordeel samenkomt. De overige dingen nu zal ik verordenen, als ik zal gekomen zijn”.*

Let nu op vers 23. De Heer gaf een speciale opdracht aan Paulus aangaande de Maaltijd des Heeren voor de leden van het éne Lichaam van 1Kor.12:13.

*“**1Kor.12:13**: Want ook wij allen zijn door een Geest tot een lichaam gedoopt; hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij dienstknechten, hetzij vrijen; en wij zijn allen tot een Geest gedrenkt”.*

Maar Paulus schreef in dezelfde brief aan dezelfde heiligen dat Christus hem niet had gezonden om te dopen, **1Kor.1:17**:

“Want Christus heeft mij niet gezonden, om te dopen, maar om het Evangelie te verkondigen; niet met wijsheid van woorden, opdat het kruis van Christus niet verijdeld worde”.

We citeren eveneens **1Kor.10:16-21**:

“16 De drinkbeker der dankzegging, dien wij dankzeggende zegenen, is die niet een gemeenschap des bloeds van Christus? Het brood, dat wij breken, is dat niet een gemeenschap des lichaams van Christus? 17 Want een brood is het, zo zijn wij velen een lichaam, dewijl wij allen eens broods deelachtig zijn. 18 Ziet Israel, dat naar het vlees is; hebben niet degenen, die de offeranden eten, gemeenschap met het altaar? 19 Wat zeg ik dan? Dat een afgod iets is, of dat het afgodenoffer iets is? 20 Ja, ik zeg, dat hetgeen de heidenen offeren, zij den duivelen offeren, en niet Gode; en ik wil niet, dat gij met de duivelen gemeenschap hebt. 21 Gij kunt den drinkbeker des Heeren niet drinken, en den drinkbeker der duivelen; gij kunt niet deelachtig zijn aan de tafel des Heeren, en aan de tafel der duivelen”.

En **1Kor.5:7-8**:

“7 Zuivert dan den ouden zuurdesem uit, opdat gij een nieuw deeg zijn moogt, gelijk gij ongezuurd zijt. Want ook ons Pascha is voor ons geslacht, namelijk Christus. 8 Zo dan laat ons feest houden, niet in den ouden zuurdesem, noch in den zuurdesem der kwaadheid en der boosheid, maar in de ongezuurde broden der oprechtheid en der waarheid”.

1Kor.5:8 wordt door sommige broeders gebruikt om te leren dat het feest verwijst naar de Maaltijd des Heeren en als feest behoorde tot Israël en niet tot de Heidenen, die vervreemd waren van het burgerschap Israels, en het feest van de Maaltijd des Heeren geen plaats heeft in het geestelijk programma voor het Lichaam in Efeziërs en Kolossenzen. Ef.2:11; Kol.2:14-18.

*“**Ef.2:11**: Daarom gedenkt, dat gij, die eertijds heidenen waart in het vlees, en die voorhuid genaamd werdt van degenen, die genaamd zijn besnijdenis in het vlees, die met handen geschiedt”.*

*“**Kol.2:14-18**: 14 Uitgewist hebbende het handschrift, dat tegen ons was, in inzettingen bestaande, hetwelk, zeg ik, enigerwijze ons tegen was, en heeft datzelve uit het midden weggenomen, hetzelve aan het kruis genageld hebbende; 15 En de overheden en de machten uitgetogen hebbende, heeft Hij die in het openbaar tentoongesteld, en heeft door hetzelve over hen getriomfeerd. 16 Dat u dan niemand oordele in spijs of in drank, of in het stuk des feest dags, of der nieuwe maan, of der sabbatten; 17 Welke zijn een schaduw der toekomstige dingen, maar het lichaam is van Christus. 18 Dat dan niemand u overheerse naar zijn wil in nederigheid en dienst der engelen, intredende in hetgeen hij niet gezien heeft, tevergeefs opgeblazen zijnde door het verstand zijns vlees”.*

Laat ons nu enige verzen bestuderen in het elfde hoofdstuk van 1Kor.11. We citeren **1Kor.11:23-26**:

“23 Want ik heb van den Heere ontvangen, hetgeen ik ook u overgegeven heb, dat de Heere Jezus in den nacht, in welken Hij verraden werd, het brood nam; 24 En als Hij gedankt had, brak Hij het, en zeide: Neemt, eet, dat is Mijn lichaam, dat voor u gebroken wordt; doet dat tot Mijn gedachtenis. 25 Desgelijks nam Hij ook den drinkbeker, na het eten des avondmaals, en zeide: Deze drinkbeker is het Nieuwe Testament in Mijn bloed. Doet dat, zo dikwijls als gij dien zult drinken, tot Mijn gedachtenis. 26 Want zo dikwijls als gij dit brood zult eten, en dezen drinkbeker zult drinken, zo verkondigt den dood des Heeren, totdat Hij komt”.

Laten we eens kijken:

- 1)- *“ik heb van den Heere ontvangen, hetgeen ik ook u overgegeven heb”*
- 2)- *“zo verkondigt den dood des Heeren, totdat Hij komt”.*
- 3)- *“Deze drinkbeker is het Nieuwe Testament in Mijn bloed”.*

Deze brief is geschreven door Paulus aan de Korinthiërs tussen 55 en 60 na Christus. Paulus gaf aan deze Korinthiërs hetgeen hij had ontvangen van de Heere aangaande de Maaltijd des Heren. Aangezien Paulus tijdens zijn eerste bezoek aan Korinthe, waarvan verslag in Hand.18:1-11, en dat was ongeveer 54 na Christus, de Maaltijd des Heeren **niet** aan de Korinthiërs gaf maar eerst meer dan twintig jaar nadat Christus het Pascha at met de apostelen, in dezelfde nacht dat Hij werd verraden. Paulus moet een heel speciale openbaring hebben gehad, van Christus in de hemel, om de Maaltijd aan de Korinthiërs te geven.

Hand.18:1-11: *1 En na dezen scheidde Paulus van Athene en kwam te Korinthe; 2 En vond een zekeren Jood, met name Aquila, van geboorte uit Pontus, die onlangs van Italie gekomen was, en Priscilla, zijn vrouw, (omdat Claudius bevolen had, dat al de Joden uit Rome vertrekken zouden), en hij ging tot hen; 3 En omdat hij van hetzelfde handwerk was, bleef hij bij hen, en wrocht; want zij waren tentenmakers van handwerk. 4 En hij handelde op elken sabbat in de synagoge, en bewoog tot het geloof Joden en Grieken. 5 En als Silas en Timotheus van Macedonie afgekomen waren, werd Paulus door den Geest gedrongen, betuigende den Joden, dat Jezus is de Christus. 6 Maar als zij wederstonden en lasterden, schudde hij zijn klederen af, en zeide tot hen: Uw bloed zij op uw hoofd; ik ben rein; en van nu voortaan zal ik tot de heidenen heengaan. 7 En vandaar gegaan zijnde, kwam hij in het huis van een man, met name Justus, die God diende, wiens huis paalde aan de synagoge. 8 En Crispus, de overste der synagoge, geloofde aan den Heere met geheel zijn huis; en velen van de Korinthiërs, hem horende, geloofden, en werden gedoopt. 9 En de Heere zeide tot Paulus door een gezicht in den nacht: Zijt niet bevreesd, maar spreek en zwijg niet. 10 Want Ik ben met u, en niemand zal de hand aan u leggen om u kwaad te doen; want Ik heb veel volks in deze stad. 11 En hij onthield zich aldaar een jaar en zes maanden, lerende onder hen het Woord Gods”.*

Hoe wist de Apostel Paulus dat de geredde Joden te Korinthe en de geredde Heidenen te Korinthe door één Geest tot één Lichaam gedoopt waren, en dat dat ene Lichaam Christus was? **1Kor.12:12 en 13:**

“Want gelijk het lichaam een is, en vele leden heeft, en al de leden van dit ene lichaam, vele zijnde, maar een lichaam zijn, alzo ook Christus. 13 Want ook wij allen zijn door een Geest tot een lichaam gedoopt; hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij dienstknechten, hetzij vrijen; en wij zijn allen tot een Geest gedrenkt”.

Er is niet één vers in het Oud Testamentische Schriften die ook maar een enkele aanwijzing geeft dat er zo'n Lichaam, van Joden en Heidenen, zou komen. Deze waarheid, van 1 Korinthiërs hoofdstuk 12 is door openbaring aan Paulus bekend geworden. De Maaltijd des Heeren, door openbaring aan Paulus gegeven, was voor de leden van dat ene Lichaam. Alhoewel er Joden in dat Lichaam waren, let op de woorden in **1Kor.12:2**:

“Gij weet, dat gij heidenen waart, tot de stomme afgoden heengetrokken, naar dat gij geleid werdt”.

Wat is het dwaas, in het licht van deze duidelijke waarheid, om, zoals sommige broeders (discipelen van Dr. E. W. Bullinger en Mr. Charles Welch) leren dat de Maaltijd des Heeren **niet** voor de gelovigen uit de Heidenen was; en als het voor hen was als leden van het Lichaam, zoals genoemd in de Korinthe brief, dan is dat de Kerk van God van de Handelingen periode, en was de Maaltijd des Heeren hen gegeven voor een beperkte tijd. Maar de Maaltijd des Heeren verdween toen de Handelingen periode ten einde was. Door deze broeders wordt betoogd dat de gelovigen uit de Heidenen, van de Handelingen periode, deelachtig waren aan de zegeningen van Israël (Rom.15:27) en Verbonds christenen waren, in onderwerping aan Israël in een Israëlische Koninkrijks kerk. (2Kor.3:6).

*“**Rom.15:27**: Want het heeft hun zo goed gedacht; ook zijn zij hun schuldenaars; want indien de heidenen hunner geestelijke goederen deelachtig zijn geworden, zo zijn zij ook schuldig hen van lichamelijke goederen te dienen”.*

*“**2Kor.3:6**: Die ons ook bekwaam gemaakt heeft, om te zijn dienaars des Nieuwen Testaments, niet der letter, maar des Geestes; want de letter doodt, maar de Geest maakt levend”.*

Ze beweren dat die kerk-leden, Joden en Heidenen, de hoop van Israël hadden, welke hoop gerealiseerd zou worden in de persoonlijke komst van Christus. Na het sluiten van de Handelingen periode, volgens deze broeders, had een andere kerk zijn historisch begin, het Lichaam van Christus van Efeziërs en Kolossenzen; en de hoop van die kerk was niet de persoonlijke wederkomst van Christus of de hoop van Israël, maar de verschijning van Christus in glorie. Aangezien de leden uit de Heidenen, van het Lichaam na de Handelingen periode, geen heiligen van het Nieuwe Verbond waren, wordt beweerd dat ze niets van doen hadden met de ceremonie die werd genoemd: “De Maaltijd des Heeren”, omdat de Heer heeft gezegd:

*“**1Kor.11:25**: Deze drinkbeker is het Nieuwe Testament in Mijn bloed”.*

We zullen het Nieuwe Verbond bespreken nadat we de woorden “totdat Hij komt” overdacht hebben.

Totdat Hij komt.

Het ontbrak de Korinthiërs aan geen enkele gave terwijl ze de Heere Jezus Christus verwachten, **1Kor.1:7-8**:

“7 Alzo dat het u aan gene gave ontbreekt, verwachtende de openbaring van onzen Heere Jezus Christus. 8 Welke God u ook zal bevestigen tot het einde toe, om onstraffelijk te zijn in den dag van onzen Heere Jezus Christus”.

Bij Zijn komst zullen zij, die in Christus zijn, levend worden gemaakt.

“1Kor.15:22: *Want gelijk zij allen in Adam sterven, alzo zullen zij ook in Christus allen levend gemaakt worden”*.

De Filippenzen , samen met Paulus, waren wachtende op Christus, vanuit de hemel, om hun vernederde lichamen te veranderen. **Fil.3:20-21:**

“20 Maar onze wandel is in de hemelen, waaruit wij ook den Zaligmaker verwachten, namelijk den Heere Jezus Christus; 21 Die ons vernederd lichaam veranderen zal, opdat hetzelfde gelijkvormig worde aan Zijn heerlijk lichaam, naar de werking, waardoor Hij ook alle dingen Zichzelven kan onderwerpen”.

Paulus en Titus, met alle leden van het Lichaam van Christus, verwachtten de zalige hoop, de glorieuze verschijning van Christus, om met Hem in heerlijkheid te verschijnen. Titus 2:13; Kol.3:4.

“Titus 2:13: *Verwachtende de zalige hoop en verschijning der heerlijkheid van den groten God en onzen Zaligmaker Jezus Christus”*.

“Kol.3:4: *Wanneer nu Christus zal geopenbaard zijn, Die ons leven is, dan zult ook gij met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid”*.

Het is zeker dat gelovige Heidenen uit de Korinthiërs niet de komst van Israëls Messias verwachten om hen naar Kanaän te brengen. Ze verwachtten niet het koninkrijk, de hoop van Israël. Ze zagen uit naar de zalige hoop van **Titus 2:13:**

“Verwachtende de zalige hoop en verschijning der heerlijkheid van den groten God en onzen Zaligmaker Jezus Christus”.

Tot de realisatie van die hoop van de komst van Christus, braken de leden van Zijn Lichaam het brood en dronken de beker ter herinnering aan de dood van Christus. Deze komst van Christus heeft nog steeds niet plaats gevonden.

“Totdat Hij komt”. Het Griekse woord voor “kom” is hier “elthe”. “Elthe” dat wordt gebruikt in 2Thess.1:10 is vertaald met “zal gekomen zijn”.

“2Thess.1:10: *Wanneer Hij zal gekomen zijn, om verheerlijkt te worden in Zijn heiligen, en wonderbaar te worden in allen, die geloven (overmits onze getuigenis onder u is geloofd geworden) in dien dag”*.

In contrast nu, met het eten van het brood en het drinken uit de beker om te verkondigen den dood des Heeren, totdat Hij komt, laat ons letten op het woord van Christus toen Hij deelnam aan het Pascha en de Maaltijd des Heeren instelde in dezelfde nacht dat Hij werd verraden.

“Matth.26:28 en 29: *28 Want dat is Mijn bloed, het bloed des Nieuwen Testaments, hetwelk voor velen vergoten wordt, tot vergeving der zonden. 29 En Ik zeg u, dat Ik van nu aan niet zal drinken van de vrucht des wijnstoks tot op dien dag, wanneer Ik met u dezelve nieuw zal drinken in het Koninkrijk Mijns Vaders”*.

In 1Kor.11:22-28 wordt Matth.26:29 (zie boven) niet vervuld.

“1Kor.11:22-28: 22 Hebt gij dan geen huizen, om er te eten en te drinken? Of veracht gij de Gemeente Gods, en beschaamt gij degenen, die niet hebben? Wat zal ik u zeggen? Zal ik u prijzen? In dezen prijs ik u niet. 23 Want ik heb van den Heere ontvangen, hetgeen ik ook u overgegeven heb, dat de Heere Jezus in den nacht, in welken Hij verraden werd, het brood nam; 24 En als Hij gedankt had, brak Hij het, en zeide: Neemt, eet, dat is Mijn lichaam, dat voor u gebroken wordt; doet dat tot Mijn gedachtenis. 25 Desgelijks nam Hij ook den drinkbeker, na het eten des avondmaals, en zeide: Deze drinkbeker is het Nieuwe Testament in Mijn bloed. Doet dat, zo dikwijls als gij dien zult drinken, tot Mijn gedachtenis. 26 Want zo dikwijls als gij dit brood zult eten, en dezen drinkbeker zult drinken, zo verkondigt den dood des Heeren, totdat Hij komt. 27 Zo dan, wie onwaardiglijk dit brood eet, of den drinkbeker des Heeren drinkt, die zal schuldig zijn aan het lichaam en bloed des Heeren. 28 Maar de mens beproeve zichzelf, en ete alzo van het brood, en drinke van den drinkbeker”.

Christus drinkt hier niet nieuw met Zijn twaalf apostelen in het Koninkrijk van Zijn Vader. Dat zal plaats vinden als Christus als Messias en Koning van Israël komt. Het “totdat Hij komt” van 1Kor.11:26 verwijst naar de komst van Christus voor Zijn ene Lichaam. Er is een groot verschil tussen “Nadat hij komt” en “totdat hij zal gekomen zijn”.

Een andere reden, die door sommige broeders wordt gegeven voor het achterwege laten van de Maaltijd des Heeren, is dat christenen nu onwaardig kunnen deelnemen, en dat ook doen, aan het brood en de wijn, opdat de Goddelijke oordelen van 1 Kor.11:29 tot 34 niet aan hen worden bezocht. Hetzelfde argument kan worden aangevoerd om aan te tonen dat het evangelie niet gepredikt had moeten worden na Hand.28:31,

“Hand.28:31: Predikende het Koninkrijk Gods, en lerende van den Heere Jezus Christus met alle vrijmoedigheid, onverhinderd.

toen de tekenen, die de prediking van het evangelie vergezelden, ophielden. **Rom.15:16-19:**

“16 Opdat ik een dienaar van Jezus Christus zij onder de heidenen, het Evangelie van God bedienende, opdat de offerande der heidenen aangenaam worde, geheiligd door den Heiligen Geest. **17** Zo heb ik dan roem in Christus Jezus in die dingen, die God aangaan. **18** Want ik zou niet durven iets zeggen, hetwelk Christus door mij niet gewrocht heeft, tot gehoorzaamheid der heidenen, met woorden en werken; **19** Door kracht van tekenen en wonderheden, en door de kracht van den Geest Gods, zodat ik, van Jeruzalem af, en rondom, tot Illyrikum toe, het Evangelie van Christus vervuld heb”.

De dienstknechten van God zijn terecht doorgestaan om het evangelie te prediken, zonder tekenen, tot op heden; en de mensen van God zijn terecht doorgestaan om deel te nemen aan de Maaltijd des Heeren, zonder tekenen, tot op heden. Als het bevattelijke, bijbel onderwezen en gehoorzame gelovigen zijn, wachten ze nog steeds: “Totdat Hij komt”. Wat Christus gaat doen met Israël, onder de voorwaarden van het Nieuwe Testament, nadat Hij gekomen is, is geheel verschillend van het doel van God in deze eeuw,

“Ef.2:15: Heeft Hij de vijandschap in Zijn vlees te niet gemaakt, namelijk de wet der geboden in inzettingen bestaande; opdat Hij die twee in Zichzelf tot een nieuwen mens zou scheppen, vrede makende”.

Er komt een nieuw Israël in het land met een nieuwe naam, **Jes.62:1-5**:

“1 Om Sions wil zal ik niet zwijgen, en om Jeruzalems wil zal ik niet stil zijn; totdat haar gerechtigheid voortkome als een glans, en haar heil als een fakkel, die brandt. 2 En de heidenen zullen uw gerechtigheid zien, en alle koningen uw heerlijkheid; en gij zult met een nieuwen naam genoemd worden, welken des HEEREN mond uitdrukkelijk noemen zal. 3 En gij zult een sierlijke kroon zijn in de hand des HEEREN, en een koninklijke hoed in de hand uws Gods. 4 Tot u zal niet meer gezegd worden: De verlatene, en tot uw land zal niet meer gezegd worden: Het verwoeste; maar gij zult genoemd worden: Mijn lust is aan haar! en uw land: Het getrouwde; want de HEERE heeft een lust aan u, en uw land zal getrouwd worden. 5 Want gelijk een jongeling een jonkvrouw trouwt, alzo zullen uw kinderen u trouwen; en gelijk de bruidegom vrolijk is over de bruid, alzo zal uw God over u vrolijk zijn”.

Maar dit is geheel iets anders dan “een nieuwen mens”. De Korinthiërs verwachtten niet hetgeen staat geschreven in Jes.62:1-5! De nieuwe mens van Ef.2:15 was de “nieuwe mens” van Romeinen, Korinthiërs en de Galaten. Zie **Gal.3:26-29**:

“26 Want gij zijt allen kinderen Gods door het geloof in Christus Jezus. 27 Want zovelen als gij in Christus gedoopt zijt, hebt gij Christus aangedaan. 28 Daarin is noch Jood noch Griek; daarin is noch dienstbare noch vrije; daarin is geen man en vrouw; want gij allen zijt een in Christus Jezus. 29 En indien gij van Christus zijt, zo zijt gij dan Abrahams zaad, en naar de belofte erfgenamen”.

Paulus ontvangt zijn kroon van rechtvaardigheid, van 2Tim.4:1 en 8, en zijn kroon des roems, van 1Thess.2:19, bij één en dezelfde komst van Christus.

2Tim.4:1: *Ik betuig dan voor God en den Heere Jezus Christus, Die de levenden en doden oordelen zal in Zijn verschijning en in Zijn Koninkrijk”.*

2Tim.4:8: *Voorts is mij weggelegd de kroon der rechtvaardigheid, welke mij de Heere, de rechtvaardige Rechter, in dien dag geven zal; en niet alleen mij, maar ook allen, die Zijn verschijning liefgehad hebben”.*

1Thess.2:19: *Want welke is onze hoop, of blijdschap, of kroon des roems? Zijt gij die ook niet voor onzen Heere Jezus Christus in Zijn toekomst?”.*

Hetzelfde “totdat Hij komt” argument, dat de Maaltijd des Heeren weg wilde doen, zou Paulus beroven van zijn kroon des roems.

En hoe aangaande:

Het Nieuwe Verbond

Hoe zit het met **2Kor.3:6**?

“Die ons ook bekwaam gemaakt heeft, om te zijn dienaars des Nieuwen Testaments, niet der letter, maar des Geestes; want de letter doodt, maar de Geest maakt levend”.

Nu is onze vraag, hoe zit het nu met deze uitspraak van Paulus in 2Kor.3:6? We stellen deze vraag omdat er sommige broeders zijn die dogmatisch bevestigen dat de leden van het Lichaam van Christus absoluut niets te doen hebben met zowel het Nieuwe Verbond als met het bloed van het Nieuwe Verbond. De uitdrukkingen “Nieuw Verbond” of “Nieuwe Testament” zijn uiteraard identiek. Deze broeders verklaren dat de leden van het Lichaam van Christus, welke zijn beschreven in Efeziërs en Kolossenzen, gered waren door het bloed van Christus, maar niet door het bloed van het Nieuwe Testament; en de leden uit de Heidenen waren geen verbondsvolk en hadden niets te doen met Verbonden die behoorden tot Israël. Daarom betogen ze dat, omdat de Heere Jezus, toen Hij Zijn Maaltijd instelde, sprak van het bloed als zijnde het bloed van het Nieuwe Verbond, de leden van het Lichaam van Christus niets te maken hebben met die Maaltijd. Als, gedurende de Handelingen periode, de gelovigen uit de Heidenen de dood van de Heer overdachten middels brood en wijn, dan was dat omdat gedurende die periode Paulus een bedienaar was van het Nieuwe Verbond. Om hun argumenten te ondersteunen citeren ze Rom.15:27 en Rom.9:4-5.

Rom.15:27: *Want het heeft hun zo goed gedacht; ook zijn zij hun schuldenaars; want indien de heidenen hunner geestelijke goederen deelachtig zijn geworden, zo zijn zij ook schuldig hen van lichamelijke goederen te dienen”.*

Rom.9:4-5: *4 Welke Israëlieten zijn, welker is de aanneming tot kinderen, en de heerlijkheid, en de verbonden, en de wetgeving, en de dienst van God, en de beloftenissen; 5 Welker zijn de vaders, en uit welke Christus is, zoveel het vlees aangaat, Dewelke is God boven allen te prijzen in der eeuwigheid. Amen”.*

Let er op, dat, omdat gelovigen uit de Heidenen, waarnaar Paulus verwijst in Rom.15:27, deelgenoot waren aan de geestelijke zegeningen van Israël ze opgenomen moesten zijn in het Verbond van Israël; en ze moeten de hoop en roeping van Israël hebben gehad en niet de hoop en roeping van Efeziërs 4, want de Heidenen, waarnaar wordt verwezen in Ef.2:11 en 12, hadden niets te maken met deze Verbonden. We citeren deze verzen: **Ef.2:11-12:**

“11Daarom gedenkt, dat gij, die eertijds heidenen waart in het vlees, en die voorhuid genaamd werdt van degenen, die genaamd zijn besnijdenis in het vlees, die met handen geschiedt;12Dat gij in dien tijd waart zonder Christus, vervreemd van het burgerschap Israels, en vreemdelingen van de verbonden der belofte, geen hoop hebbende, en zonder God in de wereld”.

In antwoord op deze argumenten zouden we zeggen:

Ten eerste: Door alles wat Israëlitisch is van de leden van het Lichaam van Christus af te nemen, zoals genoemd in Rom.9:4-5, moeten we ook Christus wegnemen; want Hij was van Israël, in **Joh.4:22** zegt Hij: “.....want de zaligheid is uit de Joden”. Zelfs de gelovigen te Korinthe hoefden Jezus niet meer naar het vlees te kennen. **2Kor.5:16:**

“Zo dan, wij kennen van nu aan niemand naar het vlees; en indien wij ook Christus naar het vlees gekend hebben, nochtans kennen wij Hem nu niet meer naar het vlees”.

Ten tweede: We vragen de aandacht van onze broeders dat Ef.2:8 gelezen moet worden:

Ef.2:8: *Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof; en dat niet uit u, het is Gods gave”.*

Daarom zijn de meeste leden van het Lichaam, uit de Heidenen, omschreven in Efeziërs, gered gedurende de Handelingen periode toen Paulus een bekwaam dienaar was van het Nieuwe Verbond. Het bloed dat Christus stortte op het kruis was het bloed van het Nieuwe Verbond. Een gelovige Heiden kon worden gered door geloof in het bloed van het Nieuwe Verbond zonder al de zegeningen van het Nieuwe Verbond te ontvangen zoals omschreven in **Jer.31:31-35**:

“31 Ziet, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat Ik met het huis van Israel en met het huis van Juda een nieuw verbond zal maken; 32 Niet naar het verbond, dat Ik met hun vaders gemaakt heb, ten dage als Ik hun hand aangreep, om hen uit Egypteland uit te voeren, welk Mijn verbond zij vernietigd hebben, hoewel Ik hen getrouwd had, spreekt de HEERE; 33 Maar dit is het verbond, dat Ik na die dagen met het huis van Israel maken zal, spreekt de HEERE: Ik zal Mijn wet in hun binnenste geven, en zal die in hun hart schrijven; en Ik zal hun tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn. 34 En zij zullen niet meer, een iegelijk zijn naaste, en een iegelijk zijn broeder, leren, zeggende: Kent den HEERE! want zij zullen Mij allen kennen, van hun kleinste af tot hun grootste toe, spreekt de HEERE; want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven, en hunner zonden niet meer gedenken. 35 Zo zegt de HEERE, Die de zon ten lichte geeft des daags, de ordeningen der maan en der sterren ten lichte des nachts, Die de zee klieft, dat haar golven bruisen, HEERE der heirscharen is Zijn Naam”.

Het is waar dat dat Nieuwe Verbond heeft te maken met Israël en letterlijk vervuld zal worden als die Natie gered zal worden en dan veilig zal wonen in hun eigen land, onder de vreedzame regering van hun ware Koning David. Maar als de Maaltijd des Heeren dient te worden uitgesloten omdat de gelovige uit de Heidenen, in deze dagen van genade, niet de geestelijke voordelen geniet van het Nieuwe Verbond, of het bloed van het Nieuwe Verbond, dan zou dezelfde exegese de leden van het Lichaam van Christus beroven van de geestelijke voordelen en zegeningen zoals genoemd in het tiende hoofdstuk van de brief aan de Hebreeën; en die staan geschreven in de brief van Johannes. Door zo'n exegese kan de gelovige geen aanspraak maken op Christus als Middelaar, Hoge Priester, Voorbidder of Advocaat.

We vragen opnieuw de aandacht van deze broeders voor het feit dat het aan de Korinthiërs was dat Paulus schreef aangaande het glorieuze evangelie van Christus. **2Kor.4:3-4**:

“3 Doch indien ook ons Evangelie bedekt is, zo is het bedekt in degenen, die verloren gaan; 4 In dewelke de god dezer eeuw de zinnen verblind heeft, namelijk der ongelovigen, opdat hen niet bestrale de verlichting van het Evangelie der heerlijkheid van Christus, Die het Beeld Gods is”.

Hij schreef aan hen betreffende de bediening der verzoening, **2Kor.5:16-21**:

“16 Zo dan, wij kennen van nu aan niemand naar het vlees; en indien wij ook Christus naar het vlees gekend hebben, nochtans kennen wij Hem nu niet meer naar het vlees. 17 Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden. 18 En al deze dingen zijn uit God, Die ons met Zichzelfen verzoend heeft door Jezus Christus, en ons de bediening der verzoening gegeven heeft. 19 Want God was in Christus de wereld met Zichzelfen verzoenende, hun zonden hun niet toerekenende; en heeft het woord der verzoening in ons gelegd. 20 Zo zijn wij dan gezanten van Christus wege, alsof God door ons bade; wij bidden van Christus wege: laat u met God verzoenen. 21 Want Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem.

Deze boodschap van verzoening is dezelfde als de boodschap der verzoening in **Kol.1:20-28**:

“20 En dat Hij, door Hem vrede gemaakt hebbende door het bloed Zijns kruises, door Hem, zeg ik, alle dingen verzoenen zou tot Zichzelven, hetzij de dingen, die op de aarde, hetzij de dingen die in de hemelen zijn. 21 En Hij heeft u, die eertijds vervreemd waart, en vijanden door het verstand in de boze werken, nu ook verzoend, 22 In het lichaam Zijns vleses, door den dood, opdat Hij u zou heilig en onberispelijk en onbeschuldiglijk voor Zich stellen; 23 Indien gij maar blijft in het geloof, gefondeerd en vast, en niet bewogen wordt van de hope des Evangelies, dat gij gehoord hebt, hetwelk gepredikt is onder al de creature, die onder den hemel is; van hetwelk ik Paulus een dienaar geworden ben; 24 Die mij nu verblijde in mijn lijden voor u, en vervulle in mijn vlees de overblijfselen van de verdrukkingen van Christus, voor Zijn lichaam, hetwelk is de Gemeente; 25 Welker dienaar ik geworden ben, naar de bedeling van God, die mij gegeven is aan u, om te vervullen het Woord Gods; 26 Namelijk de verborgenheid, die verborgen is geweest van alle eeuwen en van alle geslachten, maar nu geopenbaard is aan Zijn heiligen; 27 Aan wie God heeft willen bekend maken, welke zij de rijkdom der heerlijkheid dezer verborgenheid onder de heidenen, welke is Christus onder u, de Hoop der heerlijkheid; 28 Denwelken wij verkondigen, vermanende een iegelijk mens, en lerende een iegelijk mens in alle wijsheid, opdat wij zouden een iegelijk mens volmaakt stellen in Christus Jezus”.

In deze verzen, in de brief aan de Kolossenzen, vinden we het hart van de verborgenheid. En dit is het bewijs uit de Schrift dat de verborgenheid van Kol.1:20-27 gelijk is aan de verborgenheid van 2Kor.5:16-21. Immers geen enkele profeet van Israël heeft ooit iets voorzeggd aangaande de boodschap van 2Kor.5:16-21.

Niet één van de discipelen van Dr. Bullinger of Mr. Welch kon aangeven waar Paulus, de Apostel der Heidenen, gedurende de Handelingen periode, terwijl hij predikte aan de Heidenen, in zijn brieven voor zijn gevangenschap, één of ander Nieuw Verbonds evangelie predikte dat niet de boodschap van God is voor de huidige tijd. Bovendien is 2Kor.5:16 de weerlegging van het argument dat Paulus gedurende de Handelingen periode een boodschap van het koninkrijk predikte waardoor Heidenen leden werden van de koninkrijks kerk.

We citeren **2Kor.5:16**:

“Zo dan, wij kennen van nu aan niemand naar het vlees; en indien wij ook Christus naar het vlees gekend hebben, nochtans kennen wij Hem nu niet meer naar het vlees”.

In dit alles zien we de denkfout van elk argument dat de Maaltijd des Heeren geen plaats heeft in deze bedeling van genade omdat het ingesteld werd in de nacht dat Christus werd verraden, voordat het Lichaam van Christus zijn historisch begin had. De bewering dat het een Joods feest is omdat het werd ingesteld in verbinding met het Joodse pascha wordt weerlegd door de woorden, “totdat Hij komt”, en door het feit dat de opgestane Christus aan Paulus de opdracht gaf om de Maaltijd des Heeren te geven aan de leden van Zijn Lichaam.

Nu het argument dat, met het afsluiten het boek Handelingen , als de waterdoop moet worden afgeschaft, ook de maaltijd des Heeren afgeschaft zou moeten worden, dit wordt niet ondersteund door de Schrift. Waterdoop en de maaltijd des Heeren worden nimmer met elkaar verbonden in de Schrift.

We brengen onder uw aandacht resp. 1Kor.1:17; 1Kor.11:23 en Ef.4:5.

“1Kor.1:17: *Daarom gedenkt, dat gij, die eertijds heidenen waart in het vlees, en die voorhuid genaamd werdt van degenen, die genaamd zijn besnijdenis in het vlees, die met handen geschiedt; Want Christus heeft mij niet gezonden, om te dopen, maar om het Evangelie te verkondigen; niet met wijsheid van woorden, opdat het kruis van Christus niet verijdeld worde”.*

“1Kor.11:23: *Want ik heb van den Heere ontvangen, hetgeen ik ook u overgegeven heb, dat de Heere Jezus in den nacht, in welken Hij verraden werd, het brood nam”.*

“Ef.4:5: *Een Heere, een geloof, een doop”.*

Als de vraag opkomt waarom de waterdoop van 1Kor.10 afschaffen, en ook de teken-gaven van 1 Kor.12, en de Maaltijd des Heeren van 1Kor.11 wordt aangehouden, dan antwoorden we ten eerste dat er in 1Kor.10 geen sprake is van waterdoop. Het afschaffen van de waterdoop wordt verklaard in 1Kor.1:17, Rom.6:3 en 4; Ef.4:5 en Kol.2:11 en 12.

“1Kor.1:17: *Want Christus heeft mij niet gezonden, om te dopen, maar om het Evangelie te verkondigen; niet met wijsheid van woorden, opdat het kruis van Christus niet verijdeld worde”.*

“Rom.6:3 en 4: *3 Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn? 4 Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkerwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden”.*

“Ef.4:5: *Een Heere, een geloof, een doop”.*

“Kol.2:11 en 12: *11 In Welken gij ook besneden zijt met een besnijdenis, die zonder handen geschiedt, in de uittrekking van het lichaam der zonden des vleses, door de besnijdenis van Christus; 12 Zijnde met Hem begraven in den doop, in welken gij ook met Hem opgewekt zijt door het geloof der werking Gods, Die Hem uit de doden opgewekt heeft”.*

Het afschaffen van de tekenen wordt verklaard door 1Kor.13:8; 1Tim.5:23 en 2Tim.4:20.

“1Kor.13:8: *De liefde vergaat nimmermeer; maar hetzij profetieen, zij zullen te niet gedaan worden; hetzij talen, zij zullen ophouden; hetzij kennis, zij zal te niet gedaan worden”.*

“1Tim.5:23: *Drink niet langer water alleen, maar gebruik een weinig wijn, om uw maag en uw menigvuldige zwakheden”.*

“2Tim.4:20: *Erastus is te Korinthe gebleven; en Trofimus heb ik te Milete krank gelaten”.*

Maar het afschaffen van de Maaltijd des Heeren kan niet eerder worden verklaard totdat de Heer van de hemel ons gaat vertellen dat het: “totdat Hij komt”, niet betekent wat het zegt.

In verband met de verklaring van de Heer dat Hij met de twaalven de beker opnieuw zou drinken in het komende koninkrijk, vertelde Hij hun dat zij dan zouden zitten op twaalf tronen om de twaalf stammen van Israël te oordelen.

“Lukas 22:29 en 30: 29 En Ik verordineer u het Koninkrijk, gelijkerwijs Mijn Vader dat Mij verordineerd heeft; 30 Opdat gij eet en drinkt aan Mijn tafel in Mijn Koninkrijk, en zit op tronen, oordelende de twaalf geslachten Israels”.

Maar Christus had nimmer de bedoeling, om gedurende de Handelingen periode, Paulus, de apostel der Heidenen, met de Twaalven aan zou zitten. Die beker en dat koninkrijk hebben niets te maken met de beker en “totdat Hij komt” in **1Kor.11: 23-27:**

“23 Want ik heb van den Heere ontvangen, hetgeen ik ook u overgegeven heb, dat de Heere Jezus in den nacht, in welken Hij verraden werd, het brood nam; 24 En als Hij gedankt had, brak Hij het, en zeide: Neemt, eet, dat is Mijn lichaam, dat voor u gebroken wordt; doet dat tot Mijn gedachtenis. 25 Desgelijks nam Hij ook den drinkbeker, na het eten des avondmaals, en zeide: Deze drinkbeker is het Nieuwe Testament in Mijn bloed. Doet dat, zo dikwijls als gij dien zult drinken, tot Mijn gedachtenis. 26 Want zo dikwijls als gij dit brood zult eten, en dezen drinkbeker zult drinken, zo verkondigt den dood des Heeren, totdat Hij komt. 27 Zo dan, wie onwaardiglijk dit brood eet, of den drinkbeker des Heeren drinkt, die zal schuldig zijn aan het lichaam en bloed des Heeren”.

Progressieve openbaring

We hebben verwezen naar Gal.3:19 en in dat vers hebben we geleerd dat de wet werd toegevoegd.

“Gal.3:19: *Waar toe is dan de wet? Zij is om der overtredingen wil daarbij gesteld, totdat het zaad zou gekomen zijn, dien het beloofd was; en zij is door de engelen besteld in de hand des Middelaars.*

Maar waar was het aan toegevoegd? Het werd toegevoegd aan het evangelie dat God predikte aan Abraham, Gal.3:8.

“Gal.3:8: *En de Schrift, te voren ziende, dat God de heidenen uit het geloof zou rechtvaardigen, heeft te voren aan Abraham het Evangelie verkondigd, zeggende: In u zullen al de volken gezegend worden”.*

De wet werd aan de belofte toegevoegd, dat is het verbond dat God met Abraham had gemaakt, Gal.3:17.

“Gal.3:17: *En dit zeg ik: Het verbond, dat te voren van God bevestigd is op Christus, wordt door de wet, die na vierhonderd en dertig jaren gekomen is, niet krachteloos gemaakt, om de belofenis te niet te doen”.*

Ten tijde dat de wet werd toegevoegd werd er, als onderdeel van de wet, nog iets anders toegevoegd:

“Hebr.9:10: *Bestaande alleen in spijzen, en dranken, en verscheidene wassingen en rechtvaardigmakingen des vleses, tot op den tijd der verbetering opgelegd”.*

De wet werd toegevoegd totdat het Zaad zou komen. En Christus was dat Zaad. Deze religie werd toegevoegd tot de tijd der verbetering. Christus bracht die tijd van verbetering.

Kol.2: 14 en 16:

“14 Uitgewist hebbende het handschrift, dat tegen ons was, in inzettingen bestaande, hetwelk, zeg ik, enigerwijze ons tegen was, en heeft datzelve uit het midden weggenomen, hetzelfde aan het kruis genageld hebbende;

“16 Dat u dan niemand oordele in spijs of in drank, of in het stuk des feest dags, of der nieuwe maan, of der sabbatten;”

De bedeling der wet, met zijn religieus programma, werd toegevoegd; en later werd het weer weggenomen. Het moest worden weggenomen omdat niemand er ook maar iets mee kon dan alleen de wet te breken.

Gedurende de bedeling der wet voorzegen de profeten van Israël bepaalde dingen aangaande Christus:

IPetrus1:10 en 11: *10 Van welke zaligheid ondervraagd en onderzocht hebben de profeten, die geprofeteerd hebben van de genade, aan u geschied; 11 Onderzoekende, op welken of hoedanigen tijd de Geest van Christus, Die in hen was, beduidde en te voren getuigde, het lijden, dat op Christus komen zou, en de heerlijkheid daarna volgende”*.

Maar toen Christus kwam om deze profetieën te vervullen, merk dan op wat Hij zei aan Zijn Apostelen:

Matth.13:16 en 17: *16 Doch uw ogen zijn zalig, omdat zij zien, en uw oren, omdat zij horen. 17 Want voorwaar zeg Ik u, dat vele profeten en rechtvaardigen hebben begeerd te zien de dingen, die gij ziet, en hebben ze niet gezien; en te horen de dingen, die gij hoort, en hebben ze niet gehoord”*.

Joh.16:12 en 13: *Nog vele dingen heb Ik u te zeggen, doch gij kunt die nu niet dragen. 13 Maar wanneer Die zal gekomen zijn, namelijk de Geest der waarheid, Hij zal u in al de waarheid leiden; want Hij zal van Zichzelf niet spreken, maar zo wat Hij zal gehoord hebben, zal Hij spreken, en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen”*.

Wij kunnen dus zien hoe de geïnspireerde Schrift in gedeelten tot de mens kwam. We hebben hier een eenvoudig voorbeeld van voortgaande openbaring.

Laat ons nu de boodschappen van de twaalf apostelen in het boek Handelingen en de vroege boodschappen van Paulus, vergelijken en contrasteren met de boodschap van Paulus in

Kol.1:25-27:

“Welker dienaar ik geworden ben, naar de bedeling van God, die mij gegeven is aan u, om te vervullen het Woord Gods; 26 Namelijk de verborgenheid, die verborgen is geweest van alle eeuwen en van alle geslachten, maar nu geopenbaard is aan Zijn heiligen; 27 Aan wie God heeft willen bekend maken, welke zij de rijkdom der heerlijkheid dezer verborgenheid onder de heidenen, welke is Christus onder u, de Hoop der heerlijkheid”.

Zie de woorden in vers 26: *“die verborgen is geweest van alle eeuwen en van alle geslachten”*.

Dit verwijst naar dezelfde waarheid die wordt genoemd in **Ef.3:8:**

“Mij, den allerminste van al de heiligen, is deze genade gegeven, om onder de heidenen, door het Evangelie, te verkondigen den onnaspeurlijken rijkdom van Christus”.

In Ef.3:8 schrijft Paulus over de “onnaspeurlijken” rijkdom van Christus. Het woord “onnaspeurlijk” betekent letterlijk “onvindbaar”. Toen Paulus te Berea predikte (Hand.17:11) onderzochten ze de Schriften om te zien of het waar was wat Paulus zei.

“Hand.17:11: *En dezen waren edeler, dan die te Thessalonica waren, als die het woord ontvingen met alle toegenegenheid, onderzoekende dagelijks de Schriften, of deze dingen alzo waren”.*

Maar over hetgeen Paulus predikte in Ef.3 en Kol.1 kon niemand verwijzen naar de profetieën aangaande Israël om de boodschap van Paulus te onderzoeken, want het kon niet worden gevonden in die Schriften. De waarheid die Paulus predikte was "onnaspeurlijk".

Petrus en de elfen, in hun bediening in “Handelingen”, predikten niet aangaande de onnaspeurlijke rijkdom van Christus. Er was een visioen voor nodig om Petrus te machtigen om te prediken aan Cornelius en dat noodzaakte hem om te zeggen:

“Hand.10:34: *Ik verneem in der waarheid, dat God geen aannemer des persoons is”*

Maar nadat Cornelius was gered verklaarde Petrus dat de hoop en roeping van Cornelius geprofeteerd was in Amos 9:11 tot 15; Hand.15:13 tot 18.

“Amos 9:11-15: *11 Te dien dage zal Ik de vervallen hut van David weder oprichten, en Ik zal haar retten vertuinen, en wat aan haar is afgebroken, weder oprichten, en zal ze bouwen, als in de dagen van ouds; 12 Opdat zij erfelijk bezitten het overblijfsel van Edom, en al de heidenen, die naar Mijn Naam genoemd worden, spreekt de HEERE, Die dit doet. 13 Ziet, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat de ploeger den maaier, en de druiventreder den zaadzaaier genaken zal; en de bergen zullen van zoeten wijn druipen, en al de heuvelen zullen smelten. 14 En Ik zal de gevangenis van Mijn volk Israel wenden, en zij zullen de verwoeste steden herbouwen en bewonen, en wijngaarden planten, en derzelver wijn drinken; en zij zullen hoven maken, en derzelver vrucht eten. 15 En Ik zal ze in hun land planten; en zij zullen niet meer worden uitgerukt uit hun land, dat Ik hunlieden gegeven heb, zegt de HEERE, uw God”.*

“Hand.15:13-18: *13 En nadat deze zwegen, antwoordde Jakobus, zeggende: Mannen broeders, hoort mij. 14 Simeon heeft verhaald hoe God eerst de heidenen heeft bezocht, om uit hen een volk aan te nemen door Zijn Naam. 15 En hiermede stemmen overeen de woorden der profeten, gelijk geschreven is: 16 Na dezen zal Ik wederkeren, en weder opbouwen de tabernakel van David, die vervallen is, en hetgeen daarvan verbroken is, weder opbouwen, en Ik zal denzelven weder oprichten. 17 Opdat de overblijvende mensen den Heere zoeken, en al de heidenen, over welken Mijn Naam aangeropen is, spreekt de Heere, Die dit alles doet. 18 Gode zijn al Zijn werken van eeuwigheid bekend”.*

Hij zei: *“En hiermede stemmen overeen de woorden der profeten”.*

Maar Paulus zegt niet, in Kol.1: 24-27, betreffende de “verborgenheid”: “*En hiermede stemmen overeen de woorden der profeten*”. Hij zegt juist het tegenovergestelde.

“Kol.1:24-27: 24 Die mij nu verblijde in mijn lijden voor u, en vervulle in mijn vlees de overblijfselen van de verdrukkingen van Christus, voor Zijn lichaam, hetwelk is de Gemeente; 25 Welker dienaar ik geworden ben, naar de bedeling van God, die mij gegeven is aan u, om te vervullen het Woord Gods; 26 Namelijk de verborgenheid, die verborgen is geweest van alle eeuwen en van alle geslachten, maar nu geopenbaard is aan Zijn heiligen; 27 Aan wie God heeft willen bekend maken, welke zij de rijkdom der heerlijkheid dezer verborgenheid onder de heidenen, welke is Christus onder u, de Hoop der heerlijkheid;

Let op de boodschap van Petrus in Hand.2:16; 2:30; 3:24; 4:25; 10:43; 15:13-18.

“Hand.2:16: Maar dit is het, wat gesproken is door den profeet Joel”.

“Hand.2:30: Alzo hij (David) dan een profeet was, en wist, dat God hem met ede gezworen had, dat hij uit de vrucht zijner lenden, zoveel het vlees aangaat, den Christus verwekken zou, om Hem op zijn troon te zetten”.

“Hand.3:24: En ook al de profeten, van Samuel aan, en die daarna gevolgd zijn, zovelen als er hebben gesproken, die hebben ook deze dagen te voren verkondigd”.

“Hand.4:25: Die door den mond van David Uw knecht, gezegd hebt: Waarom woeden de heidenen, en hebben de volken ijdele dingen bedacht?”.

“Hand.10:43: Dezen geven getuigenis al de profeten, dat een iegelijk, die in Hem gelooft, vergeving der zonden ontvangen zal door Zijn Naam”.

“Hand.15:13-18: 13 En nadat deze zwegen, antwoordde Jakobus, zeggende: Mannen broeders, hoort mij. 14 Simeon heeft verhaald hoe God eerst de heidenen heeft bezocht, om uit hen een volk aan te nemen door Zijn Naam. 15 En hiermede stemmen overeen de woorden der profeten, gelijk geschreven is: 16 Na dezen zal Ik wederkeren, en weder opbouwen de tabernakel van David, die vervallen is, en hetgeen daarvan verbroken is, weder opbouwen, en Ik zal denzelven weder oprichten. 17 Opdat de overblijvende mensen den Heere zoeken, en al de heidenen, over welken Mijn Naam aangeropen is, spreekt de Heere, Die dit alles doet. 18 Gode zijn al Zijn werken van eeuwigheid bekend”.

Betreffende sommige waarheden predikte Paulus hetgeen de profeten van Israël hadden voorzgd. We citeren de uitspraak van Paulus in **Hand.26:22 en 23:**

“22 Dan, hulp van God verkregen hebbende, sta ik tot op dezen dag, betuigende beiden klein en groot; niets zeggende buiten hetgeen de profeten en Mozes gesproken hebben, dat geschieden zoude”.

“23 Namelijk dat de Christus lijden moest, en dat Hij, de Eerste uit de opstanding der doden zijnde, een licht zou verkondigen dezen volke, en den heidenen”.

Dit zijn de traceerbare rijkdommen van Christus. Maar veel van de bekendmakingen, in de brieven aan de Galaten, aan de Romeinen, en aan de Korinthiërs, waren even onvindbaar als de bekendmakingen in Efeziërs en Kolossenzen. Hand.26:22 wordt uitgelegd in vers 23.

Maar de belangrijkste les voor ons om te leren is om het verschil te weten tussen de vervulling van profetie en de bijzondere waarheden die de opgestane Christus vanuit de hemel aan Paulus heeft gegeven en aangeduid worden als “de verborgenheid”, “de verborgenheid van het evangelie”, “de verborgenheid van de blindheid van Israël en de volheid der Heidenen”, “de verborgenheid van hen die niet zullen ontslapen”, “de bedeling der verborgenheid”.

Ef.3:1-9: 1 Om deze oorzaak ben ik Paulus de gevangene van Christus Jezus, voor u, die heidenen zijt. 2 Indien gij maar gehoord hebt van de bedeling der genade Gods, die mij gegeven is aan u; 3 Dat Hij mij door openbaring heeft bekend gemaakt deze **verborgenheid**, (gelijk ik met weinige woorden te voren geschreven heb; 4 Waaraan gij, dit lezende, kunt bemerken mijn wetenschap, in deze verborgenheid van Christus), 5 Welke in andere eeuwen den kinderen der mensen niet is bekend gemaakt, gelijk zij nu is geopenbaard aan Zijn heilige apostelen en profeten, door den Geest; 6 Namelijk dat de heidenen zijn medeërfgenen, en van hetzelfde lichaam, en mededeelgenoten Zijner belofte in Christus, door het Evangelie; 7 Waarvan ik een dienaar geworden ben, naar de gave der genade Gods, die mij gegeven is, naar de werking Zijner kracht. 8 Mij, den allerminste van al de heiligen, is deze genade gegeven, om onder de heidenen door het Evangelie te verkondigen den onnaspeurlijken rijkdom van Christus, 9 En allen te verlichten, dat zij mogen verstaan, welke de gemeenschap der verborgenheid zij, die van alle eeuwen verborgen is geweest in God, Welke alle dingen geschapen heeft door Jezus Christus”.

Kol.1:25-27: 25 Welker dienaar ik geworden ben, naar de bedeling van God, die mij gegeven is aan u, om te vervullen het Woord Gods; 26 Namelijk de **verborgenheid**, die verborgen is geweest van alle eeuwen en van alle geslachten, maar nu geopenbaard is aan Zijn heiligen; 27 Aan wie God heeft willen bekend maken, welke zij de rijkdom der heerlijkheid dezer verborgenheid onder de heidenen, welke is Christus onder u, de Hoop der heerlijkheid”.

Kol.4:3-4: 3 Biddende meteen ook voor ons, dat God ons de deur des Woords opene, om te spreken de **verborgenheid** van Christus, om welke ik ook gebonden ben. 4 Opdat ik dezelve moge openbaren, gelijk ik moet spreken”.

Ef.6:19-20: 19 En voor mij, opdat mij het Woord gegeven worde in de opening mijns monds met vrijmoedigheid, om de **verborgenheid** van het Evangelie bekend te maken; 20 Waarover ik een gezant ben in een keten, opdat ik in hetzelfde vrijmoediglich moge spreken, gelijk mij betaamt te spreken”.

1Kor.15:51-54: 51 Ziet, ik zeg u een **verborgenheid**: wij zullen wel niet allen ontslapen, maar wij zullen allen veranderd worden; 52 In een punt des tijds, in een ogenblik, met de laatste bazuin; want de bazuin zal slaan, en de doden zullen onverderfelijk opgewekt worden, en wij zullen veranderd worden. 53 Want dit verderfelijke moet onverderfelijkheid aandoen, en dit sterfelijke moet onsterfelijkheid aandoen. 54 En wanneer dit verderfelijke zal onverderfelijkheid aangedaan hebben, en dit sterfelijke zal onsterfelijkheid aangedaan hebben, alsdan zal het woord geschieden, dat geschreven is: De dood is verslonden tot overwinning”.

Rom.11:25-26: :25 Want ik wil niet, broeders, dat u deze **verborgenheid** onbekend zij (opdat gij niet wijs zijt, bij uzelfen), dat de verharding voor een deel over Israel gekomen is, totdat de volheid der heidenen zal ingegaan zijn. 26 En alzo zal geheel Israel zalig worden; gelijk geschreven is: De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob”.

In verband met “de verborgenheid” is het waar dat de Schrift verklaart dat de leden van het Lichaam van Christus in Christus uitverkoren zijn **voor de tijden der eeuwen**, of ook wel: “voor de grondlegging der wereld”.

2Tim.1:9: Die ons heeft zalig gemaakt, en geroepen met een heilige roeping; niet naar onze werken, maar naar Zijn eigen voornemen en genade, die ons gegeven is in Christus Jezus, **voor de tijden der eeuwen**”.

Ef.1:4: Gelijk Hij ons uitverkoren heeft in Hem, **voor de grondlegging der wereld**, opdat wij zouden heilig en onberispelijk zijn voor Hem in de liefde”.

Titus 1:2: In de hoop des eeuwigen levens, welke God, Die niet liegen kan, beloofd heeft, **voor de tijden der eeuwen**, maar geopenbaard heeft te Zijner tijd”.

Maar in Ef.3:6 vinden we, in het hart der “verborgenheid”, deze woorden:

Ef.3:6:Namelijk dat de heidenen zijn medeerfgenamen, en van hetzelfde lichaam, en mededeelgenoten Zijner belofte in Christus, door het Evangelie”.

Daarom kan, vanuit de Schrift, niet bewezen worden dat de leden van het Lichaam van Christus geen zegeningen kunnen genieten die door God zijn beloofd of die ingesloten zijn in één der verbonden sinds de wereld begon.

Eén fase van de “verborgenheid” heeft te maken met een ingevoegde periode, een periode van genade, zonder religie, toen God de Nieuwe Mens maakte van **Ef.2:15**:

“Heeft Hij de vijandschap in Zijn vlees te niet gemaakt, namelijk de wet der geboden in inzettingen bestaande; opdat Hij die twee in Zichzelfen tot een nieuwen mens zou scheppen, vrede makende”.

Maar de Heidenen die leden werden van het Lichaam van Christus, de Nieuwe Mens, werden gered door het evangelie van de onbesnedenen waarin de Schrift voorzag toen God predikte aan de onbesneden Abram, **Gal.3:8**:

“En de Schrift, te voren ziende, dat God de heidenen uit het geloof zou rechtvaardigen, heeft te voren aan Abraham het Evangelie verkondigd, zeggende: In u zullen al de volken gezegend worden”.

Laten we niet vergeten dat er evenveel autoriteit is vanuit de Schrift om het Lichaam van Christus “de Verbonds gemeente van Abram” te noemen of het de “gemeente van het Nieuwe Verbond” te noemen. Als we spreken van “de gemeente van het Nieuwe Verbond” suggereren we dat er een sprake is geweest van “een gemeente van het Oude Verbond”. Het woord “gemeente”, in de Bijbel, wordt altijd vertaald vanuit het Griekse “EKKLESIA”.

In Nehemia 13:1, in de Septuaginta, is de lezing “de gemeente van God”. Het woord “ekklesia” is in de Geschriften van het Oude Testament (Septuaginta) vertaald als “gemeente”, en het is hetzelfde woord dat, meer dan honderd keer, wordt vertaald met “gemeente”, in wat wij het Nieuwe Testament noemen.

“Nehemia 13:1: *Te dien dage werd er gelezen in het boek van Mozes, voor de oren des volks; en daarin werd geschreven gevonden, dat de Ammonieten en Moabieten niet zouden komen in de gemeente Gods, tot in eeuwigheid”.*

Vergelijk Psalm 22:23 “gemeente” met de vervulling van dat Schriftwoord in Hebr.2:12.

“Psalm 22:23: *Zo zal ik Uw Naam mijn broederen vertellen; in het midden der gemeente zal ik U prijzen”.*

“Hebr.2:12: *Zeggende: Ik zal Uw naam Mijn broederen verkondigen; in het midden der Gemeente zal Ik U lofzingen”.*

Zodoende zien we dat van het woord “gemeente” moet worden vastgesteld of de betekenis van algemene of van specifieke aard is, bijvoorbeeld als “de gemeente die Zijn Lichaam is”.

Ef.1:22 en 23:

“22 En heeft alle dingen Zijn voeten onderworpen, en heeft Hem der Gemeente gegeven tot een Hoofd boven alle dingen; 23 Welke Zijn lichaam is, en de vervulling Desgenen, Die alles in allen vervult”.

De verzoening van de Heidenen, de nieuwe schepping, en de identificatie van de gelovigen met Christus, allen één in Christus, zonder onderscheid van rassen, terwijl het koninkrijk van Israël is opgeschort, als geopenbaard in 2Kor.5; Gal.3; Rom.6 en Rom.12:3-5, was in andere eeuwen niet bij de mensen bekend. Daarom was deze waarheid een “verborgenheid” een geheim welke eerst aan en door Paulus is geopenbaard.

“2Kor.5: *1 Want wij weten, dat, zo ons aardse huis dezès tabernakels gebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen. 5:2 Want ook in dezen zuchten wij, verlangende met onze woonstede, die uit den hemel is, overkleed te worden. 3 Zo wij ook bekleed en niet naakt zullen gevonden worden. 4 Want ook wij, die in dezen tabernakel zijn, zuchten, bezwaard zijnde; nademaal wij niet willen ontkleed, maar overkleed worden, opdat het sterfelijke van het leven verslonden worde. 5 Die ons nu tot ditzelfde bereid heeft, is God, Die ons ook het onderpand des Geestes gegeven heeft. 6 Wij hebben dan altijd goeden moed, en weten, dat wij, inwonende in het lichaam, uitwonen van den Heere; 7 (Want wij wandelen door geloof en niet door aanschouwen.) 8 Maar wij hebben goeden moed, en hebben meer behagen om uit het lichaam uit te wonen, en bij den Heere in te wonen. 9 Daarom zijn wij ook zeer begerig, hetzij inwonende, hetzij uitwonende, om Hem welbehagelijk te zijn. 10 Want wij allen moeten geopenbaard worden voor den rechterstoel van Christus, opdat een iegelijk wegdrage, hetgeen door het lichaam geschiedt, naardat hij gedaan heeft, hetzij goed, hetzij kwaad. 11 Wij dan, wetende den schrik des Heeren, bewegen de mensen tot het geloof, en zijn Gode openbaar geworden; doch ik hoop ook in uw gewetens geopenbaard te zijn. 12 Want wij prijzen onszelven u niet wederom aan, maar wij geven u oorzaak van roem over ons, opdat gij stof zoudt hebben tegen degenen, die in het aangezicht*

roemen en niet in het hart. 13 Want hetzij dat wij uitzinnig zijn, wij zijn het Gode; hetzij dat wij gematigd van zinnen zijn, wij zijn het ulieden. 14 Want de liefde van Christus dringt ons; 15 Als die dit oordelen, dat, indien Een voor allen gestorven is, zij dan allen gestorven zijn. En Hij is voor allen gestorven, opdat degenen, die leven, niet meer zichzelf zouden leven, maar Dien, Die voor hen gestorven en opgewekt is. 16 Zo dan, wij kennen van nu aan niemand naar het vlees; en indien wij ook Christus naar het vlees gekend hebben, nochtans kennen wij Hem nu niet meer naar het vlees. 17 Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden. 18 En al deze dingen zijn uit God, Die ons met Zichzelfen verzoend heeft door Jezus Christus, en ons de bediening der verzoening gegeven heeft. 19 Want God was in Christus de wereld met Zichzelfen verzoenende, hun zonden hun niet toerekenende; en heeft het woord der verzoening in ons gelegd. 20 Zo zijn wij dan gezanten van Christus wege, alsof God door ons bade; wij bidden van Christus wege: laat u met God verzoenen. 21 Want Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem”.

“**Gal.3:** 1 O gij uitzinnige Galaten, wie heeft u betoverd, dat gij der waarheid niet zoudt gehoorzaam zijn; denwelken Jezus Christus voor de ogen te voren geschilderd is geweest, onder u gekruist zijnde? 2 Dit alleen wil ik van u leren: hebt gij den Geest ontvangen uit de werken der wet, of uit de prediking des geloofs? 3 Zijt gij zo uitzinnig? Daar gij met den Geest begonnen zijt, voleindigt gij nu met het vlees? 4 Hebt gij zoveel tevergeefs geleden? Indien maar ook tevergeefs! 5 Die u dan den Geest verleent, en krachten onder u werkt, doet Hij dat uit de werken der wet, of uit de prediking des geloofs? 6 Gelijkerwijs Abraham Gode geloofd heeft, en het is hem tot rechtvaardigheid gerekend; 7 Zo verstaat gij dan, dat degenen, die uit het geloof zijn, Abrahams kinderen zijn. 8 En de Schrift, te voren ziende, dat God de heidenen uit het geloof zou rechtvaardigen, heeft te voren aan Abraham het Evangelie verkondigd, zeggende: In u zullen al de volken gezegend worden. 9 Zo dan, die uit het geloof zijn, worden gezegend met den gelovigen Abraham. 10 Want zovelen als er uit de werken der wet zijn, die zijn onder den vloek; want er is geschreven: Vervloekt is een iegelijk, die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der wet, om dat te doen. 11 En dat niemand door de wet gerechtvaardigd wordt voor God, is openbaar; want de rechtvaardige zal uit het geloof leven. 12 Doch de wet is niet uit het geloof; maar de mens, die deze dingen doet, zal door dezelve leven. 13 Christus heeft ons verlost van den vloek der wet, een vloek geworden zijnde voor ons; want er is geschreven: Vervloekt is een iegelijk, die aan het hout hangt. 14 Opdat de zegening van Abraham tot de heidenen komen zou in Christus Jezus, en opdat wij de belofte des Geestes verkrijgen zouden door het geloof. 15 Broeders, ik spreek naar den mens: zelfs eens mensen verbond, dat bevestigd is, doet niemand te niet, of niemand doet daartoe. 16 Nu zo zijn de beloftenissen tot Abraham en zijn zaad gesproken. Hij zegt niet: En den zaden, als van velen; maar als van een: En uw zade; hetwelk is Christus. 17 En dit zeg ik: Het verbond, dat te voren van God bevestigd is op Christus, wordt door de wet, die na vierhonderd en dertig jaren gekomen is, niet krachteloos gemaakt, om de belofte te niet te doen. 18 Want indien de erfenis uit de wet is, zo is zij niet meer uit de belofte; maar God heeft ze Abraham door de belofte genadiglijk gegeven. 19 Waartoe is dan de wet? Zij is om der overtredingen wil daarbij gesteld, totdat het zaad zou gekomen zijn, dien het beloofd was; en zij is door de engelen besteld in de hand des Middelaars. 20 En de Middelaar is niet Middelaar van een, maar God is een. 21 Is dan de wet tegen de beloftenissen Gods? Dat zij verre; want indien er een wet gegeven ware, die machtig was levend te maken, zo zou waarlijk de rechtvaardigheid uit de wet zijn. 22 Maar de Schrift heeft het alles onder de zonde besloten, opdat de belofte uit het geloof van Jezus Christus aan de gelovigen zou gegeven worden. 23 Doch eer het geloof kwam, waren wij onder de wet in bewaring gesteld, en zijn

besloten geweest tot op het geloof, dat geopenbaard zou worden. 24 Zo dan, de wet is onze tuchtmeester geweest tot Christus, opdat wij uit het geloof zouden gerechtvaardigd worden. 25 Maar als het geloof gekomen is, zo zijn wij niet meer onder den tuchtmeester. 26 Want gij zijt allen kinderen Gods door het geloof in Christus Jezus. 27 Want zovelen als gij in Christus gedoopt zijt, hebt gij Christus aangedaan. 28 Daarin is noch Jood noch Griek; daarin is noch dienstbare noch vrije; daarin is geen man en vrouw; want gij allen zijt een in Christus Jezus. 29 En indien gij van Christus zijt, zo zijt gij dan Abrahams zaad, en naar de belofte erfgenamen”.

“Rom.6: 1 Wat zullen wij dan zeggen? Zullen wij in de zonde blijven, opdat de genade te meerder worde? 2 Dat zij verre. Wij, die der zonde gestorven zijn, hoe zullen wij nog in dezelve leven? 3 Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn? 4 Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkerwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden. 5 Want indien wij met Hem een plant geworden zijn in de gelijkmaking Zijns doods, zo zullen wij het ook zijn in de gelijkmaking Zijner opstanding; 6 Dit wetende, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen. 7 Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonde. 8 Indien wij nu met Christus gestorven zijn, zo geloven wij, dat wij ook met Hem zullen leven; 9 Wetende, dat Christus, opgewekt zijnde uit de doden, niet meer sterft; de dood heerst niet meer over Hem. 10 Want dat Hij gestorven is, dat is Hij der zonde eenmaal gestorven; en dat Hij leeft, dat leeft Hij Gode. 11 Alzo ook gijlieden, houdt het daarvoor dat gij wel der zonde dood zijt, maar Gode levende zijt in Christus Jezus, onzen Heere. 12 Dat dan de zonde niet heerse in uw sterfelijk lichaam, om haar te gehoorzamen in de begeerlijkheden deszelfs lichaams. 13 En stelt uwe leden niet der zonde tot wapenen der ongerechtigheid; maar stelt uzelfen Gode, als uit de doden levende geworden zijnde, en stelt uw leden Gode tot wapenen der gerechtigheid. 14 Want de zonde zal over u niet heersen; want gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade. 15 Wat dan? Zullen wij zondigen, omdat wij niet zijn onder de wet, maar onder de genade? Dat zij verre. 16 Weet gij niet, dat wien gij uzelfen stelt tot dienstknechten ter gehoorzaamheid, gij dienstknechten zijt desgenen, dien gij gehoorzaamt, of der zonde tot den dood, of der gehoorzaamheid tot gerechtigheid? 17 Maar Gode zij dank, dat gij wel dienstknechten der zonde waart, maar dat gij nu van harte gehoorzaam geworden zijt aan het voorbeeld der leer, tot hetwelk gij overgegeven zijt; 18 En vrijgemaakt zijnde van de zonde, zijt gemaakt dienstknechten der gerechtigheid. 19 Ik spreek op menselijke wijze, om der zwakheid uws vleses wil; want gelijk gij uw leden gesteld hebt, om dienstbaar te zijn der onreinigheid en der ongerechtigheid, tot ongerechtigheid, alzo stelt nu uw leden, om dienstbaar te zijn der gerechtigheid, tot heiligmaking. 20 Want toen gij dienstknechten waart der zonde, zo waart gij vrij van de gerechtigheid. 21 Wat vrucht dan hadt gij toen van die dingen, waarover gij u nu schaamt? Want het einde derzelve is de dood. 22 Maar nu, van de zonde vrijgemaakt zijnde, en Gode dienstbaar gemaakt zijnde, hebt gij uw vrucht tot heiligmaking, en het einde het eeuwige leven. 23 Want de bezoldiging der zonde is de dood, maar de genadegift Gods is het eeuwige leven, door Jezus Christus, onzen Heere”.

“Rom.12:3-5: 3 Want door de genade, die mij gegeven is, zeg ik een iegelijk, die onder u is, dat hij niet wijs zij boven hetgeen men behoort wijs te zijn; maar dat hij wijs zij tot matigheid, gelijk als God een iegelijk de mate des geloofs gedeeld heeft. 4 Want gelijk wij in een lichaam vele leden hebben, en de leden alle niet dezelfde werking hebben; 5 Alzo zijn wij velen een lichaam in Christus, maar elkeen zijn wij elkanders leden”.

Echter, gedurende de Handelingen periode, was er een gemengd programma met de opdracht van God: "eerst de Jood", een programma van tekenen, en tekengaven, gezichten, talen en waterdoop. Gedurende de Handelingen periode besneed Paulus Timotheüs (deze was half Joods) maar protesteerde tegen de besnijdenis van Titus (een Heiden). Hand.16:3; Gal.2:1-4.

“Hand.16:3: *Deze wilde Paulus, dat met hem zou reizen; en hij nam en besneed hem, om der Joden wil, die in die plaatsen waren; want zij kenden allen zijn vader, dat hij een Griek was”.*

“Gal.2:1-4: *1 Daarna ben ik, na veertien jaren, wederom naar Jeruzalem opgegaan met Barnabas, ook Titus medegenomen hebbende. 2 En ik ging op door een openbaring, en stelde hun het Evangelie voor, dat ik predik onder de heidenen; en in het bijzonder aan degenen, die in achting waren, opdat ik niet enigszins tevergeefs zou lopen of gelopen hebben. 3 Maar ook Titus, die met mij was, een Griek zijnde, werd niet genoodzaakt zich te laten besnijden. 4 En dat om der ingekropen valse broederen wil, die van bezijden ingekomen waren, om te verspieden onze vrijheid, die wij in Christus Jezus hebben, opdat zij ons zouden tot dienstbaarheid brengen”.*

Paulus legt dat uit in **1Kor.9:20-21:**

“20 En ik ben den Joden geworden als een Jood, opdat ik de Joden winnen zou; dengenen, die onder de wet zijn, ben ik geworden als onder de wet zijnde, opdat ik degenen, die onder de wet zijn, winnen zou. 21 Degenen, die zonder de wet zijn, ben ik geworden als zonder de wet zijnde (Gode nochtans zijnde niet zonder de wet, maar voor Christus onder de wet), opdat ik degenen, die zonder de wet zijn, winnen zou”.

In die jaren werd hij als onder de wet zijnde aan hen die onder de wet waren, met een opdracht overeenstemmende met de Twaalfen en de Heilige Geest (met religie) voor de Joden die geloofden, en een andere opdracht voor de Heidenen die geloofden. Hand.15:1-24; Hand.21:18-25.

“Hand.15:1-24: *1 En sommigen, die afgekomen waren van Judea, leerden de broederen, zeggende: Indien gij niet besneden wordt naar de wijze van Mozes, zo kunt gij niet zalig worden. 2 Als er dan geen kleine wederstand en twisting geschiedde bij Paulus en Barnabas tegen hen, zo hebben zij geordineerd, dat Paulus en Barnabas, en enige anderen uit hen, zouden opgaan tot de apostelen en ouderlingen naar Jeruzalem, over deze vraag. 3 Zij dan, van de Gemeente uitgeleid zijnde, reisden door Fenicie en Samarie, verhalende de bekering der heidenen; en deden al den broederen grote blijdschap aan. 4 En te Jeruzalem gekomen zijnde, werden zij ontvangen van de Gemeente, en de apostelen, en de ouderlingen; en zij verkondigden, wat grote dingen God met hen gedaan had. 5 Maar, zeiden zij, er zijn sommigen opgestaan van die van de sekte der Farizeen, die gelovig zijn geworden, zeggende, dat men hen moet besnijden, en gebieden de wet van Mozes te onderhouden. 6 En de apostelen en de ouderlingen vergaderden te zamen, om op deze zaak te lette. 7 En als daarover grote twisting geschiedde, stond Petrus op en zeide tot hen: Mannen broeders, gij weet, dat God van over langen tijd onder ons mij verkoren heeft, dat de heidenen door mijn mond het woord des Evangelies zouden horen, en geloven. 8 En God, de Kenner der harten, heeft hun getuigenis gegeven, hun gevende den Heiligen Geest, gelijk als ook ons; 9 En heeft geen onderscheid gemaakt tussen ons en hen, gereinigd hebbende hun harten door het geloof. 10 Nu dan, wat verzoekt gij God, om een juk op den hals der discipelen te leggen, hetwelk noch onze vaders, noch wij hebben kunnen dragen? 11 Maar wij geloven, door de genade van den Heere Jezus Christus, zalig te worden, op zulke wijze als ook zij. 12 En al de menigte*

zweeg stil, en zij hoorden Barnabas en Paulus verhalen, wat grote tekenen en wonderen God door hen onder de heidenen gedaan had. 13 En nadat deze zwegen, antwoordde Jakobus, zeggende: Mannen broeders, hoort mij. 14 Simeon heeft verhaald hoe God eerst de heidenen heeft bezocht, om uit hen een volk aan te nemen door Zijn Naam. 15 En hiermede stemmen overeen de woorden der profeten, gelijk geschreven is: 16 Na dezen zal Ik wederkeren, en weder opbouwen de tabernakel van David, die vervallen is, en hetgeen daarvan verbroken is, weder opbouwen, en Ik zal denzelven weder oprichten. 17 Opdat de overblijvende mensen den Heere zoeken, en al de heidenen, over welken Mijn Naam aangeropen is, spreekt de Heere, Die dit alles doet. 18 Gode zijn al Zijn werken van eeuwigheid bekend. 19 Daarom oordeel ik, dat men degenen, die uit de heidenen zich tot God bekeren, niet beroere; 20 Maar hun zal aanschrijven, dat zij zich onthouden van de dingen, die door de afgoden besmet zijn, en van hoererij, en van het verstikte, en van bloed. 21 Want Mozes heeft er van oude tijden in elke stad, die hem prediken, en hij wordt op elken sabbat in de synagogen gelezen. 22 Toen heeft het den apostelen en den ouderlingen, met de gehele Gemeente, goed gedacht, enige mannen uit zich te verkiezen, en met Paulus en Barnabas te zenden naar Antiochie: namelijk Judas, die toegenaamd wordt Barsabas, en Silas, mannen, die voorgangers waren onder de broeders. 23 En zij schreven door hen dit navolgende: De apostelen, en de ouderlingen, en de broeders wensen den broederen uit de heidenen, die in Antiochie, en Syrie, en Cilicie zijn, zaligheid. 24 Nademaal wij gehoord hebben, dat sommigen, die van ons uitgegaan zijn, u met woorden ontroerd hebben en uw zielen wankelende gemaakt, zeggende, dat gij moet besneden worden, en de wet onderhouden; welken wij dat niet bevolen hadden”.

“**Hand.21:18-25**: 18 En den volgenden dag ging Paulus met ons in tot Jakobus; en al de ouderlingen waren daar gekomen. 19 En als hij hen gegroet had, verhaalde hij van stuk tot stuk, wat God onder de heidenen door zijn dienst gedaan had. 20 En zij, dat gehoord hebbende, loofden den Heere, en zeiden tot hem: Gij ziet, broeder, hoeveel duizenden van Joden er zijn, die geloven; en zij zijn allen ijveraars van de wet. 21 En zij zijn aangaande u bericht, dat gij al de Joden, die onder de heidenen zijn, leert van Mozes afvallen, zeggende: dat zij de kinderen niet zouden besnijden, noch naar de wijze der wet wandelen. 22 Wat is er dan te doen? Het is gans nodig, dat de menigte samenkome; want zij zullen horen, dat gij gekomen zijt. 23 Doe dan hetgeen wij u zeggen: Wij hebben vier mannen, die een gelofte gedaan hebben. 24 Neem dezen tot u, en heilig u met hen, en doe de onkosten nevens hen, opdat zij het hoofd beschermen mogen; en alle mogen weten, dat er niets is aan hetgeen, waarvan zij, aangaande u, bericht zijn; maar dat gij alzo wandelt, dat gij ook zelve de wet onderhoudt. 25 Doch van de heidenen, die geloven, hebben wij geschreven en goed gevonden, dat zij niets dergelijks zouden onderhouden, dan dat zij zich wachten van hetgeen den afgoden geofferd is, en van bloed, en van het verstikte, en van hoererij”.

Na het oordeel van God, uitgesproken door Paulus, in Hand.28:25-28, sluit het boek Handelingen plotseling zijnde een verslag van de activiteiten van Paulus vele jaren voordat hij stierf.

“**Hand.28:25-28**: 25 En tegen elkander oneens zijnde, scheidden zij; als Paulus dit ene woord gezegd had, namelijk: Wel heeft de Heilige Geest gesproken door Jesaja, den profeet, tot onze vaders, 26 Zeggende: Ga heen tot dit volk, en zeg: Met het gehoor zult gij horen, en geenszins verstaan; en ziende zult gij zien, en geenszins bemerken. 27 Want het hart dezes volks is dik geworden, en met de oren hebben zij zwaarlijk gehoord, en hun ogen hebben zij toegedaan; opdat zij niet te eniger tijd met de ogen zouden zien, en met de oren horen, en met het hart verstaan, en zij zich bekeren, en Ik hen geneze. 28 Het zij u dan bekend, dat de zaligheid Gods den heidenen gezonden is, en dezelve zullen horen”.

In de brieven van Paulus, geschreven na **Hand.28:31**:

“Predikende het Koninkrijk Gods, en lerende van den Heere Jezus Christus met alle vrijmoedigheid, onverhinderd.

noemt hij “de verborgenheid” twaalf keer en heeft veel te zeggen over de hemelse roeping van het Lichaam van Christus. Bovendien is er een duidelijke afwezigheid van enige verwijzing naar talen/tongen, tekenen, genezingen, visioenen, waterdoop, etc. Na Hand.28:31 zou Paulus, voor Israël, nooit meer worden als iemand die onder de wet is. Vergelijk Hand.23:5-6 en Hand.21:24-27 met Fil.3:3-9.

“Hand.23:5-6: *En Paulus zeide: Ik wist niet, broeders! dat het de hogepriester was; want er is geschreven: Den overste uws volks zult gij niet vloeken. 6 En Paulus wetende dat het ene deel was van de Sadduceen, en het andere van de Farizeen, riep in den raad: Mannen broeders, ik ben een Farizeer, eens Farizeers zoon; ik word over de hoop en opstanding der doden geoordeeld”.*

“Hand.21:24-27: *24 Neem dezen tot u, en heilig u met hen, en doe de onkosten nevens hen, opdat zij het hoofd beschermen mogen; en alle mogen weten, dat er niets is aan hetgeen, waarvan zij, aangaande u, bericht zijn; maar dat gij alzo wandelt, dat gij ook zelve de wet onderhoudt. 25 Doch van de heidenen, die geloven, hebben wij geschreven en goed gevonden, dat zij niets dergelijks zouden onderhouden, dan dat zij zich wachten van hetgeen den afgoden geofferd is, en van bloed, en van het verstikte, en van hoererij. 26 Toen nam Paulus de mannen met zich, en den dag daaraan met hen geheiligd zijnde, ging hij in den tempel, en verkondigde, dat de dagen der heiliging vervuld waren, blijvende daar, totdat voor een iegelijk van hen de offerande opgeofferd was. 27 Als nu de zeven dagen zouden voleindigd worden, zagen hem de Joden van Azie in den tempel, en beroerden al het volk, en sloegen de handen aan hem”.*

“Fil.3:3-9: *3 Want wij zijn de besnijding, wij, die God in den Geest dienen, en in Christus Jezus roemen, en niet in het vlees betrouwen. 4 Hoewel ik heb, dat ik ook in het vlees betrouwen mocht; indien iemand anders meent te betrouwen in het vlees, ik nog meer. 5 Besneden ten achtsten dage, uit het geslacht van Israel, van den stam van Benjamin, een Hebreer uit de Hebreen, naar de wet een Farizeer; 6 Naar den ijver een vervolger der Gemeente; naar de rechtvaardigheid, die in de wet is, zijnde onberispelijk. 7 Maar hetgeen mij gewin was, dat heb ik om Christus' wil schade geacht. 8 Ja, gewisselijk, ik acht ook alle dingen schade te zijn, om de uitnemendheid der kennis van Christus Jezus, mijn Heere; om Wiens wil ik al die dingen schade gerekend heb, en acht die drek te zijn, opdat ik Christus moge gewinnen. 9 En in Hem gevonden worde, niet hebbende mijn rechtvaardigheid, die uit de wet is, maar die door het geloof van Christus is, namelijk de rechtvaardigheid, die uit God is door het geloof”.*

De opdracht van God was niet langer: “eerst de Jood” en is dat na Hand 28:31 niet meer geweest ook. Maar let er op dat een nieuw geestelijk programma, na de Handelingen periode niet betekent een ander Lichaam na de Handelingen periode.

“1Kor.13:13: *En nu blijft geloof, hoop en liefde, deze drie; doch de meeste van deze is de liefde”.*

Sommige broeders leren dat de hoop en roeping van de leden van de Gemeente, gedurende de “Handelingen periode” Israëliisch was. Ze trachten te bewijzen door de uitdrukking “de hoop van Israël”, in Hand.28:20, dat Paulus de hoop van Israël had gepredikt aan de Heidenen gedurende de Handelingen periode en dat hij na Hand.28:31 een andere en nieuwe boodschap predikte aan de Heidenen door hun in de Naam van de Heer een nieuwe hoop en roeping aan te bieden.

“Hand.28:20: *Om deze oorzaak dan heb ik u bij mij geroepen, om u te zien en aan te spreken; want vanwege de hope Israels ben ik met deze keten omvangen”.*

“Hand.28:31: *Predikende het Koninkrijk Gods, en lerende van den Heere Jezus Christus met alle vrijmoedigheid, onverhinderd”.*

Ze citeren regelmatig **Ef.1:3:**

“Gezegend zij de God en Vader van onzen Heere Jezus Christus, Die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegening in den hemel in Christus”.

En ze benadrukken het woord “geestelijke” om aan te geven dat de zegeningen van de leden van het Lichaam “geestelijk” waren terwijl de zegeningen van Israël “aards” waren. Ze lijken zich bewust te zijn van hun inconsistentie in het maken van dit onderscheid, want op hetzelfde moment proberen ze te bewijzen, door Rom.15:27, dat de Heidenen zich verheugden in de hoop van Israël gedurende de Handelingen periode. We citeren **Rom.15:27:**

“Want het heeft hun zo goed gedacht; ook zijn zij hun schuldenaars; want indien de heidenen hunner geestelijke goederen deelachtig zijn geworden, zo zijn zij ook schuldig hen van lichamelijke goederen te dienen”.

Merk op dat hier “geestelijk” staat en niet “aards”. Zodoende is hun argument ongeldig om niet te zeggen absurd.

Maar nu terug naar voortgaande openbaring. Nu zullen we de verklaring van Paulus beschouwen in **Hand.26:16:**

“Maar richt u op, en sta op uw voeten; want hiertoe ben Ik u verschenen, om u te stellen tot een dienaar en getuige der dingen, beide die gij gezien hebt en in welke Ik u nog zal verschijnen”.

Laat ons in eerste instantie zorgvuldig opmerkzaam zijn op de algemene instructies, aangaande de bediening van Saulus, op het moment dat hij werd bekeerd.

De Heer sprak tot Ananias in **Hand.9:15:**

“Maar de Heere zeide tot hem: Ga heen; want deze is Mij een uitverkoren vat, om Mijn Naam te dragen voor de heidenen, en de koningen, en de kinderen Israels”.

Dit was omstreeks 34 jaar na Christus. En wat deed Saulus?

“Hand.9:20: *En hij predikte terstond Christus in de synagogen, dat Hij de Zoon van God is”.*

“Gal.1:23:-----Degene, die ons eertijds vervolgde, verkondigt nu het geloof, hetwelk hij eertijds verwoestte”.

Hij vernietigde hetgeen Petrus, de Elven, Stefanus en Filippus predikten. Dat was niet het evangelie der onbesnedenen, ook niet de bediening de verzoening of “de verborgenheid”.

En wat gebeurde er ongeveer tien jaar later?

“Hand.13:2: *En als zij den Heere dienden, en vastten, zeide de Heilige Geest: Zondert Mij af beiden Barnabas en Saulus tot het werk, waartoe Ik hen geroepen heb”.*

Tussen de bekering van Saulus, in Hand.9, en de redding van Cornelius, in Hand.10, verliep ongeveer vijf a zes jaar.

Paulus en de twaalven

Het zou voor ieder die de Bijbel bestudeert, en die zorgvuldig handelt volgens het principe van “het recht snijden van het Woord der Waarheid”, duidelijk moeten zijn dat, toen de Heilige Geest plotseling ophield om met het vastleggen van de bediening van de Twaalven, niets meer van hen gezegd hebbende vanaf de dag dat Jacobus werd gedood, met uitzondering als ze met Paulus hadden te maken, er een radicale, dispensationele verandering plaats vond met de woorden van de Heilige Geest in **Hand.13:2:**

“-----Zondert Mij af beiden Barnabas en Saulus tot het werk, waartoe Ik hen geroepen heb”.

Na deze opdracht zijn de activiteiten van de Twaalven, gedurende de Handelingen periode, niet meer van voldoende belang voor de Heilige Geest om er nog aandacht aan te besteden. Paulus wordt, van Hand.13:2 tot Hand.28:31, meer dan honderd keer genoemd, en na Hand.13:2 schreef hij meer dan de helft van de boeken van de Nieuw Testamentische Geschriften.

Als de Twaalven, tot Hand.13:2, enige zeggenschap hadden gehad over Paulus, terwijl hij het geloof predikte dat hij eerder had vernietigd, en dat geheel verschilde van het evangelie van de onbesnedenen, dan verloren ze die zeggenschap toen ze niet meer de Twaalven waren. Tot op de tijd dat Jacobus stierf (Hand.12:1-2), acht of negen jaar na de bekering van Paulus, is er geen vermelding dat Paulus predikte tot de Heidenen.

“Hand.12:1-2: *1 En omtrent denzelfden tijd sloeg de koning Herodes de handen aan sommigen van de Gemeente, om die kwalijk te handelen. 2 En hij doodde Jakobus, den broeder van Johannes, met het zwaard”.*

Op het moment dat Paulus de opdracht van de Heilige Geest ontving (Hand.13:2), is er niet de geringste suggestie dat hij de openbaring had ontvangen aangaande het evangelie van de onbesnedenen, en zeker niet de overvloed van de openbaringen in **2Kor.12:1-12:**

“1 Te roemen is mij waarlijk niet oorbaar; want ik zal komen tot gezichten en openbaringen des Heeren. 2 Ik ken een mens in Christus, voor veertien jaren (of het geschied zij in het lichaam, weet ik niet, of buiten het lichaam, weet ik niet, God weet het), dat de zodanige

opgetrokken is geweest tot in den derden hemel; 3 En ik ken een zodanig mens (of het in het lichaam, of buiten het lichaam geschied zij, weet ik niet, God weet het), 4 Dat hij opgetrokken is geweest in het paradijs, en gehoord heeft onuitsprekelijke woorden, die het een mens niet geoorloofd is te spreken. 5 Van den zodanige zal ik roemen, doch van mijzelven zal ik niet roemen, dan in mijn zwakheden. 6 Want zo ik roemen wil, ik zal niet onwijs zijn, want ik zal de waarheid zeggen; maar ik houde daarvan af, opdat niemand van mij denke boven hetgeen hij ziet, dat ik ben, of dat hij uit mij hoort. 7 En opdat ik mij door de uitnemendheid der openbaringen niet zou verheffen, zo is mij gegeven een scherpe doorn in het vlees, namelijk een engel des satans, dat hij mij met vuisten slaan zou, opdat ik mij niet zou verheffen. 8 Hierover heb ik den Heere driemaal gebeden, opdat hij van mij zou wijken. 9 En Hij heeft tot mij gezegd: Mijn genade is u genoeg; want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht. Zo zal ik dan veel liever roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij wone. 10 Daarom heb ik een welbehagen in zwakheden, in smaadheden, in noden, in vervolgingen, in benauwdheden, om Christus' wil; want als ik zwak ben, dan ben ik machtig. 11 Ik ben roemende onwijs geworden; gij hebt mij genoodzaakt, want ik behoorde van u geprezen te zijn; want ik ben in geen ding minder geweest dan de uitnemendste apostelen, hoewel ik niets ben. 12 De merktekenen van een apostel zijn onder u betoond in alle lijdzaamheid, met tekenen, en wonderen, en krachten”.

Zelfs Cornelius werd niet eerder gered dan ongeveer zes jaar na de bekering van Saulus. Dispensationeel gezien is het dertiende hoofdstuk van Handelingen één van de belangrijkste in de Bijbel.

Paulus krijgt zijn nieuwe naam, Paulus, van zijn eerste bekeerling uit de Heidenen, na de opdracht van Hand.13:2. Waarom geloofde Sergius Paulus? Vanwege het ongeloof en de blindheid van Bar-jezus (kind van Jehovah-Redder), **Hand.13:12**:

“Als de stadhouder zag, hetgeen geschied was, toen geloofde hij, verslagen zijnde over de leer des Heeren”.

Israël was het kind van Jehovah de Redder. Onder de opdracht van Hand.13:2 werd Paulus naar de Heidenen gezonden om Israël tot jaloezie te prikkelen en de Heidenen verkregen barmhartigheid vanwege de blindheid en ongeloof van Israël.

“Rom.11:11: *Zo zeg ik dan: Hebben zij gestruikeld, opdat zij vallen zouden? Dat zij verre; maar door hun val is de zaligheid den heidenen geworden, om hen tot jaloezheid te verwekken”.*

“Rom.11:25: *Want ik wil niet, broeders, dat u deze verborgenheid onbekend zij (opdat gij niet wijs zijt, bij uzelf), dat de verharding voor een deel over Israel gekomen is, totdat de volheid der heidenen zal ingegaan zijn”.*

“Rom.11:30: Want gelijkerwijs ook gijlieden eertijds Gode ongehoorzaam geweest zijt, maar nu barmhartigheid verkregen hebt door dezer ongehoorzaamheid”.

Sergius Paulus geloofde het evangelie vanwege hetgeen gebeurde met het kind van Jehovah-Redder. Saulus werd Paulus en God begon een zeer speciale bediening voor de Heidenen. Gedurende de eerste tien jaar, na de dood van Christus, hadden de Twaalven zelfs niet het geringste inzicht in de verborgenheid van **Rom.11:25-26**:

“25 Want ik wil niet, broeders, dat u deze verborgenheid onbekend zij (opdat gij niet wijs zijt, bij uzelf), dat de verharding voor een deel over Israel gekomen is, totdat de volheid der

heideneu zal ingegaan zijn. 26 En alzo zal geheel Israel zalig worden; gelijk geschreven is: De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob”.

Bedenk daarom de dwaasheid als men leert dat “de bedeling der genade Gods” en “de bedeling der verborgenheid” is begonnen met Pinksteren of gedurende de bediening van de Twaalven in begin Handelingen.

Van Handelingen 1:25 tot Hand.12:2, toen Jacobus werd gedood, waren er twaalf apostelen. Het was eerst nadat er niet langer “Twaalf” apostelen waren dat de Heilige Geest zei:

“Hand.13:2: *Zondert Mij af beiden Barnabas en Saulus tot het werk, waartoe Ik hen geroepen heb”.*

Vanaf de tijd dat het aantal apostelen werd verhoogd van elf naar Twaalf, toen Matthias werd gekozen om met de elfen geteld te worden (Hand.1:26 – ongeveer 33 na Christus) totdat Jacobus werd onthoofd (Hand.12:1-2 – ongeveer 43 na Christus), zijn de eerste elf hoofdstukken van Handelingen gevuld met de boodschap en handelingen van Petrus en de Elven, een periode van ongeveer tien jaar. Door deze elf hoofdstukken zorgvuldig te bestuderen zult u leren dat de boodschap van de Twaalven geadresseerd was aan Israël,

Hand.2:5:

“En er waren Joden, te Jeruzalem wonende, godvruchtige mannen van allen volke dergenen, die onder den hemel zijn”.

“Hand.2:36: *Zo wete dan zekerlijk het ganse huis Israels, dat God Hem tot een Heere en Christus gemaakt heeft, namelijk dezen Jezus, Dien gij gekruist hebt”.*

“Hand.5:31: *Deze heeft God door Zijn rechter hand verhoogd tot een Vorst en Zaligmaker, om Israel te geven bekering en vergeving der zonden”.*

“Hand.11:19: *Degenen nu, die verstrooid waren door de verdrukking, die over Stefanus geschied was, gingen het land door tot Fenicie toe, en Cyprus, en Antiochie, tot niemand het Woord sprekende, dan alleen tot de Joden”.*

De enige uitzondering was het huis van een Heiden die Israël lief had en die het beste voor had met de Natie. Hand.10:2 en 22:

“Hand.10:2: *Godzalig en vrezende God, met geheel zijn huis, en doende vele aalmoezen aan het volk, en God geduriglijk biddende”.*

“Hand.10:22: *En zij zeiden: Cornelius, een hoofdman over honderd, een rechtvaardig man, en vrezende God, en die goede getuigenis heeft van het ganse volk der Joden, is door Goddelijke openbaring vermaand van een heiligen engel, dat hij u zou ontbieden te zijnen huize, en dat hij van u woorden der zaligheid zou horen”.*

Het was ongeoorloofd voor de Twaalven, in 42 na Christus, om naar de onbesneden Heidenen te gaan, **Hand.10:28:**

“En hij zeide tot hen: Gij weet, hoe het een Joodsen man ongeoorloofd is, zich te voegen of te gaan tot een vreemde; doch God heeft mij getoond, dat ik geen mens zou gemeen of onrein heten”.

Let op de opdracht van Jezus van Nazareth, op aarde, aan de Twaalven, Matth.10:5-8, ongeveer 31 na Christus:

“Matth.10:5-8: *5 Deze twaalf heeft Jezus uitgezonden, en hun bevel gegeven, zeggende: **Gij zult niet heengaan op den weg der heidenen**, en gij zult niet ingaan in enige stad der Samaritanen. 6 Maar gaat veel meer heen tot de verloren schapen van het huis Israels. 7 En heengaande predikt, zeggende: Het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen. 8 Geneest de kranken; reinigt de melaatsen; wekt de doden op; werpt de duivelen uit. Gij hebt het om niet ontvangen, geeft het om niet”.*

“Gij zult niet heengaan op den weg der Heidenen” is nog steeds de overeenkomst met Petrus, Jacobus en Johannes (Gal.2:9 – ongeveer 50 jaar na Christus).

“Gal.2:9: *En als Jakobus, en Cefas, en Johannes, die geacht waren pilaren te zijn, de genade, die mij gegeven was, bekenden, gaven zij mij (Paulus) en Barnabas de rechter hand der gemeenschap, opdat wij tot de heidenen, en zij tot de besnijdenis zouden gaan”.*

Zij, Petrus, Jacobus en Johannes, zouden naar de besnijdenis gaan. De enige inbreuk die we vinden betreffende deze exclusieve Israëlitische bediening van de Twaalven gedurende deze negentien jaar was de boodschap van Petrus aan het huis van Cornelius. Denk aan Filippus in Samaria, hij predikte daar niet tot de Heidenen. Waren de Twaalven met Pinksteren niet werkende onder de opdracht van Matth.10:5-8?

Laat ons de verklaring van Petrus, in Hand.15:7, vergelijken met die in Gal.2:9. Dit zou de lezer uit moeten lokken om “het waarom” te vragen, en te zoeken naar antwoorden.

“Hand.15:7: *En als daarover grote twisting geschiedde, stond Petrus op en zeide tot hen: Mannen broeders, gij weet, dat God van over langen tijd onder ons mij verkoren heeft, dat de heidenen door mijn mond het woord des Evangelies zouden horen, en geloven”.*

“Gal.2:9: *En als Jakobus, en Cefas, en Johannes, die geacht waren pilaren te zijn, de genade, die mij gegeven was, bekenden, gaven zij mij (Paulus) en Barnabas de rechter hand der gemeenschap, opdat wij tot de heidenen, en zij tot de besnijdenis zouden gaan”.*

Deze verklaringen kunnen niet eerder met elkaar worden verzoend totdat de student van de Schrift wordt geleerd dat de boodschap en het programma van het Koninkrijk, van de Twaalven, van Hand.1 tot Hand.11, omschreven in Hand.15:13-18, plotseling stopte en vervangen werd door de speciale opdracht en bediening die aan Paulus is gegeven. Het programma van de Twaalven, met betrekking tot Israël en de Heidenen, zal opnieuw worden ingevoerd wanneer het evangelie van het Koninkrijk verkondigd zal worden en de Koning zal terugkeren.

“Hand.15:13-18: *13 En nadat deze zwegen, antwoordde Jakobus, zeggende: Mannen broeders, hoort mij. 14 Simeon heeft verhaald hoe God eerst de heidenen heeft bezocht, om uit hen een volk aan te nemen door Zijn Naam. 15 En hiermede stemmen overeen de woorden der profeten, gelijk geschreven is: 16 Na dezen zal Ik wederkeren, en weder opbouwen de*

tabernakel van David, die vervallen is, en hetgeen daarvan verbroken is, weder opbouwen, en Ik zal denzelven weder oprichten. 17 Opdat de overblijvende mensen den Heere zoeken, en al de heidenen, over welken Mijn Naam aangeroepen is, spreekt de Heere, Die dit alles doet. 18 Gode zijn al Zijn werken van eeuwigheid bekend”.

Het evangelie der besnedenen – het evangelie der onbesnedenen

Gal.2:7: *Maar daarentegen, als zij zagen, dat aan mij (Paulus) het Evangelie der voorhuid toebetrouwd was, gelijk aan Petrus dat der besnijdenis”.*

Gal.3:8: *En de Schrift, te voren ziende, dat God de heidenen uit het geloof zou rechtvaardigen, heeft te voren aan Abraham het Evangelie verkondigd, zeggende: In u zullen al de volken gezegend worden”.*

Als er geen verschil is tussen hetgeen is meegedeeld aan Paulus en hetgeen is meegedeeld aan Petrus dan heeft dit taalkundig gezien geen betekenis en heeft de Heilige Geest ten onrechte Gal.2:7 gedicteerd. Als dit uw boodschap en programma hindert, verander dan niet de taal en de betekenis van de Bijbel om hetgeen u leert en praktiseert te ondersteunen. Verander uw programma!

Het ware, gehoorzame en getrouwe kind van God zal alles hetgeen God zegt geloven of hij nu wel of niet, geheel of gedeeltelijk, de betekenis er van begrijpt. Teneinde we het mogen inprenten in het hart en het verstand van onze lezer, willen we de duidelijke verklaring van Gal.2:7 herhalen. Let op het woord waarmee dit vers begint: “daarentegen”. Dat suggereert dat de waarheid in dit vers tegengesteld is aan hetgeen men zou verwachten. Als we vanuit de vier evangelieën doorlezen in het boek Handelingen, en we niet anders waren geïnformeerd door de Heilige Geest in de Schrift, dan zouden we verwachten dat Paulus zijn boodschap, zijn leer, en zijn autoriteit zou hebben ontvangen van hen die apostelen waren vóór hem. Maar let op deze duidelijke uitdrukking in **Gal.2:6:**

“-----,hebben mij niets toegebracht”.

Let ook op **Gal.1:17:**

“En ben niet wederom gegaan naar Jeruzalem, tot degenen, die voor mij apostelen waren; maar ik ging henen naar Arabie, en keerde wederom naar Damaskus”.

Aangezien Paulus , de apostel der Heidenen, gered werd buiten het land van de Joden, en dat zonder enige boodschap van de Twaalven of hun medearbeiders, was zijn ervaring om gered te worden zeer uniek.

Lees zijn eigen bewering zoals dat staat in **Hand.26:16:**

“Maar richt u op, en sta op uw voeten; want hiertoe ben Ik u verschenen, om u te stellen tot een dienaar en getuige der dingen, beide die gij gezien hebt en in welke Ik u nog zal verschijnen”.

Uit dit vers kunnen we opmaken dat de openbaringen van de opgestane Heer aan Paulus niet in één keer zijn gegeven. Met de perfecte, almachtige en onfeilbare Christus als zijn leraar had de apostel Paulus het niet nodig om met vlees en bloed te rade te gaan. **Gal.1:16**:

“Zijn Zoon in mij te openbaren, opdat ik Denzelve door het Evangelie onder de heidenen zou verkondigen, zo ben ik terstond niet te rade gegaan met vlees en bloed;

Hij ontving zijn boodschap niet van mensen maar door openbaring van Jezus Christus, **Gal.1:11-12**:

“11 Maar ik maak u bekend, broeders, dat het Evangelie, hetwelk van mij verkondigd is, niet is naar den mens. 12 Want ik heb ook hetzelfde niet van een mens ontvangen, noch geleerd, maar door de openbaring van Jezus Christus”.

Thans verwijzen we naar de woorden in **Gal.1:18**:

“Daarna kwam ik na drie jaren weder te Jeruzalem om Petrus te bezoeken, en ik bleef bij hem vijftien dagen.

en de woorden in **Gal.2:1**:

“Daarna ben ik, na veertien jaren, wederom naar Jeruzalem opgegaan met Barnabas, ook Titus medegenomen hebbende”.

We zullen proberen om de betekenis en het doel van deze twee bezoeken te vinden. Maar laat ons eerst Gal.2:8 opnieuw lezen:

Gal.2:8: *Want Die in Petrus krachtelijk wrocht tot het apostelschap der besnijdenis, Die wrocht ook krachtelijk in mij onder de heidenen”.*

Hier merken we op dat dat de Heer krachtdadig werkte in Petrus aangaande het apostelschap der besnedenen. In 1Kor.9:20-21 verteld Paulus ons waarom hij een Jood voor de Joden werd en als een Heiden voor de Heidenen.

1Kor.9:20-21: *20 En ik ben den Joden geworden als een Jood, opdat ik de Joden winnen zou; dengenen, die onder de wet zijn, ben ik geworden als onder de wet zijnde, opdat ik degenen, die onder de wet zijn, winnen zou. 21 Degenen, die zonder de wet zijn, ben ik geworden als zonder de wet zijnde (Gode nochtans zijnde niet zonder de wet, maar voor Christus onder de wet), opdat ik degenen, die zonder de wet zijn, winnen zou”.*

Petrus zei nimmer iets dergelijks. Hij was de apostel voor de besnedenen met het evangelie der besnedenen. Petrus predikte nimmer het evangelie aan de Heidenen om Israël tot jaloersheid op te wekken. Paulus deed dat wel.

We hebben reeds opgemerkt dat Jezus Christus een bedienaar was van de besnedenen met een boodschap van bevestiging. **Rom.15:8**:

“En ik zeg, dat Jezus Christus een dienaar geworden is der besnijdenis, vanwege de waarheid Gods, opdat Hij bevestigen zou de beloftenissen der vaderen”.

Christus werd nooit als iemand zonder de wet naar degenen die zonder wet waren om de Heidenen te winnen. Hoor Zijn eigen woorden in **Matth.15:24**:

“Maar Hij, antwoordende, zeide: Ik ben niet gezonden, dan tot de verloren schapen van het huis Israels”.

De opdracht van God aan Jezus van Nazareth, een man door God aangesteld in Israëls midden, was: “alleen naar de besnedenen”. Laat ons de verklaring van Paulus, in **Hand.13:46**, bestuderen:

“Maar Paulus en Barnabas, vrijmoedigheid gebruikende, zeiden: Het was nodig, dat eerst tot u het Woord Gods gesproken zou worden; doch nademaal gij hetzelfde verstoot, en uzelfen des eeuwigen levens niet waardig oordeelt, ziet, wij keren ons tot de heidenen”.

Let op het woord “eerst” in deze verklaring en vergelijk het dan met **Rom.1:16**:

“Want ik schaam mij des Evangelies van Christus niet; want het is een kracht Gods tot zaligheid een iegelijk, die gelooft, eerst den Jood, en ook den Griek”.

Barnabas en Paulus afgezonderd

In **Hand.13:2** lezen we:

“En als zij den Heere dienden, en vastten, zeide de Heilige Geest: Zondert Mij af beiden Barnabas en Saulus tot het werk, waartoe Ik hen geroepen heb”.

Laten we niet vergeten dat de Heilige Geest dit, ongeveer tien jaar nadat Saulus werd gered, zei. Enige jaren voor die tijd lezen we in **Hand.9:20** dat Saulus:

“En hij predikte terstond Christus in de synagogen, dat Hij de Zoon van God is”.

En volgens Gal.1:23 predikte hij, onmiddellijk nadat hij was gered, het geloof dat hij eerder vernietigde.

*“**Gal.1:23**: Maar zij hadden alleenlijk gehoord, dat men zeide: Degene, die ons eertijds vervolgde, verkondigt nu het geloof, hetwelk hij eertijds verwoestte”.*

Daarom zonderde de Heilige Geest, in Hand.13:2, Saulus af voor een nieuw werk. Dat nieuwe werk was: ga eerst naar de Jood en ook naar de Heiden; oftewel eerst naar de besnidenen en ook naar de onbesnedenen. Let op deze verborgenheid: de Heidenen werd barmhartigheid geschonken door het ongeloof van Israël, **Rom.11:30**:

“Want gelijkerwijs ook gijlieden (de Heidenen) eertijds Gode ongehoorzaam geweest zijt, maar nu barmhartigheid verkregen hebt door dezer (Israël) ongehoorzaamheid”.

Paulus wende zich tot de Heidenen omdat Israël de boodschap verwierp, **Hand.13:46**:

“Maar Paulus en Barnabas, vrijmoedigheid gebruikende, zeiden: Het was nodig, dat eerst tot u het Woord Gods gesproken zou worden; doch nademaal gij hetzelfde verstoot, en uzelfen des eeuwigen levens niet waardig oordeelt, ziet, wij keren ons tot de heidenen”.

God zond redding aan de Heidenen om Israël tot jaloersheid te verwekken. **Rom.11:11**:

“Zo zeg ik dan: Hebben zij (Israël) gestruikeld, opdat zij vallen zouden? Dat zij verre; maar door hun val is de zaligheid den heidenen geworden, om hen tot jaloersheid te verwekken”.

Aldus zien we dat de opdracht van God, van Hand.13 tot Hand.28, was: “eerst naar de besnijdenis en ook naar de onbesnedenen”. Maar zo is het niet na Hand.28:31. De opdracht van God, na Hand.28:31, was niet “eerst naar de Jood”.

“Hand.28:31: *Predikende het Koninkrijk Gods, en lerende van den Heere Jezus Christus met alle vrijmoedigheid, onverhinderd”.*

In de boodschap aan de besnijdenis predikten Petrus, met de Elven, over Jezus van Nazareth, over wat Hij deed in het land van de Joden; en wat Hij zou doen na Zijn opstanding als Israël hem zou accepteren.

“Hand.2:22: *Gij Israelietische mannen, hoort deze woorden: Jezus den Nazarener, een Man van God, onder ulieden betoond door krachten, en wonderen, en tekenen, die God door Hem gedaan heeft, in het midden van u, gelijk ook gijzelven weet”.*

“Hand.10:39-42: *39 En wij zijn getuigen van al hetgeen Hij gedaan heeft, beide in het Joodse land en te Jeruzalem; Welken zij gedood hebben, Hem hangende aan het hout. 40 Dezen heeft God opgewekt ten derden dage, en gegeven, dat Hij openbaar zou worden; 41 Niet al den volke, maar den getuigen, die van God te voren verkoren waren, ons namelijk, die met Hem gegeten en gedronken hebben, nadat Hij uit de doden opgestaan was. 42 En heeft ons geboden den volke te prediken, en te betuigen, dat Hij is Degene, Die van God verordend is tot een Rechter van levenden en doden”.*

“Hand.5:30-32: *30 De God onzer vaders heeft Jezus opgewekt, Welken gij omgebracht hebt, hangende Hem aan het hout. 31 Deze heeft God door Zijn rechter hand verhoogd tot een Vorst en Zaligmaker, om Israel te geven bekering en vergeving der zonden. 32 En wij zijn Zijn getuigen van deze woorden; en ook de Heilige Geest, Welken God gegeven heeft dengenen, die Hem gehoorzaam zijn”.*

Bovendien hadden de Twaalven, in hun gehele programma, gedurende de eerste negen hoofdstukken van Handelingen, een boodschap ter bevestiging.

“Hebr.2:2-3: *2 Want indien het woord, door de engelen gesproken, vast is geweest, en alle overtreding en ongehoorzaamheid rechtvaardige vergelding ontvangen heeft; 3 Hoe zullen wij ontvlieden, indien wij op zo grote zaligheid geen acht nemen? dewelke, begonnen zijnde verkondigd te worden door den Heere, aan ons bevestigd is geworden van degenen, die Hem gehoord hebben”.*

Zij predikten aan Israël een boodschap van besnijdenis en het koninkrijks programma, geprofeteerd door de Oud Testamentische profeten van Israël, en aangaande het Verbond der besnijdenis.

“Hand.2:16: *Maar dit is het, wat gesproken is door den profeet Joel:”.*

“Hand.2:28-32: *28 Gij hebt mij de wegen des levens bekend gemaakt; Gij zult mij vervullen met verheuging door Uw aangezicht. 29 Gij mannen broeders, het is mij geoorloofd vrij uit tot u te spreken van den patriarch David, dat hij beide gestorven en begraven is, en zijn graf is onder ons tot op dezen dag. 30 Alzo hij dan een profeet was, en wist, dat God hem met ede gezworen had, dat hij uit de vrucht zijner lenden, zoveel het vlees aangaat, den Christus verwekken zou, om Hem op zijn troon te zetten; 31 Zo heeft hij, dit voorziende, gesproken van de opstanding van Christus, dat Zijn ziel niet is verlaten in de hel, noch Zijn vlees verderving heeft gezien. 32 Dezen Jezus heeft God opgewekt; waarvan wij allen getuigen zijn”.*

“Hand.3:19: *Betert u dan, en bekeert u, opdat uw zonden mogen uitgewist worden; wanneer de tijden der verkoeling zullen gekomen zijn van het aangezicht des Heeren,”.*

“Hand.3:24-25: *24 En ook al de profeten, van Samuel aan, en die daarna gevolgd zijn, zovelen als er hebben gesproken, die hebben ook deze dagen te voren verkondigd. 25 Gijlieden zijt kinderen der profeten, en des verbonds, hetwelk God met onze vaders opgericht heeft, zeggende tot Abraham: En in uw zade zullen alle geslachten der aarde gezegend worden”.*

“Hand.7:8: En Hij gaf hem het verbond der besnijdenis; en alzo gewon hij Izak, en besneed hem op den achtsten dag; en Izak gewon Jakob, en Jakob de twaalf patriarchen”.

“Hand.15:13-18: *13 En nadat deze zwegen, antwoordde Jakobus, zeggende: Mannen broeders, hoort mij. 14 Simeon heeft verhaald hoe God eerst de heidenen heeft bezocht, om uit hen een volk aan te nemen door Zijn Naam. 15 En hiermede stemmen overeen de woorden der profeten, gelijk geschreven is: 16 Na dezen zal Ik wederkeren, en weder opbouwen de tabernakel van David, die vervallen is, en hetgeen daarvan verbroken is, weder opbouwen, en Ik zal denzelven weder oprichten. 17 Opdat de overblijvende mensen den Heere zoeken, en al de heidenen, over welken Mijn Naam aangeroepen is, spreekt de Heere, Die dit alles doet. 18 Gode zijn al Zijn werken van eeuwigheid bekend”.*

Zelfs de oppervlakkige en slordige leerling van de Schrift zou moeten weten dat Petrus nimmer het evangelie der onbesnedenen predikte. En toen hij van Paulus aangaande het evangelie der onbesnedenen leerde ging Petrus daarmee akkoord, echter ging hij zelf, met zijn medewerkers, naar de besnedenen.

“Gal.2:9: *En als Jakobus, en Cefas, en Johannes, die geacht waren pilaren te zijn, de genade, die mij gegeven was, bekenden, gaven zij mij en Barnabas de rechter hand der gemeenschap, opdat wij tot de heidenen, en zij tot de besnijdenis zouden gaan”.*

Aangaande het evangelie der besnijdenis hebben we reeds waargenomen dat Izak, de vader van Israël, niet eerder is geboren dan nadat Abram, ten tijde van zijn besnijdenis, Abraham was geworden. Een zorgvuldige studie van de Schrift laat ons zien dat, de van de Heer ontvangen geestelijke zegeningen, van Gen.17 tot aan Hand.10:28, op grond van de besnijdenis waren.

“Hand.10:28: *En hij zeide tot hen: Gij weet, hoe het een Joodsen man ongeoorloofd is, zich te voegen of te gaan tot een vreemde; doch God heeft mij getoond, dat ik geen mens zou gemeen of onrein heten”.*

Het was daarom te verwachten dat de bediening van nieuwe openbaringen, door Paulus, bewijzen zou niet alleen een struikelblok voor Israël te zijn, maar revolutionair, en niet alleen krachtige protesten maar ook een bittere oppositie tot gevolg zou hebben. Petrus erkende dat zijn broeder Paulus sommige dingen zei die moeilijk te begrijpen waren. **2Petrus 3:15-16**:

“15 En acht de lankmoedigheid onzes Heeren voor zaligheid;elijkerwijs ook onze geliefde broeder Paulus, naar de wijsheid, die hem gegeven is, ulieden geschreven heeft; 16 Gelijk ook in alle zendbrieven, daarin van deze dingen sprekende; in welke sommige dingen zwaar zijn om te verstaan, die de ongeleerde en onvaste mensen verdraaien, gelijk ook de andere Schriften, tot hun eigen verderf”.

De twee bezoeken van Paulus aan Jeruzalem

Nu over de bezoeken van Paulus aan Jeruzalem: “Na drie jaar” en “Na veertien jaar”. De betekenis en het doel van de eerste reis wordt uitgelegd in het eerste hoofdstuk van de brief aan de Galaten. Maar nu willen we zijn tweede bezoek aan Jeruzalem beschouwen, vastgelegd in het tweede hoofdstuk van de brief aan de Galaten. Ten eerste merken we op dat hij door openbaring naar Jeruzalem is gegaan. Hij ging daar heen door openbaring betreffende een openbaring van Christus uit de hemel. De Heilige Geest is zeer zorgvuldig geweest in het noemen van het aantal jaren zodat de student van de Bijbel kan begrijpen dat Paulus gedurende die veertien jaren zeer belangrijke en nieuwe waarheden heeft ontvangen. Hij heeft door openbaring waarheden ontvangen waarvan alle de twaalf apostelen, en hun discipelen, geheel onwetend waren; en uiteraard konden ze niet prediken over iets waarvan ze niets wisten. We hebben reeds voorgesteld dat de student van het Woord van God, die het verschil wil weten tussen het evangelie der besnedenen en het evangelie der onbesnedenen, biddend, geestelijk en ijverig het verschil moet bestuderen tussen Abram en Abraham. Als we eenmaal dat verschil hebben geleerd zullen we niet meer verontrust zijn of de leden van het Lichaam van Christus al dan niet kinderen, of zaad, van Abraham zijn.

“Veertien jaar daarna” betekent al dan niet veertien jaar na het eerste bezoek van Paulus aan Jeruzalem, en dat is meer dan zeventien jaar na zijn bekering, of het betekent veertien jaar na zijn bekering, we weten het niet zeker, het is niet leerstellig. Wat we willen weten is wat de geopenbaarde waarheid was die Paulus meedeelde aan de Joodse christenen te Jeruzalem. We willen nu specifiek begrijpen wat hij bedoelde met “het evangelie van de onbesnedenen” dat hij veertien jaar later aan hen openbaarde. De van de opgestane Christus ontvangen openbaring betrof het feit dat vierentwintig jaar voordat God het Verbond der besnijdenis maakte met Abraham en Israël, God de onbesneden Abram rechtvaardig verklaarde.

“Gal.3:6: *Gelijkerwijs Abraham Gode geloofd heeft, en het is hem tot rechtvaardigheid gerekend;”.*

“Rom.4:9-10: *9 Deze zaligspreking dan, is die alleen over de besnijdenis, of ook over de voorhuid? Want wij zeggen, dat Abraham het geloof gerekend is tot rechtvaardigheid. 10 Hoe is het hem dan toegerekend? Als hij in de besnijdenis was, of in de voorhuid? Niet in de besnijdenis, maar in de voorhuid”.*

In deze Goddelijke daad predikte God het evangelie aan Abram en wel voordat de wet er was en voordat Abram Abraham werd. In het prediken van dat evangelie aan Abram voorzag de

Schrift de bediening van genade welke gegeven zou worden aan de Apostel der Heidenen voor de Heidenen.

Er is niet één profeet geweest die ooit heeft gedacht dat God met zo'n programma van genade, zonder besnijdenis, voor de dag zou komen gedurende de tussenliggende periode waarin de natie Israël in blindheid verkeerde en het beloofde koninkrijk was opgeschort. Het is vanwege de onwetendheid van de profeten aangaande dit programma voor de onbesnedenen, waarnaar de Schrift verwijst als "de verborgenheid" of "het geheimenis". Vanwege dit is het dat Petrus de volgende woorden schreef, als de apostel van de besnijdenis, in **2Petrus 3:15-16**:

"15 En acht de lankmoedigheid onzes Heeren voor zaligheid; gelijkewijs ook onze geliefde broeder Paulus, naar de wijsheid, die hem gegeven is, ulieden geschreven heeft; 16 Gelijk ook in alle zendbrieven, daarin van deze dingen sprekende; in welke sommige dingen zwaar zijn om te verstaan, die de ongeleerde en onvaste mensen verdraaien, gelijk ook de andere Schriften, tot hun eigen verderf".

Er zijn zelfs diepere waarheden opgenomen in dat wat Paulus aangeeft als "de verborgenheid", maar het feit dat de Schrift dit voorzag, toen God voorheen het evangelie aan de onbesneden Abram predikte dat de Heidenen van de dagen van Paulus, en in onze dagen, rechtvaardig zouden worden verklaard zonder besnijdenis of religie, bewijst geenszins dat het niet een verborgenheid was. Het moest wel degelijk door speciale openbaring bekend gemaakt worden. Laat ons nu zorgvuldig letten op de woorden van Paulus in **Gal.1:17-18**:

"17 En ben niet wederom gegaan naar Jeruzalem, tot degenen, die voor mij apostelen waren; maar ik ging henen naar Arabie, en keerde wederom naar Damaskus. 18 Daarna kwam ik na drie jaren weder te Jeruzalem om Petrus te bezoeken, en ik bleef bij hem vijftien dagen".

Hier leren we waar Saulus (Paulus) enige tijd doorbracht tussen het jaar dat hij predikte tot de Joden, in de synagoge te Damaskus, dat Jezus was de Christus, de Zoon van God, **Hand.9:20**:

"En hij predikte terstond Christus in de synagogen, dat Hij de Zoon van God is".

en het jaar dat de Heilige Geest zei:

*"**Hand.13:2**: En als zij den Heere dienden, en vastten, zeide de Heilige Geest: Zondert Mij af beiden Barnabas en Saulus tot het werk, waartoe Ik hen geroepen heb".*

Volgens onze gedateerde Bijbels was Hand.13:2 acht of negen jaar na Hand.9:20. Een gedeelte van die tijd bracht Paulus, samen met Barnabas, door in Antiochië, in Syrië.

*"**Hand.11:25-26**: 25 En Barnabas ging uit naar Tarsen, om Saulus te zoeken; en als hij hem gevonden had, bracht hij hem te Antiochie. 26 En het is geschied, dat zij een geheel jaar samen vergaderden in de Gemeente, en een grote schare leerden; en dat de discipelen eerst te Antiochie Christenen genaamd werden".*

We zijn er zeker van dat Paulus getuigde en werkte voor Christus vanaf de tijd dat hij was bekeerd. De christen Joden in Judea hoorden dat Paulus het geloof predikte dat hij eerst vernietigde. Ten tijde dat Paulus was bekeerd had niemand van de Twaalven ooit gehoord van het evangelie der onbesnedenen. Saulus was bekeerd ten tijde dat de Heer machtig in Petrus werkte in het apostelschap der besnedenen. **Gal.2:8**:

“Want Die in Petrus krachtelijk wrocht tot het apostelschap der besnijdenis, Die wrocht ook krachtelijk in mij onder de heidenen”.

Toen Paulus voortging het geloof te prediken dat hij eens vernietigde, predikte hij niet het evangelie der onbesnedenen of de bediening der verzoening. En in die tijd zou niet één dienaar van de Heer hebben gezegd hetgeen Paulus schreef in **2Kor.5:16**:

“Zo dan, wij kennen van nu aan niemand naar het vlees; en indien wij ook Christus naar het vlees gekend hebben, nochtans kennen wij Hem nu niet meer naar het vlees”.

In het evangelie der besnijdenis predikte Petrus betreffende Jezus van Nazareth en Zijn daden op de aarde. **Hand.2:22**:

“Gij Israelietische mannen, hoort deze woorden: Jezus den Nazarener, een Man van God, onder ulieden betoond door krachten, en wonderen, en tekenen, die God door Hem gedaan heeft, in het midden van u, gelijk ook gijzelven weet”.

Hij predikt de zelfde boodschap aan Cornelius en zijn huishouden. **Hand.10:38-40**:

“38 Belangende Jezus van Nazareth, hoe Hem God gezalfd heeft met den Heiligen Geest en met kracht; Welke het land doorgestaan is, goeddoende, en genezende allen, die van den duivel overweldigd waren; want God was met Hem. 39 En wij zijn getuigen van al hetgeen Hij gedaan heeft, beide in het Joodse land en te Jeruzalem; Welken zij gedood hebben, Hem hangende aan het hout. 40 Dezen heeft God opgewekt ten derden dage, en gegeven, dat Hij openbaar zou worden”.

In de bediening van verzoening, voor de gehele wereld, predikte Paulus nimmer aangaande “Jezus van Nazareth”. Hij maakte geen enkele verwijzing naar wat Hij, als dienaar van de besnijdenis, deed op aarde met uitzondering van de Maaltijd des Heeren, welke uitzondering een bewijs is dat de Maaltijd voor de naleving van de leden van het Lichaam van Christus is. De bediening der verzoening bracht het menselijk ras terug naar Adam en niet tot de besneden Abraham en zijn zaad naar het vlees. Daarom verwijst Paulus nimmer, in zijn geschriften aan de Heidenen, naar gelijkenissen, de bergrede, wonderen, of de leer van het koninkrijk van Jezus van Nazareth op aarde. Hij verwijst in zijn geschriften aan de Heidenen nimmer naar Jezus van Nazareth maar naar de Christus Die de wereld verzoende met God, door Zijn dood. De Heidenen waren vervreemd van het leven Gods, en de boodschap die zij in eerste instantie nodig hadden was verzoening door de dood van de laatste Adam, de tweede Adam. Ef.4:18 en Ef.2:13:

Ef.4:18: *Verduisterd in het verstand, vervreemd zijnde van het leven Gods, door de onwetendheid, die in hen is, door de verharding huns harten”.*

Ef.2:13: *Maar nu in Christus Jezus, zijt gij, die eertijds verre waart, nabij geworden door het bloed van Christus”.*

Er is een grote blunder gemaakt door de post-millennium theologen, en door hen die de pre-millenniumleer van de Plymouth Broeders volgen, en door hen die het extreme dispensationalisme accepteren van Dr. E. W. Bullinger en Mr. Chas. Welch, en die blunder is dat ze leren dat Paulus, in zijn prediking en geschriften aan de Heidenen, gedurende de

“Handelingen” periode (Korinthiërs, Romeinen en Galaten), voortging met de boodschap en programma van Petrus en de Elven aan Israël en Cornelius.

Petrus had de sleutels van het koninkrijk der hemelen en het evangelie van de besnijdenis. Paulus had de “bedeling der genade Gods voor de Heidenen” en het evangelie der onbesnedenen. **Ef.3:1-2**:

“1 Om deze oorzaak ben ik Paulus de gevangene van Christus Jezus, voor u, die heidenen zijt. 2 Indien gij maar gehoord hebt van de bedeling der genade Gods, die mij gegeven is aan u”.

In Rom.2:16 en 16:25 schrijft Paulus: “mijn evangelie”.

“Rom.2:16: *In den dag wanneer God de verborgene dingen der mensen zal oordelen door Jezus Christus, naar mijn Evangelie”.*

“Rom.16:25: *Hem nu, Die machtig is u te bevestigen, naar mijn Evangelie en de prediking van Jezus Christus, naar de openbaring der verborgenheid, die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest”.*

Paulus bevestigde aan vele Joden het feit dat Jezus de Messias was, maar gedurende de Handelingen periode predikte hij het evangelie van de onbesnedenen, het evangelie der genade Gods. **Laat ons niet vergeten dat er verschil is tussen de genade in een bedeling en “de bedeling der genade”.**

Het zou aan een ieder die de Schrift bestudeert duidelijk moeten zijn dat de reis van Paulus naar Jeruzalem, door openbaring, onnodig zou zijn geweest als Paulus hetzelfde evangelie, en programma, predikte als Petrus. **Gal.2:1-9**:

“1 Daarna ben ik, na veertien jaren, wederom naar Jeruzalem opgegaan met Barnabas, ook Titus medegenomen hebbende. 2 En ik ging op door een openbaring, en stelde hun het Evangelie voor, dat ik predik onder de heidenen; en in het bijzonder aan degenen, die in achtung waren, opdat ik niet enigszins tevergeefs zou lopen of gelopen hebben. 3 Maar ook Titus, die met mij was, een Griek zijnde, werd niet genoodzaakt zich te laten besnijden. 4 En dat om der ingekropen valse broederen wil, die van bezijden ingekomen waren, om te verspieden onze vrijheid, die wij in Christus Jezus hebben, opdat zij ons zouden tot dienstbaarheid brengen. 5 Denwelken wij ook niet een uur hebben geweken met onderwerping, opdat de waarheid van het Evangelie bij u zou verblijven. 6 En van degenen, die geacht waren, wat te zijn, hoedanigen zij eertijds waren, verschilt mij niet; God neemt den persoon des mensen niet aan; want die geacht waren, hebben mij niets toegebracht. 7 Maar daarentegen, als zij zagen, dat aan mij het Evangelie der voorhuid toebetrouwd was, gelijk aan Petrus dat der besnijdenis; 8 (Want Die in Petrus krachtelijk wrocht tot het apostelschap der besnijdenis, Die wrocht ook krachtelijk in mij onder de heidenen); 9 En als Jakobus, en Cefas, en Johannes, die geacht waren pilaren te zijn, de genade, die mij gegeven was, bekenden, gaven zij mij en Barnabas de rechter hand der gemeenschap, opdat wij tot de heidenen, en zij tot de besnijdenis zouden gaan”.

We citeren opnieuw **Gal.2:1 en 2**:

“1 Daarna ben ik, na veertien jaren, wederom naar Jeruzalem opgegaan met Barnabas, ook Titus medegenomen hebbende. 2 En ik ging op door een openbaring, en stelde hun het

Evangelie voor, dat ik predik onder de heidenen; en in het bijzonder aan degenen, die in achtung waren, opdat ik niet enigszins tevergeefs zou lopen of gelopen hebben”.

Let op het “daarentegen” in Gal.2:7 en het resultaat van de communicatie:

“Gal.2:7: *Maar daarentegen, als zij zagen, dat aan mij het Evangelie der voorhuid toebetrouwd was, gelijk aan Petrus dat der besnijdenis”.*

Het kan zijn dat Petrus, of één van de Twaalf apostelen, heeft gepredikt tot sommige Heidenen, naast Cornelius en zijn huis, gedurende de Handelingen periode, maar het is een feit dat de Heilige Geest daar geen melding van heeft gemaakt in de Schrift. Hij heeft ons verteld dat de apostelen in Jeruzalem bleven, Hand.8:1, en van het besluit, in Gal.2:9, dat de Twaalven hun getuigenis moesten begrenzen tot de besnijdenis.

“Hand.8:1: *En Saulus had mede een welbehagen aan zijn dood. En er werd te dien dage een grote vervolging tegen de Gemeente, die te Jeruzalem was; en zij werden allen verstrooid door de landen van Judea en Samaria, behalve de apostelen”.*

“Gal.2:9: *En als Jakobus, en Cefas, en Johannes, die geacht waren pilaren te zijn, de genade, die mij gegeven was, bekenden, gaven zij mij en Barnabas de rechter hand der gemeenschap, opdat wij tot de heidenen, en zij tot de besnijdenis zouden gaan”.*

Het is eveneens mogelijk dat Paulus tot sommige Heidenen predikte alvorens hij tot Sergius Paulus predikte, maar de Heilige Geest heeft dat niet aan ons geopenbaard. **Hand.13:5-14:**

“5 En gekomen zijnde te Salamis, verkondigden zij het woord Gods in de synagogen der Joden; en zij hadden ook Johannes tot een dienaar. 6 En als zij het eiland doorgestaan waren tot Pafos toe, vonden zij een zekeren tovenaars, een valse profeet, een Jood, wiens naam was Bar-jezus; 7 Welke was bij den stadhouder Sergius Paulus, een verstandigen man. Deze, Barnabas en Saulus tot zich geroepen hebbende, zocht zeer het Woord Gods te horen. 8 Maar Elymas, de tovenaars (want alzo wordt zijn naam overgezet), wederstond hen, zoekende den stadhouder van het geloof af te keren. 9 Doch Saulus (die ook Paulus genaamd is), vervuld met den Heiligen Geest, en de ogen op hem houdende, zeide: 10 O gij kind des duivels, vol van alle bedrog, en van alle arglistigheid, vijand van alle gerechtigheid, zult gij niet ophouden te verkeren de rechte wegen des Heeren? 11 En nu zie, de hand des Heeren is tegen u, en gij zult blind zijn, en de zon niet zien voor een tijd. En van stonde aan viel op hem donkerheid en duisternis: en rondom gaande, zocht hij, die hem met de hand mochten leiden. 12 Als de stadhouder zag, hetgeen geschied was, toen geloofde hij, verslagen zijnde over de leer des Heeren. 13 En Paulus, en die met hem waren, van Pafos afgevaren zijnde, kwamen te Perge, een stad in Pamfylie. Maar Johannes, van hen scheidende, keerde weder naar Jeruzalem. 14 En zij, van Perge het land doorgaande, kwamen te Antiochie, een stad in Pisidie; en gegaan zijnde in de synagoge op den dag des sabbats, zaten zij neder”.

Laten we niet vergeten dat er een verschil was tussen Grieksen (Israëlieten) en Grieken (Heidenen). Het eerste verslag van de redding van Grieken is in **Hand.14:1-2.**

“1 En het geschiedde te Ikonium, dat zij te zamen gingen in de synagoge der Joden, en alzo spraken, dat een grote menigte, beiden van Joden en Grieken, geloofde. 2 Maar de Joden, die ongehoorzaam waren, verwekten en verbitterden de zielen der heidenen tegen de broeders”.

We lezen van het bezoek van Paulus aan Jeruzalem, als Saulus, in Gal.1:18, en zijn bezoek aan Jeruzalem, als Paulus, in Gal.2:1-2.

“Gal.1:18: *Daarna kwam ik na drie jaren weder te Jeruzalem om Petrus te bezoeken, en ik bleef bij hem vijftien dagen”.*

“Gal.2:1-2: *1 Daarna ben ik, na veertien jaren, wederom naar Jeruzalem opgegaan met Barnabas, ook Titus medegenomen hebbende. 2 En ik ging op door een openbaring, en stelde hun het Evangelie voor, dat ik predik onder de heidenen; en in het bijzonder aan degenen, die in achting waren, opdat ik niet enigszins tevergeefs zou lopen of gelopen hebben”.*

In Hand.22:17,18 en 21 lezen we van een bezoek aan Jeruzalem.

“Hand.22:17-18: *17 En het gebeurde mij, als ik te Jeruzalem wedergekeerd was, en in den tempel bad, dat ik in een vertrekking van zinnen was; 18 En dat ik Hem zag, en Hij tot mij zeide: Spoed u, en ga in der haast uit Jeruzalem; want zij zullen uw getuigenis van Mij niet aannemen”.*

“Hand.22:21: *En Hij zeide tot mij: Ga heen; want Ik zal u ver tot de heidenen afzenden”.*

In het licht van Gal.2:9, Hand.9:15 en Hand.13:46, Kol.1:6, 1Tim.2:5-7 en 2Tim.4:17, moeten we ons afvragen in welke zin gingen de Twaalven de gehele wereld in om het evangelie aan alle creaturen te prediken.

“Gal.2:9: *En als Jakobus, en Cefas, en Johannes, die geacht waren pilaren te zijn, de genade, die mij (Paulus) gegeven was, bekenden, gaven zij mij en Barnabas de rechter hand der gemeenschap, opdat wij tot de heidenen, en zij tot de besnijdenis zouden gaan”.*

“Hand.9:15: *Maar de Heere zeide tot hem: Ga heen; want deze (Paulus) is Mij een uitverkoren vat, om Mijn Naam te dragen voor de heidenen, en de koningen, en de kinderen Israels”.*

“Hand.13:46: *Maar Paulus en Barnabas, vrijmoedigheid gebruikende, zeiden: Het was nodig, dat eerst tot u het Woord Gods gesproken zou worden; doch nademaal gij hetzelfde verstoot, en uzelfen des eeuwigen levens niet waardig oordeelt, ziet, wij keren ons tot de heidenen”.*

“Kol.1:6: *Hetwelk tot u gekomen is, gelijk ook in de gehele wereld, en het brengt vruchten voort, gelijk ook onder u, van dien dag af dat gij gehoord hebt, en de genade Gods in waarheid bekend hebt”.*

“1Tim.2:5-7: *5 Want er is een God, er is ook een Middelaar Gods en der mensen, de Mens Christus Jezus; 6 Die Zichzelven gegeven heeft tot een rantsoen voor allen, zijnde de getuigenis te zijner tijd; 7 Waartoe ik (Paulus) gesteld ben een prediker en apostel (ik zeg de waarheid in Christus, ik lieg niet), een leraar der heidenen, in geloof en waarheid”.*

“2Tim.4:17: *Maar de Heere heeft mij (Paulus) bijgestaan, en heeft mij bekrachtigd; opdat men door mij ten volle zou verzekerd zijn van de prediking, en alle heidenen dezelve zouden horen. En ik ben uit den muil des leeuws verlost”.*

Let op de woorden van Petrus in Hand.15:7, en de woorden van Paulus in Rom.11:13.

“Hand.15:7: *En als daarover grote twisting geschiedde, stond Petrus op en zeide tot hen: Mannen broeders, gij weet, dat God van over langen tijd onder ons mij verkoren heeft, dat de heidenen door mijn mond het woord des Evangelies zouden horen, en geloven”.*

“Rom.11:13: *Want ik (Paulus) spreek tot u, heidenen, voor zoveel ik der heidenen apostel ben; ik maak mijn bediening heerlijk”.*

We hebben opgemerkt dat Paulus Jeruzalem bezocht voor een zeer belangrijke missie “veertien jaar daarna”. Als dit bezoek veertien jaar na Paulus zijn bezoek, genoemd in Gal.1:17, was, dan was dat ongeveer zeventien jaar na de bekering van Paulus of ongeveer 51 of 52 na Christus. Als het veertien jaar na de bekering van Paulus was dan was het ongeveer 48 of 49 na Christus. In elk geval was het bijna twintig jaar nadat Petrus en de andere apostelen de zogenaamde grote opdracht ontvingen. **Matth.28:19-20:**

“19 onderwijst al de volken, onderwijst al de volken, dezelve dopende in den Naam des Vaders, en des Zoons, en des Heiligen Geestes; lerende hen onderhouden alles, wat Ik u geboden heb. 20 En ziet, Ik ben met ulieden al de dagen tot de voleinding der wereld. Amen”.

En de Heere Jezus zei, in 33 na Christus, tot Petrus en zijn medewerkers :

“Luk.16:15: *Gaat heen in de gehele wereld, predikt het Evangelie aan alle creaturen”.*

En in ongeveer 50 na Christus stemden Petrus en zijn medewerkers er mee in om naar de besnedenen te gaan. **Gal.2:9:**

“En als Jakobus, en Cefas, en Johannes, die geacht waren pilaren te zijn, de genade, die mij gegeven was, bekenden, gaven zij mij en Barnabas de rechter hand der gemeenschap, opdat wij tot de heidenen, en zij tot de besnijdenis zouden gaan”.

Het genoemde besluit in Gal.2:9 was op ongeveer dezelfde tijd dat Jacobus en Petrus opstonden in de vergadering te Jeruzalem.

Let op wat ze zeiden: **Hand.15:13-18:**

“13 En nadat deze zwegen, antwoordde Jakobus, zeggende: Mannen broeders, hoort mij. 14 Simeon (Petrus) heeft verhaald hoe God eerst de heidenen heeft bezocht, om uit hen een volk aan te nemen door Zijn Naam. 15 En hiermede stemmen overeen de woorden der profeten, gelijk geschreven is: 16 Na dezen zal Ik wederkeren, en weder opbouwen de tabernakel van David, die vervallen is, en hetgeen daarvan verbroken is, weder opbouwen, en Ik zal denzelven weder oprichten. 17 Opdat de overblijvende mensen den Heere zoeken, en al de heidenen, over welken Mijn Naam aangeropen is, spreekt de Heere, Die dit alles doet. 18 Gode zijn al Zijn werken van eeuwigheid bekend”.

Als we zeggen dat het doel van God in deze eeuw is een volk uit de Heidenen te nemen voor Zijn naam, waarom stemden Petrus en Jacobus, ten tijde van deze verklaring, er dan mee in om hun bediening te begrenzen tot de Israëlieten? Waar is het verslag in de Bijbel dat de Twaalven naar al de volken gingen als we in Hand.8:1 lezen dat ze te Jeruzalem bleven?

“Hand.8:1: En Saulus had mede een welbehagen aan zijn dood. En er werd te dien dage een grote vervolging tegen de Gemeente, die te Jeruzalem was; en zij werden allen verstrooid door de landen van Judea en Samaria, **behalve de apostelen**”.

Onbesnedenen – Verzoening **De bedeling der Verborgtheid**

We noemen hier eerst een aantal verzen uit de brief van Paulus aan de Galaten.

“Gal.1:11-24: 11 Maar ik maak u bekend, broeders, dat het Evangelie, hetwelk van mij verkondigd is, niet is naar den mens. 12 Want ik heb ook hetzelfde niet van een mens ontvangen, noch geleerd, maar door de openbaring van Jezus Christus. 13 Want gij hebt mijn omgang gehoord, die eertijds in het Jodendom was, dat ik uitnemend zeer de Gemeente Gods vervolgde, en dezelve verwoestte; 14 En dat ik in het Jodendom toenam boven velen van mijn ouderdom in mijn geslacht, zijnde overvloedig ijverig voor mijn vaderlijke inzettingen. 15 Maar wanneer het Gode behaagd heeft, Die mij van mijner moeders lijf aan afgezonderd heeft, en geroepen door Zijn genade, 16 Zijn Zoon in mij te openbaren, opdat ik Denzelven door het Evangelie onder de heidenen zou verkondigen, zo ben ik terstond niet te rade gegaan met vlees en bloed; 17 En ben niet wederom gegaan naar Jeruzalem, tot degenen, die voor mij apostelen waren; maar ik ging henen naar Arabie, en keerde wederom naar Damaskus. 18 Daarna kwam ik na drie jaren weder te Jeruzalem om Petrus te bezoeken, en ik bleef bij hem vijftien dagen. 19 En zag geen ander van de apostelen, dan Jakobus, den broeder des Heeren. 20 Hetgeen nu ik u schrijf, ziet, ik getuig voor God, dat ik niet lieg! 21 Daarna ben ik gekomen in de gewesten van Syrie en van Cilicie. 22 En ik was van aangezicht onbekend aan de Gemeenten in Judea, die in Christus zijn. 23 Maar zij hadden alleenlijk gehoord, dat men zeide: Degene, die ons eertijds vervolgde, verkondigt nu het geloof, hetwelk hij eertijds verwoestte. 24 En zij verheerlijkten God in mij”.

“Gal.2:1-4: 1 Daarna ben ik, na veertien jaren, wederom naar Jeruzalem opgegaan met Barnabas, ook Titus medegenomen hebbende. 2 En ik ging op door een openbaring, en stelde hun het Evangelie voor, dat ik predik onder de heidenen; en in het bijzonder aan degenen, die in achting waren, opdat ik niet enigszins tevergeefs zou lopen of gelopen hebben. 3 Maar ook Titus, die met mij was, een Griek zijnde, werd niet genoodzaakt zich te laten besnijden. 4 En dat om der ingekropen valse broederen wil, die van bezijden ingekomen waren, om te verspieden onze vrijheid, die wij in Christus Jezus hebben, opdat zij ons zouden tot dienstbaarheid brengen”.

Het is interessant om de boodschap aangaande vader Abraham, in het vierde hoofdstuk van Romeinen, te vergelijken met het zesde hoofdstuk van Romeinen om de boodschap te bestuderen van de identificatie van de gelovige met Christus in Zijn dood en opstanding. In de vergelijkende studie leren we iets over het verschil van de relatie van de gelovige uit de Heidenen tot Abram in zijn onbesneden staat en zijn relatie tot Adam en Christus in de boodschap van verzoening. Met de boodschap van verzoening vinden we de leer van de nieuwe schepping en identificatie.

Het tweede en derde hoofdstuk van de brief aan de Galaten moet samen met het vierde hoofdstuk van de brief aan de Romeinen bestudeerd worden. In Gal.2:7 heeft Paulus het evangelie van de onbesnedenen. In Gal.3:8 wordt ons gezegd wat de Schrift voorzag toen Abram, in zijn onbesneden staat, rechtvaardig werd verklaard.

Gal.2:7: Maar daarentegen, als zij zagen, dat aan mij het Evangelie der voorhuid toebetrouwd was, gelijk aan Petrus dat der besnijdenis”.

Gal.3:8: En de Schrift, te voren ziende, dat God de heidenen uit het geloof zou rechtvaardigen, heeft te voren aan Abraham het Evangelie verkondigd, zeggende: In u zullen al de volken gezegend worden”.

Lees nu **Rom.4:9-11:**

“9 Deze zaligspreking dan, is die alleen over de besnijdenis, of ook over de voorhuid? Want wij zeggen, dat Abraham het geloof gerekend is tot rechtvaardigheid. 10 Hoe is het hem dan toegerekend? Als hij in de besnijdenis was, of in de voorhuid? Niet in de besnijdenis, maar in de voorhuid. 11 En hij heeft het teken der besnijdenis ontvangen tot een zegel der rechtvaardigheid des geloofs, die hem in de voorhuid was toegerekend: opdat hij zou zijn een vader van allen, die geloven in de voorhuid zijnde, ten einde ook hun de rechtvaardigheid toegerekend worde”.

In Rom.4:17 lezen we dat Abraham de vader van ons allen is:

Rom.4:17: (Gelijk geschreven staat: Ik heb u tot een vader van vele volken gesteld) voor Hem, aan Welken hij geloofd heeft, namelijk God, Die de doden levend maakt, en roept de dingen, die niet zijn, alsof zij waren”.

Maar laten we niet het verschil vergeten tussen Abram en Abraham, en het verschil tussen Abram, de vader van de onbesnedenen, en Abraham, de vader van de besnedenen, en wij zullen niet zozeer verontrust worden aangaande de gelovigen uit de Heidenen die het zaad van Abram zijn, hetwelk verschilt van Israël, dat het vleeselijk zaad van de besneden Abraham is.

Denk er aan dat het evangelie der besnijdenis terug gaat naar het jaar waarin Abram besneden werd en Abraham werd, **Gen.17:6-17:**

“6 En Ik zal u gans zeer vruchtbaar maken, en Ik zal u tot volken stellen, en koningen zullen uit u voortkomen. 7 En Ik zal Mijn verbond oprichten tussen Mij en tussen u, en tussen uw zaad na u in hun geslachten, tot een eeuwig verbond, om u te zijn tot een God, en uw zaad na u. 8 En Ik zal u, en uw zaad na u, het land uwer vreemdelingschappen geven, het gehele land Kanaan, tot eeuwige bezitting; en Ik zal hun tot een God zijn. 9 Voorts zeide God tot Abraham: Gij nu zult Mijn verbond houden, gij, en uw zaad na u, in hun geslachten. 10 Dit is Mijn verbond, dat gijlieden houden zult tussen Mij, en tussen u, en tussen uw zaad na u: dat al wat mannelijk is, u besneden worde. 11 En gij zult het vlees uwer voorhuid besnijden; en dat zal tot een teken zijn van het verbond tussen Mij en tussen u. 12 Een zoontje dan van acht dagen zal u besneden worden, al wat mannelijk is in uw geslachten: de ingeborene van het huis, en de gekochte met geld van allen vreemde, welke niet is van uw zaad; 13 De ingeborene van uw huis, en de gekochte met uw geld zal zekerlijk besneden worden; en Mijn verbond zal zijn in ulieder vlees, tot een eeuwig verbond. 14 En wat mannelijk is, de voorhuid hebbende, wiens voorhuids vlees niet zal besneden worden, dezelve ziel zal uit haar volken uitgerooid worden; hij heeft Mijn verbond gebroken. 15 Nog zeide God tot Abraham: Gij zult den naam van uw huisvrouw Sarai, niet Sarai noemen; maar haar naam zal zijn Sara. 16 Want Ik zal haar zegenen, en u ook uit haar een zoon geven; ja, Ik zal haar zegenen, zodat zij tot volken worden zal: koningen der volken zullen uit haar worden! 17 Toen viel Abraham op zijn

aangezicht, en hij lachte; en hij zeide in zijn hart: Zal een, die honderd jaren oud is, een kind geboren worden; en zal Sara, die negentig jaren oud is, baren? ”.

Het evangelie der onbesnedenen gaat terug naar de gerechtvaardigde onbesneden Abram, vierentwintig jaar voordat hij de besneden Abraham werd. Gen.12:3 en Gen.15:6-8.

“**Gen.12:3**: *En Ik zal zegenen, die u zegenen, en vervloeken, die u vloekt; en in u zullen alle geslachten des aardrijks gezegend worden ”.*

“**Gen.15:6-8**: *6 En hij geloofde in den HEERE; en Hij rekende het hem tot gerechtigheid. 7 Voorts zeide Hij tot hem: Ik ben de HEERE, Die u uitgeleid heb uit Ur der Chaldeen, om u dit land te geven, om dat erfelijk te bezitten. 8 En hij zeide: Heere, HEERE! waarbij zal ik weten, dat ik het erfelijk bezitten zal? ”.*

Maar de verzoening gaat terug naar Adam, bijna 2100 jaar voordat Abram Ur der Chaldeeën verliet; en deze boodschap wijst naar Christus aan het kruis. Er was een verschil tussen het zenden van Christus naar alleen Israël en dat God, in Christus, de wereld met Zichzelf verzoende.

We citeren **Rom.5:10-11**:

“10 Want indien wij, vijanden zijnde, met God verzoend zijn door den dood Zijns Zoons, veel meer zullen wij, verzoend zijnde, behouden worden door Zijn leven. 11 En niet alleenlijk dit, maar wij roemen ook in God, door onzen Heere Jezus Christus, door Welken wij nu de verzoening gekregen hebben ”.

In Rom.5:10-11 komen we voor de eerste keer het woord (katallasso) “verzoenen” en (katallage) “verzoening” tegen. “Allasso” betekent “veranderen” of “omschakeling”. Dit woord “Allasso” wordt vertaald met “veranderen” in Hand.6:14, Gal.4:20; Rom.1:23; 1Kor.15:51 en 52; en Hebr.1:12.

“**Hand. 6:14**: *Want wij hebben hem horen zeggen, dat deze Jezus, de Nazarener, deze plaats zal verbreken, en dat Hij de zeden **veranderen** zal, die ons Mozes overgeleverd heeft.*

“**Gal.4:20**: *Doch ik wilde, dat ik nu tegenwoordig bij u ware, en mijn stem mocht **veranderen**; want ik ben in twijfel over u ”.*

“**Rom.1:23**: *En hebben de heerlijkheid des onverderfelijken Gods **veranderd** in de gelijkenis eens beelds van een verderfelijk mens, en van gevogelte, en van viervoetige en kruipende gedierten ”.*

“**1Kor.15:51-52**: *51 Ziet, ik zeg u een verborgenheid: wij zullen wel niet allen ontslapen, maar wij zullen allen **veranderd** worden; 52 In een punt des tijds, in een ogenblik, met de laatste bazuin; want de bazuin zal slaan, en de doden zullen onverderfelijk opgewekt worden, en wij zullen **veranderd** worden ”.*

“**Hebr.1:12**: *En als een dekkleed zult Gij ze ineenrollen, en zij zullen **veranderd** worden; maar Gij zijt Dezelfde, en Uw jaren zullen niet ophouden ”.*

“Katallasso” betekent een “gecombineerde verandering”, een “gemeenschappelijke omschakeling”. In Ef.2:16 en Kol.1:20-21 is het woord “apokatallasso” – “volledig onderling aangepast”.

“Ef.2:16: *En opdat Hij die beiden met God in een lichaam zou verzoenen door het kruis, de vijandschap aan hetzelfde gedood hebbende”.*

“Kol.1:20-21: *20 En dat Hij, door Hem vrede gemaakt hebbende door het bloed Zijns kruises, door Hem, zeg ik, alle dingen verzoenen zou tot Zichzelven, hetzij de dingen, die op de aarde, hetzij de dingen die in de hemelen zijn. 21 En Hij heeft u, die eertijds vervreemd waart, en vijanden door het verstand in de boze werken, nu ook verzoend”.*

En wat dan? “Daarom” in Rom.5:12. Daarom het verhaal van de eerste mens en de Tweede Mens, de oude mens van de gelovige en de nieuwe mens van de gelovige. Veroordeling, verderf, zonde en dood door Adam. Rechtvaardiging, verlossing, gerechtigheid en eeuwig leven door Christus, de laatste Adam.

“Rom.5:12: *Daarom, gelijk door een mens de zonde in de wereld ingekomen is, en door de zonde de dood; en alzo de dood tot alle mensen doorgedaan is, in welken allen gezondigd hebben”.*

“Rom.5:21: *Opdat, gelijk de zonde geheerst heeft tot den dood, alzo ook de genade zou heersen door rechtvaardigheid tot het eeuwige leven, door Jezus Christus onzen Heere”.*

De Heilige Geest heeft geen verdeling van hoofdstukken geplaatst tussen Rom.5:21 en het zesde hoofdstuk van Romeinen. We citeren **Rom.6:1-6:**

“1 Wat zullen wij dan zeggen? Zullen wij in de zonde blijven, opdat de genade te meerder worde? 2 Dat zij verre. Wij, die der zonde gestorven zijn, hoe zullen wij nog in dezelve leven? 3 Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn? 4 Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkewijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden. 5 Want indien wij met Hem een plant geworden zijn in de gelijkmaking Zijns doods, zo zullen wij het ook zijn in de gelijkmaking Zijner opstanding; 6 Dit wetende, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen”.

In het bestuderen van de boodschap van verzoening is het interessant om Rom.11:15 te vergelijken met Matth.15:24.

“Rom.11:15: *Want indien hun verwerping de verzoening is der wereld, wat zal de aanneming wezen, anders dan het leven uit de doden?”.*

“Matth.15:24: *Maar Hij, antwoordende, zeide: Ik ben niet gezonden, dan tot de verloren schapen van het huis Israels”.*

In Rom.11:25 wordt deze waarheid “de verborgenheid” of “het geheimenis” genoemd.

Rom.11:25: *Want ik wil niet, broeders, dat u deze verborgenheid onbekend zij (opdat gij niet wijs zijt, bij uzelf), dat de verharding voor een deel over Israel gekomen is, totdat de volheid der heidenen zal ingegaan zijn”.*

Het terzijde zetten van Israël bracht de verzoening van de wereld.

Lees in Matth. 15:24 de woorden van Jezus Christus, de bedienaar van de besnidenis:

Matth.15:24:.....*Ik ben niet gezonden, dan tot de verloren schapen van het huis Israels”.*

De vrouw uit de Heidenen in dat hoofdstuk was bereid om de kruimels te nemen die van de tafel van Israël op de grond vielen. Goed, sommige van de natuurlijke takken zijn afgebroken opdat de Heidenen konden worden ingeënt, **Rom.11:19**:

“Gij zult dan zeggen: De takken zijn afgebroken, opdat ik zou ingeënt worden”.

Maar het terzijde zetten van Israël moest voorafgaan aan de verzoening der wereld. Dan nu de vraag: Wanneer begon het terzijde zetten van Israël en daarna de verzoening der wereld?

Vergelijk Hand.13:46, Hand.18:6 en Hand.28:25-28 met Rom.11:7.

Hand.13:46: *Maar Paulus en Barnabas, vrijmoedigheid gebruikende, zeiden: Het was nodig, dat eerst tot u het Woord Gods gesproken zou worden; doch nademaal gij hetzelfde verstoot, en uzelf des eeuwigen levens niet waardig oordeelt, ziet, wij keren ons tot de heidenen”.*

Hand.18:6: *Maar als zij wederstonden en lasterden, schudde hij zijn klederen af, en zeide tot hen: Uw bloed zij op uw hoofd; ik ben rein; en van nu voortaan zal ik tot de heidenen heengaan”.*

Hand.28:25: *28: 25 En tegen elkander oneens zijnde, scheidden zij; als Paulus dit ene woord gezegd had, namelijk: Wel heeft de Heilige Geest gesproken door Jesaja, den profeet, tot onze vaders, 26 Zeggende: Ga heen tot dit volk, en zeg: Met het gehoor zult gij horen, en geenszins verstaan; en ziende zult gij zien, en geenszins bemerken. 27 Want het hart dezes volks is dik geworden, en met de oren hebben zij zwaarlijk gehoord, en hun ogen hebben zij toegedaan; opdat zij niet te eniger tijd met de ogen zouden zien, en met de oren horen, en met het hart verstaan, en zij zich bekeren, en Ik hen geneze. 28 Het zij u dan bekend, dat de zaligheid Gods den heidenen gezonden is, en dezelve zullen horen”.*

Rom.11:7: *Wat dan? Hetgeen Israel zoekt, dat heeft het niet verkregen; maar de uitverkorenen hebben het verkregen, en de anderen zijn verhard geworden”.*

Als we zeggen dat gedurende de Handelingen periode de verharding van Israël geleidelijk aan over hen is gekomen, dan moeten we met Hand.28:25-28 erkennen dat de climax werd bereikt en het Goddelijk oordeel definitief was uitgesproken ofschoon ze niet eerder werden verlaten (Luk.21:20-24) totdat de Romeinen de doodslagers vernietigden en hun stad in brand staken, Matth.22:7.

Luk.21:20-24: 20 Maar wanneer gij zien zult, dat Jeruzalem van heirlegers omsingeld wordt, zo weet alsdan, dat haar verwoesting nabij gekomen is. 21 Alsdan die in Judea zijn, dat zij vlieden naar de bergen; en die in het midden van dezelve zijn, dat zij daaruit trekken; en die op de velden zijn, dat zij in dezelve niet komen. 22 Want deze zijn dagen der wraak, opdat alles vervuld worde, dat geschreven is. 23 Doch wee den bevruchten en den zogenden vrouwen in die dagen, want er zal grote nood zijn in het land, en toorn over dit volk. 24 En zij zullen vallen door de scherpte des zwaards, en gevankelijk weggevoerd worden onder alle volken; en Jeruzalem zal van de heidenen vertreden worden, totdat de tijden der heidenen vervuld zullen zijn”.

Matth.22:7: Als nu de koning dat hoorde, werd hij toornig, en zijn krijgsheren zedende, heeft die doodslagers vernield, en hun stad in brand gestoken”.

De speciale bedeling van Paulus

Let op het “van hetwelk” en het “Welker” van Paulus in **Kol.1:23 en 25:**

“23 Indien gij maar blijft in het geloof, gefondeerd en vast, en niet bewogen wordt van de hope des Evangelies, dat gij gehoord hebt, hetwelk gepredikt is onder al de creature, die onder den hemel is; **van hetwelk** ik Paulus een dienaar geworden ben;

“25 **Welker** dienaar ik geworden ben, naar de bedeling van God, die mij gegeven is aan u, om te vervullen het Woord Gods;

En 1Tim.2:7 en 2Tim.1:11:

“**1Tim.2:7: Waartoe** ik gesteld ben een prediker en apostel (ik zeg de waarheid in Christus, ik lieg niet), een leraar der heidenen, in geloof en waarheid”.

“**2Tim.1:11: Waartoe** ik gesteld ben een prediker, en een apostel, en een leraar der heidenen”.

Kol.1:23, 25, 26 en 27:

“23 Indien gij maar blijft in het geloof, gefondeerd en vast, en niet bewogen wordt van de hope des Evangelies, dat gij gehoord hebt, hetwelk gepredikt is onder al de creature, die onder den hemel is; **van hetwelk** ik Paulus een dienaar geworden ben”.

“25 **Welker** dienaar ik geworden ben, naar de bedeling van God, die mij gegeven is aan u, om te vervullen het Woord Gods”;

“26 Namelijk de verborgenheid, die verborgen is geweest van alle eeuwen en van alle geslachten, maar nu geopenbaard is aan Zijn heiligen”.

“27 Aan wie God heeft willen bekend maken, welke zij de rijkdom der heerlijkheid dezer verborgenheid onder de heidenen, welke is Christus onder u, de Hoop der heerlijkheid”.

1Tim.2:4-7:

“4 Welke wil, dat alle mensen zalig worden, en tot kennis der waarheid komen. 5 Want er is één God, er is ook één Middelaar Gods en der mensen, de Mens Christus Jezus; 6 Die Zichzelve gegeven heeft tot een rantsoen voor allen, zijnde de getuigenis te zijner tijd; 7 Waartoe ik gesteld ben een prediker en apostel (ik zeg de waarheid in Christus, ik lieg niet), een leraar der heidenen, in geloof en waarheid”.

2Tim.1:9-11:

“9 Die ons heeft zalig gemaakt, en geroepen met een heilige roeping; niet naar onze werken, maar naar Zijn eigen voornemen en genade, die ons gegeven is in Christus Jezus, voor de tijden der eeuwen; 10 Doch nu geopenbaard is door de verschijning van onzen Zaligmaker Jezus Christus, Die den dood heeft te niet gedaan, en het leven en de onverderfelijkheid aan het licht gebracht door het Evangelie; 11 Waartoe ik gesteld ben een prediker, en een apostel, en een leraar der heidenen”.

Rom.11:13:

“Want ik spreek tot u, heidenen, voor zoveel ik der heidenen apostel ben; ik maak mijn bediening heerlijk”.

Dit hebben velen zich afgevraagd: Waarom Paulus? Als de bedeling der genade Gods aan Petrus was toebedeeld, toen hij predikte tot Cornelius, welke noodzaak was er dan voor Paulus, en opnieuw: waarom Gal.2:7-9.

“Gal.2:7-9: 7 Maar daarentegen, als zij zagen, dat aan mij het Evangelie der voorhuid toebetrouwd was, gelijk aan Petrus dat der besnijdenis; 8 (Want Die in Petrus krachtelijk wrocht tot het apostelschap der besnijdenis, Die wrocht ook krachtelijk in mij onder de heidenen); 9 En als Jakobus, en Cefas, en Johannes, die geacht waren pilaren te zijn, de genade, die mij gegeven was, bekenden, gaven zij mij en Barnabas de rechter hand der gemeenschap, opdat wij tot de heidenen, en zij tot de besnijdenis zouden gaan”.

Als Paulus doorging met de boodschap van Petrus, zonder verandering van bedeling, waarom liet de Heer de Twaalven dan achter te Jeruzalem en zond Paulus ver weg naar de Heidenen?

Let op de volgende Schriftplaatsen waarin Paulus het feit benadrukt dat hij de leraar en prediker, de apostel en de gevangene, van Christus is voor de Heidenen.

“1Tim.2:7: Waartoe ik gesteld ben een prediker en apostel (ik zeg de waarheid in Christus, ik lieg niet), een leraar der heidenen, in geloof en waarheid”.

“2Tim.1:11: Waartoe ik gesteld ben een prediker, en een apostel, en een leraar der heidenen”.

“Kol.1:24-27: 24 Die mij nu verblijde in mijn lijden voor u, en vervulle in mijn vlees de overblijfselen van de verdrukkingen van Christus, voor Zijn lichaam, hetwelk is de Gemeente; 25 Welker dienaar ik geworden ben, naar de bedeling van God, die mij gegeven is aan u, om te vervullen het Woord Gods; 26 Namelijk de verborgenheid, die verborgen is geweest van alle eeuwen en van alle geslachten, maar nu geopenbaard is aan Zijn heiligen; 27 Aan wie God heeft willen bekend maken, welke zij de rijkdom der heerlijkheid dezer verborgenheid onder de heidenen, welke is Christus onder u, de Hoop der heerlijkheid”.

Rom.11:13: *Want ik spreek tot u, heidenen, voor zoveel ik der heidenen apostel ben; ik maak mijn bediening heerlijk”.*

Rom.15:16: *Opdat ik een dienaar van Jezus Christus zij onder de heidenen, het Evangelie van God bedienende, opdat de offerande der heidenen aangenaam worde, geheiligd door den Heiligen Geest”.*

Hand.22:21: *En Hij zeide tot mij: Ga heen; want Ik zal u ver tot de heidenen afzenden”.*

Ef.3:1-2: *1 Om deze oorzaak ben ik Paulus de gevangene van Christus Jezus, voor u, die heidenen zijt. 2 Indien gij maar gehoord hebt van de bedeling der genade Gods, die mij gegeven is aan u”.*

Ef.3:8-9: *8 Mij, den allerminste van al de heiligen, is deze genade gegeven, om onder de heidenen door het Evangelie te verkondigen den onnaspeurlijken rijkdom van Christus, 9 En allen te verlichten, dat zij mogen verstaan, welke de gemeenschap der verborgenheid zij, die van alle eeuwen verborgen is geweest in God, Welke alle dingen geschapen heeft door Jezus Christus”.*

2Tim.4:17: *Maar de Heere heeft mij bijgestaan, en heeft mij bekrachtigd; opdat men door mij ten volle zou verzekerd zijn van de prediking, en alle heidenen dezelve zouden horen. En ik ben uit den muil des leeuws verlost.*

In Kol.1:20-23 lezen we van de verzoening, het goede nieuws dat aan elke creatuur onder de hemel wordt gepredikt.

Kol.1:20-23: *20 En dat Hij, door Hem vrede gemaakt hebbende door het bloed Zijns kruises, door Hem, zeg ik, alle dingen verzoenen zou tot Zichzelven, hetzij de dingen, die op de aarde, hetzij de dingen die in de hemelen zijn. 21 En Hij heeft u, die eertijds vervreemd waart, en vijanden door het verstand in de boze werken, nu ook verzoend, 22 In het lichaam Zijns vleses, door den dood, opdat Hij u zou heilig en onberispelijk en onbeschuldiglijk voor Zich stellen; 23 Indien gij maar blijft in het geloof, gefondeerd en vast, en niet bewogen wordt van de hope des Evangelies, dat gij gehoord hebt, hetwelk gepredikt is onder al de creature, die onder den hemel is; **van hetwelk** ik Paulus een dienaar geworden ben”.*

“van hetwelk” – waarvan? “Van hetwelk ik Paulus een dienaar geworden ben”. In Kol.1:26 lezen we van de “verborgenheid” die van alle eeuwen en van alle geslachten verborgen is geweest. (verborgen voor al de profeten van Israël en de Twaalf apostelen).

Kol.1:26: *Namelijk de verborgenheid, die verborgen is geweest van alle eeuwen en van alle geslachten, maar nu geopenbaard is aan Zijn heiligen”.*

“Van hetwelk” – Van wat? “Van hetwelk ik Paulus een dienaar geworden ben” “De verborgenheid onder de heidenen”.

In 1Tim.2:4 wil God dat alle mensen zalig worden.

1Tim.2:4: *Welke wil, dat alle mensen zalig worden, en tot kennis der waarheid komen”.*

1Tim.2:6: *Die Zichzelven gegeven heeft tot een rantsoen voor allen, zijnde de getuigenis te zijner tijd*”.

“Waartoe” – Tot wat?

1Tim.2:7: **Waartoe** ik (Paulus) gesteld ben een prediker en apostel (ik zeg de waarheid in Christus, ik lieg niet), een leraar der heidenen, in geloof en waarheid”.

In **2Tim.1:9-10**:

“9 Die ons heeft zalig gemaakt, en geroepen met een heilige roeping; niet naar onze werken, maar naar Zijn eigen voornemen en genade, die ons gegeven is in Christus Jezus, voor de tijden der eeuwen; 10 Doch nu geopenbaard is door de verschijning van onzen Zaligmaker Jezus Christus, Die den dood heeft te niet gedaan, en het leven en de onverderfelijkheid aan het licht gebracht door het Evangelie”.

“Waartoe”- Tot wat?

2Tim.1:11: Waartoe **ik** (Paulus) gesteld ben een prediker, en een apostel, en een leraar der heidenen”.

Zie **1Tim.1:11**:

*“Naar het Evangelie der heerlijkheid des zaligen Gods, dat **mij** (Paulus) toebetrouwd is”.*

Zie **1Tim.1:16** waar Paulus zichzelf tot voorbeeld stelt voor gelovigen.

*“Maar daarom is mij barmhartigheid geschied, opdat Jezus Christus in **mij**, die de voornaamste ben, al Zijn lankmoedigheid zou betonen, tot een voorbeeld dergenen, die in Hem geloven zullen ten eeuwigen leven”.*

Waarom zegt Paulus in deze teksten niet “wij” in plaats van “ik” of “onze” in plaats van “mijn”?

Waarom rekende hij de twaalven hier niet bij?

Let op de “Ik” en de “mij” in deze verzen: **Rom.15:16 en 20**:

*“16 Opdat **ik** een dienaar van Jezus Christus zij onder de heidenen, het Evangelie van God bedienende, opdat de offerande der heidenen aangenaam worde, geheiligd door den Heiligen Geest”.*

*“20 En alzo zeer begerig geweest ben om het Evangelie te verkondigen, niet waar Christus genoemd was, opdat **ik** niet op eens anders fundament zou bouwen”.*

Efeziërs 3:1-2:

*“1 Om deze oorzaak ben ik Paulus de gevangene van Christus Jezus, voor u, die heidenen zijt.
2 Indien gij maar gehoord hebt van de bedeling der genade Gods, die mij gegeven is aan u”.*

Efeziërs 3:8-9:

“8 Mij, den allerminste van al de heiligen, is deze genade gegeven, om onder de heidenen door het Evangelie te verkondigen den onnaspeurlijken rijkdom van Christus, 9 En allen te verlichten, dat zij mogen verstaan, welke de gemeenschap der verborgenheid zij, die van alle eeuwen verborgen is geweest in God, Welke alle dingen geschapen heeft door Jezus Christus”.

Efeziërs 5:31-32:

“31 Daarom zal een mens zijn vader en moeder verlaten, en zal zijn vrouw aanhangen; en zij twee zullen tot een vlees wezen. 32 Deze verborgenheid is groot; doch ik zeg dit, ziende op Christus en op de Gemeente”.

Efeziërs 6:19-20:

“19 En voor mij, opdat mij het Woord gegeven worde in de opening mijns monds met vrijmoedigheid, om de verborgenheid van het Evangelie bekend te maken; 20 Waarover ik een gezant ben in een keten, opdat ik in hetzelfde vrijmoediglich moge spreken, gelijk mij betaamt te spreken”.

Kol.4:3-4:

“3 Biddende meteen ook voor ons, dat God ons de deur des Woords opene, om te spreken de verborgenheid van Christus, om welke ik ook gebonden ben; 4 Opdat ik dezelve moge openbaren, gelijk ik moet spreken”.

De tijden der Heidenen **De volheid van de Heidenen** **De verborgenheid onder de Heidenen**

Laat ons nu tezamen bestuderen Luk.21:20-24 en Kol.1:24-27.

“**Luk.21:20-24:** 20 Maar wanneer gij zien zult, dat Jeruzalem van heirlegers omsingeld wordt, zo weet alsdan, dat haar verwoesting nabij gekomen is. 21 Alsdan die in Judea zijn, dat zij vlieden naar de bergen; en die in het midden van dezelve zijn, dat zij daaruit trekken; en die op de velden zijn, dat zij in dezelve niet komen. 22 Want deze zijn dagen der wraak, opdat alles **vervuld** worde, dat geschreven is. 23 Doch wee den bevruchten en den zogenden vrouwen in die dagen, want er zal grote nood zijn in het land, en toorn over dit volk. 24 En zij zullen vallen door de scherpte des zwaards, en gevankelijk weggevoerd worden onder alle volken; en Jeruzalem zal van de heidenen vertreden worden, totdat **de tijden der heidenen** vervuld zullen zijn”.

“**Kol.1:24-27:** 24 Die mij nu verblijde in mijn lijden voor u, en vervulle in mijn vlees de overblijfselen van de verdrukkingen van Christus, voor Zijn lichaam, hetwelk is de Gemeente; 25 Welker dienaar ik geworden ben, naar de bedeling van God, die mij gegeven is aan u, om te **vervullen** het Woord Gods; 26 Namelijk de verborgenheid, die verborgen is geweest van alle eeuwen en van alle geslachten, maar nu geopenbaard is aan Zijn heiligen; 27 Aan wie

God heeft willen bekend maken, welke zij de rijkdom der heerlijkheid dezer verborgenheid onder de heidenen, welke is Christus onder u, de Hoop der heerlijkheid”.

Het woord “vervullen”, in Kol.1:25, kan ook worden vertaald met “compleet maken van”. Omdat Paulus, in Kol.1:25 en 26 verklaard dat Christus hem verkoos om het Woord van God te vervullen (of te completeren) met de verborgenheid, trekken sommige broeders daaruit de conclusie dat alle brieven van Johannes, de Openbaring, de brieven van Petrus, Hebreëen en de andere Boeken zijn geschreven voordat Paulus de brief aan de Kolossenzen schreef.

Sommige van deze broeders hebben eveneens de conclusie getrokken dat, vanwege de taal van Paulus in Fil.3:11-14, op het moment dat hij de brief aan de Filippenzen schreef hij nog niet de hoop en roeping had verkregen welke hij genoot in de brief aan de Kolossenzen, als hij inderdaad lid was geworden van het Lichaam van Christus ten tijde dat hij de brief aan de Filippenzen schreef. Let op de taal van **Fil.3:11-14**:

“11 Of ik enigszins moge komen tot de wederopstanding der doden. 12 Niet dat ik het alrede gekregen heb, of alrede volmaakt ben; maar ik jaag er naar, of ik het ook grijpen mocht, waartoe ik van Christus Jezus ook gegrepen ben. 13 Broeders, ik acht niet, dat ik zelf het gegrepen heb. 14 Maar een ding doe ik, vergetende, hetgeen achter is, en strekkende mij tot hetgeen voor is, jaag ik naar het wit, tot den prijs der roeping Gods, die van boven is in Christus Jezus”.

Wat Paulus hier ook wil bereiken, hij jaagde er naar. Het hier gebruikte woord “jagen naar” is in Joh.5:16; Joh.15:20, en in Rom.12:14 vertaald met “vervolgen”.

“Joh.5:16: En daarom **vervolgden** de Joden Jezus, en zochten Hem te doden, omdat Hij deze dingen op den sabbat deed”.

“Joh.15:20: Gedenk des woords, dat Ik u gezegd heb: Een dienstknecht is niet meerder dan zijn heer. Indien zij Mij vervolgd hebben, zij zullen ook u **vervolgen**; indien zij Mijn woord bewaard hebben, zij zullen ook het uwe bewaren”.

“Rom.12:14: Zegent hen, die u **vervolgen**; zegent en vervloekt niet”.

In al de boodschappen van Paulus maakt hij duidelijk dat geen enkele zondaar er naar hoefde te streven of te jagen om een lid van het lichaam van Christus te worden.

“Ef.2:8-10: 8 Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof; en dat niet uit u, het is Gods gave; 9 Niet uit de werken, opdat niemand roeme. 10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus tot goede werken, welke God voorbereid heeft, opdat wij in dezelve zouden wandelen”.

“Titus 3:5-7: 5 Heeft Hij ons zalig gemaakt, niet uit de werken der rechtvaardigheid, die wij gedaan hadden, maar naar Zijn barmhartigheid, door het bad der wedergeboorte en vernieuwing des Heiligen Geestes; 6 Denwelken Hij over ons rijkelijk heeft uitgegoten door Jezus Christus, onzen Zaligmaker; 7 Opdat wij, gerechtvaardigd zijnde door Zijn genade, erfgenamen zouden worden naar de hope des eeuwigen levens”.

Onder de broeders die soms “hyperdispensationalisten” worden genoemd, zijn er sommigen die proberen te bewijzen, door hoofdstuk 4 van 2Tim, dat de executie van Paulus werd

uitgesteld en dat hij de brief aan de Kolossenzen schreef nadat hij 2Tim. had geschreven. Ze beweren dat 2Tim.4:1 verwijst naar een verschijning van Christus die verschilt van de verschijning genoemd in Kol.3:4.

“2Tim.4:1: *Ik betuig dan voor God en den Heere Jezus Christus, Die de levenden en doden oordelen zal in Zijn verschijning en in Zijn Koninkrijk:”.*

“Kol.3:4: *Wanneer nu Christus zal geopenbaard zijn, Die ons leven is, dan zult ook gij met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid”.*

Indien, volgens het argument van deze broeders, de Heer in heerlijkheid, het Woord van God completeerde en “de verborgenheid” toevoegde na Hand.28:31,

“Hand.28:31: *Predikende het Koninkrijk Gods, en lerende van den Heere Jezus Christus met alle vrijmoedigheid, onverhinderd”.*

nadat Thessalonicenzen, Galaten, Korinthiërs, Romeinen Filippenzen, 1Timotheüs, Hebreëen, en het evangelie van Johannes en zijn brieven en de Openbaring waren geschreven, nadat de vervulling van Israëls Geschriften was opgehouden, dan deze vraag: Wat aangaande

Luk.21:22:

“Want deze zijn dagen der wraak, opdat alles vervuld worde, dat geschreven is”?

Als het waar is, dat een nieuw Lichaam zijn historische begin had na Hand.28:31, of na de verklaring van Paulus in **Fil.3:13-14:**

“13 Broeders, ik acht niet, dat ik zelf het gegrepen heb. 14 Maar een ding doe ik, vergetende, hetgeen achter is, en strekkende mij tot hetgeen voor is, jaag ik naar het wit, tot den prijs der roeping Gods, die van boven is in Christus Jezus”.

en “de verborgenheid” begon met dat nieuwe Lichaam tussen 64 en 66 na Christus omdat het niet eerder kon beginnen dan nadat de Oud Testamentische profetieën niet vervuld waren, dan zouden “de verborgenheid” en het Lichaam niet eerder zijn begonnen tot Jeruzalem vernietigd was in ongeveer 70 na Christus, nadat Paulus was gestorven. Maar Ef.3:5 en Kol.1:26 beantwoorden deze foute denkwijze.

“Ef.3:5: *Welke in andere eeuwen den kinderen der mensen niet is bekend gemaakt, gelijk zij nu is geopenbaard aan Zijn heilige apostelen en profeten, door den Geest”.*

“Kol.1:26: *Namelijk de verborgenheid, die verborgen is geweest van alle eeuwen en van alle geslachten, maar nu geopenbaard is aan Zijn heiligen”.*

DE VOLHEID DER HEIDENEN

Let op de woorden van **Rom.11:25:**

“Want ik wil niet, broeders, dat u deze verborgenheid onbekend zij (opdat gij niet wijs zijt, bij uzelfen), dat de verharding voor een deel over Israel gekomen is, totdat de volheid der heidenen zal ingegaan zijn”.

Deze volheid heeft te maken met de Heidenen. Dan lezen we van “De tijden der Heidenen” en “de verborgenheid” onder de Heidenen. Deze teksten hebben te maken met bewegingen van de Heidenen. De Laatste hoofdstukken van 2Koningen, de laatste hoofdstukken van Jeremia, en het Boek Daniël zeggen ons, aangaande de “de tijden der Heidenen”, dat wil dus zeggen, dat, toen die periode begon, het ongeveer 600 voor Christus was. Israël en Juda gingen onder de Heidense politieke autoriteit. Maar de geestelijke autoriteit bleef in de handen van Israël. Esther 8:17; Joh.4:22; Rom.15:27.

“Esther 8:17: *Ook in alle en een ieder landschap, en in alle en een iedere stad, ter plaatse, waar des konings woord en zijn wet aankwam, daar was bij de Joden blijdschap en vreugde, maaltijden en vrolijke dagen; en velen uit de volken des lands werden Joden, want de vreze der Joden was op hen gevallen”.*

“Joh.4:22: *Gijlieden aanbidt, wat gij niet weet; wij aanbidden, wat wij weten; want de zaligheid is uit de Joden”.*

“Rom.15:27: *Want het heeft hun zo goed gedacht; ook zijn zij hun schuldenaars; want indien de heidenen hunner geestelijke goederen deelachtig zijn geworden, zo zijn zij ook schuldig hen van lichamelijke goederen te dienen”.*

De Heer verkoos twaalf apostelen, Barnabas en Saulus, allen Joden.

Een andere belangrijke beweging van de Heidenen begon enige tijd nadat de Heilige Geest Saulus afzonderde voor het werk voor de Heer zoals genoemd in **Hand.13:2:**

“En als zij den Heere dienden, en vastten, zeide de Heilige Geest: Zondert Mij af beiden Barnabas en Saulus tot het werk, waartoe Ik hen geroepen heb”.

Lees zorgvuldig Hand.13:46; Hand.18:6; Rom.11:11 en Hand.28:28.

“Hand.13:46: *Maar Paulus en Barnabas, vrijmoedigheid gebruikende, zeiden: Het was nodig, dat eerst tot u het Woord Gods gesproken zou worden; doch nademaal gij hetzelfde verstoot, en uzelfen des eeuwigen levens niet waardig oordeelt, ziet, wij keren ons tot de heidenen”.*

“Hand.18:6: *Maar als zij wederstonden en lasterden, schudde hij zijn klederen af, en zeide tot hen: Uw bloed zij op uw hoofd; ik ben rein; en van nu voortaan zal ik tot de heidenen heengaan”.*

“Rom.11:11: *Zo zeg ik dan: Hebben zij gestruikeld, opdat zij vallen zouden? Dat zij verre; maar door hun val is de zaligheid den heidenen geworden, om hen tot jaloersheid te verwekken”.*

“Hand.28:28: *Het zij u dan bekend, dat de zaligheid Gods den heidenen gezonden is, en dezelve zullen horen”.*

We citeren nogmaals **Hand.28:28:**

“Het zij u dan bekend, dat de zaligheid Gods den heidenen gezonden is, en dezelve zullen horen”.

Deze zaligheid werd door Paulus naar de Heidenen gezonden, de Apostel der Heidenen, vanwege de blindheid van Israël. Hand.28:25-28 markeert een climax of een crisis; maar het markeerde nog niet het begin van de verblinding van Israël, of de eerste keer dat Paulus zaligheid had gepredikt aan de Heidenen vanwege de hardheid van Israël.

“Hand.28-25-28: 25 En tegen elkander oneens zijnde, scheidden zij; als Paulus dit ene woord gezegd had, namelijk: Wel heeft de Heilige Geest gesproken door Jesaja, den profeet, tot onze vaders, 26 Zeggende: Ga heen tot dit volk, en zeg: Met het gehoor zult gij horen, en geenszins verstaan; en ziende zult gij zien, en geenszins bemerken. 27 Want het hart dezes volks is dik geworden, en met de oren hebben zij zwaarlijk gehoord, en hun ogen hebben zij toegedaan; opdat zij niet te eniger tijd met de ogen zouden zien, en met de oren horen, en met het hart verstaan, en zij zich bekeren, en Ik hen geneze. 28 Het zij u dan bekend, dat de zaligheid Gods den heidenen gezonden is, en dezelve zullen horen”.

Lees opnieuw het interessante verhaal van Saulus, die Paulus werd, toen de Heiden Sergius-Paulus: “(toen hij zag wat gedaan was) toen geloofde hij, verslagen zijnde over de leer des Heeren”. (Hand.13:12).

“Hand.13: 6-12: 6 En als zij het eiland doorgestaan waren tot Pafos toe, vonden zij een zekeren tovenaer, een valse profeet, een Jood, wiens naam was Bar-jezus; 7 Welke was bij den stadhouder Sergius Paulus, een verstandigen man. Deze, Barnabas en Saulus tot zich geroepen hebbende, zocht zeer het Woord Gods te horen. 8 Maar Elymas, de tovenaer (want also wordt zijn naam overgezet), wederstond hen, zoekende den stadhouder van het geloof af te keren. 9 Doch Saulus (die ook Paulus genaamd is), vervuld met den Heiligen Geest, en de ogen op hem houdende, zeide: 10 O gij kind des duivels, vol van alle bedrog, en van alle arglistigheid, vijand van alle gerechtigheid, zult gij niet ophouden te verkeren de rechte wegen des Heeren? 11 En nu zie, de hand des Heeren is tegen u, en gij zult blind zijn, en de zon niet zien voor een tijd. En van stonde aan viel op hem donkerheid en duisternis: en rondom gaande, zocht hij, die hem met de hand mochten leiden. 12 Als de stadhouder zag, hetgeen geschied was, toen geloofde hij, verslagen zijnde over de leer des Heeren”.

Wat was de oorzaak waarom Sergius Paulus, de Heiden, geloofde? Het was de blindheid die God zond aan Bar-jezus. **Hand.13:11:**

“En nu zie, de hand des Heeren is tegen u, en gij zult blind zijn, en de zon niet zien voor een tijd. En van stonde aan viel op hem donkerheid en duisternis: en rondom gaande, zocht hij, die hem met de hand mochten leiden”.

Bar-jezus, de Jood, was een ongelovige. Wij, (de Heidenen) hebben barmhartigheid verkregen door het ongeloof van Israël. **Rom.11:30:**

“Want gelijkerwijs ook gijlieden eertijds Gode ongehoorzaam geweest zijt, maar nu barmhartigheid verkregen hebt door dezer ongehoorzaamheid”.

Bar-jezus betekent: “kind van Jehovah-Redder”. De verblinding is voor een deel over Israel gekomen, totdat de volheid der heidenen zal ingegaan zijn.

Er was een radicale verandering in het geestelijk programma van God na de aankondiging van **Hand.28:25-28:**

“25 En tegen elkander oneens zijnde, scheidden zij; als Paulus dit ene woord gezegd had, namelijk: Wel heeft de Heilige Geest gesproken door Jesaja, den profeet, tot onze vaders, 26 Zeggende: Ga heen tot dit volk, en zeg: Met het gehoor zult gij horen, en geenszins verstaan; en ziende zult gij zien, en geenszins bemerken. 27 Want het hart dezès volks is dik geworden, en met de oren hebben zij zwaarlijk gehoord, en hun ogen hebben zij toegedaan; opdat zij niet te eniger tijd met de ogen zouden zien, en met de oren horen, en met het hart verstaan, en zij zich bekeren, en Ik hen geneze. 28 Het zij u dan bekend, dat de zaligheid Gods den heidenen gezonden is, en dezelve zullen horen”.

Maar er was ook een radicale verandering toen de naam Saulus veranderde in Paulus. De verborgenheid onder de Heidenen: “Christus in u, de hoop der heerlijkheid”, begon lange tijd voordat de brief aan de Kolossenzen werd geschreven. Lees 2Kor.13:5; Gal.2:20; Rom.5:2.

“2Kor.13:5: *Onderzoekt uzelfven, of gij in het geloof zijt, beproeft uzelfven. Of kent gij uzelfven niet, dat Jezus Christus in u is? tenzij dat gij enigszins verwerpelijk zijt”.*

“Gal.2:20: *Ik ben met Christus gekruist; en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof des Zoons van God, Die mij liefgehad heeft, en Zichzelfven voor mij overgegeven heeft”.*

“Rom.5:2: *Door Welken wij ook de toeleiding hebben door het geloof tot deze genade, in welke wij staan, en roemen in de hoop der heerlijkheid Gods”.*

De heiligen in het Lichaam van **Rom.12:3-5:**

3 Want door de genade, die mij gegeven is, zeg ik een iegelijk, die onder u is, dat hij niet wijs zij boven hetgeen men behoort wijs te zijn; maar dat hij wijs zij tot matigheid, gelijk als God een iegelijk de mate des geloofs gedeeld heeft. 4 Want gelijk wij in een lichaam vele leden hebben, en de leden alle niet dezelfde werking hebben; 5 Alzo zijn wij velen een lichaam in Christus, maar elkeen zijn wij elkanders leden”.

waren voorbeschikt tot gelijkvormigheid aan het beeld van de Zoon van God en ze werden verzegeld op dezelfde dag dat ze verlost werden evenals de leden van het Lichaam in Efeziërs en Kolossenzen. Rom.8:29 en 8:23; Ef.1:13-14; 4:30; en 2Kor.1:21-22.

“Rom.8:29: *Want die Hij te voren gekend heeft, die heeft Hij ook te voren verordineerd, den beelde Zijns Zoons gelijkvormig te zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zij onder vele broederen”.*

“Rom.8:23: *En niet alleen dit, maar ook wij zelfven, die de eerstelingen des Geestes hebben, wij ook zelfven, zeg ik, zuchten in onszelfven, verwachtende de aanneming tot kinderen, namelijk de verlossing onzes lichaams”.*

“Ef.1:13-14: *13 In Welken ook gij zijt, nadat gij het woord der waarheid, namelijk het Evangelie uwer zaligheid gehoord hebt; in Welken gij ook, nadat gij geloofd hebt, zijt verzegeld geworden met den Heiligen Geest der belofte; 14 Die het onderpand is van onze erfenis, tot de verkregene verlossing, tot prijs Zijner heerlijkheid”.*

Ef.4:30: *En bedroeft den Heiligen Geest Gods niet, door Welken gij verzegeld zijt tot den dag der verlossing”.*

2Kor.1:21-22: *21 Maar Die ons met u bevestigt in Christus, en Die ons gezalfd heeft, is God; 22 Die ons ook heeft verzegeld, en het onderpand des Geestes in onze harten gegeven”.*

Daarom zien we dat de verborgenheid van Rom.11:25 van toepassing is zowel voor als na Hand.28:25-28.

Rom.11:25: *Want ik wil niet, broeders, dat u deze verborgenheid onbekend zij (opdat gij niet wijs zijt, bij uzelf), dat de verharding voor een deel over Israel gekomen is, totdat de volheid der heidenen zal ingegaan zijn”.*

Hand.28:25-28: *25 En tegen elkander oneens zijnde, scheidden zij; als Paulus dit ene woord gezegd had, namelijk: Wel heeft de Heilige Geest gesproken door Jesaja, den profeet, tot onze vaders, 26 Zeggende: Ga heen tot dit volk, en zeg: Met het gehoor zult gij horen, en geenszins verstaan; en ziende zult gij zien, en geenszins bemerken. 27 Want het hart dezes volks is dik geworden, en met de oren hebben zij zwaarlijk gehoord, en hun ogen hebben zij toegedaan; opdat zij niet te eniger tijd met de ogen zouden zien, en met de oren horen, en met het hart verstaan, en zij zich bekeren, en Ik hen geneze. 28 Het zij u dan bekend, dat de zaligheid Gods den heidenen gezonden is, en dezelve zullen horen”.*

Maar geleidelijk aan ging de geestelijke autoriteit, na Hand.28:25-28, van de Joden naar de Heidenen, zoals het met de politieke autoriteit reeds was gegaan in ongeveer 600 voor Christus. We zien dus dat de bedeling, of toediening, van de waarheid, welke de opgestane Christus had geopenbaard aan de apostel der Heidenen, over ging naar de Heidenen.

2Tim.2:2:

“En hetgeen gij van mij gehoord hebt onder vele getuigen, betrouw dat aan getrouwe mensen, welke bekwaam zullen zijn om ook anderen te leren”.

Zowel politiek als geestelijk leven we nog steeds in “de tijden der Heidenen”.

Na Hand.28:25-28 verdween alles, wat Israëliisch of religieus was, in het geestelijk programma van God, namelijk de waterdoop, talen/tongen, en andere tekenen en wonderen. Met het afsluiten van de periode van speciale gunst voor de Heidenen zal God, wanneer de tijden der Heidenen zijn vervuld, een ander programma inluiden voor Israël. Geheel Israël zal dan worden behouden, dat wil zeggen, het overblijfsel.

Er is een groot verschil tussen “Jezus van Nazareth in het midden van Israël, een Man van God”. **Hand.2:22:**

“Gij Israelietische mannen, hoort deze woorden: Jezus den Nazarener, een Man van God, onder ulieden betoond door krachten, en wonderen, en tekenen, die God door Hem gedaan heeft, in het midden van u, gelijk ook gijzelfen weet”.

en: “Christus in de Heiden, de hoop der heerlijkheid”. **Kol.1:27:**

“Aan wie God heeft willen bekend maken, welke zij de rijkdom der heerlijkheid dezer verborgenheid onder de heidenen, welke is Christus onder u, de Hoop der heerlijkheid”.

Note: De King James Bijbel zegt: “**Christus IN u**”.

Lees de verandering omschreven in **2Kor.5:16**:

“Zo dan, wij kennen van nu aan niemand naar het vlees; en indien wij ook Christus naar het vlees gekend hebben, nochtans kennen wij Hem nu niet meer naar het vlees”.

en vergelijk de verzoening van 2Kor.5 met Kol.1.

“2Kor.5:16-20: 16 Zo dan, wij kennen van nu aan niemand naar het vlees; en indien wij ook Christus naar het vlees gekend hebben, nochtans kennen wij Hem nu niet meer naar het vlees. 17 Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden. 18 En al deze dingen zijn uit God, Die ons met Zichzelf verzoend heeft door Jezus Christus, en ons de bediening der verzoening gegeven heeft. 19 Want God was in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende, hun zonden hun niet toerekenende; en heeft het woord der verzoening in ons gelegd. 20 Zo zijn wij dan gezanten van Christus wege, alsof God door ons bade; wij bidden van Christus wege: laat u met God verzoenen”.

“Kol.1:19-22: 19 Want het is des Vaders welbehagen geweest, dat in Hem al de volheid wonen zou; 20 En dat Hij, door Hem vrede gemaakt hebbende door het bloed Zijns kruises, door Hem, zeg ik, alle dingen verzoenen zou tot Zichzelf, hetzij de dingen, die op de aarde, hetzij de dingen die in de hemelen zijn. 21 En Hij heeft u, die eertijds vervreemd waart, en vijanden door het verstand in de boze werken, nu ook verzoend, 22 In het lichaam Zijns vlees, door den dood, opdat Hij u zou heilig en onberispelijk en onbeschuldiglijk voor Zich stellen”.

Ieder lid van het Lichaam van Christus die anderen er niet op wijst wat de bedeling der verborgenheid is, in overeenstemming met Ef.3:9, is een ongehoorzaam kind van God.

“Ef.3:9: En allen te verlichten, dat zij mogen verstaan, welke de gemeenschap der verborgenheid zij, die van alle eeuwen verborgen is geweest in God, Welke alle dingen geschapen heeft door Jezus Christus”.

We moeten bidden dat God deuren en monden wil openen voor het verkondigen van deze gezegende waarheid. Kol.4:3-4 en Ef.6:19-20.

“Kol.4:3-4: 3 Biddende meteen ook voor ons, dat God ons de deur des Woords opene, om te spreken de verborgenheid van Christus, om welke ik ook gebonden ben; 4 Opdat ik dezelve moge openbaren, gelijk ik moet spreken”.

“Ef.6:19-20: 19 En voor mij, opdat mij het Woord gegeven worde in de opening mijns monds met vrijmoedigheid, om de verborgenheid van het Evangelie bekend te maken; 20 Waarover ik een gezant ben in een keten, opdat ik in hetzelfde vrijmoedelijk moge spreken, gelijk mij betaamt te spreken”.

Eveneens dat God aan gelovigen de geest en wijsheid en openbaring zal geven om deze boodschap te verstaan welke het geheim van God was totdat Christus, zijnde in de heerlijkheid, het heeft geopenbaard aan de apostel Paulus. **Ef.1:17-23**:

“17 Opdat de God van onzen Heere Jezus Christus, de Vader der heerlijkheid, u geve den Geest der wijsheid en der openbaring in Zijn kennis; 18 Namelijk verlichte ogen uws verstands, opdat gij moogt weten, welke zij de hoop van Zijn roeping, en welke de rijkdom zij der heerlijkheid van Zijn erfenis in de heiligen; 19 En welke de uitnemende grootheid Zijner kracht zij aan ons, die geloven, naar de werking der sterkte Zijner macht, 20 Die Hij gewrocht heeft in Christus, als Hij Hem uit de doden heeft opgewekt; en heeft Hem gezet tot Zijn rechter hand in den hemel; 21 Verre boven alle overheid, en macht, en kracht, en heerschappij, en allen naam, die genaamd wordt, niet alleen in deze wereld, maar ook in de toekomstige; 22 En heeft alle dingen Zijn voeten onderworpen, en heeft Hem der Gemeente gegeven tot een Hoofd boven alle dingen; 23 Welke Zijn lichaam is, en de vervulling Desgenen, Die alles in allen vervult”.

Verzen over de waterdoop

We presenteren ieder vers uit de Schrift, van Mattheüs tot Openbaring, dat “doop” noemt. Als u in de waterdoop gelooft, vertel uzelf alstublieft, voordat u de Schrift onderzoekt die wij hier hebben afgedrukt, welke van de volgende betekenissen u geeft aan deze water ceremonie. Geef aan welke van de hieronder aangegeven nummer u kiest.

- 1)-Besprenkelen: Een zegel van het Nieuwe Verbond die de besnijdenis vervangt, welke het zegel was van het Oude Verbond.
- 2)-Een deur of toegang tot de zichtbare kerk.
- 3)-Wedergeboorte door de doop of dopen in water om de zonden af te wassen; geboren uit water.
- 4)-Het uitwendige symbool van een innerlijk werk van genade.
- 5)-Gezinsdoop door onderdompeling.
- 6)-Dopen als getuigenis naar de wereld.
- 7)-Om te getuigen dat je een begin maakt met het gestorven zijn met Christus, begraven met Hem, en opgestaan om in nieuwheid des levens te wandelen, en om aan te geven dat je met Hem gezeten bent in de hemelse gewesten.

Voordat we nu verder gaan: welke van de zeven betekenissen gaat volgens u over de waterdoop?

Geef vervolgens aan welke van de volgende Schriftplaatsen niet overeenkomen met de door u gekozen betekenis of opvatting. Geef dan aan welke er wel mee overeenstemmen. Hoeveel heeft u er tegen u? En hoeveel er voor?

Johannes de Doper doopte met water opdat Christus geopenbaard zou worden aan Israël.

Joh.1:31:

“En ik kende Hem niet; maar opdat Hij aan Israel zou geopenbaard worden, daarom ben ik gekomen, doper met het water”.

Dit komt met niet één van de zeven opvattingen overeen. Heeft u opgemerkt dat, toen Christus Zijn discipelen vertelde over Zijn doop in de dood, Lukas 12:50, Hij Zijn discipelen vertelde dat ze niet aan Israël mochten vertellen dat Hij de Christus was?

*“**Lukas 12:50:** Maar Ik moet met een doop gedoopt worden; en hoe worde Ik geperst, totdat het volbracht zij!”.*

“Matth.16:20: *Toen verbood Hij Zijn discipelen, dat zij iemand zeggen zouden, dat Hij was Jezus, de Christus”.*

Tussen Lukas 12 en Lukas 24, en tussen Matth.16 en Matth.28, is er geen enkele vermelding over de waterdoop.

In Hand.2:36 getuigde de apostel opnieuw aan geheel Israël dat Jezus de Christus was:

“Hand.2:26: *Zo wete dan zekerlijk het ganse huis Israels, dat God Hem tot een Heere en Christus gemaakt heeft, namelijk dezen Jezus, Dien gij gekruist hebt”.*

En wat kwam daarna? **Hand.2:38:**

“En Petrus zeide tot hen: Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen”.

Geloof u dat de boodschap van Johannes de Doper over de doop van bekering voor de vergeving der zonden (Matth.3; Mark.1; Luk.3), of dezelfde boodschap van Petrus op de Pinksterdag (Hand.2:38), een plaats heeft in de bedeling der genade, aan Paulus gegeven, voor de Heidenen? **Ef.3:1-2:**

“1 Om deze oorzaak ben ik Paulus de gevangene van Christus Jezus, voor u, die heidenen zijt. 2 Indien gij maar gehoord hebt van de bedeling der genade Gods, die mij gegeven is aan u”.

Is het dan niet waar dat de Twaalven **niet** de zogenaamde christelijke doop ontvingen na de opstanding van Christus?

Vergelijk nu “de gehele wereld” in Markus 16:15-16 met Hand.10:28 en Gal.:2:9.

“Mark.16:15-16: *15 En Hij zeide tot hen: Gaat heen in de gehele wereld, predikt het Evangelie aan alle creaturen. 16 Die geloofd zal hebben, en gedoopt zal zijn, zal zalig worden; maar die niet zal geloofd hebben, zal verdoemd worden.*

“Hand.10:28: *En hij zeide tot hen: Gij weet, hoe het een Joodsen man ongeoorloofd is, zich te voegen of te gaan tot een vreemde; doch God heeft mij getoond, dat ik geen mens zou gemeen of onrein heten”.*

“Gal.2:9: *En als Jakobus, en Cefas, en Johannes, die geacht waren pilaren te zijn, de genade, die mij gegeven was, bekenden, gaven zij mij en Barnabas de rechter hand der gemeenschap, opdat wij tot de heidenen, en zij tot de besnijdenis zouden gaan”.*

In Gal.2:9 stemden de Twaalven er in toe dat zij naar de Joden zouden gaan en niet naar de Heidenen. Waarom niet?

Heeft u opgemerkt dat in bijna ieder hoofdstuk waarin de doop wordt genoemd we vermelding vinden van bovennatuurlijke manifestaties, of visitaties, engelen, tekenen, genezingen, tongen/talen, Sabbatten en gezichten?

Geloof u in de volgorde van Hand.8:5-16 of Hand.19:2-6: Geloof-waterdoop-doop met de Heilige Geest- tongen/talen en tekenen?

“Hand.8:5-16: 5 En Filippus kwam af in de stad van Samaria, en predikte hun Christus. 6 En de scharen hielden zich eendrachtelijk aan hetgeen van Filippus gezegd werd, dewijl zij hoorden en zagen de tekenen, die hij deed. 7 Want van velen, die onreine geesten hadden, gingen dezelve uit, roepende met grote stem; en vele geraakten en kreupelen werden genezen. 8 En er werd grote blijdschap in die stad. 9 En een zeker man, met name Simon, was te voren in de stad plegende toverij, en verrukkende de zinnen des volks van Samaria, zeggende van zichzelf, dat hij wat groots was. 10 Welken zij allen aanhingen, van den kleine tot den grote, zeggende: Deze is de grote kracht Gods. 11 En zij hingen hem aan, omdat hij een langen tijd met toverijen hun zinnen verrukt had. 12 Maar toen zij Filippus geloofden, die het Evangelie van het Koninkrijk Gods, en van den Naam van Jezus Christus verkondigde, werden zij gedoopt, beiden, mannen en vrouwen. 13 En Simon geloofde ook zelf, en gedoopt zijnde, bleef gedurig bij Filippus; en ziende de tekenen en grote krachten, die er geschieden, ontzette hij zich. 14 Als nu de apostelen, die te Jeruzalem waren, hoorden, dat Samaria het Woord Gods aangenomen had, zonden zij tot hen Petrus en Johannes; 15 Dewelken, afgekomen zijnde, baden voor hen, dat zij den Heiligen Geest ontvangen mochten. 16 (Want Hij was nog op niemand van hen gevallen, maar zij waren alleenlijk gedoopt in den Naam van den Heere Jezus.)”.

“Hand.19:2-6: 2 Zeide hij tot hen: Hebt gij den Heiligen Geest ontvangen, als gij geloofd hebt? En zij zeiden tot hem: Wij hebben zelfs niet gehoord, of er een Heiligen Geest is. 3 En hij zeide tot hen: Waarin zijt gij dan gedoopt? En zij zeiden: In den doop van Johannes. 4 Maar Paulus zeide: Johannes heeft wel gedoopt den doop der bekering, zeggende tot het volk, dat zij geloven zouden in Dengene, Die na hem kwam, dat is, in Christus Jezus. 5 En die hem hoorden werden gedoopt in den Naam van den Heere Jezus. 6 En als Paulus hun de handen opgelegd had, kwam de Heilige Geest op hen; en zij spraken met vreemde talen, en profeteerden”.

Dit is dezelfde volgorde als in **Mark.16:14-18:**

“14 Daarna is Hij geopenbaard aan de elven, daar zij aanzaten, en verweet hun hun ongelovigheid en hardigheid des harten, omdat zij niet geloofd hadden degenen, die Hem gezien hadden, nadat Hij opgestaan was. 15 En Hij zeide tot hen: Gaat heen in de gehele wereld, predikt het Evangelie aan alle creaturen. 16 Die geloofd zal hebben, en gedoopt zal zijn, zal zalig worden; maar die niet zal geloofd hebben, zal verdoemd worden. 17 En degenen, die geloofd zullen hebben, zullen deze tekenen volgen: in Mijn Naam zullen zij duivelen uitwerpen; met nieuwe tongen zullen zij spreken. 18 Slangen zullen zij opnemen; en al is het, dat zij iets dodelijks zullen drinken, dat zal hun niet schaden; op kranken zullen zij de handen leggen, en zij zullen gezond worden”.

Denkt u dat de eunuch in de woestijn werd gedoopt om lid van de zichtbare kerk te worden of dat hij in de woestijn was om te getuigen naar de wereld? **Hand.8:26-38:**

“26 En een engel des Heeren sprak tot Filippus, zeggende: Sta op, en ga heen tegen het zuiden, op den weg, die van Jeruzalem afdaalt naar Gaza, welke woest is. 27 En hij stond op en ging heen; en ziet, een Moorman, een kamerling, en een machtig heer van Candace, de koningin der Moren, die over al haar schat was, welke was gekomen om aan te bidden te Jeruzalem; 28 En hij keerde wederom, en zat op zijn wagen, en las den profeet Jesaja. 29 En

de Geest zeide tot Filippus: Ga toe, en voeg u bij dezen wagen. 30 En Filippus liep toe, en hoorde hem den profeet Jesaja lezen, en zeide: Verstaat gij ook, hetgeen gij leest? 31 En hij zeide: Hoe zou ik toch kunnen, zo mij niet iemand onderricht? En hij bad Filippus, dat hij zou opkomen, en bij hem zitten. 32 En de plaats der Schriftuur, die hij las, was deze: Hij is gelijk een schaap ter slachting geleid; en gelijk een lam stemmeloos is voor dien, die het scheert, alzo doet Hij Zijn mond niet open. 33 In Zijn vernedering is Zijn oordeel weggenomen; en wie zal Zijn geslacht verhalen? Want Zijn leven wordt van de aarde weggenomen. 34 En de kamerling antwoordde Filippus en zeide: Ik bid u, van Wien zegt de profeet dit, van zichzelf, of van iemand anders? 35 En Filippus deed zijn mond open en beginnende van diezelfde Schrift, verkondigde hem Jezus. 36 En alzo zij over weg reisden, kwamen zij aan een zeker water; en de kamerling zeide: Ziedaar water; wat verhindert mij gedoopt te worden? 37 En Filippus zeide: Indien gij van ganser harte gelooft, zo is het geoorloofd. En hij, antwoordende, zeide: Ik geloof, dat Jezus Christus de Zoon van God is. 38 En hij gebod den wagen stil te houden; en zij daalden beiden af in het water, zo Filippus als de kamerling, en hij doopte hem”.

Gelooft u niet dat alle geredde , besprenkelde Presbiterianen, Lutheranen en Methodisten gedoopt zijn in Christus, in Zijn dood, begrafenis en opstanding en dat dit ten volle gerealiseerd is zonder onderdompeling in water?

Gelooft u dat een gelovige door de waterdoop kan ontvangen hetgeen staat geschreven in **Kol.2:12**:

“Zijnde met Hem begraven in den doop, in welken gij ook met Hem opgewekt zijt door het geloof der werking Gods, Die Hem uit de doden opgewekt heeft”.

“**Matth.3:1-17**: 1 En in die dagen kwam Johannes de Doper, predikende in de woestijn van Judea, 2 En zeggende: Bekeert u; want het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen. 3 Want deze is het, van denwelken gesproken is door Jesaja, den profeet, zeggende: De stem des roependen in de woestijn: Bereidt den weg des Heeren, maakt Zijn paden recht! 4 En dezelve Johannes had zijn kleding van kemelhaar, en een lederen gordel om zijn lenden; en zijn voedsel was sprinkhanen en wilde honig. 5 Toen is tot hem uitgegaan Jeruzalem en geheel Judea, en het gehele land rondom de Jordaan; 6 En werden van hem **gedoopt** in de Jordaan, belijdende hun zonden. 7 Hij dan, ziende velen van de Farizeen en Sadduceen tot zijn **doop** komen, sprak tot hen: Gij adderengebroidsels! wie heeft u aangewezen te vlieden van den toekomenden toorn? 8 Brengt dan vruchten voort, der bekering waardig. 9 En meent niet bij u zelven te zeggen: Wij hebben Abraham tot een vader; want ik zeg u, dat God zelfs uit deze stenen Abraham kinderen kan verwekken. 10 En ook is alrede de bijl aan den wortel der bomen gelegd; alle boom dan, die geen goede vrucht voortbrengt, wordt uitgehouwen en in het vuur geworpen. 11 Ik **doop** u wel met water tot bekering; maar Die na mij komt, is sterker dan ik, Wiens schoenen ik niet waardig ben Hem na te dragen; Die zal u met den Heiligen Geest en met vuur **dopen**. 12 Wiens wan in Zijn hand is, en Hij zal Zijn dorsvloer doorzuiveren, en Zijn tarwe in Zijn schuur samenbrengen, en zal het kaf met onuitblusselijk vuur verbranden. 13 Toen kwam Jezus van Galilea naar de Jordaan, tot Johannes, om van hem **gedoopt** te worden. 14 Doch Johannes weigerde Hem zeer, zeggende: Mij is nodig van U **gedoopt** te worden, en komt Gij tot mij? 15 Maar Jezus, antwoordende, zeide tot hem: Laat nu af; want aldus betaamt ons alle gerechtigheid te vervullen. Toen liet hij van Hem af. 16 En Jezus, **gedoopt** zijnde, is terstond opgeklommen uit het water; en ziet, de hemelen werden Hem geopend, en hij zag den Geest Gods nederdalen, gelijk een duive, en op Hem komen. 17

En ziet, een stem uit de hemelen, zeggende: Deze is Mijn Zoon, Mijn Geliefde, in Denwelken Ik Mijn welbehagen heb!”.

“**Matth.21:24-25**: 24 En Jezus, antwoordende, zeide tot hen: Ik zal u ook een woord vragen, hetwelk indien gij Mij zult zeggen, zo zal Ik u ook zeggen, door wat macht Ik deze dingen doe. 25 De doop van Johannes, van waar was die, uit den hemel, of uit de mensen? En zij overlegden bij zichzelf en zeiden: Indien wij zeggen: Uit den hemel; zo zal Hij ons zeggen: Waarom hebt gij hem dan niet geloofd?”.

“**Matth.20:20-23**: 20 Toen kwam de moeder der zonen van Zebedeus tot Hem met haar zonen, Hem aanbiddende, en begerende wat van Hem. 21 En Hij zeide tot haar: Wat wilt gij? Zij zeide tot Hem: Zeg, dat deze mijn twee zonen zitten mogen, de een tot Uw rechter-en de ander tot Uw linker hand in Uw Koninkrijk. 22 Maar Jezus antwoordde en zeide: Gijlieden weet niet wat gij begeert; kunt gij den drinkbeker drinken, dien Ik drinken zal, en met den doop gedoopt worden, waarmede Ik gedoopt worde? Zij zeiden tot Hem: Wij kunnen. 23 En Hij zeide tot hen: Mijn drinkbeker zult gij wel drinken, en met den doop, waarmede Ik gedoopt worde, zult gij gedoopt worden; maar het zitten tot Mijn rechter-, en tot Mijn linker hand, staat bij Mij niet te geven, maar het zal gegeven worden dien het bereid is van Mijn Vader.

De grote opdracht, **Matth.28:16-20**:

“16 En de elf discipelen zijn heengegaan naar Galilea, naar den berg, waar Jezus hen bescheiden had. 17 En als zij Hem zagen, baden zij Hem aan; doch sommigen twijfelden. 18 En Jezus, bij hen komende, sprak tot hen, zeggende: Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde. 19 Gaat dan henen, onderwijst al de volken, dezelve dopende in den Naam des Vaders, en des Zoons, en des Heiligen Geestes; lerende hen onderhouden alles, wat Ik u geboden heb. 20 En ziet, Ik ben met ulieden al de dagen tot de voleinding der wereld. Amen”.

“**Markus 1:1-11**: 1 Het begin des Evangelies van JEZUS CHRISTUS, den Zoon van God. 2 Gelijk geschreven is in de profeten: Ziet, Ik zend Mijn engel voor Uw aangezicht, die Uw weg voor U heen bereiden zal. 3 De stem des roependen in de woestijn: Bereidt den weg des Heeren, maakt Zijn paden recht. 4 Johannes was dopende in de woestijn, en predikende den doop der bekering tot vergeving der zonden. 5 En al het Joodse land ging tot hem uit, en die van Jeruzalem; en werden allen van hem gedoopt in de rivier de Jordaan, belijdende hun zonden. 6 En Johannes was gekleed met kemelshaar, en met een lederen gordel om zijn lenden, en at sprinkhanen en wilde honig. 7 En hij predikte, zeggende: Na mij komt, Die sterker is dan ik, Wien ik niet waardig ben, nederbukkende, den riem Zijner schoenen te ontbinden. 8 Ik heb ulieden wel gedoopt met water, maar Hij zal u dopen met den Heiligen Geest. 9 En het geschiedde in diezelfde dagen, dat Jezus kwam van Nazareth, gelegen in Galilea, en werd van Johannes gedoopt in de Jordaan. 10 En terstond, als Hij uit het water opklom, zag Hij de hemelen opengaan, en den Geest, gelijk een duif, op Hem nederdalen. 11 En er geschiedde een stem uit de hemelen: Gij zijt Mijn geliefde Zoon, in Denwelken Ik Mijn welbehagen heb!”.

“**Markus 10:38-40**: 38 Maar Jezus zeide tot hen: Gij weet niet, wat gij begeert. Kunt gij den drinkbeker drinken, dien Ik drink, en met den doop gedoopt worden, daar Ik mede gedoopt word? 39 En zij zeiden tot Hem: Wij kunnen. Doch Jezus zeide tot hen: Den drinkbeker, dien Ik drink, zult gij wel drinken, en met den doop gedoopt worden, daar Ik mede gedoopt word;

40 Maar het zitten tot Mijn rechter-en tot Mijn linker hand staat bij Mij niet te geven; maar het zal gegeven worden dien het bereid is”.

“**Markus 11:30-32**: 30 De **doop** van Johannes, was die uit den hemel, of uit de mensen? Antwoordt Mij. 31 En zij overlegden onder zich, zeggende: Indien wij zeggen: Uit den hemel, zo zal Hij zeggen: Waarom hebt gij hem dan niet geloofd? 32 Maar indien wij zeggen: Uit de mensen; zo vrezen wij het volk; want zij hielden allen van Johannes, dat hij waarlijk een profeet was.

“**Markus 16:14-20**: 14 Daarna is Hij geopenbaard aan de elven, daar zij aanzaten, en verweet hun hun ongelovigheid en hardigheid des harten, omdat zij niet geloofd hadden degenen, die Hem gezien hadden, nadat Hij opgestaan was. 15 En Hij zeide tot hen: Gaat heen in de gehele wereld, predikt het Evangelie aan alle creaturen. 16 Die geloofd zal hebben, en **gedoopt** zal zijn, zal zalig worden; maar die niet zal geloofd hebben, zal verdoemd worden. 17 En degenen, die geloofd zullen hebben, zullen deze tekenen volgen: in Mijn Naam zullen zij duivelen uitwerpen; met nieuwe tongen zullen zij spreken. 18 Slangen zullen zij opnemen; en al is het, dat zij iets dodelijks zullen drinken, dat zal hun niet schaden; op kranken zullen zij de handen leggen, en zij zullen gezond worden. 19 De Heere dan, nadat Hij tot hen gesproken had, is opgenomen in den hemel, en is gezeten aan de rechter hand Gods. 20 En zij, uitgegaan zijnde, predikten overal, en de Heere wrocht mede, en bevestigde het Woord door tekenen, die daarop volgden. Amen”.

Let op de volgorde in vers 16: “Geloven” – “Dopen” – “Zalig worden”.
Er staat niet: “Geloven” – “zalig worden” – “Dopen”.

“**Lukas 3:1-22**: 1 En in het vijftiende jaar der regering van den keizer Tiberius, als Pontius Pilatus stadhouder was over Judea, en Herodes een viervorst over Galilea, en Filippus, zijn broeder, een viervorst over Iturea en over het land Trachonitis, en Lysanias een viervorst over Abilene; 2 Onder de hogepriesters Annas en Kajafas, geschiedde het woord Gods tot Johannes, den zoon van Zacharias, in de woestijn. 3 En hij kwam in al het omliggende land der Jordaan, predikende den **doop** der bekering tot vergeving der zonden. 4 Gelijk geschreven is in het boek der woorden van Jesaja, den profeet, zeggende: De stem des roependen in de woestijn: Bereidt den weg des Heeren, maakt Zijn paden recht! 5 Alle dal zal gevuld worden, en alle berg en heuvel zal vernederd worden, en de kromme wegen zullen tot een rechten weg worden, en de oneffen tot effen wegen. 6 En alle vlees zal de zaligheid Gods zien. 7 Hij zeide dan tot de scharen, die uitkwamen, om van hem **gedoopt** te worden: Gij adderengebroadels, wie heeft u aangewezen te vlieden van den toekomenden toorn? 8 Brengt dan vruchten voort der bekering waardig; en begint niet te zeggen bij uzelfen: Wij hebben Abraham tot een vader; want ik zeg u, dat God zelfs uit deze stenen Abraham kinderen kan verwekken. 9 En de bijl ligt ook alrede aan den wortel der bomen; alle boom dan, die geen goede vrucht voortbrengt, wordt uitgehouwen, en in het vuur geworpen. 10 En de scharen vraagden hem, zeggende: Wat zullen wij dan doen? 11 En hij, antwoordende, zeide tot hen: Die twee rokken heeft, dele hem mede, die geen heeft; en die spijze heeft, doe desgelijks. 12 En er kwamen ook tollenaars om **gedoopt** te worden, en zeiden tot hem: Meester! wat zullen wij doen? 13 En hij zeide tot hen: Eist niet meer, dan hetgeen u gezet is. 14 En hem vraagden ook de krijgslieden, zeggende: En wij, wat zullen wij doen? En hij zeide tot hen: Doet niemand overlast, en ontvreemdt niemand het zijne met bedrog, en laat u vergenoegen met uw bezoldigingen. 15 En als het volk verwachtte, en allen in hun harten overleiden van Johannes, of hij niet mogelijk de Christus ware; 16 **Zo antwoordde Johannes aan allen, zeggende: Ik doop u wel met water; maar Hij komt, Die sterker is dan ik, Wien ik niet waardig ben**

den riem van Zijn schoenen te ontbinden; Deze zal u dopen met den Heiligen Geest en met vuur; 17 Wiens wan in Zijn hand is, en Hij zal Zijn dorsvloer doorzuiveren, en de tarwe zal Hij in Zijn schuur samenbrengen; maar het kaf zal Hij met onuitblusselijk vuur verbranden. 18 Hij dan, ook nog vele andere dingen vermanende, verkondigde den volke het Evangelie. 19 Maar als Herodes, de viervorst van hem bestraft werd, om Herodias' wil, de vrouw van Filippus, zijn broeder, en over alle boze stukken, die Herodes deed, 20 Zo heeft hij ook dit nog boven alles daar toegedaan, dat hij Johannes in de gevangenis gesloten heeft. 21 En het geschiedde, toen al het volk **gedoopt** werd, en Jezus ook **gedoopt** was, en bad, dat de hemel geopend werd; 22 En dat de Heilige Geest op Hem nederdaalde, in lichamelijke gedaante, gelijk een duif; en dat er een stem geschiedde uit den hemel, zeggende: Gij zijt Mijn geliefde Zoon, in U heb Ik Mijn welbehagen!”.

“**Lukas 7:28-30**: 28 Want Ik zeg ulieden: Onder die van vrouwen geboren zijn, is niemand meerder profeet, dan Johannes de Doper; maar de minste in het Koninkrijk Gods is meerder dan hij. 29 En al het volk, Hem horende, en de tollenaars, die met den **doop** van Johannes **gedoopt** waren, rechtvaardigden God. 30 Maar de Farizeen en de wetgeleerden hebben den raad Gods tegen zichzelf verworpen, van hem niet **gedoopt** zijnde”.

“**Lukas 12:49-53**: 49 Ik ben gekomen, om vuur op de aarde te werpen; en wat wil Ik, indien het alrede ontstoken is? 50 Maar Ik moet met een **doop gedoopt** worden; en hoe worde Ik geperst, totdat het volbracht zij! 51 Meent gij, dat Ik gekomen ben, om vrede te geven op de aarde? Neen, zeg Ik u, maar veeleer verdeeldheid. 52 Want van nu aan zullen er vijf in een huis verdeeld zijn, drie tegen twee, en twee tegen drie. 53 De vader zal tegen den zoon verdeeld zijn, en de zoon tegen den vader; de moeder tegen de dochter; en de dochter tegen de moeder; de schoonmoeder tegen haar schoondochter, en de schoondochter tegen haar schoonmoeder”.

“**Lukas 20:4-7**: 4 De **doop** van Johannes, was die uit den Hemel, of uit de mensen? 5 En zij overleiden onder zich, zeggende: Indien wij zeggen: Uit den Hemel; zo zal Hij zeggen: Waarom hebt gij dan hem niet geloofd? 6 En indien wij zeggen: Uit de mensen; zo zal ons al het volk stenigen; want zij houden voor zeker, dat Johannes een profeet was. 7 En zij antwoordden, dat zij niet wisten, vanwaar die was”.

“**Joh.1:19-34**: 19 En dit is de getuigenis van Johannes, toen de Joden enige priesters en Levieten afzonden van Jeruzalem, opdat zij hem zouden vragen: Wie zijt gij? 20 En hij beled en loochende het niet; en beled: Ik ben de Christus niet. 21 En zij vraagden hem: Wat dan? Zijt gij Elias? En hij zeide: Ik ben die niet. Zijt gij de profeet? En hij antwoordde: Neen. 22 Zij zeiden dan tot hem: Wie zijt gij? opdat wij antwoord geven mogen dengenen, die ons gezonden hebben; wat zegt gij van uzelf? 23 Hij zeide: Ik ben de stem des roependen in de woestijn: Maakt den weg des Heeren recht, gelijk Jesaja, de profeet, gesproken heeft. 24 En de afgezonden waren uit de Farizeen; 25 En zij vraagden hem en spraken tot hem: Waarom **doopt** gij dan, zo gij de Christus niet zijt, noch Elias, noch de profeet? 26 Johannes antwoordde hun, zeggende: Ik **doop** met water, maar Hij staat midden onder ulieden, Dien gij niet kent; 27 Dezelve is het, Die na mij komt, Welke voor mij geworden is, Wien ik niet waardig ben, dat ik Zijn schoenriem zou ontbinden. 28 Deze dingen zijn geschied in Bethabara, over de Jordaan, waar Johannes was **dopende**. 29 Des anderen daags zag Johannes Jezus tot zich komende, en zeide: Zie het Lam Gods, Dat de zonde der wereld wegneemt! 30 Deze is het, van Welken ik gezegd heb: Na mij komt een Man, Die voor mij geworden is, want Hij was eer dan ik. 31 **En ik kende Hem niet; maar opdat Hij aan Israel zou geopenbaard worden, daarom ben ik gekomen, dopende met het**

water. 32 En Johannes getuigde, zeggende: Ik heb den Geest zien nederdalen uit den hemel, gelijk een duif, en bleef op Hem. 33 En ik kende Hem niet; maar Die mij gezonden heeft, om te **dopen** met water, Die had mij gezegd: Op Welken gij den Geest zult zien nederdalen, en op Hem blijven, Deze is het, Die met den Heiligen Geest **doopt**. 34 En ik heb gezien, en heb getuigd, dat Deze de Zoon van God is”.

“**Joh.3:22-28**: 22 Na dezen kwam Jezus en Zijn discipelen in het land van Judea, en onthield Zich aldaar met hen, en **doopte**. 23 En Johannes **doopte** ook in Enon bij Salim, dewijl aldaar vele wateren waren; en zij kwamen daar, en werden **gedoopt**. 24 Want Johannes was nog niet in de gevangenis geworpen. 25 Er rees dan een vraag van enigen uit de discipelen van Johannes met de Joden over de reiniging. 26 En zij kwamen tot Johannes, en zeiden tot hem: Rabbi, Die met u was over de Jordaan, Welken gij getuigenis gaaft, zie, Die **doopt**, en zij komen allen tot Hem. 27 Johannes antwoordde en zeide: Een mens kan geen ding aannemen, zo het hem uit den hemel niet gegeven zij. 28 Gijzelven zijt mijn getuigen, dat ik gezegd heb: Ik ben de Christus niet; maar dat ik voor Hem heen uitgezonden ben”.

“**Joh.4:1-4**: 1 Als dan de Heere verstond, dat de Farizeen gehoord hadden, dat Jezus meer discipelen maakte en **doopte** dan Johannes; 2 (Hoewel Jezus zelf niet **doopte**, maar Zijn discipelen), 3 Zo verliet Hij Judea, en ging wederom heen naar Galilea. 4 En Hij moest door Samaria gaan”.

“**Joh.10:40-42**: 40 En Hij ging wederom over de Jordaan, tot de plaats, waar Johannes eerst **doopte**; en Hij bleef aldaar. 41 En velen kwamen tot Hem, en zeiden: Johannes deed wel geen teken; maar alles, wat Johannes van Dezen zeide, was waar. 42 En velen geloofden aldaar in Hem”.

“**Hand.1:4-8**: 4 En als Hij met hen vergaderd was, beval Hij hun, dat zij van Jeruzalem niet scheiden zouden, maar verwachten de belofte des Vaders, die gij, zeide Hij, van Mij gehoord hebt. 5 Want Johannes **doopte** wel met water, maar gij zult met den Heiligen Geest **gedoopt** worden, niet lang na deze dagen. 6 Zij dan, die samengekomen waren, vraagden Hem, zeggende: Heere, zult Gij in dezen tijd aan Israel het Koninkrijk wederoprichten? 7 En Hij zeide tot hen: Het komt u niet toe, te weten de tijden of gelegenheden, die de Vader in Zijn eigen macht gesteld heeft; 8 Maar gij zult ontvangen de kracht des Heiligen Geestes, Die over u komen zal; en gij zult Mijn getuigen zijn, zo te Jeruzalem, als in geheel Judea en Samaria, en tot aan het uiterste der aarde”.

“**Hand.1:22**: Beginnende van den doop van Johannes, tot den dag toe, in welken Hij van ons opgenomen is, een derzelve met ons getuige worde van Zijn opstanding”.

“**Hand.2:36-47**: 36 Zo wete dan zekerlijk het ganse huis Israels, dat God Hem tot een Heere en Christus gemaakt heeft, namelijk dezen Jezus, Dien gij gekruist hebt. 37 En als zij dit hoorden, werden zij verslagen in het hart, en zeiden tot Petrus en de andere apostelen: Wat zullen wij doen mannen broeders? 38 En Petrus zeide tot hen: Bekeert u, en een iegelijk van u worde **gedoopt** in den Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen. 39 Want u komt de belofte toe, en uw kinderen, en allen, die daar verre zijn, zo velen als er de Heere, onze God, toe roepen zal. 40 En met veel meer andere woorden betuigde hij, en vermaande hen, zeggende: Wordt behouden van dit verkeerd geslacht! 41 Die dan zijn woord gaarne aannamen, werden **gedoopt**; en er werden op dien dag tot hen toegedaan omtrent drie duizend zielen. 42 En zij waren volhardende in de leer der apostelen, en in de gemeenschap, en in de breking des broods, en in de gebeden. 43 En een

vreze kwam over alle ziel; en vele wonderen en tekenen geschiedden door de apostelen. 44 En allen, die geloofden, waren bijeen, en hadden alle dingen gemeen; 45 En zij verkochten hun goederen en have, en verdeelden dezelve aan allen, naar dat elk van node had. 46 En dagelijks eendrachtelijk in den tempel volhardende, en van huis tot huis brood brekende, aten zij te zamen met verheuging en eenvoudigheid des harten; 47 En prezen God, en hadden genade bij het ganse volk. En de Heere deed dagelijks tot de Gemeente, die zalig werden”.

“**Hand.8:9-17**: 9 En een zeker man, met name Simon, was te voren in de stad plegende toverij, en verrukkende de zinnen des volks van Samaria, zeggende van zichzelf, dat hij wat groots was. 10 Welken zij allen aanhingen, van den kleine tot den grote, zeggende: Deze is de grote kracht Gods. 11 En zij hingen hem aan, omdat hij een langen tijd met toverijen hun zinnen verrukt had. 12 Maar toen zij Filippus geloofden, die het Evangelie van het Koninkrijk Gods, en van den Naam van Jezus Christus verkondigde, werden zij **gedoopt**, beiden, mannen en vrouwen. 13 En Simon geloofde ook zelf, en **gedoopt** zijnde, bleef gedurig bij Filippus; en ziende de tekenen en grote krachten, die er geschiedden, ontzette hij zich. 14 Als nu de apostelen, die te Jeruzalem waren, hoorden, dat Samaria het Woord Gods aangenomen had, zonden zij tot hen Petrus en Johannes; 15 Dewelken, afgekomen zijnde, baden voor hen, dat zij den Heiligen Geest ontvangen mochten. 16 (Want Hij was nog op niemand van hen gevallen, maar zij waren alleenlijk **gedoopt** in den Naam van den Heere Jezus.) 17 Toen legden zij de handen op hen, en zij ontvingen den Heiligen Geest”.

“**Hand.8:25-40**: 25 Zij dan nu, als zij het Woord des Heeren betuigd en gesproken hadden, keerden wederom naar Jeruzalem, en verkondigden het Evangelie in vele vlekken der Samaritanen. 26 En een engel des Heeren sprak tot Filippus, zeggende: Sta op, en ga heen tegen het zuiden, op den weg, die van Jeruzalem afdaalt naar Gaza, welke woest is. 27 En hij stond op en ging heen; en ziet, een Moorman, een kamerling, en een machtig heer van Candace, de koningin der Moren, die over al haar schat was, welke was gekomen om aan te bidden te Jeruzalem; 28 En hij keerde wederom, en zat op zijn wagen, en las den profeet Jesaja. 29 En de Geest zeide tot Filippus: Ga toe, en voeg u bij dezen wagen. 30 En Filippus liep toe, en hoorde hem den profeet Jesaja lezen, en zeide: Verstaat gij ook, hetgeen gij leest? 31 En hij zeide: Hoe zou ik toch kunnen, zo mij niet iemand onderricht? En hij bad Filippus, dat hij zou opkomen, en bij hem zitten. 32 En de plaats der Schriftuur, die hij las, was deze: Hij is gelijk een schaap ter slachting geleid; en gelijk een lam stemmeloos is voor dien, die het scheert, alzo doet Hij Zijn mond niet open. 33 In Zijn vernedering is Zijn oordeel weggenomen; en wie zal Zijn geslacht verhalen? Want Zijn leven wordt van de aarde weggenomen. 34 En de kamerling antwoordde Filippus en zeide: Ik bid u, van Wien zegt de profeet dit, van zichzelf, of van iemand anders? 35 En Filippus deed zijn mond open en beginnende van diezelfde Schrift, verkondigde hem Jezus. 36 En alzo zij over weg reisden, kwamen zij aan een zeker water; en de kamerling zeide: Ziedaar water; wat verhindert mij **gedoopt** te worden? 37 En Filippus zeide: Indien gij van ganser harte gelooft, zo is het geoorloofd. En hij, antwoordende, zeide: Ik geloof, dat Jezus Christus de Zoon van God is. 38 En hij gebod den wagen stil te houden; en zij daalden beiden af in het water, zo Filippus als de kamerling, en hij **doopte** hem. 39 En toen zij uit het water waren opgekomen, nam de Geest des Heeren Filippus weg, en de kamerling zag hem niet meer; want hij reisde zijn weg met blijdschap. 40 Maar Filippus werd gevonden, te Azote; en het land doorgaande, verkondigde hij het Evangelie in alle steden, totdat hij te Cesarea kwam”.

“**Hand.9:10-20**: 10 En er was een zeker discipel te Damaskus, met name Ananias; en de Heere zeide tot hem in een gezicht: Ananias! En hij zeide: Zie, hier ben ik, Heere! 11 En de Heere zeide tot hem: Sta op, en ga in de straat, genaamd de Rechte, en vraag in het huis van

Judas naar een, met name Saulus, van Tarsen; want zie, hij bidt. 12 En hij heeft in een gezicht gezien, dat een man, met name Ananias, inkwam, en hem de hand oplegde, opdat hij wederom ziende werd. 13 En Ananias antwoordde: Heere! ik heb uit velen gehoord van dezen man, hoeveel kwaad hij Uw heiligen in Jeruzalem gedaan heeft; 14 En heeft hier macht van de overpriesters, om te binden allen, die Uw Naam aanroepen. 15 Maar de Heere zeide tot hem: Ga heen; want deze is Mij een uitverkoren vat, om Mijn Naam te dragen voor de heidenen, en de koningen, en de kinderen Israels. 16 Want Ik zal hem tonen, hoeveel hij lijden moet om Mijn Naam. 17 En Ananias ging heen en kwam in het huis; en de handen op hem leggende, zeide hij: Saul, broeder! de Heere heeft mij gezonden, namelijk Jezus, Die u verschenen is op den weg, dien gij kwaamt, opdat gij weder ziende en met den Heiligen Geest vervuld zoudt worden. 18 En terstond vielen af van zijn ogen gelijk als schellen, en hij werd terstond wederom ziende; en stond op, en werd **gedoopt**. 19 En als hij spijsz genomen had, werd hij versterkt. En Saulus was sommige dagen bij de discipelen, die te Damaskus waren. 20 En hij predikte terstond Christus in de synagogen, dat Hij de Zoon van God is”.

“**Hand.22:10-21**: 10 En ik zeide: Heere! wat zal ik doen? En de Heere zeide tot mij: Sta op, en ga heen naar Damaskus; en aldaar zal met u gesproken worden, van al hetgeen u geordineerd is te doen. 11 En als ik vanwege de heerlijkheid deszelfs lichts niet zag, zo werd ik bij de hand geleid van degenen, die met mij waren, en kwam te Damaskus. 12 En een zekere Ananias, een godvruchtig man naar de wet, goede getuigenis hebbende van al de Joden, die daar woonden, 13 Kwam tot mij, en bij mij staande, zeide tot mij: Saul, broeder, word weder ziende! En ter zelfder ure werd ik ziende op hem. 14 En hij zeide: De God onzer vaders heeft u te voren verordineerd, om Zijn wil te kennen, en den Rechtvaardige te zien, en de stem uit Zijn mond te horen. 15 Want gij zult Hem getuige zijn bij alle mensen, van hetgeen gij gezien en gehoord hebt. 16 **En nu, wat vertoeft gij? Sta op, en laat u dopen, en uw zonden afwassen, aanroepende den Naam des Heeren.** 17 En het gebeurde mij, als ik te Jeruzalem wedergekeerd was, en in den tempel bad, dat ik in een vertrekking van zinnen was; 18 En dat ik Hem zag, en Hij tot mij zeide: Spoed u, en ga in der haast uit Jeruzalem; want zij zullen uw getuigenis van Mij niet aannemen. 19 En ik zeide: Heere, zij weten, dat ik in de gevangenis wierp, en in de synagogen geselde, die in U geloofden; 20 En toen het bloed van Stefanus, Uw getuige, vergoten werd, dat ik daar ook bij stond, en mede een welbehagen had in zijn dood, en de klederen bewaarde dergenen, die hem doodden. 21 En Hij zeide tot mij: Ga heen; want Ik zal u ver tot de heidenen afzenden”.

“**Hand.10:34-48**: 34 En Petrus, den mond opendoende, zeide: Ik verneem in der waarheid, dat God geen aannemer des persoons is; 35 Maar in allen volke, die Hem vreest en gerechtigheid werkt, is Hem aangenaam. 36 Dit is het woord, dat Hij gezonden heeft den kinderen Israels, verkondigende vrede door Jezus Christus; deze is een Heere van allen. 37 Gijlieden weet de zaak, die geschied is door geheel Judea, beginnende van Galilea, na den **doop**, welken Johannes gepredikt heeft; 38 Belangende Jezus van Nazareth, hoe Hem God gezalfd heeft met den Heiligen Geest en met kracht; Welke het land doorgedaan is, goedgeoede, en genezende allen, die van den duivel overweldigd waren; want God was met Hem. 39 En wij zijn getuigen van al hetgeen Hij gedaan heeft, beide in het Joodse land en te Jeruzalem; Welken zij gedood hebben, Hem hangende aan het hout. 40 Dezen heeft God opgewekt ten derden dage, en gegeven, dat Hij openbaar zou worden; 41 Niet al den volke, maar den getuigen, die van God te voren verkoren waren, ons namelijk, die met Hem gegeten en gedronken hebben, nadat Hij uit de doden opgestaan was. 42 En heeft ons geboden den volke te prediken, en te betuigen, dat Hij is Degene, Die van God verordend is tot een Rechter van levenden en doden. 43 Dezen geven getuigenis al de profeten, dat een iegelijk, die in Hem gelooft, vergeving der zonden ontvangen zal door Zijn Naam. 44 Als Petrus nog deze woorden

sprak, viel de Heilige Geest op allen, die het Woord hoorden. 45 En de gelovigen, die uit de besnijdenis waren, zovelen als met Petrus gekomen waren, ontzetten zich, dat de gave des Heiligen Geestes ook op de heidenen uitgestort werd. 46 Want zij hoorden hen spreken met vreemde talen, en God groot maken. Toen antwoordde Petrus: 47 Kan ook iemand het water weren, dat dezen niet gedoopt zouden worden, welke den Heiligen Geest ontvangen hebben, gelijk als ook wij? 48 En hij beval, dat zij zouden gedoopt worden in den Naam des Heeren. Toen baden zij hem, dat hij enige dagen bij hen wilde blijven”.

“**Hand.11:7-18**: 7 En ik hoorde een stem, die tot mij zeide: Sta op, Petrus, slacht en eet. 8 Maar ik zeide: Geenszins, Heere, want nooit is iets, dat gemeen of onrein was, in mijn mond ingegaan. 9 Doch de stem antwoordde mij ten tweeden male uit den hemel: Hetgeen God gereinigt heeft, zult gij niet gemeen maken. 10 En dit geschiedde tot driemaal; en alles werd wederom opgetrokken in den hemel. 11 En ziet, ter zelfder ure stonden er drie mannen voor het huis, daar ik in was, die van Cesarea tot mij afgezonden waren. 12 En de Geest zeide tot mij, dat ik met hen gaan zou, niet twijfelende. En met mij gingen ook deze zes broeders, en wij zijn in des man huis ingegaan. 13 En hij heeft ons verhaald, hoe hij een engel gezien had, die in zijn huis stond, en tot hem zeide: Zend mannen naar Joppe, en ontbied Simon, die togenaamd is Petrus; 14 Die woorden tot u zal spreken, door welke gij zult zalig worden, en al uw huis. 15 En als ik begon te spreken, viel de Heilige Geest op hen, gelijk ook op ons in het begin. 16 En ik werd gedachtig aan het woord des Heeren, hoe Hij zeide: Johannes doopte wel met water, maar gijlieden zult gedoopt worden met den Heiligen Geest. 17 Indien dan God hun evangelijke gave gegeven heeft, als ook ons, die in de Heere Jezus Christus geloofd hebben, wie was ik toch, die God konde weren? 18 En als zij dit hoorden, waren zij tevreden, en verheerlijkten God, zeggende: Zo heeft dan God ook den heidenen de bekering gegeven ten leven!”.

“**Hand.13:23-25**: 23 Van het zaad dezès heeft God Israel, naar de belofte, verwekt den Zaligmaker Jezus; 24 **Als Johannes eerst al den volke Israels voor Zijn aankomst, gepredikt had den doop der bekering.** 25 Doch als Johannes den loop vervulde, zeide hij: Wien meent gijlieden, dat ik ben? Ik ben de Christus niet; maar ziet, Hij komt na mij, Wien ik niet waardig ben de schoenen Zijner voeten te ontbinden”.

“**Hand.16:14-15**: 14 En een zekere vrouw, met name Lydia, een purperverkoopster, van de stad Thyatira, die God diende, hoorde ons; welker hart de Heere heeft geopend, dat zij acht nam op hetgeen van Paulus gesproken werd. 15 En als zij gedoopt was, en haar huis, bad zij ons, zeggende: Indien gij hebt geoordeeld, dat ik den Heere getrouw ben, zo komt in mijn huis, en blijft er. En zij dwong ons”.

“**Hand.16:23-33**: :23 En als zij hun vele slagen gegeven hadden, wierpen zij hen in de gevangenis, en geboden den stokbewaarder, dat hij hen zekerlijk bewaren zou. 24 Dewelke, zulk een gebod ontvangen hebbende, wierp hen in den binnensten kerker, en verzekerde hun voeten in de stok. 25 En omtrent den middernacht baden Paulus en Silas, en zongen Gode lofzangen en de gevangenen hoorden naar hen. 26 En er geschiedde snellijk een grote aardbeving, alzo dat de fundamente des kerkers bewogen werden; en terstond werden al de deuren geopend, en de banden van allen werden los. 27 En de stokbewaarder, wakker geworden zijnde, en ziende de deuren der gevangenis geopend, trok een zwaard, en zou zichzelf omgebracht hebben, menende, dat de gevangenen ontvloden waren. 28 Maar Paulus riep met grote stem, zeggende: Doe uzelfven geen kwaad; want wij zijn allen hier. 29 En als hij licht geeist had, sprong hij in, en werd zeer bevende, en viel voor Paulus en Silas neder aan de voeten; 30 En hen buiten gebracht hebbende, zeide hij: Lieve heren, wat

moet ik doen, opdat ik zalig worde? 31 En zij zeiden: Geloof in den Heere Jezus Christus, en gij zult zalig worden, gij en uw huis. 32 En zij spraken tot hem het woord des Heeren, en tot allen, die in zijn huis waren. 33 En hij nam hen tot zich in dezelve ure des nachts, en wies hen van de striemen; en hij werd terstond **gedoopt**, en al de zijnen”.

“**Hand.18:5-9**: 5 En als Silas en Timotheus van Macedonie afgekomen waren, werd Paulus door den Geest gedrongen, betuigende den Joden, dat Jezus is de Christus. 6 Maar als zij wederstonden en lasterden, schudde hij zijn klederen af, en zeide tot hen: Uw bloed zij op uw hoofd; ik ben rein; en van nu voortaan zal ik tot de heidenen heengaan. 7 En vandaar gegaan zijnde, kwam hij in het huis van een man, met name Justus, die God diende, wiens huis paalde aan de synagoge. 8 **En Crispus, de overste der synagoge, geloofde aan den Heere met geheel zijn huis; en velen van de Korinthiers, hem horende, geloofden, en werden gedoopt.** 9 En de Heere zeide tot Paulus door een gezicht in den nacht: Zijt niet bevreesd, maar spreek en zwijg niet”.

“**Hand.18:24-26**: 24 En een zeker Jood, met name Apollos, van geboorte een Alexandrier, een welsprekend man, kwam te Efeze, machtig zijnde in de Schriften. 25 Deze was in den weg des Heeren onderwezen; en vurig zijnde van geest, sprak hij en leerde naarstiglijk de zaken des Heeren, wetende alleenlijk den **doop** van Johannes. 26 En deze begon vrijmoediglijk te spreken in de synagoge. En als hem Aquila en Priscilla gehoord hadden, namen zij hem tot zich, en legden hem den weg Gods bescheidenlijker uit”.

“**Hand.19:1-10**: 1 En het geschiedde, terwijl Apollos te Korinthe was, dat Paulus, de bovenste delen des lands doorreisde hebbende, te Efeze kwam; en enige discipelen aldaar vindende, 2 Zeide hij tot hen: Hebt gij den Heiligen Geest ontvangen, als gij geloofd hebt? En zij zeiden tot hem: Wij hebben zelfs niet gehoord, of er een Heiligen Geest is. 3 En hij zeide tot hen: Waarin zijt gij dan **gedoopt**? En zij zeiden: In den **doop** van Johannes. 4 Maar Paulus zeide: Johannes heeft wel **gedoopt** den **doop** der bekering, zeggende tot het volk, dat zij geloven zouden in Dengene, Die na hem kwam, dat is, in Christus Jezus. 5 **En die hem hoorden werden gedoopt in den Naam van den Heere Jezus.** 6 En als Paulus hun de handen opgelegd had, kwam de Heilige Geest op hen; en zij spraken met vreemde talen, en profeteerden. 7 En alle dezen waren omtrent twaalf mannen. 8 En hij ging in de synagoge, en sprak vrijmoediglijk, drie maanden lang met hen handelende, en hun aanradende de zaken van het Koninkrijk Gods. 9 Maar als sommigen verhard werden, en ongehoorzaam waren, kwaadsprekende van den weg des Heeren voor de menigte, week hij van hen, en scheidde de discipelen af, dagelijks handelende in de school van zekeren Tyrannus. 10 En dit geschiedde twee jaren lang, alzo dat allen, die in Azie woonden, het Woord van den Heere Jezus hoorden, beiden Joden en Grieken”.

In dit negentiende hoofdstuk van Handelingen hebben we het laatste verslag waar een gelovige wordt gedoopt met water. Let speciaal op “waterdoop”, “oplegging van handen”, “doop met de Heilige Geest”, “tongen/talen”.

Is dat vandaag de dag de volgorde voor ons? Hoe komt dit overeen met de ene DOOP van Ef.4:5?

Romeinen 6:1-7:

“1 Wat zullen wij dan zeggen? Zullen wij in de zonde blijven, opdat de genade te meerder worde? 2 Dat zij verre. Wij, die der zonde gestorven zijn, hoe zullen wij nog in dezelve leven?”

3 Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn? 4 Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkerwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden. 5 Want indien wij met Hem een plant geworden zijn in de gelijkmaking Zijns doods, zo zullen wij het ook zijn in de gelijkmaking Zijner opstanding; 6 Dit wetende, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen. 7 Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonde”.

1Kor.1:12-17:

“12 En dit zeg ik, dat een iegelijk van u zegt: Ik ben van Paulus, en ik van Apollos; en ik van Cefas; en ik van Christus. 13 Is Christus gedeeld? Is Paulus voor u gekruist? Of zijt gij in Paulus naam gedoopt? 14 Ik dank God, dat ik niemand van ulieden gedoopt heb, dan Krispus en Gajus; 15 Opdat niet iemand zegge, dat ik in mijn naam gedoopt heb. 16 Doch ik heb ook het huisgezin van Stefanus gedoopt; voorts weet ik niet, of ik iemand anders gedoopt heb. 17 **Want Christus heeft mij niet gezonden, om te dopen, maar om het Evangelie te verkondigen;** niet met wijsheid van woorden, opdat het kruis van Christus niet verijdelde worde”.

1Kor.10:1-4:

“1 En ik wil niet, broeders, dat gij onwetende zijt, dat onze vaders allen onder de wolk waren, en allen door de zee doorgedaan zijn; 2 En allen in Mozes gedoopt zijn in de wolk en in de zee; 3 En allen dezelfde geestelijke spijs gegeten hebben; 4 En allen denzelfden geestelijken drank gedronken hebben; want zij dronken uit de geestelijke steenrots, die volgde; en de steenrots was Christus”.

1Kor.12:12-14:

“12 Want gelijk het lichaam een is, en vele leden heeft, en al de leden van dit ene lichaam, vele zijnde, maar een lichaam zijn, alzo ook Christus. 13 Want ook wij allen zijn door een Geest tot een lichaam gedoopt; hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij dienstknechten, hetzij vrijen; en wij zijn allen tot een Geest gedrenkt. 14 Want ook het lichaam is niet een lid, maar vele leden”.

1Kor.15:29-32:

“29 Anders, wat zullen zij doen, die voor de doden gedoopt worden, indien de doden ganselijk niet opgewekt worden? Waarom worden zij voor de doden ook gedoopt? 30 Waarom zijn ook wij alle ure in gevaar? 31 Ik sterf alle dagen, hetwelk ik betuig bij onzen roem, dien ik heb in Christus Jezus, onzen Heere. 32 Zo ik, naar den mens, tegen de beesten gevochten heb te Efeze, wat nuttigheid is het mij, indien de doden niet opgewekt worden? Laat ons eten en drinken, want morgen sterven wij”.

Gal.3:26-29:

“26 Want gij zijt allen kinderen Gods door het geloof in Christus Jezus. 27 Want zovelen als gij in Christus gedoopt zijt, hebt gij Christus aangedaan. 28 Daarin is noch Jood noch Griek;

daarin is noch dienstbare noch vrije; daarin is geen man en vrouw; want gij allen zijt een in Christus Jezus. 29 En indien gij van Christus zijt, zo zijt gij dan Abrahams zaad, en naar de belofte erfgenamen”.

Ef.4:1-7:

“1 Zo bid ik u dan, ik, de gevangene in den Heere, dat gij wandelt waardiglijk der roeping, met welke gij geroepen zijt; 2 Met alle ootmoedigheid en zachtmoedigheid, met lankmoedigheid, verdragende elkander in liefde; 3 U benaastigende te behouden de enigheid des Geestes door den band des vredes. 4 Een lichaam is het, en een Geest, gelijkewijs gij ook geroepen zijt tot een hoop uwer roeping; 5 **Eén Heere, één geloof, één doop**, 6 Een God en Vader van allen, Die daar is boven allen, en door allen, en in u allen. 7 Maar aan elkeen van ons is de genade gegeven, naar de maat der gave van Christus”.

Kol.2:9-14:

“9 Want in Hem woont al de volheid der Godheid lichamelijk; 10 En gij zijt in Hem volmaakt, Die het Hoofd is van alle overheid en macht; 11 In Welken gij ook besneden zijt met een besnijdenis, die zonder handen geschiedt, in de uittrekking van het lichaam der zonden des vleses, door de besnijdenis van Christus; 12 Zijnde met Hem begraven in den **doop**, in welken gij ook met Hem opgewekt zijt door het geloof der werking Gods, Die Hem uit de doden opgewekt heeft. 13 En Hij heeft u, als gij dood waart in de misdaden, en in de voorhuid uws vleses, mede levend gemaakt met Hem, al uw misdaden u vergevende; 14 Uitgewist hebbende het handschrift, dat tegen ons was, in inzettingen bestaande, hetwelk, zeg ik, enigerwijze ons tegen was, en heeft datzelve uit het midden weggenomen, hetzelve aan het kruis genageld hebbende”.

Hebr.6:1-9:

“1 Daarom, nalatende het beginsel der leer van Christus, laat ons tot de volmaaktheid voortvaren; niet wederom leggende het fundament van de bekering van dode werken, en van het geloof in God, 2 Van de leer der **dopen**, en van de oplegging der handen, en van de opstanding der doden, en van het eeuwig oordeel. 3 En dit zullen wij ook doen, indien het God toelaat. 4 Want het is onmogelijk, degenen, die eens verlicht geweest zijn, en de hemelse gave gesmaakt hebben, en des Heiligen Geestes deelachtig geworden zijn, 5 En gesmaakt hebben het goede woord Gods, en de krachten der toekomstige eeuw, 6 En afvallig worden, die, zeg ik, wederom te vernieuwen tot bekering, als welke zichzelf den Zoon van God wederom kruisigen en openlijk te schande maken. 7 Want de aarde, die den regen, menigmaal op haar komende, indrinkt, en bekwaam kruid voortbrengt voor degenen, door welke zij ook gebouwd wordt, die ontvangt zegen van God; 8 Maar die doornen en distelen draagt, die is verwerpelijk, en nabij de vervloeking, welker einde is tot verbranding. 9 Maar, geliefden! wij verzekeren ons van u betere dingen, en met de zaligheid gevoegd, hoewel wij alzo spreken”.

Hebr.9:10:

“Bestaande alleen in spijzen, en dranken, en verscheidene **wassingen** (dopen) en rechtvaardigmakingen des vleses, tot op den tijd der verbetering opgelegd”.

1Petrus 3:20-21:

*“20 Die eertijds ongehoorzaam waren, wanneer de lankmoedigheid Gods eenmaal verwachtte, in de dagen van Noach, als de ark toebereid werd; waarin weinige (dat is acht) zielen behouden werden door het water. 21 Waarvan het tegenbeeld, de **doop**, ons nu ook behoudt, niet die een aflegging is der vuiligheid des lichaams, maar die een vraag is van een goed geweten tot God, door de opstanding van Jezus Christus”.*

Nu nog enige woorden betreffende de zogenaamde Grote Opdracht. Let op de taal van de grote opdracht in **Matth.28:19-20**:

“19 Gaat dan henen, onderwijst al de volken, dezelve dopende in den Naam des Vaders, en des Zoons, en des Heiligen Geestes; lerende hen onderhouden alles, wat Ik u geboden heb. 20 En ziet, Ik ben met ulieden al de dagen tot de voleinding der wereld. Amen”.

Als we nu van de Grote Opdracht naar Handelingen 2 gaan, dan leren we dat de Twaalf apostelen op de Pinksterdag predikten tot godvrezende Joden, uit elke natie onder de hemel. In Hand.5:29-31 predikten ze dat Christus was opgestaan uit de dood om Israël bekering en vergeving te geven.

*“**Hand.5:29-31**: 29 Maar Petrus en de apostelen antwoordden, en zeiden: Men moet Gode meer gehoorzaam zijn, dan den mensen. 30 De God onzer vaderen heeft Jezus opgewekt, Welken gij omgebracht hebt, hangende Hem aan het hout. 31 Deze heeft God door Zijn rechter hand verhoogd tot een Vorst en Zaligmaker, om Israel te geven bekering en vergeving der zonden”.*

We lezen in Hand.10:28 dat het dat het de Twaalven niet geoorloofd was om naar de Heidenen te gaan, dat was ongeveer zeven jaar nadat de Grote Opdracht was gegeven.

*“**Hand.10:28**: En hij zeide tot hen: Gij weet, hoe het een Joodsen man ongeoorloofd is, zich te voegen of te gaan tot een vreemde; doch God heeft mij getoond, dat ik geen mens zou gemeen of onrein heten”.*

We leren van Rom.11:11, Rom.11:30 en Hand.13:46 dat Paulus, vanwege de blindheid van Israël, naar de Heidenen ging, het was het ongeloof van Israël en hun onwil om het evangelie te geloven.

*“**Rom.11:11**: Zo zeg ik dan: Hebben zij gestruikeld, opdat zij vallen zouden? Dat zij verre; maar door hun val is de zaligheid den heidenen geworden, om hen tot jaloersheid te verwekken”.*

*“**Rom.11:30**: Want gelijkerwijs ook gijlieden eertijds Gode ongehoorzaam geweest zijt, maar nu barmhartigheid verkregen hebt door dezer ongehoorzaamheid”.*

*“**Hand.13:46**: Maar Paulus en Barnabas, vrijmoedigheid gebruikende, zeiden: Het was nodig, dat eerst tot u het Woord Gods gesproken zou worden; doch nademaal gij hetzelfde verstoot, en uzelfen des eeuwigen levens niet waardig oordeelt, ziet, wij keren ons tot de heidenen”.*

We leren van Gal.1:11-18 dat Paulus het evangelie aan de Heidenen predikte volgens de opdracht die hij had ontvangen van Christus in de hemel.

Gal.1:11-18: 11 Maar ik maak u bekend, broeders, dat het Evangelie, hetwelk van mij verkondigd is, niet is naar den mens. 12 Want ik heb ook hetzelfde niet van een mens ontvangen, noch geleerd, maar door de openbaring van Jezus Christus. 13 Want gij hebt mijn omgang gehoord, die eertijds in het Jodendom was, dat ik uitnemend zeer de Gemeente Gods vervolgde, en dezelve verwoestte; 14 En dat ik in het Jodendom toenam boven velen van mijn ouderdom in mijn geslacht, zijnde overvloedig ijverig voor mijn vaderlijke inzettingen. 15 Maar wanneer het Gode behaagd heeft, Die mij van mijner moeders lijf aan afgezonderd heeft, en geroepen door Zijn genade, 16 Zijn Zoon in mij te openbaren, opdat ik Denzelven door het Evangelie onder de heidenen zou verkondigen, zo ben ik terstond niet te rade gegaan met vlees en bloed; 17 En ben niet wederom gegaan naar Jeruzalem, tot degenen, die voor mij apostelen waren; maar ik ging henen naar Arabie, en keerde wederom naar Damaskus. 18 Daarna kwam ik na drie jaren weder te Jeruzalem om Petrus te bezoeken, en ik bleef bij hem vijftien dagen”.

Van Gal.2:9 leren we dat Petrus en zijn medewerkers het er mee eens waren dat zij naar de besnijdenis zouden gaan in plaats van naar alle naties.

Gal.2:9: En als Jakobus, en Cefas, en Johannes, die geacht waren pilaren te zijn, de genade, die mij gegeven was, bekenden, gaven zij mij en Barnabas de rechter hand der gemeenschap, opdat wij tot de heidenen, en zij tot de besnijdenis zouden gaan”.

We leren van Hand.8:1 dat de twaalf apostelen in Jeruzalem bleven.

Hand.8:1: En Saulus had mede een welbehagen aan zijn dood. En er werd te dien dage een grote vervolging tegen de Gemeente, die te Jeruzalem was; en zij werden allen verstrooid door de landen van Judea en Samaria, behalve de apostelen”.

We leren in Kolossenzen en Romeinen en 2 Timotheüs dat het Paulus was die naar de gehele wereld ging om tot de naties te prediken.

En dan stellen we de vraag: In welke zin gingen dan de twaalf apostelen de gehele wereld in om te prediken tot alle naties?

Nog een andere vraag: Als we Mattheüs vergelijken met de brief aan de Galaten, kunnen we dan zeggen dat Paulus de Heidenen te Galatië leerde om het koninkrijks programma, volgens Mattheüs, aan te houden, in overeenstemming met de Grote Opdracht: “*lerende hen onderhouden alles, wat Ik u geboden heb?*”.

Ik ben er van overtuigd dat we het er allen over eens zijn dat ieder kind van God, ieder lid van het Lichaam van Christus, van alle leeftijden, man of vrouw, op ieder moment het recht heeft om het evangelie aan zondaren te verkondigen.

Als ieder christen, jongen of meisje, man of vrouw, zijn of haar getuigenis geeft, aan welke zondaar dan ook, aangaande de boodschap van redding, en dat doet volgens de opdracht van Matth.28:19-20, dan moet diezelfde christen ook de doop bedienen indien de doop in de Grote Opdracht met water is.

Matth.28:19-20: 19 Gaat dan henen, onderwijst al de volken, dezelve dopende in den Naam des Vaders, en des Zoons, en des Heiligen Geestes; lerende hen onderhouden alles, wat Ik u geboden heb. 20 En ziet, Ik ben met ulieden al de dagen tot de voleinding der wereld. Amen”.